

© T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı
Kütüphaneler ve Yayımlar Genel Müdürlüğü

Eser Adı: Bosnalı Âsim Dîvâni

Müellifi: Bosnalı Âsim

Hazırlayan: Orhan Kurtoğlu

Yayın Yılı: 2018

ISBN: 978-975-17-4034-2

Ana Yayın Numarası: 3584

Kültür Eserleri Dizisi-580

Adres: Anafartalar Mahallesi, Cumhuriyet Caddesi,

No: 4, B-Blok, 06030 Ulus/ANKARA

Telefon: 00 90 312 3099001

Faks: 00 90 312 3098998

e-posta: yaphaz@kulturturizm.gov.tr

[www.kulturturizm.gov.tr-](http://www.kulturturizm.gov.tr)

<http://ekitap.kulturturizm.gov.tr>

BOSNALI ÂSIM DÎVÂNI

(İNCELEME-TENKİTLİ METİN)

Hazırlayan
Dr. Orhan KURTOĞLU

Ankara
2018

KISALTMALAR

- A : Arkeoloji Müzesi Kütüphanesi, 271.
AÜDTCF: Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi
bk. : Bakınız
C. : Cilt
Düz. : Düzenleyen
G. : Gazel
hzl. : Hazırlayan
İÜ : İstanbul Üniversitesi Kütüphanesi, Ty. 70
K. : Kaside
Kt. : Kıt'a
M. : Musamat
MEB : Milli Eğitim Bakanlığı
ö. : Ölümü
TDK : Türk Dil Kurumu
TDV : Türkiye Diyanet Vakfı
Terc. : Tercüme eden
vd. : Ve devamı, ve diğerleri
vs. : Vesaire
Yay. : Yayınları, Yayınevi

I. BÖLÜM: BOSNALI ÂSIM'İN HAYATI, ESERİ VE ŞİİR DÜNYASI

1. HAYATI

17. yüzyılın ikinci yarısında ve 18. yüzyılın ilk yıllarında yaşayan Bosnalı Âsim hakkında kaynaklarda çok sınırlı miktarda bilgi bulunmaktadır.

Âsim mahlasını kullanan şairin asıl adı Yusuf'tur. Bosna'da doğmuştur¹. Doğum tarihi bilinmemektedir. Şeyhî'nin, *Vekâyi'ü'l-fuzalâ*'sında kendisinden "efendi"² diye bahsederek "nâil-i rütbe-i dâniş-vedîd olup ilm ü ma'ârif tahsiline himmet eyleyüp (...)"³ şeklinde bir bilgi vermesi ve II. Mustafa ve Râmî Paşa'ya yazmış olduğu iki kasidesinde (K. 15 ve 16) kendilerinden "mülazemet"⁴ talep etmesi onun düzenli ve iyi bir eğitimden geçtiği şeklinde değerlendirilebilir:

¹ Abdulkadir Özcan (1989). *Şakâyık-ı Nu'mâniye ve Zeyylleri* 4 (Şeyhî Mehmed Efendi-Vakâyi'u'l-Fuzalâ 2-3). İstanbul: Çağrı Yay. 468; Mehmet Arslan (hzl.) (1994). *Mehmed Sirâceddin, Mecma'-ı Şu'arâ ve Tezkire-i Üdebâ*. Sivas 1994. 117; Hazım Šabanovic (1973). *Knjizevnost Muslimana Bih na Orijentalnim Jezicima*. Sarajevo 1973. 411).

² Efendi unvanı, "Osmanlılar arasında ve XV. asırın yarısından sonra tahsil ve terbiye görmüş kimselere mahsus bir lâkap olarak kullanılmıştır ve yavaş yavaş "çelebi" kelimesinin yerini almıştır." [Pakalın, M. Zeki (1993). *Osmanlı Tarih Deyimleri ve Terimleri Sözlüğü*. C. I. İstanbul: MEB Yay. 506].

³ Abdulkadir Özcan (1989). *Şakâyık-ı Nu'mâniye ve Zeyylleri* 4 (Şeyhî Mehmed Efendi-Vakâyi'u'l-Fuzalâ 2-3). İstanbul: Çağrı Yay. 468.

⁴ "Medrese tahsilini bitirip "icazet" alanlar hakkında kullanılır bir tâbirdir. Mülâzimlerin adları "Ruznamçe-i divan-ı hümâyûn"'a kaydolunurdu. Yedi seneden ibaret olan mülâzimlik müddetini dolduranlar "rûûs" imtihanına girerler, muvaffak olanlar "ibtida-i hâriç rûusu" ile müderris tâyin edilirlerdi. İmtihanada muvaffak olamayanlar ve imtihanada muvaffak olanlardan isteyenler "kazâ" mesleğine geçip "kadi" olurlardı." [Pakalın, M. Zeki (1993). *Osmanlı Tarih Deyimleri ve Terimleri Sözlüğü*. C. II. İstanbul: MEB Yay. 612].

Devletünde mülâzim olsam eger
Hażret-i müfti-i enâma ne var (K.15/82)

Devletünde n’ola ben dahî mülâzim olsam
Eylesem tā dem-i âhir saña şevk ile şenâ (K. 16/48)

Tahsilini tamamladıktan sonra Bosna Mahkemesinin başkatibi olmuş ve bu görevde iken 1710 yılının Mart ayında (Muharrem, 1122) Bosna’da vefat etmiştir⁵. Nail Tuman, Tuhfe-i Nâ’ilî’de kaynak göstermeksızın vefatına “ذ سَلِيمَ اذْ قَالَ” (Teslîm-i intikâl) tamlamasının tarih düşürüldüğünü de belirtmektedir⁶.

Hayatının büyük bir kısmını Bosna’da geçiren Âsim, Râmî Paşa’ya sunduğu kasidesinde yaşadığı bu yerde, sanatının kıymetini yeterince bilecek ve takdir edecek kimselerin bulunmadığını, eğer Sâbit Efendi de olmasa şiirlerini yakacağını ifade ederek daha büyük bir şehre gitme arzusunu dile getirmektedir:

Kumâş-ı nazmuma çerh urdi tamga-yı kabûl ammâ
Efendim ķaryelerde anı kimler iştirâ eyler

Diyârum bir yakılmış memleketcür mülk-i dil-âsâ
Alur yoķdur kumâş-ı akçe ancak bûriyâ eyler

Kime dirsem bu dürr-i nazmumu eşk-i terüm-âsâ
Anı rüsvây-ı hâk-i râh-ı nâ-pâk-ı fenâ eyler

Eger Sâbit Efendi gelmese dîvân-ı eş’ârum
Yaķardum âteşe ammâ telaṭṭuf ol aña eyler (K. 7/55-58)

Bu beyitlerden Âsim’ın Bosnalı Sâbit’in ilgi ve yardımını görmüş olduğu da anlaşılmaktadır. Şairin ayrıca İstanbul Kadısı

⁵ Abdulkadir Özcan (1989). *Şakâyîk-ı Nu’mâniye ve Zeyllerî 4 (Şeyhî Mehmed Efendi-Vakâyi‘u'l-Fuzalâ 2-3)*. İstanbul: Çağrı Yay. 468; Abdülkerim Abdulkadiroğlu (hzl.) (1985). *İsmail Belîg, Nuhbetü'l-âsâr li-zeyli zübdeti'l-eş'âr*. Ankara: Gazi Üniversitesi Yay. 324; Joseph von Hammer-Purgstall (1838). *Geschichte des Osmanischen Reiches*. IV: 40-41: Nail Tuman (Tarihsiz). *Tuhfe-i Nâilî* (Tipkîbasım). Ankara: Bizim Büro Yay. 616.

⁶ Nail Tuman (Tarihsiz). *Tuhfe-i Nâilî* (Tipkîbasım). Ankara: Bizim Büro Yay. 616.

Abdullah Efendi'ye bir kaside (K. 14) yazması, bir müddet İstanbul'da bulunduğu şeklinde yorumlanabilir.

Tevhid, münacat ve na't dışındaki şiirlerinde genellikle dinî tasavvuf konulara pek yer vermeyen şairin, belirgin bir tasavvuf kimliğinden bahsetmek de mümkün değildir. Ancak Melevîlik terimleriyle oluşturulmuş aşağıdaki şiirinden hareketle, şairin bu tarikata ilgi duyduğunu söylemek mümkündür:

Şabâdan şanma her serv-i çemen her dem semâ^c eyler
 O bir kaç Mevlevî mânend-i nüh târem semâ^c eyler
 Şu gibi meşnevî bî-cûyi kârî bülbûlân ney-zen
 Anuñçün şevk ile her gónce-i pür-nem semâ^c eyler
 Sever Mollâ-yı Rûm [kim] Şems-i Tebrîzi⁷'yi anuñçün
 Mişâl-i Mevlevî hep neyyir-i a^c zam semâ^c eyler
 Çerâğın Mevlevîler âstânından yakar her şeb
^cAceb midür ki her pervâne-i pür-ğam semâ^c eyler
 Meger fânüs-i dilde şem^c-i mihri yakıldılar ^cÂşim
 Felekler gibi anuñçün benî âdem semâ^c eyler (G. 149)

Rumeli şairlerinin hemen hemen hepsinde ortak bir özellik olarak dikkat çeken “âzâde tavırlar, samimi ve derinliği olan ruh, hep yükseklerde gezen ve kayıt tanımayan bir aldırmaz tavır”⁷, Âsim'in karakterinin de dikkat çeken taraflarındandır. Şair büyük bir istignâ içerisinde sık sık dünya ve onun sunduğu imkânların geçiciliği ve degersizliğinden bahseder:

Bülbülinde şevk yokdur güllerinde âb u tâb
 Biz bu bâg-ı köhnenüñ hiç bir şafasın görmedük (G. 229/2)
 Hezâr-ı derd ü ȝamem itmem ârzû-yı neşât
 Bu bâg-ı köhneye gelmezdüm olsa bûy-ı neşât (G. 205/1)
 Ȑurûr-ı vaşl ile bülbül baña bu nağme nedür
 Cihândur bu ne güler ne hod bahârı ȝalur (G. 110/3)

⁷ Mustafa İsen (1990). *Usûlî Dîvâni*. Ankara: Akçağ Yay. 12.

2. ESERİ

Bosnalı Âsim'in tek eseri Dîvân'ıdır. Kendisi de bir beyitiyle başka eserinin olmadığını haber vermektedir:

Dîvânumi tertîb idersem n'ola 'Âsim
Bu şafha-i eyyâmda gayri eserüm yok (G. 227/5)

Dîvân'ın bilinen iki nüshası vardır. Bu nüshaların biri İstanbul Arkeoloji Müzesi Kütüphanesinde, diğer ise İstanbul Üniversitesi Kütüphanesinde bulunmaktadır.

Tenkitli metnini hazırladığımız bu çalışmaya göre Dîvân'da, 17 kaside, 9 musammat (2 terkîb-bend, 1 tercî-bend, 3 tesdis, 3 tâhmis), 1 müstezad, 400 gazel, 6 kît'a, 1 nazm, 2 küçük mesnevi, 3 müfred yer almaktadır. Yaklaşık 3500 beyit civarındaki eserde on bir farklı nazım şekline örnek verilmiştir.

3. ŞİİR DÜNYASI

3.1. NAZIM TEKNİĞİ

3.1.1. Nazım Şekilleri

Nüshalar arasında farklılık olmakla birlikte Bosnalı Âsim Dîvânı'nın hazırlamış olduğumuz tenkitli metninde kaside, terkîb-bend, tercî-bend, tesdis, tâhmis, müstezad, gazel, kît'a, nazm, mesnevi ve müfred olmak üzere on bir farklı nazım şeklinde yazılmış 439 manzume vardır.

3.1.1.1. Kasîdeler

Dîvân şairlerinin bir sebeple memduhlarını övmek, kendilerinden bahsetmek ve bu arada da memduhlarından bir şeyler istemek amacıyla yazdıkları şiirlerin başında kasideler gelir. Bu şiirler çoğu zaman şairin taleplerine aracılık ederler.

Dîvân'da 17 kaside bulunmaktadır. Bu kasidelerin ilk dördü dinî muhtevalı şirlerdir. Bunlardan birinci kaside 9 beyitten oluşan kısa bir münacat, ikinci ve üçüncüsü 51 ve 53'er beyitlik na't, dördüncüsü ise 106 beyitlik bir miraciyedir.

Medhiyeler ise klasik özelliklere sahip, memduhunu övmek ve onun ihsanını talep etmek üzere yazılmış şirlerdir. Doğu'da veya Batı'daki Osmanlı Devleti gibi siyasi yapılarda, sanatçı ve yöneticiler arasında kuvvetli bir ilişki kurulmuştur. Sanatçılar ürettikleri sanat ürünlerinin kıymetini bilen ve hak ettiği değeri tayin edecekinden şüphe duymadıkları bir hamiye ihtiyaç duyarlarken, padişahlar da bu sanatçılar sayesinde devletler arenasında rakiplerine üstünlük kurmanın hazzını yaşıyorlardı. Bundan dolayıdır ki "*Semerkand, Herat, Tebriz, İstanbul ve Delhî'de ortak yüksek saray kültürü sayesinde sanatkâr, bir memleketten ötekine gittiği zaman aynı himaye ve anlayışı, aynı sıcak ve coşkulu karşılaşmayı buluyordu. Osmanlı Sultani, özellikle Orta Asya ve Azerbaycan'da Türkçe ve Farsçaya hâkim münsîleri, şairleri, âlimleri kendi pâyitahtına çekerilmek için büyük fedakârlıklara hazırıldı.*"⁸.

Bosnalı Âsim'in kasideleri, münacat, na't ve miraciye türündekiler ve devrin padişahı Sultan Mustafa'ya yazılanlar hariç tutulursa çoğunlukla Bosna'da görev yapmış devlet büyükleri için yazılmış şirlerdir. Âsim'in kendilerine övgü maksadıyla kaside yazdığı şahıslar şu isimlerden oluşmaktadır: Sultan II. Mustafa (K. 5, 6, 15), Sadrazam Râmî Paşa (K. 7, 16), Bosna Valisi Halil Paşa (K. 8, 12, 17), Bosna Valisi Mehmed Paşa (K. 10, 13), İstanbul Kadısı Abdullah Efendi (K. 14), Bosnalı Sâbit Efendi (K. 11) ve Vezir Yusuf Paşa (K. 9).

Âsim'in kasidelerinin uzunluğu 9-106 beyit arasında değişmekte ve ortalama 56,05 beyitten oluşmaktadır. Şairin münacat olarak yazdığı kasidesi (K. 1) 9 beyit iken, yine dinî muhtevalı türlerden olan miraciyesi (K. 4) 106 beyittir.

⁸ Halil İnalçık (2003). *Şair ve Patron*. Ankara: Doğu Batı Yay. 11.

Klasik bir kasidede bulunması gereken bölümlerin tamamı, Âsim'in bazı kasidelerinde bulunmamaktadır. Şairin 17 kasidesinden sadece 7'si (K. 6, 7, 8, 9, 11, 12, 17) bütün bölümleri ihtiva etmektedir. Bu durum, özellikle fahriyelerinde örnek aldığıni düşündüğümüz Nef'i etkisinden ve artık 17. yüzyıldan itibaren sebk-i Hindî tarzının da etkisiyle görülmeye başlanan klâsik anlayışın dışına çıkma düşüncesinden kaynaklanıyor olabilir.

Kasîdelerdeki şekil özelliklerini bir tablo halinde şöyle gösterebiliriz:

Sırası	Türü	Mendudu	Nesib	Girizgâh	Medhiye	Tegazzül	Fahriye	Dua	Beyit sayısı
1	Münacat	Hz. Allah	-	-	-	-	-	1-9	9
2	Na't	Hz. Peygamber	1-5	6	7-50	-	-	51	51
3	Na't	Hz. Peygamber	1-3	4-5	7-44	-	45-52	53	53
4	Miraciye	Hz. Peygamber	1-20	21	22-98	-	98-104	105-106	106
5	Bahariye	II. Mustafa	1-30	31-32	33-55	-	56-57	58-64	64
6	Medhiye	II. Mustafa	1-19	20	10-46	-	44-45	46-49	49
7	Medhiye	Râmî Paşa	1-14	15-16	17-53	49-53	54-58	59-63	63
8	Medhiye	Halil Paşa	1-14	15-17	18-49	45-49	50-55	56-59	59
9	Medhiye	Yusuf Paşa	1-5	6-7	8-43	39-43	44-47	48-50	50
10	Medhiye	Mehmed Paşa	1-10	11-12	13-25	-	26-31	32-35	35
11	Medhiye	Sâbit Efendi	1-19	20	21-44	36-44	45-52	53-56	56
12	Medhiye	Halil Paşa	1-22	23-27	28-62	56-62	63-70	71-74	74
13	Medhiye	Mehmed Paşa	-	-	1-37	-	38-47	48-50	50
14	Medhiye	Abdullah Efendi	-	-	1-14	-	15-25	26-29	29
15	Sulhiye	II. Mustafa	1-29	28	29-74	-	75-82	83-88	88
16	Medhiye	Râmî Paşa	1-15	16	17-44	-	45-49	50-54	54
17	Medhiye	Halil Paşa	1-19	20	21-48	42-48	49-58	59-63	63

3.1.1.2. Musammatlar

Bosnalı Âsim Dîvâni'nın hazırladığımız tenkitli metninde musammat olarak adlandırılan 9 şiir vardır. Bunlardan ikisi terkîb-bend (M.1, 3), biri tercî-bend (M. 2), üçü tesdis (M. 4, 5, 6), üçü de tahlîstir (M. 7, 8, 9).

Bend sayıları 5-11 arasında değişen musammatlar Türk şiiirinde genellikle 4-8 bend arasında yazılmışlardır. Bosnalı Âsim'in musammatları da bu genel özellikler dâhilinde kalmış ve 5-7 bend arasında yazılmıştır.

Âsim, musammatlarında geleneğe uygun olarak mersiye başta olmak üzere, hayat tecrübeleri, aşk ve sevgili gibi değişik konuları işlemiştir.

Âsim'in mersiyeleri içerisinde Köprülüzâde Mustafa Paşa için terkîb-bend şeklinde yazılan ve Paşa'nın ölümü üzerine duyduğu üzüntüyü sade ve samimi bir şekilde ifade eden şiir, canlı dili ve lirizmi ile dikkat çekmektedir:

Kâr itdi âh cânuma bu mâtem ey felek
 Doldı duhân-ı âhla nûh târem ey felek
 Şimdi nefes alup viremem dûd-ı âhdan
 Teng oldu şöyle başuma bu 'âlem ey felek
 Ben tuhfe şimdi bülbül-i mâtem-terâneyem
 Olmaz baña hezâr-ı çemen hem-dem ey felek
 Dem-bestе itdi ehl-i semâvâtı ser-te-ser
 'Arş-ı berîne çıktı benüm nâlem ey felek
 Geldükçe hâtiра o melek kânda olduğın
 Kan ağlaram hem âh iderem her dem ey felek
 Gam-hânedede karâr idemem ben bu derd ile
 Âhir neye varur bu elem bilmem ey felek
 Sen şanma bu firâk ile ancak benüm hâzin
 Ağlar cihânda cümle beni Âdem ey felek

Yoķdur şafā göñülde ġam ammā cihān cihān
Ey çerħ-ı süfle-perver ü bed-ħū amān amān (M. I/VI)

Tesdis olarak yazılan şiirlerin birinde Âsim, Sistanlı ünlü şair ve düşünürlerden Ferec-i Segzî (ö. 393/1003)'nin aslı bir kita olan şiirinin bir beytini⁹; birinde Atâyî'nin bir müseddesinde yer alan bir beyti ve diğerinde ise Vecdî'nin bir gazelinin bir beytini tazmin etmiştir.

Ferec-i Segzî'nin beytinin tazminiyle yazılmış tesdisin son bendi şöyledir:

‘Âşim budur felekde hemān muķteżā-yı hāl
Ādemde eksük olmaya hüzn ü ġam u melāl
Bir kimse şād u ḥurrem ola her zamān muḥāl
Bu beyti dinle tesliyeti her dem andan al
Her kes be-kadr-i hiş giriftār-ı miħnetest
Kes rā ne-dādeend berāt-ı müsellemi (M. 4/V)

Dîvân'daki diğer tesdisler ise, Atâyî ve Vecdî'nin
Kande bir gam yârsız kalsa benümle yâr olur
Bir belâ kim sâhibin bulmaz baña gam-hâr olur¹⁰
Gülmesün düşmen baña raḥm eyle giryān görmesün
Çeşm-i ḥūn-ālûde rûy-ı haşmı ḥandān görmesün¹¹

matla'larına yapılmıştır.

Diğer musammatlar ise Bâkî'nin iki, Hâletî'nin bir gazelini tahmistir:

⁹ <http://sistanam.blogfa.com/89031.aspx-07.02.2012> [erişim tarihi: 07.03.2018]. Bu beytin Ferec-i Segzî'ye ait olduğunu hatırlatarak çalışmamıza katkı sağlayan Dr. Cafer Mum'a teşekkür ederim (O.K.).

¹⁰ Saadet Karakoṣe (2012). *Nev'i-zâde Atâyî Dîvânı*. <http://ekitap.kulturturizm.gov.tr/dosya/1-275469/h/nevi-zade-atayi.pdf> [erişim tarihi: 07.03.2012].

¹¹ Ahmet Mermer (2002). *XVII. Yüzyıl Dîvân Şâiri Vecdî ve Dîvâncesi*. Ankara: MEB Yay.116.

Hâl-i ‘âlem ezeli böyle perişân ancak
 Kimi һandân kimi giryân kimi nâlân ancak¹²
 Ruhuñ ey ғonçe-dehen berg-i gül-i hod-rûdur
 Dir gören zülf-i siyehkâruñ içün şebbüdûr¹³
 Eger cân virmeyin dirseñ ǵam-ı cânâni n’eylersin
 Nisâr-ı pây-ı cânâni itmeyüp yâ câni n’eylersin¹⁴

3.1.1.3. Gazeller

Bosnalı Âsim Dîvâni’ndaki toplam 440 manzumenin 400’ü gazeldir. 17. yüzyılda gazel şairi olarak tanınmış Şeyhüllislam Yahya Efendi’nin 384, Nâ’ılî’nin ise 390 gazelinin olduğu düşünülürse gazellerinin sayısı itibariyle Âsim’ı da bir gazel şairi olarak kabul etmek mümkündür.

Âsim’ın gazellerinin beyit sayısı 5-9 arasında değişmektedir. Bu şiirlerin ortalama beyit sayısı 5,29’dur. Şairin kafiye bulmanın daha kolay olduğu harflerle biten şiirlerinin sayısı epeyce yüksekken, Türkçede bulunmayan seslerle biten şiirlerinin sayısı diğer Dîvân şairlerinde olduğu gibi düşüktür.

17. yüzyılda hem gazel nazım şekli hem de genel olarak Türk edebiyatı, en yüksek dereceye ulaşırken devrin şiir anlayışına hâkim olan sebk-i Hindî tarzının da etkisiyle şiirlerin beyit sayılarında farkedilir bir azalma görülmüştür. Âsim’ın gazellerinin %86’sının 5’er beyitten meydana gelmesi, zaman içerisinde söz kûlfetinden arınmaya çalışan Dîvân şiirinin genel yapısına da uygun bir görüntü sergilemektedir.

Bosnalı Âsim’ın 15 gazelinde (% 3,75) (G. 38, 48, 100, 140, 150, 156, 158, 163, 176, 228, 230, 320, 326, 327, 400) matla beytinin misralarından birisinin makta misra’ı olarak tekrarlanması şeklinde

¹² Sabahattin Küçük (1994). *Bâkî Dîvâni*. Ankara: TDK Yay. 247.

¹³ Sabahattin Küçük (1994). *Bâkî Dîvâni*. Ankara: TDK Yay. 128.

¹⁴ Ali Akşit (1992). *Azmızâde Hâletî Dîvâni*. Yüksek Lisans Tezi. Kayseri: Erciyes Üniversitesi. 199.

tarif edilen redd-i misra yapılmıştır. Âsim'daki redd-i misra yapılmış gazellerin sayısı 17. yüzyıl Dîvân şiirindeki redd-i misra ortalamasının (%1,28) üzerindedir¹⁵. Sebk-i Hindî şairleri dışında eski edebiyatımızda pek kullanılmayan¹⁶ “redd-i matla veya redd-i misranın kullanımının daha belirgin bir şekilde 17. yüzyılda görülmesinde, sanatçıların az sözle çok şey ifade etme, yeni bir söyleyiş tarzı ortaya koyma ve sanatçı kişiliklerinin gelmiş olduğu seviyeyi gösterme gibi birçok nedeni ileri sürmek mümkündür.”¹⁷.

Dîvân şiirindeki redd-i misra örneklerinde çoğu zaman matlaiın birinci misrai, bazen de ikinci misrai makta beytinde tekrar edilmektedir. Âsim da Türk şiirindeki genel temayüle uygun olarak¹⁸ redd-i misra yaptığı gazellerinin hepsinde, matla beytinin birinci misrainı makta beytinin ikinci misrai olarak tekrar etmiştir.

Şairin sanatçılığının değerlendirildiği bölümde de ifade edildiği gibi Bosnalı Âsim, arayış içerisinde bir şairdir. Bu arayışı sırasında bazen Bâkî'nin rindâne tarzını, bazen Fuzûlî'nin âşıkâne tarzını kendisine yol edinirken bazen de yaşadığı dönemin popüler edebî cereyanı olan sebk-i Hindî tarzına uygun şiirler yazmıştır. Coğunlukla sebk-i Hindî sanatçılarının rağbet ettikleri redd-i misrain Âsim'in şiirlerinde yer almasını da sanatçının bu arayışına ve hüner gösterme arzusuna bağlamak mümkündür.

Âsim'in gazelleri coğunlukla, bu nazım şeklinin genel özelliklerine uygun olarak aşk, şarap, saki, vs. konularından bahseden âşıkâne tarzda kaleme alınmış şiirlerdir. Maddî aşkın dile getirildiği bu gazellerde şair, sevgilinin sahip olduğu güzellik unsurları ve

¹⁵ Şener Demirel (2004). “Divan Şiirinde Redd-i Matla.” *Biliğ*. (31): 166.

¹⁶ Haluk İpekten (1994). *Eski Türk Edebiyatı Nazım Şekilleri ve Aruz*. İstanbul: Dergâh Yay. 18.

¹⁷ Şener Demirel (2004). “Divan Şiirinde Redd-i Matla.” *Biliğ*. (31): 164.

¹⁸ Demirel, redd-i matla ile ilgili araştırmasında (2004) Dîvân şiirinde 15-18. yy'lar arasında yaşamış önemli 15 şairin 5631 gazelinden 49'unda redd-i matla yapıldığını, bunlardan 38'inde matla beytinin birinci misrainın, 11'in de ise ikinci misrainın tekrar edildiğini ortaya koymaktadır.

ilgisizliğinden; bunun sonucu olarak yaşanan ayrılık, istirap ve felekten şikayetle sevgiliye kavuşamamanın verdiği sıkıntılarından; âşığın sevgiliye duyduğu aşk ve onun uğruna çekiklerinden; rakibin sevgilinin yakınında olmasının tahammül edilemezliğinden; rind ve zâhidin bitmeyen çekişmelerinden ve genel manada âşıklılığın güçlüğünden bahsetmiştir:

Cevr-i çerh u ƙahr-ı dehre şabr güç feryâd güç
 Bu fenâda gücsüz olmaƙ ey dil-i nâ-şâd güç
 Kendüyi göstermek ister ‘aşk bir gencînedür
 Güçdür ey dil āh žabt-ı āh-ı âteş-zâd güç
 Āstân-ı yâri yollarca gerekdir beklemek
 Câh-ı vasla ey göñül taħṣîl-i isti‘ dâd güç
 Her zamân mey-ħânedede rindâna dir pîr-i muğân
 Zâhid-i nâ-dâni güçdür eylemek irşâd güç
 Hicr-i ɬaddûñle çemende serve baƙmak doğrusı
 ‘Âsim-ı ser-geşteye ey kâmeti şimşâd güç (G. 29)

Gazellerin bir kısmında ise bilhassa bu rind ve zâhid kavgasından, şarap ve onun özelliklerinden bahsededen rindâne tavır dikkat çekmektedir (G. 16, 21, 24, 25, 28, 34, 35, 37 vs.).

Genel olarak gazellerinde aşk, saki, meyhane vs.den bahsetmekle birlikte, diğer pek çok Dîvân şairi gibi ve yaşadığı yüzyılda gazellerin muhtevasındaki genişlemeye paralel olarak Bosnalı Âsim da değişik sosyal konuları işlemiştir. Bilhassa “kalmamış gitmiş” redifîyle yazdığı ve üslûp bakımından Nâbî’yi hatırlatan aşağıdaki gazeli bu özelliği ile dikkat çekmektedir:

Gül-i revnaƙ-fezâ-yı bâg-ı ‘âlem kalmamış gitmiş
 Cihânda ya‘ ni bir şûh-ı müsellem kalmamış gitmiş
 Dil-i virâne vü bûlbûlde şevk ü sûz u nâliş yok
 Maħabbet demleri Allâhu a‘ lem kalmamış gitmiş
 Bozılmış ‘âdet-i dîrîne-i mihr ü vefâ ancak
 Meger ey dil o resmi görümiş âdem kalmamış gitmiş

Ayağ altında sāgarlar sebūlar hep sükūt üzre
 Bu bezm-i bī-bekāda rinde hem-dem қalmamış gitmiş
 H̄aber aldum şabādan kuḥl-i ḥāk-i pāy-i cānāna
 Meger ey çeşm-i ter bizden muķaddem қalmamış gitmiş
 Benüm bu yād-ı āhumdan ‘arūs-ı dehr-i fānīde
 Şemīm-i turre-i müşgīn-i pür-ḥam қalmamış gitmiş
 Bi-ḥamdi’llāh serāy-ı tengnā-yı dilde ey ‘Āsim
 Bu şeb şādī-i sıķlet-güster-i ǵam қalmamış gitmiş (G. 188)

Bosnalı Âsim'in gazelleri arasında 17. yüzyılda etkin olan sebk-i Hindî tarzının redd-i misra, paradoksal imajlar, alışılmamış bağdaştırmalar ve istirap gibi bazı özelliklerini ihtiva eden beyitlerle, hikemî tarz içerisinde değerlendirebilecek beyit ve şiirlere rastlanmakla birlikte, gazellerinde daha çok beşerî aşka ait duyguları dile getiren Bâkî üslubunun hâkim olduğunu söylemek mümkündür.

3.1.1.4. Kıt'alar

Bosnalı Âsim Dîvâni'nda 6 kıt'a bulunmaktadır. Kıt'alarda mahlas bulunmaması genel bir kural olmasına rağmen¹⁹, Bosnalı Âsim'in kıt'alarının altısında da şairin mahlası yer almaktadır.

Bu şiirlerin beyit sayıları 3-20 arasında değişmektedir. Bu nedenle bunların "kıt'a-i kebîre" şeklinde adlandırılmasının yaygın bir uygulamadır.

Beyitler hâlinde yazılan ve dîvânlerde genellikle gazellerden sonra yer alan kıt'alar oldukça geniş bir konu alanına sahiptir. Felsefî ve tasavvufî bir fikir, bir hayat görüşü, bir nükte, bir kişiyi övme ya da yerme, bir olayın tarihi kıt'aların konusunu oluşturabilir²⁰.

¹⁹ Haluk İpekten (1994). *Eski Türk Edebiyatı Nazım Şekilleri ve Aruz*. İstanbul: Dergâh Yay. 42.

²⁰ Haluk İpekten (1994). *Eski Türk Edebiyatı Nazım Şekilleri ve Aruz*. İstanbul: Dergâh Yay. 42.

Bilhassa tarih düşürmek için yazılan manzumeler, Dîvân şairlerinin etraflarında olan bitene gösterdikleri ilgi ve dikkatlerini ihtiva eden şiirlerdir. Bu tarih manzumelerinde şairler, genellikle memduhları ile alâkalı olmak üzere tahta çıkışları, savaş, barış, hastalık ve tabîî felâketler ile kendileri için önemli kimselerin doğum ya da ölümlerini sanatkâr dikkati ile tespit ederler²¹. Bu hadiselerin manzum tarihlerle konu edilmesi sanatçılardan tasarrufunda olan bir husus olup, şair beğendiği, yakın bulduğu, saygı duyduğu; velhasıl önemsediği kişi ve kişilerle ilgili hadiseleri tarihlerine konu etmiştir.

Âsim Dîvâni’ndaki kît’â-i kebîreler de manzum tarih düşürmek maksadıyla söylenmişlerdir. Bunlar, II. Mustafa (ö. 1695) (Kt. 3), Sultan Sultan III. Ahmed (ö. 1736) (Kt. 2) ve Sultan Ahmed’ın şehzâdesi Mehmed gibi hânedân mensubu isimlerle, şairin yaşadığı coğrafyada devlet görevinde bulunan kimseler ve o coğrafyadaki bir takım hadiselerle ilgilidir.

Birinci kît’â 20 beyitten oluşan ve Belgrad’ın ele geçirilmesini konu edinen bir “Belgrad Fetihnamesi” iken 9 beyitten oluşan ikinci kît’â, Sultan III. Ahmed (1703-1730)’ın, 13 beyitten oluşan üçüncü kît’â Sultan II. Mustafa (1695-1703)’nın tahta çıkışlarını konu edinmektedir²². Dördüncü kît’â Bosna Valisi Ca’fer Paşa’nın vezareti (7 beyit), beşinci kît’â Mehmed Ağa Camii (3 beyit), son kît’â ise Sultan Ahmed’ın şehzâdesi Mehmed’in doğumu için yazılmış (11 beyit) manzum tarihlerdir.

²¹ Orhan Kurtoğlu (2004). *Lebîb Dîvâni (İnceleme-Tenkîtli Metin-Sözlük)*. Doktora Tezi. Ankara: Hacettepe Üniversitesi. 48.

²² Üçüncü kît’ânin birinci beyti mukaffâdır. Kît’âların birinci beyti kafiyeli mîsrâlardan oluşan şekline nazm denildiğinden [Haluk İpekten (1994). *Eski Türk Edebiyatı Nazım Şekilleri ve Aruz.*, İstanbul: Dergâh Yay. 47.] bu manzumenin de kît’â yerine nazm olarak adlandırılması icab eder. Ancak bu beyitteki kafiyeli kelimeler “Ümmü'l-ķurâ ve ḥudâ”dır. Birinci kelimenin sonu elif-i maksûre (س), diğer ise elif (إ)tir. Dolayısıyla bu sesler Latin alfabetesinde aynı harf (ā) gibi görünse de Arap alfabetesinde farklı harfler olduğundan bu mîsrâları kafiyeli kabul etmemek; dolayısıyla bu manzumeyi de kît’â olarak değerlendirmek gerekir (O.K.).

3.1.1.5. Nazm

Âsim Dîvâni'nda bir nazm bulunmaktadır. Mahlas beyti olmayan iki beyitlik bu manzumede şair, hayatı boyunca sıkıntı içerisinde yaşadığını, başkalarının zannettiği gibi bu âlemde âlem yapmadığını, öldüğünde kabrinde bitecek otların da hâl diliyle, bu dünyaya dertli gelip dertli gittiğini söyleyeceğini ifade etmektedir:

Bâğ-ı ‘âlemde ǵam-ı dehr ile geldük gitdük
 Şanmañuz ravża-i ‘âlemde biz ‘âlem itdük
 Kabrüm üzre giyehüm hâl-i dil ile söyler
 Gülşen-i ‘âleme biz derd ile geldük gitdük

3.1.1.6. Mesnevi

Bosnalı Âsim Dîvâni'nda lügaz olarak yazılmış biri beş, diğeri sekiz beyitten oluşan 2 küçük mesnevi vardır.

3.1.1.7. Müfredler

Âsim Dîvâni'nda sevgili ve âşığın onun uğrunda çektiği sıkıntılarının ifade edildiği 3 müfred vardır. Bu müfredlerden biri de aynı zamanda şairin gazellerinden birinin (G. 302) matla beytidir.

3.1.2. Âhenk

Malzemesi dil olan şair, muhayyilesinin sözgecinden geçirdiği duyguları ve düşüncelerini en güzel bir biçimde ifade edebilmek için, dilin bütün imkânlarını sonuna kadar zorlamak mecburiyetindedir²³. Sonuçta diğer şairlerle hemen hemen aynı kelime dünyasını kullanmak zorunda kalan şairler, ortak kavramlar dünyasında yakaladıkları farklı terkiplerle birbirlerinden ayrılırlar²⁴.

Dîvân şiirinde âhenk başta vezin, kafije ve redif olmak üzere, misra başı tekrarları, iç kafiyeler, sesli ve sessiz harflerin kullanım

²³ Muhsin Macit (1996). *Divan Şiirinde Âhenk Unsurları*. Ankara: Akçağ Yay. 9.

²⁴ Orhan Kurtoğlu (2004). *Lebîb Dîvâni (İnceleme-Tenkîflî Metin-Sözlük)*. Doktora Tezi. Ankara: Hacettepe Üniversitesi. 61.

sıklığına dayanan assonans ve aliterasyonlar, matla mísralarının birisinin maktada tekrar edilmesi esasına dayanan redd-i mísra, uzun manzumelerde yeni bir söyleyiş canlılığı ihdas etmek için başvurulan tecdîd-i matla, bendler hâlinde yazılan şiirlerde bend sonunda bulunan nakarat ve vasıta beyitleri, rahat ve doğal söyleyişe işaret sayılan atasözü ve deyimler sayesinde sağlanır²⁵.

Manayı gözardı etmemekle birlikte söz ve mana gibi şiiri oluşturan iki unsurdan genellikle sözü yeğleyen Âsim, bütün Dîvân şairlerinde olduğu gibi geleneksel anlayış çerçevesinde şiirin olmazsa olmaz âhenk unsurlarından olan vezin ve kafiyenin dışında, söz başı tekrarları, cinas-ı mükerrerler, assonans ve alliterasyonlarla da bir müsiki yakalamaya çalışmıştır.

3.1.2.1. Vezin

“Dîvân şiirinin üzerine kurulduğu temel ve onun ayrılmaz rüknü, İslâmî edebiyatların ortak vezni olan aruz veznidir.”²⁶. Vezin, bir manzumenin âhengini sağlayan unsurların en önemlisi olması bakımından özel bir dikkati gerektirir. Gerek Türkçenin sahip olduğu özellikler, gerekse şairlerin bu husustaki yeteneklerinin etkisiyle, Dîvân şiirinin başlangıcından gelenegin sona erdiği devre kadarki her bir yüzyılı temsil kabiliyeti olan sanatçılar da dâhil olmak üzere Türk şairlerinden bu unsuru hatasız bir şekilde kullanan olmamıştır.

Türkçe ile bu tarz şiir yazmanın güçlüğünden dolayı “Dîvân şâirleri Acem aruzundan, mísra içinde Türkçeyi zora sokan, ifadede tutukluk yaratan bahirler ve kalıplar yerine söyleyişe daha kolay gelen

²⁵ Orhan Kurtoğlu (2004). *Lebib Dîvâni (İnceleme-Tenkîtlî Metin-Sözlük)*. Doktora Tezi. Ankara: Hacettepe Üniversitesi. 61.

²⁶ Ömer Faruk Akiün (1994). “Divan Edebiyatı”. *İslâm Ansiklopedisi*. C. IX. İstanbul: TDV Yay. 400.

rahat kalıpları seçmişlerdir.”²⁷ . Türk şairlerinin kullandıkları kalıp sayısı ortalama 17’dir²⁸.

Bosnalı Âsim da şiirlerinde, Türk şiirindeki bu ortalamaya yakın olmak üzere 13 farklı aruz kalıbı kullanmıştır. Kullandığı kalıp çeşitliliği bakımından Türk şiirine paralel bir seyir izleyen Âsim, vezin kullanımında ise bazen sıkıntılar yaşamaktadır. İmâle ve zihaf gibi başka şairerde de görülebilen hataların dışında kimi mîsrâlarda vezni kusurlu kullanırken, bazı mîsrâlarda ise Türkçe kelimelerde ve sesliyle başlayan bir hecenin öncesinde med yapmak, sonu sessizle biten kelimeyi vezin icabı “غ (ayn)” harfiyle başlayan bir kelimeye ulamak gibi geleneksel aruz kaidelerine aykırı bir takım uygulamalar yapmıştır. Bunların bir kısmının müstensihlerden kaynaklandığını düşünsek bile, bir kısmının da şairin tasarrufıyla gerçekleştigini söyleyebiliriz. Âsim’İN şiirlerinde bu tip aruz kusurlarının bulunması, onun dikkatsizliğinden ve yeterince titiz davranışmamasından kaynaklanmış olabilir.

Âsim’İN şiirlerinde vezin özelliği olarak değerlendirilebilecek diğer bir husus da vezin gereği çoğulukla Arapça veya Farsça kelimelerde yapılan ünlü türetmeleridir. Türk şiirinde 15. yüzyıldan itibaren görülmeye başlanan²⁹ ve bilhassa Nedim’le birlikte yaygınlaşan bu uygulamanın Dîvân’da birkaç örneği mevcuttur:

Bez(i)m ol bezm idi kim hiç leb-i sâkîde göñül
 Bu gedâ bu Cem-i pür-şevket-i dünyâ yoğ-ıdı (G. 383/2)
 Prud adasında ƙal^c asın yıkicek
 Eb(i)r-äsâ çıkan sipihre ݢubâr (K. 15/60)

²⁷ Ömer Faruk Akün (1994). “Divan Edebiyatı”. *İslâm Ansiklopedisi*. C. IX. İstanbul: TDV Yay. 401.

²⁸ Mustafa İsen (1997). *Ötelerden Bir Ses*. Ankara: Akçağ Yay. 449.

²⁹ M. Fatih Köksal (2009). “Metin Neşrine Vezinle İlgili Problemler”. *Divan Edebiyatı Araştırmaları Dergisi*. (3): 69.

3.1.2.2. Kafiye ve Redif

Bütün klâsik edebiyatlarda olduğu gibi Dîvân şiirinde de şairler gelenekten gelen kurallara sıkı sıkıya bağlıdır. Kafiye ve redif anlayışı da Dîvân şiirinin gelenekçe belirlenen önemli kurallarındandır.

Çoğunlukla, Dîvân şiirinde yaygın olarak görülen ve bugün zengin kafiye diye adlandırdığımız mürekkep kafiye çeşidini kullanan Âsim, zaman zaman da cinaslı kafiyelere başvurmuştur:

Tâze gül isterse gülzâr-ı belâdan *tâzelər*
 Tâzelər bu dâğ-ı sînem eşk-i çeşmüm *tâzelər* (G. 139/1)
 Nemi sîrişkden özge nîşâr idem *melegüm*
 Yanuñda cân u göñül var mı ġayri mā-*meleküüm* (G. 273/1)
 Çıkmañ ǵamuñ ey şûh-ı cefâ-piše *dilümden*
 Ancañ güzer eylerse ider lafzi *dilümden* (G. 327/1)

Kafiyenin bütünleyecisi ve zenginleştiricisi olan redifle yapılan kafiye ise Dîvân şairlerinin en çok sevdiği kafiye tarzıdır. Simetrik bir şekilde tekrar ederek şiiri belirli bir kavram veya bir konu etrafında toplayarak bir mihver oluşturan redif, ustaca kullanıldığında şiiri kendi atmosferi içine alır, onu bir dizi çağrısına açar. Şiirde belirli bir duyguya ve düşünmeye zemin hazırlayan redif, ona “yek-âhenk” diye adlandırılan konu bütünlüğünü kazandırır³⁰.

Bosnalı Âsim Dîvâni redif yönünden oldukça zengin bir eserdir. Neredeyse Dîvân’da bulunan bütün şiirlerde kafiye, redifle birlikte kullanılmıştır.

Dîvân’daki tek kafiye ile yazılan şiirlerden (kaside, gazel, müstezad, kît’â, nazm) 6 kaside, 392 gazel ve 2 müfrette redif

³⁰ Ömer Faruk Akün (1994). “Divan Edebiyatı”. *İslâm Ansiklopedisi*. C. IX. İstanbul: TDV Yay. 402.

kullanılmıştır. Bu redifler de büyük bir çoğunlukla Dîvân şairlerinin genelinde olduğu gibi³¹ Türkçe kelimelerden seçilmiştir.

Âsim Dîvâni’ndaki gazellerde 345 farklı redif kullanılmıştır. Bu rediflerin 18’i “ek” hâlindeyken diğerleri “kelime/kelimeler” ve “ek+kelime” şeklindedir.

Fikir ve hayallerinin çoğunu kafiye ve rediften çıkaran³² diğer Dîvân şairleri gibi Âsim da zaman zaman redifi şiirin tamamını ihata edecek şekilde başarılı örnekler ortaya koyabilmiştir. Mesela aşk derdinin zorluklarını “güç” redifli şiirlerinde kelimenin manasında zaten var olan olumsuzluktan da istifade ederek başarılı bir şekilde ifade edebilmiştir:

Hicri güç bağmağda ağıyār ile rūy-ı yāre güç
 Hāşılı her vech ile ben ‘āşık-ı ḡam-hāra güç
 Gāh esīr-i hār-ı güldür gāh maḥbūs-ı ḫafes
 Ey göñül bu bāğda olmak hezār-ı zāra güç
 Tiğ-ı hicrūn urma dilde zahm-ı ḡamzeñ var iken
 Güçdür ey ḥūn-řiz olmak yara üzre yara güç
 Bir tarafda tiği şarķar bir tarafda ḫançeri
 Ol şeh-i hüsne yanaşmaķ ey dil şad-pāre güç
 Naḳd-i ‘ömrin virmeyince čerh-ı kāfir-pişeye
 Kāyd-ı miḥnetden rehā ey ‘Āşim-ı bī-çāre güç (G. 30)

Başka şairlerde de görüldüğü üzere farklı kökenlerden gelen kelimelerle de kafiye yapmaktan geri durmayan şair, kimi gazellerinde ise sadece Türkçe kelimelerden oluşan kafiyeler kullanmıştır:

Bu nūh nīlī ḥabābı ey şeh-i ḥūbānum aşmişdur
 Zamān-ı devletünde nil-i eşküm söyle taşmışdur

³¹ Ömer Faruk Akün (1994). “Divan Edebiyatı”. *İslâm Ansiklopedisi*. C. IX. İstanbul: TDV Yay. 402; Muhsin Macit (1996). *Divan Şiirinde Âhenk Unsurları*. Ankara: Akçağ Yay. 89.

³² Muhsin Macit (1996). *Divan Şiirinde Âhenk Unsurları*. Ankara: Akçağ Yay. 90.

Eger girmez görünmezsin dile gelmez oğınmazsın
 Göñül bir tuhfe derde ey peri-ṭal' at *sataşmışdur*
 Şeb-i târik ü rûz-ı rûşenî fark eylemez çeşmüm
 Şu deñlü şuğl-i ḥaṭṭ-ı rûy-ı aluñdan *kamaşmışdur*
 Ulaşmış didiler ruhsar-ı yâre zülf-i şeb-gûnı
 Anuñçün âftâba dûd-ı āh-ı dil *ulaşmışdur*
 Dolaş ey dûd-ı āhum her seher ol mû-miyâni-vâr
 Kuşağı anı koçmazdan muķaddem çok *dolaşmışdur*
 Benüm şâhîn-i āhum niçe senden ditrer ey ‘Âsim
 Şu deñlü murğ-ı zerrîn şeh-per-i gerdûn *şâşmışdur* (G. 142)

Her Dîvân şairi gibi kafiyeyi başarılı bir şekilde kullanması beklenen Âsim’İN şiirlerinde de zaman zaman kafiye kusurlarına rastlanmaktadır. Bu kusurlar da yine Dîvân şiiri geleneği içerisinde her zaman rastlanabilen türdendir.

17. yüzyılda Nâbî ve muâkibi şairlerde görülen kafije kelimelerini cinas-ı mükerrerlerle genişletmek şeklindeki uygulamanın güzel bir örneğine Bosnalı Âsim’da da rastlanmaktadır:

Fürkatüñden dökilür eşkümdür-i şehvâr-vâr
 Şöyle vardum že^c fa oldı dîde-i *ḥûn-bâr bâr*
 Ben yine feryâd idersem derd-i serden başuma
 Günbed-i gerdûnu itdi fürkat-i *dil-dâr dâr*
 Böyle giryân böyle nâlân böyle zâr olmazdı dil
 Olmasa ger böyle her dem mâ’îl-i *ağyâr yâr*
 Luṭf idüp gel ‘arż-ı didâr eyle ey Yûsuf-nażar
 Külbe-i ahzânda itdi cânuma *efkâr kâr*
 Biz o rind-i ḥâne-ber-dûş-ı ḥarâbât olmuş[uz]
 Görinür ‘Âsim bize endâze-i *mi’mâr mâr* (G. 151)

Âsim Dîvâni’nda vezin ve kafiyenin dışında tekrîr sanatı ve söz başı tekrarları da birer âhenk unsuru olarak dikkat çekmektedir:

Düşdi *dil dil-bere dil-ber dile* açıldı yine
 İtdi *bülbül güle gül bülbül-i nälâna* heves (G. 184/3)
 Cevr-i çerh u ƙahr-ı dehre şabr *güt* feryād *güt*
 Bu fenâda *güt*süz olmak ey dil-i nâ-şâd *güt* (G. 29/1)
 İtdi *kâkül dile dil kâkül-i cânâna* heves
 Eyledi birbirine ƙayd ile dîvâne heves (G. 184/1)

Aşağıdaki örneklerde de şair, “*Añılsun*”, “*o dem ki*” ve “*Kanı ol zamân ki*” ifadelerini ardarda gelen beyitlerin başında tekrarlayarak, şiirin anlamını pekiştirmenin yanında ritmik bir söyleyiş yakalamıştır:

Añılsun deşt-i pehnâ-yı cünûn şâd olduğum yerdür
 ‘Iğâl-ı ‘akl-ı ǵam-güsterden ńazâd olduğum yerdür
Añılsun mahbes-i dîvânegân-ı zülf-i şeb-gûnuñ
 Kesel-perdâz-ı şad zencîr-i pûlâd olduğum yerdür
Añılsun meclis-i pür-üns-i behcet-perver-i dil-ber
 Benüm bir derdmendümdür diyü yâd olduğum yerdür
Añılsun pister-i ǵam haşv-ı derd-i ńasret-i cânân
 Benüm şeb-tâ-seher mu‘ tad-ı feryâd olduğum yerdür
Añılsun mevşîl-ı ‘izz ü şeref ya‘ nî ser-i zülfüñ
 Ki her dem bûs-ı hâk-i pâye mu‘ tâd olduğum yerdür
Añılsun ‘arşa-i cevrüñde ser-bâzî-i bî-âhum
 Ki reşk-i her şehîd-i tîg-ı bî-dâd olduğum yerdür
Añılsun meclis-i yârân ki sûz-ı nazm ile ‘Âşim
 Benüm dâg-ı nihân-ı ṭab‘-ı ńussâd olduğum yerdür (G. 73)
O dem ki nâme-i a‘ mâl her kese şunılıp
 Şefâ‘ ata müterakkîb ola cemî‘ -i ümem
O dem ki ümmeti cürmin şefâ‘ at eylemege
 Tecâsür itmege ‘Isâ-yı hoş-dem-i Meryem
O dem ki meslek-i te’vîl ü semt-i inkâra
 ‘Uşât itmeye miķdâr mûy-ı vaż‘-ı ƙadem
O dem ki nâr ola âhir me’âli dînâruñ

*O dem ki dirhem ide h̄āceyi hisāb-ı direm
 O dem ki birbirine iħve-nazra-pāş olımaz
 O dem ki çıkmaya şāhib bütūna bir ādem
 O dem ki bir ola şāh u gedā-yı bī-ser ü pā
 O dem ki diñlene da' vā-yı kebş ü şīr-i ücem
 O dem ki yerlere girsem bulu beni haşmum
 O dem ki dāhil ola pençesine āh yakam
 O dem ki keffe-i mīzāna sıgmaya günehüm
 O dem ki fart-ı teħassürle nāle-senc olam
 O dem ki cism-i nizārumda her ser-i müyüm
 Su 'äl-i her günehümde ćeke şadā-yı na' am
 O dem ki bu güneh-älüd 'abd-i rū-siyehüñ
 Olınca nāme-i pür-ħabt kār ile mülzem (K.3/39-49)*

*Kanı ol zamān ki dostum yoluña şitāb iderdüñ
 Sana ben selām virsem baña sen 'itāb iderdüñ
 Kanı ol zamān ki ey şūħ bu 'izār-ı hāt-nümüde
 Dahi tebhāle iken elüni niķāb iderdüñ
 Kanı ol zamān ki şeb-tā-be-seher ben āh iderdüm
 Sen ise çerāg-ı hātırla şafā-yı h̄āb iderdüñ
 Kanı ol zamān ki ben nūş-ı dem-i dü çeşm iderdüm
 Sen ise çemende düşmenle dem-i şarāb iderdüñ
 Kanı ol zamān ki ey 'Āşim-ı zār bezm-i ġamda
 Dili geh piyāle gāhī ney ü geh rebāb iderdüñ (G. 236)*

Âsim Dîvâni'nda assonans ve aliterasyonların başarılı bir şekilde kullanıldığı örnekler de rastlanmaktadır. Bu hususa, aşağıdaki “l”, “s” ve “ā”ların başarılı bir şekilde tekrar edildiği beyitler örnek olarak verilebilir:

Düşdi dil dil-bere dil-ber dile açıldı yine
 İtdi bülbül güle gül bülbül-i nālāna heves (G. 26/5)

Gösterür servi felek 'aynuma naħl-i mātem
 Kılısam 'Āşim hele seyr-i cemenistāna heves (G. 184/5)
 Sine sūzān dīde giryān rūy ise berg-i hāzān
 Derdüñ ey dil-haste 'Āşim derd-i hasret olmasun (G. 296/5)

3.2. ÜSLUP

17. yüzyıl Türk edebiyatında, dört farklı şiir tarzı hüküm sürmektedir. Bunlar, 16. yüzyılda Bâkî ile birlikte en görkemli dönemini yaşayan klasik üslup, İran'daki Safevî baskısı ve taassubundan kaçan şairlerin Hindistan'daki Türk saraylarında geliştirdikleri ve en başarılı uygulamaları Türk edebiyatında görülen sebk-i Hindî; şiirde anlamı önceleyen ve Türk edebiyatındaki kurucusu olması dolayısıyla Nâbî tarzı olarak da anılan hikemî tarz ve konuşma diline yakın bir dille, atasözü ve deyimlerle yerel unsurların şiirde hâkim olması anlayışına dayalı şiir örnekleriyle mahallî tarzdır.

17. ve 18. yüzyılın pek çok şairi, hem 16. asırın etkisi devam eden şairi Bâkî'nin, hem de bu yüzyılda Türk şiirinde oluşturdukları tarzlarla çağdaşları ve daha sonraki dönem sanatçıları tarafından takip ve taklit edilen üslup sahibi şairlerinin büyük şöhretlerinin altında kaybolmadan şiir vadisinde var olma mücadelesi veriyorlardı.

Artık İran şiirinin etkisini iyiden iyiye kabettiği, şairlerin kendilerine Türk şairlerini örnek aldıkları ve bazı sanatçılarda İran şairlerinden üstünlik iddiasının dillendirildiği bu dönemde, Bosnalı Âsim da benzer bir görüntü arz etmektedir. Kendi sanatını değerlendirirken Sâib ve Câmî gibi Fars edebiyatının söz ustaları ile mukayeselerde bulunur, kendisinin onlardan aşağı bir şair olmadığını mübalağalı bir şekilde ortaya koyar.

Dîvân'da yer alan kaside ve gazellerinden Âsim'in, devre hâkim bütün tarzlarda örnekler verdiği, 16. ve 17. yüzyıl Türk edebiyatının üstat şairlerinin etkisinde kaldığı anlaşılmaktadır.

Âsim'in şiirlerinde dikkat çeken ilk tarz, Bâkî ile bayraklaşan klasik üsluptur. Şair hakkındaki kaynaklarda yer alan az miktardaki

bilginin önemli bir kısmı onun şiirlerindeki Bâkî etkisine dair olanlardır. Şairin gazellerinin önemli bir kısmı, hem Bâkî ve klasik üslup, hem de Rumeli şairlerinin genel bir şiir özelliği olarak dünya dertlerinden uzak, neşe, sevinç ve eğlenceyi yerli ve orijinal söyleyişlerle dile getiren manzumelerden oluşmaktadır. Eski şarap, genç saki ve güler yüzlü sevgili oldukça Âsim her zaman yeni bir günah işler; sol elinde sevgilinin eli, sağında ise bir kadeh olmadan bahçede gezinmek boşunadır; meyhanenin ferahlığı ve kadehin şuh yaratılışı insanın kalbinde kederden eser bırakmaz; meyhanede bulunmak safalıdır ancak masraflıdır:

- Mey köhne sâki tâze o şǖh ise hânde-rû
Bî-çâre ‘Âsim eylemesün mi günâh-ı nev (G. 332/6)
- Şol elinde dest-i dil-ber sağ elinde bir ayağ
Olmayınca rinde gül-geşt-i çemen bîgânedür (G. 77/3)
- Eger erbâb-ı dil meclislerin taşvîr iderlese
Elümde câm-ı mey zânûda bir mahbûb yazsunlar (G. 74/4)
- Âdemüñ ķalbinde ķorlar mı kûdûretden eser
Şâhn-ı mey-ħâne müferraḥ meşreb-i peymâne şǖh (G. 37/3)
- Olmaķ muķîm-i mey-kede şǖfi şafâludur
Ammâ icâresi yıķılası bahâludur (G. 144/1)
- Giderseñ sübhayı elden bir elde dest-i yâr olsa
Bir elde o ayağ-ı dil-güsâ eyyâm-ı ‘îd irse (G. 344/2)

Âsim Dîvâni’nda diğer Rumeli şairlerinin şiirlerinde de görülen ve bu gruptaki şairlerin bir tarzı olarak kabul edilen bazı özellikler de bulunmaktadır. Bunun Âsim Dîvâni’ndaki en belirgin uygulamalarından biri, sevgiliyle ilgili tavrımda görülmektedir. Şair çoğu kez sevgili karşısında diğer Dîvân şairleri gibi âşık ve mazlum görünüşe sahipken bazen de genel anlayıştan farklı olarak sevgiliyle vuslatı gerçekleştirmiştir, onun karşısında kendine güvenen, rahat ve laübali bir âşık söyleyişiyle dikkat çekmektedir.

Bu bağlamda Âsim Dîvâni'nda elinde kadehi, sevgilisiyle dizdize âşiklar da boy gösterir. Eğer âşığın bulunduğu bir meclis resmedilecekse âşık elinde bir kadehle ve sevgiliyle dizdize resmedilmelidir; güzel havalı bir nevruz gününde sevgili dizinin dibinde, kadehi elindedir:

Eger erbâb-ı dil meclislerin taşvîr iderlese
Elümde câm-ı mey zânûda bir mahbûb yazsunlar (G. 76/4)

Dil-ber ser-i zânûda kâdeh elde hevâ şâf
Müstağni-i huld itse n'ola âdemî nev-rûz (G. 153/4)

Sürekli naz eden sevgiliye, yaşılanınca ne yapacağını soran âşık, sevgilinin o güne kadar ettiği nazdan baktığını ve bu maceradan vazgeçtiğini söyler:

Haftı geldükde o şûhuñ şafha-i ruhsârına
Ol zamân bilmem ne naâl eyler kitâb-ı nâzdan (G. 281/6)

O nâz u şîveler ol 'îsveler ol cilveler cânâ
Yiter oldı bize şimdien girü ağıyaruñ olsun hep (G. 11/2)

Şairin bu çâlâk ifadelerinin yanında âşikâne tarzda dile getirdiği başka duygular da vardır. Âsim, sağlığın ve sevgiliye kavuşmanın kıymetinin ancak bunların hasretiyle çekilen sıkıntılardan sonra anlaşılacağını, bir ömür boyu hayatın sıkıntılarıyla mücadele etmiş ve hayat tecrübesine sahip bir insan tavıyla ortaya koymaktadır:

Bildürür fûrkât dil-i mehcûra vuşlat n'idügin
Derd âhir gösterür bîmâra şîhhat n'idügin (G. 297/1)

Şevk-i zevk-i vaşlı bilmez hicr ile zâr olmayan
Devletinden düşmeyen bilsün mi devlet n'idügin (G. 297/4)

Âsim'in şiirlerinde dikkat çeken diğer bir tarz da yüzyılın şiirinde önemli bir yeri olan sebk-i Hindî'dir. 17. yüzyılın ikinci yarısında yaşayan ve Hind tarzının Türk edebiyatındaki en önemli temsilcileri olan Nâîlî, Neşâtî, Fehîm-i Kadîm, Şehrî vs. sanatçıların eserleriyle yetişen Âsim'in şiirleri içerisinde bu tarzin karakteristik özelliklerine uygun örnekler mevcuttur. Gazellerindeki beyit

sayılarının ortalamaları, şairin redd-i misra yapma merakı bunlardan bazlarıdır.

Âsim'in şiirlerinde yer alan paradoksal imajlar, alışılmamış bağdaştırmalar ve istirap gibi sebk-i Hindî tarzına dair uygulamaların bazen beyit seviyesinde kaldığı, kimi zaman da gazelin tamamına hâkim olduğu görülmektedir:

Ağlasam ger mey-i şahbâ-yı ġamuňla cānā
Eşküműn ķatrelerinden ser-i müjgān tutışur

 Cām-ı meyden o ķadar ruħlaruň oldı pür-tāb
Korkarın bir gün o zülfeyn-i perişān tutışur (G. 52/3-4)

 Doķınmasun diyü 'aynū'l-kemâl-i mihr-i sipihr
Hemîše dūd-ı dilüm çekmede niķāb sañā (G. 4/2)

 Esîr-i pençe-i şâhîn-i çeşm-i dil-ber olmuşdı
Bu murğ-ı dil dahi naħcîr ile şayyâd anılmazdı (G. 390/4)

 Añılsun deşt-i pehnâ-yı cünûn şâd olduğum yerdür
'Iḳāl-ı 'aķl-ı ġam-güsterden âzâd olduğum yerdür

 Añılsun maħbes-i dīvānegān-ı zülf-i şeb-gūnuň
Kesel-perdâz-ı şad zencîr-i pūlâd olduğum yerdür

 Añılsun meclis-i pür-üns-i behcet-perver-i dil-ber
Benüm bir derdmendümdür diyü yâd olduğum yerdür

 Añılsun pister-i ġam haşv-ı derd-i hasret-i cānân
Benüm şeb-tâ-seher mu' tad-ı feryâd olduğum yerdür

 Añılsun mevşîl-ı 'izz ü şeref ya' nî ser-i zülfüň
Ki her dem bûs-ı ḥâk-i pâye mu' tâd olduğum yerdür

 Añılsun 'arşa-i cevründe ser-bâzî-i bî-āhum
Ki reşk-i her şehîd-i tîg-ı bî-dâd olduğum yerdür

 Añılsun meclis-i yârân ki sūz-ı nażm ile 'Âsim
Benüm dâg-ı nihâñ-ı ṭab'-ı ḥussâd olduğum yerdür (G. 73)

Âsim'in şiirlerinde, yine bu üslubun tesiriyle "mîzrab-ı hasret (G. 7/2,), bahr-i gam u mihnet (G. 7/3), verd-i dâg-ı sîne-i sûzân-ı ehl-

i derd (G. 39/3), serv-i hoş-hîrâm-ı gül-endâm-ı bâg-ı hüsn (G. 57/2), murg-ı garîb-i deşt-i gayret (G. 43/7), tî-i tîz-i gamze-i cellâd (G. 43/4), tarz-ı nağme-i sâz-ı gam-ı aşk (G. 48/3), mey-i sahbâ-yı gam (G. 52/3), derd-i hicr-i la'l-i yâr (G. 54/5), ceyş-i eşk-i çesm, (G. 55/5), mey-i ümmîd (G. 59/3), miftâh-ı âh-ı nâdim-i cûrm ü günâh (G. 61/6), bâd-ı hazân-ı bâg-ı fûrkat (G. 76/2), büt-i fikret-i yârân (G. 105/5), pençe-i şâhîn-i gamze (G. 118/4), çesm-i siyeh-i şâki-i mestâne (G. G. 143/1), murg-ı seher-i dil (G. 153/6), güftâr-ı hayât-âver-i mevtâ (G. 153/7), âbile-i tîşe-i âh (G. 154/3), câm-ı mey-i gam (G. 156/1), elem-i zahm-ı sinân-ı gam-ı hasret (G. 159/3), câm-ı mey-i gussa-güsâr (G. 159/3), gencîne-i derd-i dil-i gam-hâr (G. 161/4), dûd-ı âh-ı serd-i eşk-engîz (G. 163/5), fart-ı gam-ı zülfeyn-i büt-i şîve-figen (G. 325/4), dûd-ı âh-ı aşık-ı şeydâ (G. 298/3), esb-i âh-ı âtes-zâd (G. 185/4), murg-ı hezâr-ı bâg-ı meânî-i dil-keş (G. 206/3), itâb-ı gamze-i mest-i harâb (G. 208/4), âb-ı hayât-ı tîg-ı bürrân (G. 215/3), dûd-ı âh-ı dil-i zâr (G. 218/4), fîkr-i vasf-ı la'l-i cânân (G. 248/5), mîvî-i cân-perver-i pîr-mugân (G. 391/3), bikr-i ismet-perver-i pîr-i mugân (G. 250/4), mâ'il-i reftâr-ı her serv-i hîrâmâ (G. 251/3), hezâr-ı verd-i rûy-ı yâr (G. 390/2), nâz-ı bûy-ı dil (G. 255/5), gül-i gül-bün-fürûz-ı gûlsitân-ı sîne (G. 257/3), derd-i hicr-i yâr-i gül-izâr (G. 259/5), ser-mest-i sahbâ-yı tecâsür-bahş-ı sevdâ (G. 277/2), mest-i câm-ı mihr (G. 296/4), şûh-ı mâh-ı tal'at (G. 296/4), esîr-i pençe-i şâhîn-i çesm-i dil-ber (G. 390/4), bülbül-i gûlzâr-ı nazm-ı cân-fezâ (G. 302/4), âh-ı ‘alev-zâd-ı dil-i Âsim-ı pûr-gam (G. 310/5), mey-i câm-ı ârzû-yı dil (G. 315/6), sâkî-i gül-gonç-e-dehen (G. 325/5)” gibi soyutu somutlaştıran ve genişletilmiş tamlamalara da rastlanmaktadır.

Bu hususta Âsim Dîvâni’nda yer alan ve sebk-i Hindî üslûbunun önemli şairlerinden Neşâtî’ye nazire olduğunu düşündüğümüz aşağıdaki gazeli de dikkat çekicidir:

Lutfuz suhan-ı la' l-i dil-ârâda nihânuz
Cânuz ki dem-i pâk-i Mesîhâ'da nihânuz

Müstağrak-ı nûr-ı siyeh-i 'âlem-i hüsnüz
Mânend-i nigeh dîde-i hûrâda nihânuz

Biz cerhî iki defle n’ola raķşa getürsek
 Şevküz ki dem-i zühre-i zehrâda nihânuz

Dermânumuzı görmege ‘Îsâ dahî ‘âciz
 Derdûz ki dil-i ‘âşık-ı şeydâda nihânuz

Hep bizden alurmuş eşer-i súzişi âtes
 Tâb-ı nigehüz çeşm-i şerer-zâda nihânuz

Bî-kıymet isek şüret-i zâhirde ‘aceb mi
 Biz cevherüz ammâ dil-i hârâda nihânuz

Nâ-dân bizi idrâk idemezse n’ola ‘Âsim
 Biz nükte-i rengîn gibi ma‘nâda nihânuz (G. 178)

Bunların dışında Âsim’ın tesirine açık olduğunu düşündüğümüz bir başka şair ve tarz da Nâbî ile hikemî tarzdır. Klasik tarzdaki şiirlerinde daha ziyade sözü ön planda tutan şair, hikemî üslup içerisinde değerlendirilecek ve anlamın ön planda tutulduğu gazeller de söylemiştir. Şair, Nâbî’nin sosyal hayat muhtevalı rediflerini³³ hatırlatan “kalmamış, kalmamış gitmiş, usandum” gibi rediflerle yazdığı gazellerinde okuyucusunun karşısına, yaşadığı yüzyılda toplum olarak kaybedilenlerden bahisle, makam ve mansıpların parayla satılmasından rahatsız olan, geçmişে özlem duyan, yaşanılanlardan usanmış bir Osmanlı aydını olarak çıkar:

‘Aceb mi vuşlata nâ’ıl olursa eşk ile dil
 Bu demde aḱçe ile manşîb ehli câh ķapar (G. 62/4)

Bu bezmüñ câmî da sâkîsi de mestânuñ olsun hep
 Meyüñ de neşvesi derd-i seri yârânuñ olsun hep

Çalılmışdur şarâb-ı ṭas-ı mihri sâkî-i çerhûñ
 Bize bir ķatresi lâzım degüldür anuñ olsun hep

³³ Ali Fuat Bilkan (1998). *Nâbî Hikmet-Şair-Tarih*. Ankara: Akçağ Yay. 160.

Eger yıldız kadar da nakdüm olsa müsteri çıkmam
 Bu germiyet bu bāzār ol meh-i Ken^cān'uñ olsun hep
 (G. 10/1, 2, 6)

Atmaduk ṭir-i belā ol ķavş-i ebrū қalmamış
 Sehm-i müjgān gibi ammā biri ṭoğru қalmamış

Şahň-ı deşt-i Kerbelā'ya döndi vādī-i kerem
 Çeşmesārı ķupkuriður bir içim şu қalmamış

Bāğ-ı dehrüñ hār-āzārı daħi ser-ṭiz ü ter
 Bir gül-i lutfında ammā reng ile bū қalmamış

Ey göñül yābāna atma sen kemend-i āhuñi
 Seg-menis aqyārdan kaçmış bir āhū қalmamış

Şimdi Āşım ǵamzeye қan aldurur dil-hasteden
 Ol ṭabīb-i cān u dilde ǵayri dārū қalmamış (G. 195)

Neşve ol neşve idi minnet-i şahbā yoğ-ıdı
 Zevk ol zevk idi kim haclet-i ferdā yoğ-ıdı

Demler ol demler idi çesm-i bütān gerçi müdām
 Bāde-ḥār idı velī şuriş-i ǵavgā yoğ-ıdı

Rif^c at ol rif^c at idi rif^c at içün her dūna
 Bu ṭabaşbuş bu temellük bu temennā yoğ-ıdı
 (G. 383/1, 3, 4)

Şanmañ ten-i bī-tāb u tüvānumdan uşandum
 Bu ǵam-kede-i köhnede cānumdan usandum

Gördüm eser itmez o gülüñ gūşına girmez
 Bülbül gibi āhir bu fiğānumdan uşandum

Yābāna daħi atsa anı ṭir mişali
 Bu dil dimez ol ķaşı kemānumdan uşandum
 Ne'm қaldı bu demde ķurı cismümde ķabādan
 Ey çesm-i terüm eşk-i revānumdan uşandum

Kilk-i dü zebânum gibi ey ‘Âşim-ı bî-dil
Tâhrîr-i ǵam u derd-i nihânumdan uşandum (G. 271)

Âsim'in bazı şiirlerinde ise kısmen sebk-i Hindî şairleri içerisinde sayılan Nefî'nin fahriye üslubunun tesiri açık bir şekilde hissedilmektedir. Rindâne şiirlerinde kendisini devrinin Hayyâm'ı; kasidede ise Nefî gibi gören şairin gazelleri de Bâkî'yi kıskandıracak derecede güzeldir. Âsim'in şiiri okunduğunda ırmaklar donakalar, bülbülün dili tutulur:

Feyz-i şeref-i terbiyetüňle n'ola olsam
Hem nesrde hem nazmâda Hayyâm-ı zamâne (K. 13/15)

Bu temeddûh nedür ey ‘Âşim-ı pür-lâf ü güzâf
Tarz-ı Nefî'yi կaşideñde idersin ırâd (K. 13/47)

Bir ǵazel tarh eyle ‘Âşim vaşf-ı la' l-i yârda
Rûh-ı pâk-i Bâki-i mu'ciz-beyân reşk eylesün (G. 300/5)

Cûlар durur hezâr ise gülşende lâl olur
Her dem ki nazm-ı ‘Âşim'ı ehl-i şafâ okur (G. 95/5)

Âsim, her ne kadar şiirleriyle övünmediğini söylese de şiirlerinin bir benzerinin bulunamayacağını, gazel yazanın çok olduğunu fakat kendisi gibi yazanın olmadığını, şiirlerinin cahillerin anlayamayacağı nükteler barındırdığını büyük bir özgüven içerisinde dile getirmektedir:

Benüm her bir sözüm bî-şübhe irdi hadd-i i‘câza
Ben ammâ bir zamân nazmumla ‘Âşim iftihâr itmem
(G. 258/5)

Nâzîrin gördilerse ger bu nazm-ı rûh-bâhsânuñ
Getürsünler var ‘Âşim yine yârâna selâm eyle (G. 371/5)

‘Âşim bulunur hayli ǵazel tâze zebânda
Ammâ bu կadar pâk-edâ bir ǵazel olmaz (G. 157/5)

Nâ-dân bizi idrâk idemezse n'ola ‘Âşim
Biz nükte-i rengîn gibi ma'nâda nihânuz (G. 178/7)

Âsim, yüzyıla hâkim son tarz olan mahallî tarza da uygun söyleyişlere sahiptir. Hayatının büyük bir kısmını Bosna gibi Osmanlı taşrası bir bölgede ve halkla içiçe geçiren Âsim'in şiirlerinde mahallî unsurların varlığı da gayet tabii bir durumdur.

Bu bağlamda Âsim'in şiirlerinde devrin en önemli keyif verici içeceklerinden olan tütünden, tüm zamanların en popüler batıl bilimlerinden olan falcılıktan, gece bekçilerinin rindleri canlarından bezdiren baskınlarından, bayram günlerinde mesire yerlerinde kurulan dönme dolaplardan gerçekçi bir üslupla bahis konusudur:

Tütün içmek diler meger sünbü
Bengi-āsā elinde lülesi var (K. 15/15)

Kaşd itse nehb ü gäret ü seby ü hasâreti
Tatar-ı çeşmi nâvek-i müjgânla fâl açar (G. 97/3)

Ayağuñ çek yîkil ey şâhne başma câm-ı ser-şârı
Haṭâdur anı başmak o gül-i hoş-bûy-ı meclisdür (G. 111/3)

Yine dûlâblar kûsañ kenâra çeksek ol mâhi
Felekde bir gün evvelce dilâ eyyâm-ı īd irse (G. 344/4)

Bosnalı Âsim'in dili, bazı kasideleri haricinde genellikle sadedir. Kasidelerin dilinin nispeten süslü olması, bilindiği gibi bu nazım şekli ve türünden kaynaklanmaktadır.

Âsim, mutasavvîf bir şair değildir. Ancak, özellikle Osmanlı toplumunun nispeten şehirli ve entelektüel kısmının mensup olduğu Mevlâvîlikle ilgili bir şiirinin (G. 149) bulunmasından hareketle, onun bu tarikata ilgi duyduğunu söylemek mümkündür. "semâ eyler" redifiyle yazılmış bu gazelde, redif dışında "Molla-yı Rûm, Şems-i Tebrîzî, mesnevî, ney-zen, Mevlâvî, âstân, çerâg yakmak" gibi Mevlâvîlikle ilgili kavramlar kullanılmıştır.

Bir gazel şairi olan Âsim, şiirlerinde genellikle âşıkâne ve rindâne, kısmen de şûhâne bir üslup benimsemesine rağmen zaman zaman tasavvufî imgelerden de faydalananmayı bilmıştır. Fakat onun şiirlerinde yer alan "bezm-i ezel, zâhid, rind, sabr, fenâ, vahdet, kesret,

nefs” gibi aynı zamanda tasavvufî anlamları da olan kavramların, tasavvufla doğrudan ilgisi olmayan diğer Dîvân şairlerinden farklı anlamlarda kullanıldığını ve dolayısıyla şirlerinin tasavvufî olduğunu söylemek mümkün değildir.

Bezm-i ezelde biz dahi bed-nâm-ı ‘aşk idük
 Ya‘ nî esîr-i bâde-i gül-fâm-ı ‘aşk idük (G. 238/1)
 ‘İd irdi vakıt-i hây u hûy-ı mey-kede
 Mescidi zâhid ko eyle cüst ü cûy-ı mey-kede (G. 339/1)
 Cevr-i çerh u ķahr-ı dehre şabır güç feryâd güç
 Bu fenâda gücsüz olmaç ey dil-i nâ-şâd güç (G. 29/1)
 Ne ǵam bu dâr-ı fenâdan gidersem ey ‘Âsim
 Felekde nâmumı nazm-ile bâri söyletdüm (G. 262/5)
 Rinde dil-cû bir perî şûfiye şeytân gösterür
 Baksa āb-ı nâbına bir tuhfâ ‘âlemdür kadeh (G. 35/3)

Sonuç olarak Bosnalı Âsim, yaşadığı dönemin büyük şairlerini iyi okumuş, bunlardan sadece birisini değil, pek çoğunu kendisine örnek almış, bu büyük şairler ve tarzlarından benzer şekilde faydalananmaya çalışmış, “*kîsmen taklit ve te’kit seviyesinde kalmakla birlikte, yer yer mana ve hayali, güzel tazmin ve iktibas edebilen; bazı şîirleri ve çeşitli özellikleriyle dikkat çeken*”³⁴ şairlerden birisidir.

4. ETKİLENDİĞİ VE ETKİLEDİĞİ ŞAIRLER

Dîvân şiiri geleneğinde şairlerin birbirine tesirini somut bir şekilde ortaya koyan en önemli verilerden biri aynı edebî muhit içerisinde yer almaları, diğeri ise Dîvân şiirinin kuruluşundan itibaren görülmeye başlayıp zamanla bir gelenek hâlini almış olan ve bu şiirin

³⁴ Osman Horata (2002). “Zihniyet Çözülüştünden Edebî Çözülüşe: Lâle Devri’nden Tanzimat’a Türk Edebiyatı”. *Türkler*. C. XI. Ankara: Yeni Türkiye Yay. 577.

devrini tamamlamasına kadar hiçbir dönemde önemini yitirmeksiz devam eden nazirecilik³⁵tir.

Kaynaklarda hakkında pek fazla bilgi bulunmayan ve şimdiki bilgilerimize göre nasıl bir edebî muhit içerisinde yaşadığı da bilemediğimiz Âsim'in şiirlerinde, yaşadığı yüzyıl Türk edebiyatının İran şirine üstünlük iddiasının da etkisiyle olsa gerek İran tesiri biraz zayıf kalmıştır. Bu zayıf etki ise sadece bazı İranlı şairlerin isimlerinin mukayese unsuru olarak anılmışından ibaret kalmıştır. Bu bağlamda Dîvân'da adı geçen İranlı şairler Selmân-ı Sâvecî (ö. 1376), Molla Câmî (ö. 1492), Hâfız-ı Şîrâzî (ö. 1390), Hâkânî (ö. 1199), Ömer Hayyâm (ö. 1136), Nâsır-ı Hüsrev (ö. 1088) ile aynı zamanda sebk-i Hindî şairlerinden olan Örfî-i Şîrâzî (ö. 1591), Tâlib-ı Âmûlî (ö. 1627) ve Sâib-i Tebrîzî (ö. 1671)'dır.

Şair hakkında kaynaklarda bulunan sınırlı bilgiler arasında Bosnalı Sâbit, Râmî ve özellikle Bâkî'nin etkisinde olduğuna dair olanları dikkat çeker. Bâkî'nin Âsim üzerinde belirgin bir etkisini kabul etmekle birlikte, bu etkinin sadece onunla sınırlı olmadığını da ifade etmek gereklidir. Dîvân'da Âsim'i etkilediğini düşündüğümüz veya şairle bir şekilde münasebetinin olduğu anlaşılan birkaç isim daha vardır. Bunlar Genceli Nizâmî (ö. 1214), Sabrî (ö. 1645), Vechî (ö. ?), Riyâzî (ö. 1644), Fehîm-i Kadîm (ö. 1648), Şehrî (ö. 1661), Mezâkî (ö. 1676), Sâbir (ö. 1680), Sâmi'î (ö. 1685) ve Nazîm (ö. 1727) gibi kendisinin bir vesile ile adlarını zikrettiği fakat şair üzerindeki etkilerini tam manasıyla tespit edemediğimiz isimlerle, kendisinin de ilgi duyduğunu düşündüğümüz sebk-i Hindî tarzının Türk edebiyatındaki temsilcileri ya da muhipleri arasında arasında adları zikredilen Nefî (ö. 1635), Boğukzâde Vecdî (ö. 1661), Nâilî-i Kadîm (ö. 1666) ve Neşâtî (ö. 1674)'dır.

İlk grupta adlarını sıraladığımız isimlerle şair arasındaki münasebet somut bir şekilde ortaya konulamasa bile, bunların en

³⁵ M. Fatih Köksal (2003). "Nazire Kavramı ve Klâsik Türk Şiirinde Nazire Yazıcılığı". *Diriözler Armağanı*. Ankara: Bizim Büro Yay. 265-266.

azından Âsim'in ilgisini çeken sanatçılar olduğunu söylemek herhâlde yanlış olmaz. Bu şairlerin bir kısmının sadece adı, Dîvân'daki övgü maksadıyla yazılan şiirlerde övülen kişisinin; fahriyelerde ise kendisinin sanatçı kişiliğinin mukayese unsuru olarak anılırken bazı isimlerle olan ilgisi daha somuttur:

Bu temeddûh nedir ey ‘Âsim-ı pür-lâf ü güzâf
 Tarz-ı Nef-i'yi kaşidende idersin irâd (K. 13/47)

Gelüp Bâkî vü Nef-i vü Riyâzî vü Mezâkî'yi
 Neşâti vü Fehîm'i şâ‘ir-i fazl-ıştihâr itdüñ

Nikât-ı Sâmi‘i vü Şehri vü Şabri vü Şâbir'le
 Miyân-ı nükte-sencân-ı ‘Acem'de iftihâr itdüñ

Dem-i cân-bâhs-ı Vecdî vü Nazîm-i nükte-perverle
 Meşâm-ı ehl-i naâzm-ı tâzeye nûkhet-nîşâr itdüñ (M.2/VI)

Sâbit'in Âsim üzerindeki etkisi başta miraciye olmak üzere daha çok kasidelerde kendisini gösterirken; Bâkî etkisi, rindâne tarzda kaleme alınmış gazellerde rahatlıkla farkedilebilmektedir. Bâkî'nin şiirlerinde dile getirdiği epiküryen hayat anlayışıyla Âsim'in gazellerinin büyük bir kısmına hâkim olan âşıkâne ve rindâne tarz arasındaki benzerlik, şair üzerindeki bu tesiri somut bir şekilde ortaya koymaktadır:

‘İd irdi geldi vakı̄t-i hây u hûy-ı mey-kede
 Mescidi zâhid ko eyle cüst ü cûy-ı mey-kede

Kandasın ey bikr-i gül-gûn-câme-i pîr-i muğân
 Hep senüñçündür bu deñlü ârzû-yı mey-kede

Çoç zamândur teşne diller ârzû eyler seni
 Cûşa gel ey cûy-ı mey ey âb-rûy-ı mey-kede

Desti rindüñ olmasun bir dem meded senden tehi
 Câma ķulkul dir gelû-yı her sebû-yı mey-kede

Geldi ‘Âsim hârc-ı hâş u ‘âm olan bir nev metâ‘
 Gör nice işler dem-â-dem çâr-su-yı mey-kede (G. 339)

Âsim'in bilhassa Köprülüzâde Mustafa Paşa için yazdığı mersiyesindeki bazı beyitler de Bâkî'nin Kanunî Mersiyesi'nin şair üzerindeki etkileri olarak değerlendirilebilir:

Bâkî Yüz yere կodi luṭf ile gül-berg-i ter gibi
Şandūkā şaldı һazin-i devrān güher gibi
Haqqā ki zīb ü zīnet-i ikbāl ü cāh idi
Şāh-ı Sikender-efser ü Dārā-sipāh idi³⁶

Âsim ‘Azm-i behişt eyledi gül-berg-i ter gibi
Cisr-i fenayı geçdi nesim-i şehir gibi
Haqqā ki bir vezir-i Süleymān-nażır idi
Ahvāl-i ins ü cinn ü tuyūra һabır idi (M. I/II-III)

Dîvân'da Bâkî'nin Âsim üzerindeki etkisini gösteren en önemli hususlardan biri de Bâkî'nin iki gazelinin Âsim tarafından tahlis edilmesidir³⁷:

Bâg-ı ‘âlemde kimi gül gibi һandān ancak
Kimisi ebr-i bahārī gibi giryān ancak
Kimi bülbul gibi pür-şīven ü efgān ancak
Hâl-i ‘âlem ezeli böyle perişân ancak
Kimi һandān kimi giryān kimi nâlân ancak

Kimse ‘Âşim olımaز vâkıf-ı esrār-ı nihān
Olsa ger Bū-‘Ali-yi vaqt u Felātūn-ı zamān
Olmadı kimseye ser-bestə bu esrār ‘ayān
Bâkiyā һānkah-ı ‘âlem-i һayretde hemān
Her gelen kimse bu esrār ile һayrān ancak (M. 7/I, V)

Қâmetüñ serv-i semen-sâye-i һâfir-cûdur
Kemerüñ anı қusatmış güzelüm bir cûdur

³⁶ Sabahattin Küçük (1994). *Bâkî Dîvânı*. Ankara: TDK Yay. 76.

³⁷ Bilindiği gibi tahlis ve tesdis gibi eklemeli şiirler de şairler arasındaki etkileşimin en somut delili olan nazım şekillerinden olup nazire benzeri şiirler arasında değerlendirilmektedir [M. Fatih Köksal (2006). *Sana Benzer Güzel Olmaz Türk Edebiyatında Nazire*. Ankara: Akçağ Yay. 54].

Leblerüñ konmuş aña tūti-i hikmet-gûdur
Ruhuñ ey gönçe-dehen berg-i gül-i hod-rûdur
Dir gören zülf-i siyehkâruñ içün şebbûdur

Şi^c rdür revnaķ-ı hawl-i şu^c arâ vü zürefâ
 Şi^c rdür zînet ü zîb-i fuşahâ vü bülegâ
 Her zamân ‘Âsim-ı nażm-âver-i hoş-gûy-âsâ
N’ola meyl itseler eş^c âruña erbâb-ı şafâ
Bâkiyâ şî^cr degûldür bu bir aķar şudur (M. 8/I, V)

Âsim’ın etkilendiği şairler arasında Boğukzâde Vecdî de vardır.
 Şair bu şairin bir gazelini tanzir ederken bir beytini de tesdis etmiştir:

Vecdî:

Ğam-ı zülfüñle âhumdan k’ola derûn peydâ
 İder destâr-ı ‘aşka sünbü'l-i bâg-ı cünûn peydâ
 Şu deñlü dâg dâg oldu derûn kim eylesem giryे
 Olur vâdî-i hasretde hezârân cûy-ı hûn peydâ
 Düşerse kâtre-i hûn-âbe-i dâgum gülistâna
 Olur şâh-ı gül üzre gönce-i ter lâlegûn peydâ
 Kühen cevlângâh-ı şu^c le-i ‘aşk-ı cünûn iken
 Ne mümkün ola şâhn-ı dilde hâşâ ki sükûn peydâ
 Düşerse senglâh-ı nâza geh kûh-1 cefâya dil
 Olur Ferhâd-ı ‘aşka her zamân bir Bî-sütûn peydâ
 Hezârân dil hâm-ı zülfinde pinhândur n’ola olsa
 Çemenzâr-ı ruhında berg-i şeb-bûy-ı fûsûn peydâ
 Bu tâze şî^c r-i Vecdîye nazîre söyleyen evvel
 Dil-i pûr-feyz ü tab^c-ı pûr-ma^c ânî eylesün peydâ³⁸

Âsim:

³⁸ Ahmet Mermer (2002). *XVII. Yüzyıl Dîvân Şâiri Vecdî ve Dîvâncesi*. Ankara:
 MEB Yay. 69-70.

Serümde lāne-i būm-ı belā oldı bugün peydā
 Senūn sevdā-yı zülfüñ dilde itdi baķ cünūn peydā
 Neler aşdı serümden kūh-ı ḡamda ey lebi şīrīn
 Daḥi olmuş degüldi Kūh-ken’le Bi-sütūn peydā
 Doқınmakdan degül ḥālī şabā ol zülf-i şeb-gūne
 Nice dilde ḫarār olsun yaḥud cānda sükūn peydā
 Hevādārı olan ol serv-i bāg-ı ‘işve vü nāzuñ
 İki dīdem gibi itsün dü çeşmi cūy-ı ḥūn peydā
 Güli peyveste gördüm sünbül-i zülf-i dil-ārāma
 ‘Aceb mi āhum itse şu‘ le vü dūd-ı derūn peydā
 Güm olsa ḫalmasa siṛ ü füsün ‘ālemde bir demde
 İder cādū-yı ḡamzeñ yine biñ siṛ ü füsün peydā
 Nazīre şīr-i Vecdī’ye diyen ey ‘Āşim-ı hoş-dem
 Senūn ṭab‘ uñ gibi bir ṭab‘ -ı pür-feyż eylesün peydā (G. 5)
 Hātırum yılkma ‘ adū ey dost vīrān görmesün
 Yapma gönlüm dil anı ma‘ mūr bir an görmesün
 Kimse gönlüm turreden a‘ dā perişan görmesün
 Lutf idüp cem‘ iyyeti her ḫalb-i nā-dān görmesün
Gülmesün düşmen baña raḥm eyle giryān görmesün
Ceşm-i ḥūn-ālūde rūy-ı haşmı ḫandān görmesün
 Şimdi demler sürmede ‘Āşim o şūh aḡyār ile
 Hayli demdür hiç görüşmek olmadı dil-dār ile
 ‘Ālemi ‘arż eyle sen de kilk-i gevher-bār ile
 Hatm it ammā maṭla‘ -ı Vecdī-i siṛ-āşār ile
Gülmesün düşmen baña raḥm eyle giryān görmesün
Ceşm-i ḥūn-ālūde rūy-ı haşmı ḫandān görmesün (M. I, V)

Âsim’ın tahmis ve tesdis ettiği diğer isimler ise Hâletî ve Atâyi’dir. Şair Hâletî’nin

Eger cān virmeyin dirseñ ḡam-ı cānānı n'eylersin
Nişār-ı pāy-ı cānān itmeyüp yā cānı n'eylersin³⁹

matlalı gazelini,

Göñül şubḥ u mesā bu nāle vü efğānı n'eylersin
Mişāl-i murğ-ı gülşen bī-me'äl elhānı n'eylersin
Ya dāğ u şerhalarla sīne-i sūzānı n'eylersin
Eger cān virmeyin dirseñ ḡam-ı cānānı n'eylersin
Nişār-ı pāy-ı cānān itmeyüp yā cānı n'eylersin

Olur elbette ‘Âşim mā-cerā-yi dīdemüz zāhir
Ne mümkün itmemek hūn-āb-ı eşki zāhir ü bāhir
Ne semte ‘azm iderseñ ḡamzeler hep hāzır u nāzır
Tuyarlar yāreden ey Hāletī hūn-ı dilüñ āhir
Anuñ aḡzin tutarsañ dīde-i giryānı n'eylersin (M. 9/I, V)

şeklinde tahmis ederken Atâyî'nin de

Kande bir gam yârsız kalsa benümle yâr olur
Bir belâ kim sâhibin bulmaz baña gam-hâr olur⁴⁰

beytini tesdis etmiştir:

Bir belâyā ḡam ki ehlin bulmada nā-çār olur
Bu dil-i zāra gelür şol deñlü ülfetdâr olur
Câme-ḥ̄âbında bulur anı ķaçan bîdâr olur
Belki rûz-ı haşre dek anuñla yâr-ı ġâr olur
Kande bir ḡam yârsuz kalsa benümle yâr olur
Bir belâ kim sâhibin bulmaz baña ḡam-ḥ̄âr olur

Gûşe-i miḥnetde alsam destüme câm-ı Cem'i
Yine bîrûn u derûnı gösterür rûy-ı ḡamı
Ğamsuz olmaç bulmadum ‘âlemde ‘Âşim bir demi
Böyle bulдум böyle terk itsem gerek bu ‘âlemi

³⁹ Ali Akşit (1992). *Azmizâde Hâletî Dîvâni*. Yüksek Lisans Tezi. Kayseri: Erciyes Üniversitesi. 199.

⁴⁰ Saadet Karaköse (2012). *Nev'i-zâde Atâyî Dîvâni*. <http://ekitap.kulturturizm.gov.tr/dosya/1-275469/h/nevi-zade-atayi.pdf> [erişim tarihi: 07.03.2012].

*Kanda bir ḡam yārsuz ḳalsa benümle yār olur
Bir belā kim şāhibin bulmaz baña ḡam-h̄ār olur (M. 5/I-VI)*

Âsim'in beytine tesdis yazdığı bir başka sanatçı da Sistanlı ünlü şair ve düşünürlerden Ferec-i Segzî'dir. Şair onun bir kitasından bir beyti tazmin etmiştir:

' Âşim budur felekde hemān mukteżā-yı hāl
Âdemde eksük olmaya hüzn ü ḡam u melāl
Bir kimse şād u ḥurrem ola her zamān muḥāl
Bu beyti dinle tesliyeti her dem andan al
Her kes be-kadr-i hiş giriftār-ı miḥnetest
Kes rā ne-dādeend berāt-ı müsellemi (M. 4/V)

Sonuç olarak, kendisinden önceki ve/veya çağdaşı şairlere nazireler yazan, tahmis ve tesdisleriyle o sanatçılara olan ilgisini ortaya koyan Âsim'in bu husustaki yani nazire, tahmis vs. yazmaktadır amacını Köksal'ın tasnifine göre ustad şairleri izlemek, meydan okumalara cevap vermek, zemin şíiri geçme arzusu ve bir dostluk nişânesi olarak nazireleşmek⁴¹ şeklinde değerlendirebiliriz.

Bunların dışında Dîvân'da isim olarak zikredilmese bile söyleyiş, ifade, anlam, kafife vs. bir takım benzerlikler dolayısıyla Türk edebiyatındaki pek çok şairi etkileyen bazı büyük şairlerin Âsim üzerinde de tesirlerinin olduğunu düşünmektediyiz.

Âsim'a bu tarzda tesir eden önemli şairlerden biri hikemî üslubun Türk edebiyatındaki kurucusu ve en önemli temsilcisi sayılan Nâbî'dir. Âsim da Nâbî gibi yaşadığı yüzyılın sosyal ve siyasî olaylarının zihninde oluşturduğu ve biraz olumsuzluk ifade eden duygularını işlemekten geri durmamıştır. “-nun olsun hep” redifiyle yazdığı gazelinde herseyden vazgeçmiş, bikkin bir insan olarak okuyucunun karşısına çıkan şair, “*kalmamış*”, “*kalmamış gitmiş*” ve “*usandım*” redifleriyle yazdığı şiirlerinde ise hayatı meydana gelen değişikliklerin insanları hep mutlu etmediğini dile getirmiştir:

⁴¹ M. Fatih Köksal (2006). *Sana Benzer Güzel Olmaz Türk Edebiyatında Nazire*. Ankara: Akçağ Yay. 97-102.

Çalınmışdur şarâb-ı tâs-ı mihri sâki-i çerhûn
 Bize bir kâtresi lâzım degüldür anuñ olsun hep
 Ne dil-şâdum bahârından ne mahzûnum hâzânından
 Bu bâguñ verd ü hâri murg-ı şad destânuñ olsun hep
 Eger yıldız kadar da nakdüm olsa müsterî çıkmam
 Bu germiyyet bu bâzâr ol meh-i Ken' ân'uñ olsun hep
 (G. 10/2,3,6)

Şahîn-ı deşt-i Kerbelâ'ya döndi vâdi-i kerem
 Çeşmesârı kûpkurıdır bir içim şu kalmamış
 Şimdi 'Âşim ǵamzeye ǵan aldurur dil-hasteden
 Ol ǵabîb-ı cân u dilde ǵayıri dârû kalmamış (G. 195/2,5)
 Dil-i virâne vü bûlbûlde şevk ü sûz u nâlış yok
 Maḥabbet demleri Allâhu a'lem kalmamış gitmiş
 Bozılmış 'âdet-i dirîne-i mihr ü vefâ ancak
 Meger ey dil o resmi görümiş âdem kalmamış gitmiş
 (G. 188/2,3)

Şanmañ ten-i bî-tâb u tüvânumdan uşandum
 Bu ǵam-kede-i köhnede cânumdan usandum
 Gördüm ešer itmez o gülüñ gûşina girmez
 Bûlbûl gibi âhir bu figânumdan uşandum
 Yâbâna dahi atsa anı tîr mişâli
 Bu dil dimez ol ķaşı kemânumdan uşandum
 Ne'm kâldı bu demde kûri cîsmümde ķabâdan
 Ey çeşm-i terüm eşk-i revânumdan uşandum
 Kilk-i dü zebânum gibi ey 'Âşim-ı bî-dil
 Taħrîr-i ǵam u derd-i nihânumdan uşandum (G. 271)

Âsim'in şiirlerine tesir ettiğini düşündüğümüz bir başka isim de
 yine 17. yüzyılda yaşayan ve Türk edebiyatındaki en tanınmış sebk-i
 Hindî şairlerinden olan biri olan Neşâtî (ö. 1676)'dır. Şairin

Luṭfuz suḥān-ı la^c l-i dil-ārāda nihānuz
 Cānuż ki dem-i pāk-i Mesīḥā’da nihānuz (G. 178/1)
 Gitme cānā götürürsin ser ü sāmānı bile
 Ser ü sāmānı degül belki dil ü cānı bile (G. 354/1)
 matlalı gazellerinde Neşātī’nin
 Şevkuz ki dem-i bülbül-i şeydāda nihānuz
 ḥūnuz ki dil-i ḡonçe-i ḥamrāda nihānuz⁴²
 Gittin ammā ki ḳodun ḥasret ile cānı bile
 İstemem sensiz olan şoḥbet-i yārānı bile⁴³
 matlalı gazellerinin etkisi hissedilmektedir.

Aynı şekilde Âsim’ın

Bu ḥayd ki var zülf-i perişānuñ içündür
 Dīvāne göñül çekdugi hep anuñ içündür (G. 93/1)
 Şataşdı derd ü ḡama şād gördüğün gönlüm
 Hezār kaydı var āzād gördüğün gönlüm (G. 266/1)
 matlalı gazelleriyle, Fuzûlî (ö. 1556)’nın

Âh eylediğim serv-i hirâmâniñ içindir
 Kan ağladığım gonce-i handâniñ içindir⁴⁴
 Tutuştu gam oduylan şâd gördüğün gönlüm
 Mukayyed oldu ol āzâd gördüğün gönlüm⁴⁵

matlalı gazelleri arasındaki benzerlik de dikkat çekicidir.

Kendisinden önceki veya çağdaşı önemli şairlerden etkilendiğini tespit ettiğimiz Âsim’ın kendisinden sonraki şairlere benzer bir etkisinin olduğunu söylemek şimdilik mümkün değildir. Ancak

⁴² Mahmut Kaplan (1996). *Neşātī Dīvāni*. İzmir: Akademi Kitabevi. 117.

⁴³ Mahmut Kaplan (1996). *Neşātī Dīvāni*. İzmir: Akademi Kitabevi. 156.

⁴⁴ Kenan Akyüz, S. Yüksel, S. Beken ve M. Cunbur (1997). *Fuzûlî Divanı*. Ankara: Akçağ Yay. 181.

⁴⁵ Kenan Akyüz, S. Yüksel, S. Beken ve M. Cunbur (1997). *Fuzûlî Divanı*. Ankara: Akçağ Yay. 229.

Recâizâde Ahmed Cevdet (ö. 1831)'in, konaklarında yapılan toplantılarda okunan ve Dîvân edebiyatının değişik yüzyıllarında yaşamış şairlerine ait 4000 civarındaki beyitten oluşan *Nevâdiru'l-Âsâr fî-Mutâla'ati'l-Eş'âr* adlı eserde iki beytinin⁴⁶ bulunması⁴⁷ sanatçının ölümünden 120 yıl sonra bile entelektüel çevrelerde tanınan ve şiirleri okunan bir şair olduğunu göstermektedir.

⁴⁶ Bu inbisât-ı dile vaşl-ı yârdur bâ‘ iş
Güşâyış-ı güle faşl-ı bahârdur bâ‘ iş (G. 24/1)
Gâh esir-i hâr-ı güldür gâh mahbûs-ı kafes
Ey göñül bu bâğda olmak hezâr-ı zâra güç (G. 30/2)

⁴⁷ Abdülkerim Abdulkadiroğlu ve M. Sarı (hzl.) (1998). *Recâizâde Ahmed Cevdet Nevâdiru'l-Âsâr fî-Mutâla'ati'l-Eş'âr (Seçme Beyitler)*. Ankara: Anıl Matbaası. 40, 44.

SONUÇ

Biyografik kaynaklardan ve Dîvân’ından tespit ettiğimiz son derece mahdut bilgilere göre Bosna’da doğan ve hayatının büyük bir kısmını da burada geçiren Âsim, öğreniminin ardından Bosna Mahkemesinde başkâtiplik görevinde bulunmuş ve bu görevde iken 1710 yılında vefat etmiştir.

Bosnalı Âsim, Osmanlı Devleti’nde sosyal ve siyasi manada önemli sıkıntılar yaşanmasına rağmen edebiyatta bunun tesirlerinin yavaş yavaş ve yeni yeni görülmeye başlandığı bir dönemde yaşayan Rumelili Dîvân şairlerinden birisidir. Onun hakkında biyografik kaynaklarda çoğunlukla birkaç birbirinin tekrarı niteliğindeki cümlenin ötesinde bir bilgi mevcut değildir.

Tenkitli metnini hazırladığımız bu çalışmaya göre Âsim’ın tek eseri olan Dîvân’da, 17 kaside, 9 musammat (2 terkîb-bend, 1 tercîb-bend, 3 tesdis, 3 tahmis), 1 müstezad, 400 gazel, 6 kît’â-i kebîre, 1 nazm, 2 küçük mesnevi, 3 müfred yer almaktadır. Yaklaşık 3500 beyit civarındaki Dîvân’da on bir farklı nazım şekline örnek verilmiştir.

Bütün bu nazım şekilleri içerisinde özellikle gazelleri ile dikkat çekken ve bir gazel şairi olan Âsim, bu şiirlerinde devrinin şiir anlayışlarına uygun söyleyişler yakalayabilmişdir.

Dört farklı şiir anlayışının hüküm sürdüğü bir dönemde yaşayan ve bu dört tarzin her birine de uygun şiirler söyleyen Âsim’ın, doğrudan doğruya bunlardan hiçbirisine dâhil olmadığını söylemek mümkündür.

Şair, kendinden önceki ve kendi devrinde yaşayan birkaç ünlü şairin tesirine açık kalmış, kimi şiirlerinde Nefî’nin övme ve övünmedeki mübalağalı tarzını; kimi şiirlerinde Bâkî’nin hayatın eğlenceli ve mutluluk veren taraflarını ele alan, coşkun ve rahat söyleyişinin hâkim olduğu rind tarzını benimserken; kimi şiirlerinde Nâbî’nin etkisi ve devrin şartlarından hareketle daha ciddi konuları

işlemiştir. Bu etkilerin dışında yüzyılın bilhassa ilk yarısından itibaren Türk edebiyatında görülmeye başlayan sebk-i Hindî'nin de Âsim'in şiirleri üzerinde etkisinin olduğunu söylemek mümkündür. Bunlardan başka, Sâbit, Hâletî ve Vecdî de onun ilgi duyduğu sanatçılardandır.

Âsim'in bu kadar farklı anlayışlara sahip isimlerin etkisinde kalması ve farklı üsluplarda şiirler söylemesi, bir taraftan onun henüz üslubu oturmamış bir sanatçı olduğunu da göstermekle birlikte, diğer yandan devrin bütün üsluplarını deneyen, sürekli bir arayış içerisinde olan zeki bir şair olduğunu da ortaya koymaktadır.

Rumeli sahasında yetişmiş diğer Dîvân şairlerinde olduğu gibi daha çok yöre şairlerine özgü kabul edilen bir takım laübâli söyleyişler, Dîvân şiirine hâkim genel sevgili, âşık ve zahid algısından farklı kullanımlar Âsim Dîvâni'nda da dikkat çekmektedir.

Bosnalı Âsim da her sanatkâr gibi kendi sanatçılığını ve şiirlerini önemsemiş, kendinden önceki ve devrindeki birçok ünlü Arap, İran ve Türk şairiyle boy ölçüşmekten ve kendisinin de onlarla denk, hatta onlardan daha üstün olduğunu söylemekten çekinmemiştir.

Şiirlerinde genel olarak Türk şiirinde de fazlaca kullanılanlar başta olmak üzere 13 farklı aruz kalibi kullanan Âsim, vezni pek çok Dîvân şairinde olduğu gibi çoğu zaman imale ve zihâflar dışında başarılı kullanılırken, bazı mîsralarda vezin tutturulamamıştır.

Kafiye olarak çoğunlukla Dîvân şiirinde de yaygın olarak kullanılan ve bugün zengin kafiye diye adlandırdığımız kafiye çeşidini (gazellerinde %74) kullanan Bosnalı Âsim, zaman zaman da cinaslı kafiyeler yapmıştır.

Redif yönünden oldukça zengin olan Âsim Dîvâni'nda neredeyse bütün şiirlerde kafiye, redifle birlikte kullanılmıştır. Dîvân'daki tek kafiye ile yazılan şiirlerden (kaside, gazel, müstezad, kît'a, nazm) 6 kaside, 392 gazel ve 2 müfrette çoğunlukla Türkçe (ek, ek+kelime, kelime/kelimeler şeklinde) redifler kullanılmıştır.

Sonuç olarak, Osmanlı Devleti'nin 17. yüzyılda bir takım olumsuz şartlar içinde bulunmasına rağmen kültür ve sanat hayatında

ve bilhassa edebiyatta bir önceki yüzyılda sağlamlaşan yapısı ve yetişen kendi klasikleriyle mükemmel örnekler vermeye devam ettiği bir dönemde, devletin İstanbul'dan uzak bir taşra şehrinde yaşayan Âsim, sınırlı imkânlarına rağmen Bosna'nın yetiştirdiği önemli Dîvân şairlerinden birisi olmuştur.

KAYNAKLAR

- Abdulkadiroğlu, Abdülkerim (hzl.) (1985). *İsmail Beliğ, Nuhbetü'l-âsâr li-zeyli zübdeți'l-eş'âr*. Ankara: Gazi Üniversitesi Yay.
- Abdulkadiroğlu, Abdülkerim, M. Sarı (hzl.). (1998). *Recâizâde Ahmed Cevdet, Nevâdiru'l-Âsâr fi-Mutâla'ati'l-Eş'âr (Seçme Beyitler)*. Ankara: Anıl Matbaası.
- Akşit, Ali (1992). *Azmızâde Hâletî Dîvâni*. Yüksek Lisans Tezi. Kayseri: Erciyes Üniversitesi.
- Akün, Ömer Faruk (1994). “Divan Edebiyatı”. *İslâm Ansiklopedisi*. C. IX. İstanbul: TDV Yay. 389-427.
- Akyüz, Kenan, Sedit Yüksel, Süheyl Beken ve Müjgan Cunbur (1997). *Fuzûlî Divâni*. Ankara: Akçağ Yay.
- Arslan, Mehmet (hzl.) (1994). *Mehmed Sirâceddîm, Mecma'-ı Su'arâ ve Tezkire-i Üdebâ*. Sivas.
- Bilkan, Ali Fuat (1997). *Nâbi Divâni*. İstanbul: MEB Yay.
- Bilkan, Ali Fuat (1998). *Nâbî, Hikmet-Şair-Tarihi*. Ankara: Akçağ Yay.
- Demirel, Şener (2004). “Divan Şiirinde Redd-i Matla.” *Bilig*. (31): 161-177.
- Devellioğlu, Ferit (1997). *Osmanlıca Türkçe Ansiklopedik Lûgat*. Ankara: Aydın Kitabevi Yay.
- Dilperipur, A. (1995). *Türkçe-Farsça Ortak Kelimeler Sözlüğü*. Ankara.
- Duman, Musa (1995). *Evliya Çelebi Seyahatnâmesine Göre 17. Yüzyılda Ses Değişmeleri*. Ankara: TDK Yay.
- Ergun, Sadreddin Nûzhet (1944). *Türk Şairleri*. C. 1. İstanbul.
- Gibb, E. J. (1998). *Osmanlı Şiir Tarihi I-V*. (Çev. Ali Çavuşoğlu). Ankara: Akçağ Yay.

- Hammer-Purgstall, Joseph von (1838). *Geschichte des Osmanischen Reiches*. IV. 40-41.
- Horata, Osman (2002). "Zihniyet Çözülüşünden Edebî Çözülüşe: Lâle Devri'nden Tanzimat'a Türk Edebiyatı". *Türkler*. C. XI. Ankara: Yeni Türkiye Yay. 573-592.
- <http://sistanam.blogfa.com/89031.aspx> [erişim tarihi: 07.03.2012]
- İnalçık, Halil (2003). *Şair ve Patron*. Ankara: Doğu Batı Yay.
- İpekten, Haluk (1994). *Eski Türk Edebiyatı Nazım Şekilleri ve Aruz*. İstanbul: Dergâh Yay.
- İsen, Mustafa (1990). *Usûlî Dîvâni*. Ankara: Akçağ Yay.
- İsen, Mustafa (1997). *Ötelerden Bir Ses*. Ankara: Akçağ Yay.
- İstanbul Kütüphaneleri Türkçe Yazma Divanlar Kataloğu* (1965). C. III. İstanbul.
- Kaplan, Mahmut (1996). *Neşâti Dîvâni*. İzmir: Akademi Kitabevi Yay.
- Karacan, Turgut (1991). *Bosnalı Sâbit-Divan*. Sivas: Cumhuriyet Üniversitesi Yay.
- Karaköse, Saadet (2012). *Nev'i-zâde Atâyî Dîvâni*. <http://ekitap.kulturturizm.gov.tr/dosya/1-275469/h/nevi-zade-atayi.pdf> [erişim tarihi: 07.03.2012]).
- Kartallıoğlu, Yavuz (2008). "Osmanlı Türkçesindeki Ekler Dudak Uyumuna Göre Nasıl Okunmalıdır?", *Turkish Studies International Periodical For the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic*. 3/6: 450-470.
- Kartallıoğlu, Yavuz (2011). *Klasik Osmanlı Türkçesinde Eklerin Ses Düzeni (16, 17 ve 18. Yüzyıllar)*. Ankara: TDK Yay.
- Kaya, Bayram Ali (1996). *Azmîzâde Haletî: Hayatı, Edebî Kişiliği ve Dîvâni'nın Tenkitli Metni*. Doktora Tezi. Edirne: Trakya Üniversitesi.

- Köksal, M. Fatih (2003). “Nazire Kavramı ve Klâsik Türk Şiirinde Nazire Yazıcılığı”. *Diriözler Armağanı*. Ankara: Bizim Büro Yay. 215-290.
- Köksal, M. Fatih (2006). *Sana Benzer Güzel Olmaz-Türk Edebiyatında Nazire*. Ankara: Akçağ Yay.
- Köksal, M. Fatih (2009). “Metin Neşrine Vezinle İlgili Problemler”. *Divan Edebiyatı Araştırmaları Dergisi*. (3): 63-86.
- Kurtoğlu, Orhan (2004). *Lebîb Dîvâni (İnceleme-Tenkîtli Metin-Sözlük)*. Doktora Tezi. Ankara: Hacettepe Üniversitesi.
- Küçük, Sabahattin (1994). *Bâkî Dîvâni*. Ankara: TDK Yay.
- Macit, Muhsin (1996). *Divan Şiirinde Âhenk Unsurları*. Ankara: Akçağ Yay.
- Mermer, Ahmet (2002). *XVII. Yüzyıl Dîvân Şâiri Vecdî ve Dîvâncesi*. Ankara: MEB Yay.
- Muallim Nâci (1995). *Lûgat-i Nâci*. İstanbul: Çağrı Yay.
- Mustafa b. Şemseddin Ahterî (1322). *Ahterî-i Kebîr*. İstanbul: Ârif Efendi Matbaası.
- Özcan, Abdulkadir. (1989). *Şakâyık-ı Nu'mâniye ve Zeyllerî 4 (Şeyhî Mehmed Efendi-Vakâyî'u'l-Fuzalâ 2-3)*. İstanbul: Çağrı Yay.
- Öztürk, Mürsel, Derya Örs (hzl.) (2000). *Mütercim Asım Efendi, Burhân-ı Kâti'*. Ankara: TDK Yay.
- Pakalın, M. Zeki (1993). *Osmânlı Tarih Deyimleri ve Terimleri Sözlüğü. I-III*. İstanbul: MEB Yay.
- Redhouse, James W. (2001). *Turkish and English Lexicon*. İstanbul: Çağrı Yay.
- Sarı, Mevlüt (1980). *Arapça-Türkçe Lûgat*. İstanbul: Bahar Yay.
- Steingass, Francis Joseph (1975). *A Comprehensive Persian-English Dictionary*. Beirut: Librairie Du Liban.
- Šabanović, Hazim (1973). *Knjizevnost Muslimana Bih na Orijentalnim Jezicima*. Sarajevo.

-
- Şemseddin Sâmi (1896). *Kâmûsu ’l-A ’lâm*. İstanbul: Mihran Matbaası.
- Şemseddin Sâmi (1978). *Kâmûs-ı Türkî*. İstanbul: Çağrı Yay.
- Şükün, Ziya (1984). *Gencîne-i Güftâr Farsça-Türkçe Lûgat*. İstanbul: MEB Yay.
- Tanıklarıyla Tarama Sözlüğü I-VI*. Ankara: TDK Yay. 1963-1972.
- Tuğluk, Halil İbrahim (2008). “17. Yüzyıla Ait Harekeli İki Metinde Bazı İmlâ Özellikleri”, *Turkish Studies International Periodical For the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic*. (3/6): 612-630.
- Tuman, Nail (Tarihsiz). *Tuhfe-i Nâîlî*. (Tipkîbasım). Ankara: Bizim Büro Yay.
- Ünver, İsmail (1993). “Çevriyazida Yazım Birliği Üzerine Öneriler”. *AÜDTCF Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü Dergisi*. XI (1): 52-89.
- Yeni Tarama Sözlüğü*. (Düz. C. Dilçin), TDK Yay., Ankara 1983.
- Yılmaz, Mehmet (1992). *Edebiyatımızda İslâmî Kaynaklı Sözler*. İstanbul: Kitabevi Yay.

II. BÖLÜM: ÂSIM DÎVÂNI (TENKİTLİ METİN)

1. NÜSHALARIN TANITILMASI

Âsim Dîvâni'nın tespit edebildiğimiz iki yazma nüshası vardır.
Bu nüshalar şunlardır:

a. (A) Arkeoloji Müzesi Kütüphanesi, 271.

Bu nüshada 2 terkîb-bend, 1 tercî-bend, 3 tesdis, 3 tâhmis, 1 müstezad, 357 gazel, 6 kit'a, 1 nazm, 2 küçük mesnevi, 3 müfred vardır.

Baş : Қıl beni nā 'il-i gencine-i devlet yā Rab
Ya' ni vir künc-i ferāğatda қanā' at yā Rab

Son : Vechi-vâr çeşmüm bu yüzden dökse fürkat demlerin
Yād ider gāhī dil-i mehcûr vuşlat demlerin

İstinsah Tarihi: ?

İstinsah Kaydi: ?

Varak: 112 (113-114 arası boş, 43a, 45a, 63a'da derkenarda ve 115b'de Yümnî'ye ait gazeller var. 114b ve 115a'da mahassız şiirler var.)

Yazı: Talik

Satır: 17

Kâğıt: Aherli, Nohudi, Filigransız.

Cilt: Kahverengi, yumuşak meşin.

1a'da Seyyid Hâfız Mehmed Emîn adına temellük kaydı vardır.

b. (İÜ) İstanbul Üniversitesi Kütüphanesi, Ty. 70**

Bu nüshada 2 terkîb-bend, 1 tercî-bend, 3 tesdis, 3 tahmis, 1 müstezad, 335 gazel, 2 kıt'a, 1 nazm, 2 küçük mesnevi, 3 müfred vardır.

Baş : Қıl beni nā 'il-i gencīne-i devlet yā Rab
Ya' ni vir künc-i ferāğatda ḥanā' at yā Rab

Son : Vechi-vār çeşmüm bu yüzden dökse fırkat demlerin
Yād ider gāhī dil-i mehcür vuşlat demlerin

İstinsah Tarihi: H. 1136/M. 1724.

Müstensih: Ali b. Hasan Edirnevî

İstinsah Kaydı:

تمت هذه الديوان العاصم رئيس الكتاب مكتبة راى خلخنه والتحرير من
مداداته المرحوم خلي يد العبد الفقير خلي خن حن الصاحف اربنوي لطف
الله تعالى خلطقه الدنيا والآخرة خمنه أمين يا معين في أو طجماري الاولى
لنهنه وثلاثين و مائة و الف .

Varak: 87 yk. (88a'da Nedîm'in bir şarkısı var)

Yazı: Talik kırması

Satır: 19

Cilt: Vişne renkte, meşin, selbekli, şemseli, zencirekli, mıkalepli.

Kâğıt: Venedik.

1a'da Ali adında birine temellük kaydı vardır.

**İÜ nüshasının *İstanbul Kütüphaneleri Türkçe Yazma Divanlar Kataloğu*'ndaki tanıtımında nüshadaki şiirlerin sayısı hatalı verilmiştir [bk. *İstanbul Kütüphaneleri Türkçe Yazma Divanlar Kataloğu*. (1965). C. III. İstanbul. 575.].

2. TENKİTLİ METNİN HAZIRLANMASINDA TAKİP EDİLEN METOT

Âsim Dîvâni'nın mevcut iki nüshasından hiçbiri müellif hattı değildir. Birbirlerinden farklı yaklaşık 50 civarında şiir (çoğunluğu gazel) barındıran bu iki nüshanın birbirinden bağımsız olduğunu söylemek mümkündür.

İÜ nüshası, istinsah tarihi, istinsah kaydı ve müstensihi bilinmesine rağmen Âsim'in müsveddelerinden istinsah edilmiş⁴⁹ müsvedde bir nüsha olup A nüshasına göre daha az şiir ihtiva etmektedir. Bu nüsha, yukarıdaki tanıtım bilgilerinde de belirtildiği gibi, şairin ölümünden yaklaşık 15 yıl sonra H. 1136/M. 1724 tarihinde Ali b. Hasan Edirnevî tarafından istinsah edilmiştir.

A nüshasının istinsah tarihi, istinsah kaydı bulunmamakta, müstensihi de bilinmemektedir. Buna rağmen A nüshası, hem ihtiva ettiği şiir sayısının fazlalığı hem de nispeten daha doğru bir imlaya sahip olması bakımından tam bir nüsha görüntüsü vermektedir.

Nüshalar arasında bilhassa gazel sayısının ve bunların sıralamalarındaki ciddi farklılıklar Âsim Dîvâni'nın mevcut nüshalardan daha eski ve bilinmeyen bir nüshanın olduğunu işaret etmektedir.

Metnin kuruluşunda, herhangi bir nüsha esas alınmamış, en uygun şekil tercih edilmeye çalışılmış; diğer farklar ise aparatta gösterilmiştir. Her bakımından yanlış olan ve müstensihden kaynaklandığını düşündüğümüz hatalar ise gösterilmemiştir.

⁴⁹ Sadreddin Nüzhet Ergun (1944). *Türk Şairleri*. C. 1. İstanbul. 106.

3. TRANSKRİPSİYON SİSTEMİ VE METİN TESPİTİ İLE İLGİLİ AÇIKLAMALAR

İnceleme kısmındaki örneklerde ve metin kısmında transkripsiyon işaretleri kullanılmıştır. Kullanılan transkripsiyon sistemi şöyledir:

A/a	ا	D/d, Z/z	خ
و	ء	T/t	ط
S/s	ث	Z/z	ظ
H/h	ح	ـ	ع
H/h	خ	ـ	غ
Z/z	ذ	K/k	ـ
Ş/ş	ص		

Bunların dışında Arapça ve Farsça kelimelerdeki medli harfler içinde şu işaretler kullanılmıştır:

س	و	ا
ـ	ـ	ـ

1. Farsçadaki vâv-ı ma^cdûleler ‘h^vāh’ örneğindeki şekliyle gösterilmiştir.
2. Elif-i maksûreler, uzun okunduğu yerlerde “‘Isā, Leylā, ma^cnā”; kısa okunduğu yerlerde “‘Isi, Leyli, ma^cni” şeklinde yazılmıştır.
3. “dā’im”, “dāyim” şeklindeki yazılışlardan ilki tercih edilmiştir.
4. Hem uzun hem de kısa yazılabilen kelimelerde med yapılması gereken yerlerde uzun, med gerekmeyen yerlerde ise kısa okunmuştur: “hiç/hiç” ve “kuhsār/kūhsār” gibi.
5. Metin tamiri yaptığımız yerlerde [] işaretti; okunuşundan emin olamadığımız yerlerde (?) işaretti, hiçbir şekilde okunamayan yerlerde (...) işaretti kullanılmış, okunamayan ibare aparatta gösterilmiştir.

6. Vezin gereği yapılan ünlü türetmeleri (i) şeklinde gösterilmiştir. bez(i)m, seh(i)l, eb(i)r gibi.

7. Metin tespitinde, zihaf olan yerlerde uzatma işaretini konulmamıştır.

8. Hece düşmeli ulamalar, “n’ola, k’ola, v’ey, n’ide, n’eyler, nic’oldı” gibi kalıplaşmış olanların haricindekilerde ulanan kelimeler arasına “_” işaretini konularak gösterilmiştir. “İyi_bilürsin, h̄âb-dîde_oldı” gibi.

9. 17. yüzyıla ait metinler neşredilirken Eski Anadolu Türkçesi özelliklerinin gösterilip gösterilmemesi hususunda araştırmacılar arasında bir mutabakat bulunmamaktadır. Bu yüzyıla ait harekeli metinler, Türkçe ünlülerin düz ve yuvarlak şekillerinin kullanımı bakımından geçiş dönemi özellikleri taşımaktadır. Yayınlanmış 17. yüzyıl metinlerinde de genellikle bu hususiyetlerin muhafaza edildiği görülmektedir⁵⁰. Eklerde, düzlük-yuvarlaklık uyumuna doğru bir eğilim görülmekle birlikte, Eski Anadolu Türkçesi özellikleri bu yüzyıl eserlerinde de devam etmektedir⁵¹.

Bu düşüncelerden hareketle, biz de tenkitli metnini hazırladığımız Âsim Dîvâni’nda eklerdeki ünlülerini normalleştirme yolunu tercih etmedik.

⁵⁰ Ali Fuat Bilkan (1997). *Nâbi Divanı*. İstanbul: MEB Yay.; Mahmut Kaplan (1996). *Neşâti Dîvâni*. İzmir: Akademi Kitabevi Yay.; Turgut Karacan (1991). *Bosnalı Sâbit-Divan*. Sivas: Cumhuriyet Üniversitesi Yay.

⁵¹ Musa Duman (1995). *Evlîya Çelebi Seyahatnâmesine Göre 17. Yüzyılda Ses Değişimeleri*. Ankara: TDK Yay.; Halil İbrahim Tuğluk (2008). “17. Yüzyıla Ait Harekeli İki Metinde Bazı İmlâ Özellikleri”, *Turkish Studies International Periodical For the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic*. 3/6: 628; Yavuz Kartallioğlu (2008). “Osmanlı Türkçesindeki Ekler Dudak Uyumuna Göre Nasıl Okunmalıdır?”. *Turkish Studies International Periodical For the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic*. 3/6: 450-470; Yavuz Kartallioğlu (2011). *Klasik Osmanlı Türkçesinde Eklerin Ses Düzeni (16, 17 ve 18. Yüzyıllar)*. Ankara: TDK Yay.

10. Ayet ve hadislerle dua cümlelerinden yapılan iktibaslar, transkripsiyon harfleriyle tespit edilmiş, anlamları metnin altında aparatta verilmiştir.

11. Arapça, Farsça ön ve son eklerle, birleşik isim ve sıfatların yazımında Prof. Dr. İsmail Ünver'in tekli flerine⁵² uyulmaya çalışılmış ve şu usûl takip edilmiştir:

a. Arapça, Farsça ön ekler ve edatlar, kendisinden sonra gelen kelimededen bir kısa çizgiyle ayrılmış, sona gelen ve yapım eki görevindeki ekler ise bitişik yazılmıştır: *bî-sâye*,

b. İzafet kesresi atılıp ters çevrilerek yapılan birleşik isim ve sıfatlarla; bir isimle filden türemiş isimlerin yan yana gelmesiyle oluşan tamlamalarda araya bir kısa çizgi konulmuştur: "güneh-ālūd, dīvân-hâne, tâze-kelâm" gibi.

c. Arapça tamlamalar, "ḥâtemü'r-rüsûl, ḥayrû'l-beşer" örneklerindeki gibi gösterilmiştir.

c. Āstân, āftâb, āsyâb gibi kelimelerde medli okunuştan kaynaklanan ses türemeleri gösterilmemiştir.

d. Farsça birleşik sözlerin yazılışında, "güft-gû, târ-mâr, ser-ā-ser, ser-tâ-be-ser" şeklindeki yazılışları tercih edilirken "cüst-cû", metne bağlı kalınarak "cüst ü cû" şekli gösterilmiştir.

⁵² İsmail Ünver (1993). "Çevriyazda Yazım Birliği Üzerine Öneriler". *AÜDTCF Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü Dergisi*. XI (1): 52-89.

4. TENKİTLİ METİN

DİVĀN-I ‘ĀŞİM EL-BOSNAVİ

[KASİDELER]

1

[MÜNĀCĀT]

[fe‘ilātūn fe‘ilātūn fe‘ilātūn fe‘ilūn]

- 1 Kıl beni nā’il-i gencīne-i devlet yā Rab
Ya‘ ni vir künc-i ferāgatda ḥanā‘ at yā Rab
- 2 Beni āzürde-i zāġ eyleme mānende-i cuğd
Eyle sī-murg-şifat ehl-i ferāgat yā Rab
- 3 Vefret-i dağdağa-i bī-hude-i dünyādan
Gelmedi ḥāṭırıma hevl-i kiyāmet yā Rab
- 4 Düşürür çāh-ı cahīme beni āhir bu reviṣ
Olmuşam rāh-rev-i semt-i ḍalālet yā Rab
- 5 Eyle bu mest-i mey-i cām-i günāha ilgā
Girye-i nīm-şeb ü āh-ı nedāmet yā Rab
- 6 Beni ser-mest-i mey-i vuşlat-ı dīdār eyle
Kalmasun dilde ḡam-ı dūzah u cennet yā Rab
- 7 Okınursa ‘amelüm nāmesi mahşerde baña
Levm ider kāṭibe-i ehl-i cināyet yā Rab
- 8 Ben dayanmam okininca ‘amelüm şem‘a gibi
Olurın mün‘ adim-i nār-ı hacālet yā Rab
- 9 ‘Āşim-ı pür-günehi mazhar-ı ḡufrān eyle
Bi-keremkāri-i sultān-ı şefā‘ at yā Rab

NA‘T-I ŞERİF*

[*mefā‘ilün fe‘ilâtün mefā‘ilün fe‘ilün*]

- 1 Füsûs iderdi göñül vakıt-i şâm-ı târ-ı memât
Üfûl-ı mihr-i cihân-tâb-ı şübh u rûz-ı hayatı
- 2 Nedür bu tûl-i emel sende tâ-be-rûz-ı me‘ âd
Virilmemiş elüñe žabt-ı çâh-ı ‘ ömre berât
- 3 Nedür şahâ ‘if-i haybet-nümâ-yı eyyâma
Bu deñlü şebt-i suñur-ı nükât-ı hezliyyât
- 4 Ne reh-neverdi vü semt-i şalâh var sende
Ne ictinâb-ı cinâyât merkezinde şebât
- 5 Gel eyle bâri müjeñ hâme hûn-ı eşki midâd
Dü çesm ile vü cinâni devât ile şafahât
- 6 Bu gûne na‘t-ı habîb-i Hûdâ’dur ey dil-i zâr
Hezâr şermle tarâh eyle nazm-ı turfe-nükât
- 7 Resûl-i Hâlik-ı kevneyn ü Seyyidü’s-sâkaleyn
Muhammed-i ‘Arabi pâk-zât u nîk-şifât
- 8 Gü'l-i şeref-dih-i gülzâr-ı ‘adn-i ‘adnâni
‘Uşata mûcib-i gü'l-geşt-i ravza-i cennât
- 9 Vücûd-ı gülşen-i kevn ü mekâna rûz-ı ezel
Egerçi olmasa bâ‘ iş o fâhr-i mevcûdât
- 10 Ne serv-i bâga girerdi ne gónce-i nev-hîz
İderdi nâz ile gülşende ‘arşa-i cennât

2 A 1b, İÜ 1b

*Başlık: -A

2a bu: ol İÜ

8b mûcib-i: bâ‘ iş-i A

10b ‘arşa: arza A

- 11 Ne şevk-i vuşlat-ı gül-ġonçelerle bülbül-i zār
Çemende şubḥ-dem eylerdi ḫiven ü naġamāt
- 12 Hadiķada ne bulurdu buhūr-ı Meryem-būy
Ne ḥod Mesīh-i şabā böyle cān-fezā nefeħāt
- 13 Ne cūy-ı neşv ü nemā-bahş būstān-ı cihān
Bulurdu dīde-i ‘uṣṣāk-ı zār-veş reşehāt
- 14 O nūr nūr-fezā-yı ‘uyūn-ı a‘ yāni
Egerçi ey dil-i ġam-dīde görmese mir’āt
- 15 Ne pertev-efken-i mir’āt-ı dil olurlardı
Ne rū-nūmālik iderlerdi hūblar bi’z-zāt
- 16 Ne ṭūti-i ḫafes-ārā gelürdi güftāra
Ne ḥod olurdu hulüvvü'l-meżāk-ı ḫand-i nebāt
- 17 Netīce ol dür-i yek-tā-yı ḳulzüm-i ḥikmet
Kūlāh-ı gūše-i levlaka virmese leme‘āt
- 18 Ne feyż-i rīziş-i emṭār-ı māh-ı nīsāndan
Bulurdudür-ı durer-perver-i şadef rağebāt
- 19 Ne efser-i zer-i ḥursid-i ‘ālem-ārāya
Virürdi zīver ü zīnet le’āli-i zerrāt
- 20 Ne şubha rūzi olurdu ziyā-ı mihr-i münīr
Ne şāma pertev-i ẓulmet-güşā-yı seyyārāt
- 21 Ne cerħa bu ḥarekāt-ı teħayyür-āver-i ‘akl
Ne ḥod ‘urūk-ı cibāl ü zemine bu sekenāt
- 22 Ne ins ü cinne virürlerdi bu vazifeleri
Ne ḥod vuħuś u ṭuyūra bu deñlü ṭayyārāt
- 23 Eyā ḫarār-dih-i inķilāb-ı küll-i ümem
Şeh-i melā’ike ceyş-i mużafferu'r-rū‘ yāt

- 24 Nebiyy-i muhterem-i âhirü'z-zamân idügүñ
Kifâyet ümmetüñe bu güvâh-ı şidk-âyât
- 25 Ki taht-ı da^c vet-i kübrâya sen cülûs ideli
Çekilmez oldı ǵam-ı tâze-sâzi-i berdât
- 26 'Urûc ider mi senüñ cilvegâhuña ǵutalum
Hayâli eylemiş 'Isâ'ya çerh-i dûn mirkât
- 27 Çıkar mı Tûr'dan eyvân-ı "kâbe ǵavseyn"e
Sihâm-ı 'arş-güzâr-ı kemân-ı 'akliyyât
- 28 Sen itdüğün կadar ümmet için Kelîmu'llâh
Hudâ'ya itmedi neşr-i cevâhir-i kelimât
- 29 Vilâdetüñle senüñ buldı kesr şân-ı Kisrâ
Ki irdi ǵakına ol dem tezelzül-i şademât
- 30 Sen âb-rûy-ı rüsülsin ki buldı nâr-ı Mecûs
O dem bu deyrde itfâ-yı fâyiżü'l-berekât
- 31 Mişâl-i Vedd ü Suvâ^c u Yağûs u Nesr ü Ye^c ūk
Yıkıldı ǵâlihe-i müşrikîn-i pür-nekebât
- 32 Netîce yümn-i ǵudümüñle gördü mu^c cizeler
'Adû-yı dîn-i perestîş-nûmâ-yı Lât u Menât
- 33 'Ale'l-ǵuşûş dil-i düşmeni dü-nîm itdüñ
Ídince şâkķ-ı ǵamerle nübûvveti işbât
- 34 'Adû-yı bed-ǵüher-i kîne-cûyı şindurduñ
Tebâreka'llâh eyâ melce^c ü melâz u ǵuzât
- 35 Kim itdi tâ bu կadar dîn için bu ser-bâzî
Ya Rûstemâne bu deñlü neberd ile ǵazavât

27a "kâbe ǵavseyn": "íki yay kadar." Nejm Sûresi, 9.

29b şademât: şadaķât İÜ

32a yümn-i: 'ayn-i İÜ

33a dil-i: dil ü İÜ

35a tâ: ya İÜ

- 36 İder mi hāme-i mu^c ciz-beyānla berc̄is
Edā-yı h̄idmet-i şebt-i vek̄ayi^c ü h̄alāt
- 37 Ya ḥanda cilve ider şah̄n-ı na^c t-ı pāküñde
Bu kilk-i pā-be-kemende siyāh-ı tār-ı devāt
- 38 Murād dergehüne intisābdur yoḥsa
Ne ān ki eyleyem iş^c ār şī^c r-i turfe-lügāt
- 39 Nebiyy-i muḥteremā mürsel-i melek-h̄idemā
Yegāne pādshēh-i mesned-i felek-şerefāt
- 40 Muḳarrer olmuş iken heybet-i şuvāz-ı cah̄im
Muḥakkaḳ olmuş iken hevl-i maḥṣer ü ^caraşāt
- 41 ^cAceb mi bendelerüñ ya^c ni ümmet-i ^caciz
Cināyet eylese ger ey şef̄i^c -i külli ^cuṣāt
- 42 ^cUluvv-i şānına olmaz mı dāll efendinüñ
Ġurūr-ı bende-i cürm āşinā-yı bed-ḥarekāt
- 43 Bi-ḥakkı hażret-i Sultān-ı mesned-i irfād
Şefā^c at ey şeh-i “levlāk”-ı h̄ariku’l-^cādāt
- 44 Ne hāl ise yine her kes tedārük itmekde
Cidāl-i ḥasm-ı bed-endiṣ-i nef sine edevāt
- 45 Benümse hāṭiruma gelmedi daḥi ḥayfā
Kufūl-i rāh-ı ^cadēm reh-neverdi-i ^cakabāt
- 46 Egerçi mažhar-ı ^cizz ü şefā^c at olmaz isem
Ya nā’il-i kerem ü luṭf-ı kāḍiyu’l-ḥācāt
- 47 Bu ^cabd-i rū-siyeh-i reh-neverd yine ḫalāl
Kaçan muḥallış-ı ṭavḳ-ı ^cazāb olur heyhāt
- 48 Yiter bu nevha-ṭırāzı^c-i ḥuṣk ey ^cĀşim
Akīt sirişk-i dü çeşmün̄ misāl-i Nīl ü Furāt

42a dāll: ol İÜ

45a daḥi : laşabı İÜ

- 49 Hemān dürūd u taḥiyyet metā^c in eyle be-dūş
Dükânçe-i dehene irmedin faķir āfât
- 50 Cihânda tā ki ḥayātı memāt idüp ta^c kīb
Zünüb ehli ide hem teħassür-i māfât
- 51 Hezār şidk̄ u hezārān hulûş ile olsun
O ḥātemü'r-rüsül ü āl ü şahbına şalavât

3

**NA^cT-I ŞERİF-İ MEDH-İ RESÜL-İ EKREM
ŞALLA'LЛАHУ 'ALEYH***

[mefā' ilün fe' ilātün mefā' ilün fe' ilün]

- 1 Gel ey mütercim-i dīvân-ḥâne-i 'âlem
Mübeyyin-i ǵam-ı her derdmend ü her ebkem
- 2 Gel ey hezār-ı nevâ-senc-i gül-bün-i midhat
Benümle gülşen-i nażm içre eyle tâze nağam
- 3 Gel ey vesile-i Nîl-i merâm-ı her şâ' ir
Hemiše hem-dem-i 'uşşâk-ı zâr ya^c ni ķalem
- 4 Tariķ-i na^ct-ı şerîf-i resûl-i kevneyne
Bi-ḥakkı rûz-ı şefâ^c at gel eyle važ^c -ı ķadem
- 5 Benân-ı dest-i şerîfin çün itmedüñ taķbil
Şikeste-bestə hacâletle eyle na^c ta himem
- 6 Şeh-i melâ'ike 'asker melâz-ı rû-siyehân
İmâm-ı ḥayl-i rüsûl melce^c-i benî Ādem
- 7 Resûl-i taht-nişîn-i nübûvvet-i kübrâ
Ki bendesi olımaz Husrev-i sitâre-ḥîdem

3 A 3b, İÜ 3a

* Başlık: -A

7b sitâre: settâre İÜ

- 8 Habîb-i hażret-i Haķ hâtem-i cemî‘-i rüsül
Muḥammedî ‘Arabi Ahmet-i sütüde-şiyem
- 9 Vücûdî nûr idî ancaķ muşahhaş ‘âlemde
Ki müşlin ‘âlem-i bâlâda görmemiş Âdem
- 10 O gerçî ‘âlem-i süfîye şoñra geldi velî
Necât-ı Nûh'a sebedür kudûmi yok şübhem
- 11 O server-i rüsûlüñ yümn-i nûr-ı pâkinden
Halîl'e ateş-i sûzân oldı bâg-ı İrem
- 12 O nûr-ı pâk ile buldı rehâ Zebîhu'llâh
O nûr oldı o dem mâni‘-i irâka-ı dem
- 13 O nûr hürmetine nûr-ı dîdesin Ya‘kûb
Bulup bu ǵam-kedede oldı hoş-dil ü hurrem
- 14 Vücûd bulması zât-ı şerîf-i ‘âlemde
Hezâr zağmına Eyyûb'uñ oldı ol merhem
- 15 Anuñ kudûm-ı sa‘âdet-lüzümünü didiler
Kelîm-i hażret-i Bârî vü ‘Îsi-i hoş-dem
- 16 Vücûd bulduğu demlerde hod ‘alâmatın
Beyâz ider mi bu kilk-i siyâh sehv-i raķam
- 17 Vuķû‘-ı mu‘cize-i inşîkâk-ı bedr-i münîr
Kütübde zâhir o hod hem-çü neyyir-i a‘zam
- 18 Yanında āl ile şâhb-ı kirâmî bî-sâye
‘Aceb mi eylese fart-ı hużûr ile ‘âlem
- 19 Firâz-ı küngüre-i tâk-ı ‘arşî geçmiş ola
Zemîne sâye şalar mı ya serv-i bâg-ı kerem
- 20 ‘Ulûvv-i şânını ger aňladuñsa ey dil-i zâr
Benüm bu sözlerümi diňle şîdk-ı pâk ile hem
- 21 O tâkdı hażar-ı pâk-ı ‘arûs-ı mi‘râca
Vüfür-ı ‘izz ü sa‘âdetle ‘âkîbet hâtem

- 22 Berây-ı ümmet-i ‘acz-āver-i itâ’ at-ı Haķ
O şeb ki eyledi ‘azm-i firâzene târem
- 23 Makâm-ı hem-rehi bir hâtvede gelüp geçdi
Hişâr-ı “*sümm̄e denâ*” ķullesinde dikdi ‘alem
- 24 Hezâr merhale ķaldı berîdi vaḥy-i ba‘ īd
O dem ki ol şeh-i “*levlâk*” karaya başdı ķadem
- 25 Dökildi çok dür-i ma‘nâ ne var şadefçe-i ḥarf
Ne hod tabakçe-i şavt ey gönül ne ḥokka-i fem
- 26 Nüzûl eyledi ammâ miṣâl-i raḥmet-i Haķ
O rûh-ı her dü cihân pisterine yine o dem
- 27 Açılmadık daḥî beş dâne ḡonçe-i nev-res
Getürdi ümmete ol cilve-sâz-ı bâğ-ı ķidem
- 28 Berây-ı ümmet-i hod hem-çü hîşn-ı dîn-i mübîn
O itdi şer‘-i ķadîmi hişâr-ı müstâḥkem
- 29 O kim bu hîşn-ı ḡaşîne taḥaşşun itmişdür
Aña ʐafer bulımaz ḡaşm olursa ger Rüstem
- 30 Ne mümkün eyleyesin naǵmeler bu vâdîde
Sen ey hezâr-ı Haṭâ-naǵme ya‘ ni murğ-ı ķalem
- 31 Düş ey hezâr ķalem vâdi-i recâya yine
Budur saña vü baña ey faķîr emr-i ehem
- 32 Eyâ netîce-i bast-ı muķaddemât-ı ‘ukûl
Hulâşa-i se mevâlîd ü çâr mâder-i hemm
- 33 Melâz u melce’i sensin gedâ vü pâdşehüñ
Netîce ey şeh-i mesned-nişîn-i nâz u ni‘am

23b “*sümm̄e denâ*”: “Sonra (ona) yaklaştı derken sarkıp daha da yakın oldu.”
Necm Sûresi, 8.

24a Vahy: daḥî İÜ

24b “[lev-lâke] levlâk [le-mâ halaktü'l-eflâk]”: “Sen olmasaydın [felekleri (kâinâtı) yaratmadım].” Kudsi Hadis.

- 34 Benüm o lücce-i nāk̄ı̄c̄ -ı bāb-ı cürme ġarīk
Bihār-ı seb̄ a aña nisbet olmaya pür-nem
- 35 ' Aceb mi noktası başdursa lafz-ı cürmümüzün
Hezār kūh-ı girān-ı cihānı rūz-ı nedem
- 36 Vel̄i bu deñlü günāhumla olmadum me 'yūs
Ki cürm-i 'abde idersiñ şefā' atūñ munżam
- 37 Bu bende gāhi düşer hāk-i hāvfa gāhi yine
Tutar dü dest ile zeyl-i recā 'ide muhkem
- 38 Hemiše gāyet-i fikr-i teħayyür-älūdem
Hudā bilür budur ey pādşāh-ı luť u kerem
- 39 O dem ki nāme-i āc̄ māl her kese şunilup
Şefā' ata müterakkib ola cemī̄c̄ -i ümem
- 40 O dem ki ümmeti cürmin şefā' at eylemege
Tecāsür itmege 'Isā-yı hoş-dem-i Meryem
- 41 O dem ki meslek-i te'vīl ü semt-i inkāra
'Uşāt itmeye miķdār mūy-ı važ̄ -ı ķadem
- 42 O dem ki nār ola ābir me 'āli dīnāruñ
O dem ki dirhem ide h̄āceyi hisāb-ı direm
- 43 O dem ki birbirine īhve-nażra-pāş olımaz
O dem ki çıkmaya şāhib bütüna bir ādem
- 44 O dem ki bir ola şāh u gedā-yı bī-ser ü pā
O dem ki diñlene da' vā-yı kebş ü şīr-i ücem
- 45 O dem ki yerlere girsem bula beni haşmum
O dem ki dāhil ola pençesine āh yakam
- 46 O dem ki keffe-i mīzāna şıgmaya günehüm
O dem ki fart-ı tehassürle nāle-senc olam
- 47 O dem ki cism-i nizārumda her ser-i mūyum
Su 'al-i her günehümde çeke şadā-yı nāc̄ am

- 48 O dem ki bu güneh-ālūd ‘abd-i rū-siyehüñ
Olinca nāme-i pür-habṭ kār ile mülzem
- 49 Mişāl-i ‘Āşim-ı pür-ma‘ şiyet hemān ṭutmaķ
Hezār şerm ile zeyl-i şefā‘ atūñ ol dem
- 50 Bi-ḥakkı va‘ d-i kerīm ey şefī‘ -i küll-i ‘uṣāt
Bu ‘abd-i ṭavķ be-gerdān zilli kurtar o dem
- 51 Yiter bu nāle-tırāzı selāma āğāz it
Sen ey hezār-ı nağam-perver-i riyāż-ı hikem
- 52 Hemiše tā ki ola çār bāġ-1 ‘ālemde
Hezār zār ķılam ehl-i midhate hem-dem
- 53 Cenāb-ı seyyid-i kevneyn ü āl ü aşhāba
Dürûd-ı nağmeleri vārid ola dem-ber-dem

4

Mİ‘ RĀCİYYE*

[*mefā‘ İlün mefā‘ İlün mefā‘ İlün mefā‘ İlün mefā‘ İlün*]

- 1 Hoşā ol şām-ı mi‘ rāc-1 Resūl-i Hālik-1 yek-tā
Berāt-1 ķadrine ʐulmet mu‘ anber zer-nişān tuğrā
- 2 Degüldür ʐulmet-i şeb micmer-i ɬurşid-i gerdündan
Cihāni ṭutdi gūyā dūd-1 ‘ūd u ‘anber-i sārā
- 3 Boyandı dūd-1 āh-1 pīr-i dehre ser-te-ser ‘ālem
Düşince çāh-1 arża Yūsuf-1 mihr-i cihān-ārā
- 4 Perī-ruhsāra şūh-1 mihri da‘vet eylemek ister
‘Aceb mi haleden bir dā ’ire çizse meh-i ġarrā

51a nāle: nāme A

53b Dürûd: Virüp İÜ

4 A 5a, İÜ 4b

* Başlık: -A

- 5 Terāzūsı bozıldı çeşme-i hürşīd-i gerdunuñ
N’ola cevf-i zemini āb-ı nābı eylese me ’vā
- 6 Düşürdi na’l-i zerrin-i semendin kalmasun şāma
Diyü sur’at iderken şeh-süvār-ı āsmān peydā
- 7 Degül encüm kaçarken piş-i şeb-diz-i şebāngehden
Şererler oldı peydā na’l-i esb-i rūzdan gūyā
- 8 Kevākib mi ‘aceb şahn-ı semāda bilmezin yerüm
Yahud nilüfer-i ra’nā mı bitmiş bir yem-i ḥadrā
- 9 Yağardı meş’ al-i māhuñ şerār-ı āteş-e fzūnı
Sipihri itmeyeydi āb-cūy-ı kehkeşān iṭfā
- 10 Şafakdur şanma ṭarf-ı āsmānda imtihān içün
Siyāvuş-ı meh-i nev girmek ister āteşe gūyā
- 11 ‘Aceb bir ṭop-ı hāvan mı tutuşdı hıṣn-ı şām içre
Şerār u dūd-ı āteş tutdı gök meydānına gūyā
- 12 Kemān-ı māh-ı nūrdan ṭir atılsun şahıñ-ı gerdūnda
Şihāb-āsā çün ok meydānidur ol ‘arşa-i pehnā
- 13 Vefā semtinde koymış bir hilāl-ebrūya döndi cerh
N’ola ‘āşık gibi aña çekinse ebr-i pür-sevdā
- 14 Güneş cārūb-ı zerrinle süpürdü kehkeşān rāhin
O hıdmetden bütün gün başını ḫaldırmadı aşlā
- 15 N’ola yıldız kadar dāmād-ı cerhüñ akçesi gitse
Toğuz ḫatdur cihāz-ı nev-‘arūs-ı mihr-i bī-hemtā
- 16 Degül cerh-i şevābit ber-ser itmiş şām-ı sūrīde
Mücevher tār-pūşın nev-‘arūs-ı ‘ālem-i vālā
- 17 Hüveydā oldı şanmañ cerh-i encüm dār-ı bālāda
Çekildi bezm-i hāşa bir münakkāş perde-i zībā

8a semāda: semādur İÜ

16b ter-pūşın: metinde tār pūşın

- 18 ‘Aceb bezm-i dil-ārādur ‘aceb sūr-ı feraḥ-zādur
 ‘Aceb şām-ı şafādur bu donandı ser-te-ser dünyā
- 19 ‘Aceb mi reşk-i şubh-ı ‘id olsa ol şeb-i dil-cū
 ‘Aceb mi mihre ḡarrālansa ḡerh üzre meh-i ḡarrā
- 20 ‘Aceb mi ol şeb-i reşk-efgen-i nev-rūz şānında
 Bu gūne eylesem cān u göñülden şubh u şām ıtrā
- 21 O şebdür zülf-i ‘anber-būy-ı rūy-ı ķudsiyān ol şeb
 O şebdür sünbül-i gūlzār-ı “sübħānelleżī esrā”
- 22 O şeb da‘ vet olındı bezm-i hāşü'l-hāş-ı Mevlā’ya
 Hābīb-i hālik-ı yek-tā nedīm-i hażret-i Mevlā
- 23 Şeh-i bāliş-nişin-i şadr-ı taht-ı “li-ma‘allāh”a
 Ser-efrāz-ı “le‘amrük” tācdāru’d-devlete “esrā”
- 24 Қader-endāz-ı meydān-ı vasī-i “kābe kavseyn”i
 Şeh-i yekke-süvār-ı ‘arşa-i pehnā-yı “ev-ednā”
- 25 Yem-i dürr-i girān-ķadr-i yetīm-i raḥmet-i Bārī
 Dür-i yek-dāne-i ‘ālem bahā-yı efser-i “levlā”
- 26 Kefīl-i ecr ü müzd-i sa‘y-i dār-ı ‘Umre vü Ka‘ be
 Delīl-i rāh-ı Haķ evvel şerif-i Yesrib ü Baṭħā

21b “sübħānelleżī esrā”: “Kendisine âyetlerimizden bir kısmını gösterelim diye kulunu (Muhammed’i) bir gece Mescid-i Haram’dan çevresini bereketlendirdiğimiz Mescid-i Aksa’ya götüren Allah’ın şanı yücedir. (...)” İsrâ Sûresi, 1.

23a “li-ma‘allāh ...”: “Benim Allah ile öyle anlarım olur ki, ne bir mukarreb melek, ne de gönderilmiş bir nebi öyle bir yakınlığı elde edebilir.”

23b “le‘amrük”: “(Ey Resûlüm) senin ömrüne andolsun.” Hicr Sûresi, 72. / “[sübħānelleżī] esrā”: “Kendisine âyetlerimizden bir kısmını gösterelim diye kulunu (Muhammed’i) bir gece Mescid-i Haram’dan çevresini bereketlendirdiğimiz Mescid-i Aksa’ya götüren Allah’ın şanı yücedir. (...)” İsrâ Sûresi, 1.

24a “kābe kavseyn”: “İki yay kadar.” Necm Sûresi, 9.

24b “ev-ednā”: “Yahut daha az kaldı.” Necm Sûresi, 9.

25a Yem-i: Benüm İÜ

25b “[lev-lâke] levlâ[k le-mâ halaktü'l-eflâk]”: “Sen olmasaydın [felekleri (kâinâtı) yaratmadım].” Kudsi Hadis.

- 27 Emîn-i genc-i hikmet çâre-sâz-ı ‘illet-i ümmet
Sehâb-ı cevv-i raḥmet mihr-i burc-ı himmet-i vâlâ
- 28 Hidîv-i mekrümet-güster şefî‘-i ‘arşa-i mahşer
Nebîyy-i merħamet-perver Resûl-i Hâlik-ı yek-tâ
- 29 Muhammed Aḥmed ü hâdî vücûdî ‘āleme bâdî
Ledün ‘ilminüñ üstâdî hikem fazlında bî-hemtâ
- 30 Anuñ yüzin Hudâ ħalq eylemişdi olmamışken hiç
Dahi ḥavvâ-yı ma‘ nâya mekârin Ādem-i ma‘ nâ
- 31 Virilmişdi aña mühr-i nübûvvet ħalqa-i mehle
Nigin-i mihr ü minâ nâm-ı Ādem olmadın peydâ
- 32 Netîce-bahş idi la‘l-i güher-efşânı hikmetde
Dahi mîzân-ı ‘akla konmadın şugrâ ile kubrâ
- 33 Kadem rencide ķıldukda bu dâr-ı vahşet-âbâda
El üzre ķudsiyân tutdı anı dürr-i yetîm-âsâ
- 34 Getürmez böyle bir hoş-ṭifl zühre dâyeyi artık
Şabâh-ı haşre dek mehd-i vücûda leyle-i ḥublâ
- 35 Didiler dîdeler rûşen melekler ins ile cinne
O şeb kim ṭogdî ol mâh-ı münîr-i burc-ı istî‘ lâ
- 36 N’ola kibr ile tersâ arkası mihrâbdan dönse
O şeb çün ħâke yüz üzre ķapandı Lât ile ‘Uzzâ
- 37 O şeb kim söndi her bir aħker-i āteş-kede birden
Mecûsuñ gözleri hep tîre oldı belki nâ-bînâ
- 38 Dü çeşm-i devlet-i şâhân-ı ‘ālem kör olup ķaldı
Kopan tozdan yıkıldıkdâ revâk-ı ġurfe-i Kisrâ
- 39 N’ola şâhân-ı ‘ālem lâl olup ķalsa sükût üzre
Gelince bir yere a‘ lâ tekellüm eylemez ednâ

32a güher: dür İÜ

37a söndi: sundı A

- 40 Kim oldu şanma Sâve ķa^cr-ı arż u gāv u māhiye
Nüvîd-i maķdem-i Hâyru'l-beşerle gitdi bî-pervâ
- 41 Semâda akmadı ancak çü eşk-i dîde-i 'âşık
O serv-i bâğ-ı dîne akđı hep dünyâ vü mâ-fîhâ
- 42 Ser-â-pâ nûr idi ol serv-i bâğ-ı 'âlem-i hîkmet
Anuñ cism-i laťifinden düşer mi sâye bir ǵayra
- 43 Yed-i tûlâsı anuñ var idi 'âdât-ı hûrkatda
'Aceb mi yek işâretden dü nîm olsa meh-i ǵarrâ
- 44 Sözi ķand idi anuñ cebhesi âyîne-i hîkmet
N'ola kûh-ı Hîra hârâsı olsa tûtî-i gûyâ
- 45 Degüldür beyza ile 'ankebûti perde ǵâr üzre
Gümüş töplar ķafes olmuşdı şâh-ı 'âleme meşvâ
- 46 Veli âyîne-i 'âlem-nûmâ-yı 'ilm idi anuñ
'Aceb mi şafha-i pâkinde olsa cilve-ger eşyâ
- 47 N'ola ǵars itdugi sâ'at ger olsa sidreye hem-ser
Bu bâğ-ı köhnede berg ü berinden dûr olan hûrmâ
- 48 'Aceb mi selsebil aksa anuñ engüst-i pâkinden
O itdi 'âlemi âb-ı hayât-ı şer^c ile ihyâ
- 49 N'ola ger bir avuç ȳâk ile olsa dest-i pâkinden
Mükedder baħr-i āteş mevc-i rezm-i düşmen-i hodrâ
- 50 O altın töplü bir otağ idi sultân-ı kevneyne
Degüldi ebr ü bâlâsında mihr-i āsmân-pîrâ
- 51 Gûzâr itdi belî Mûsâ miyân-ı baħr-i Mîşrî'den
Açıldı ol ȳabîb-i Hâlik'a ammâ yedi deryâ
- 52 O maħbûb-ı Hudâ ihyâ-yı her ma^cdûna bâ^c isđür
N'ola enfâs-ı pâkinden dem ursa hažret-i Mûsâ
- 53 'Aceb mi şâhid-i Ka^cbe giyerse hep siyeh câme
Anuñ ȳacc-ı verâ^c indan beri mâtem çeker hâlâ

- 54 Cemî‘-i kâ‘inâta ba‘ş olınmış hâk nebîdür ol
Didiler hep sa‘ādetden alanlar behre “şaddaknâ”
- 55 Ko yaksun kâfirüñ hârâ-yı ķalbin âteş-i dûzah
Çün andan gelmedi hengâm-ı da‘vet bang-i āmennâ
- 56 Dü reng evrâk-ı divân-ı şeb ü rûza ne mümkindür
Kalemle mu‘cizât u vaşf-ı pâkin eylemek imlâ
- 57 Hemân bir şemme esrâr-ı şeb-i mi‘râc-ı hâzretden
Bu kilk-i kec-zebân itsün hezârân ‘acz ile inbâ
- 58 Sa‘ādetle serây-ı dil-güşâ-yı imtihâniye
Nûzûl itmişdi her şeb hâ‘ace-i rahmet metâ‘ tenhâ
- 59 Burâk-ile gelüp ferhunde demde hâzret-i Cibrîl
Didi ey enbiyânuñ cümlesinden eşref ü a‘lâ
- 60 Selâm itdi saña Hâllâk-ı ‘âlem farş-ı izzetle
Bu gül-gûn-ı zümûrrûd zeyni hem itdi saña i‘tâ
- 61 Demi sünbül gözü nergis şabâhu’l-hayr ġarrâsi
Şüküfte bir gül-i esfid-i bâğ-ı cennetü’l-me’vâ
- 62 Dahi çok luft u ihsân eyler ancak bir yeşil yaprak
Cinân bâğından olmak üzre gönderdi bunı Mevlâ
- 63 Didi gelsün bu gül-gûne şabâya hem-çü berg-i gül
Şeref bulsun anuñ seyr eyleyen bâğ-ı revân-efzâ
- 64 Ne gül-gündur o yâ Rab gerd-i süm̄m-i pâkine irmez
Anuñ şeb-dîz-i şarşar-pây-ı âh-ı ‘âşîk-ı şeydâ
- 65 ‘Aceb mi gerd-i pâk-i süm̄m-i zerrîn na‘li ger olsa
Gubâr-ı neşve-bahş-ı sâkinân-ı ‘âlem-i kübrâ
- 66 Yahud ķat‘-ı nażar andan o gerd-i rûşenâyî bahş
N’ola ger olsa kuhl-i çeşm-i merdüm-eften-i hûrâ

54b “şaddaknâ”: “Tasdik ediyoruz.”

60b zeyni:: dürri İÜ

- 67 Mükemmel yol yarağın gördü itdi ‘âlem-i ķudse
Sefer ol yekke-tâz-ı ‘arşa-i pehnâ-yı “ev-ednâ”
- 68 Sa‘ adetle o şem‘-i ķudsiyân pervâne-i dînün
Maķâmi oldu mihrâb-ı şerîf-i Mescid-i Aķşâ
- 69 Geçüp piş-i şufûf-ı enbiyâya muķtedâ oldu
İmâm-ı hâfiżu'l-Kur'ân haṭîb-i minber-i “levlâ”
- 70 O şaffuñ her biri bir rişte-i lü'lü' idi el-ħaġ
Anuñ zât-ı şerîfi öñlerinde lü'lü'-i lâlâ
- 71 Selâmiyla şalâti ħatm idüp çün şâhraya başdı
Ayağın âsmân-ı mâha döndi şâhra-i ‘ulyâ
- 72 Rikâbin tutdı ķudsîler gelince zinbe itdi hep
Öñine düsdiler zerrîn teberle peyk-i şâh-âsâ
- 73 ‘Urûc itdi o nûr-ı dîde-i merdüm ‘anâşırdan
Sipîhr-i evvele mânend-i mâh-ı âsmân-pîrâ
- 74 Mihekk-i na‘l-i yekrânına ķurş-ı mâh çün geldi
‘Ayârı ȝâhir oldu itmedi raġbet aña aşlâ
- 75 ‘Utârid defter-i icmâl-i cerhi itdürüp taşîħ
Aña çekdürdi ol dem mâh-ı nevden zer-nişân tuğrâ
- 76 Degül encüm celâcildür dökilmiş farṭ-ı ḍarbından
Şu resme rakş urup def çaldı ol dem zühre-i zehrâ
- 77 O deñlü müstefîz-i perteve-i ruhsâr-ı mihr oldu
Dükenmez tâ ķiyâmet her gün itse mâh-ı nev ihdâ
- 78 Dil-āver bir sipâhidür terâkkî-bahş o sultânî
N'ola ȳimârin itdürse ķılıç Behrâm-ı hûn-pâlâ

67b “ev-ednâ”: “Yahut daha az kaldı.” Necm Sûresi, 9.

69b “[lev-lâke] levlâ[k le-mâ halaktü'l-eflâk]”: “Sen olmasaydım [felekleri (kâinâti) yaratmadım].” Kudsi Hadis.

77a müstefîz-i perteve-i ruhsâr: perteve-i müstefîz-i ruhsâr İÜ

- 79 Degülken kıymetin ḥöṣr-i ḥasıri naḳd-i cān-ile
Haridār-ı metāc -ı mihri çıkdir müşteri ammā
- 80 Zühal-i yükün ḳudūmindan şu resme oldı ferhunde
Ki sa'c d-ı ekbere olmaç mekārin eyler istignā
- 81 Degül encüm geçince kürsiye ol vāc iż-i ālem
Şaçıldı dürc-i la'c linden anuñ çok lü'lü'i lālā
- 82 O şāh-ı dīne ḥarşuñ ḥāmilānı itdi pāy-endāz
Hezārān şerm ü hacletle çiçekli atlas u dībā
- 83 Geçince sidreyi ṭāvus-ı ḳudsı ḫaldı bī-hem-dem
‘Aceb mi ṭuta ḥafākı şadā-yı īh-ı vahset-zā
- 84 Gelüp Refref nesimāsa o berg-iverd-i iclāli
Götürdi sidreden gülşen-serāy-ı ḥāşşa bī-pervā
- 85 O dahı irdi pür-nūra kamaşdı gözleri andan
Firāza gitmeden ḫaldı ḥayāl-i leng ü lūk-āsā
- 86 Güli şad-berg-i terden nükhet-āsā zāt-ı bī-mişli
Hucubdan bezm-i ḥāşşu'l-ḥāşşa geçdi yekke vü tenhā
- 87 ‘Anāşırıla semavāt’ akl u nefş ü şeş cihet nā-būd
Sürüş u ins ü cinn ü cān u ‘arş u ferş nā-peydā
- 88 Ḳader-endāz-ı ḳudretden maḳām-ı “kābe ḳavseyn”i
Geçüp īrāmgāh-ı tīr-i ḫaddı oldı “ev ednā”
- 89 Yem-i eşdāf-ı şavt ile ḥurūfi görmedüñ ol dem
Konuldı ḥok̄ka-i şemc -i Resûl'e çok dür-i ma'na
- 90 Recā-yı ‘avf-ı cürm-i rū-siyāhān-ı ma'asīyi
‘Aceb mi ol dem itse nāzeniñ-i ḥaẓret-i Mevlā

83a ḫaldı: oldı İÜ

88a “kābe ḳavseyn”: “İki yay kadar.” Necm Sûresi, 9.

88b “ev-ednā”: “Yahut daha az kaldı.” Necm Sûresi, 9.

89a Yem-i eşdāf-ı şavt ile ḥurūfi: Yem-i şavt ile eşdāf-ı ḥurūfi A

- 91 İdüp gül-geşt-i lā-hūt āyet-i rahmet gibi āhir
Nüzûl itdi yine nāsūta ol dem mazhar-ı “esrā”
- 92 Getürdi ḥoḳḳa-i la^c linde mevdū^c cānib-i Ḥaḳ’dan
Cemī^c-i ümmete beş dāne zī kıymet dür-i yek-tā
- 93 Diyen nūh ḥoḳḳa-i mīnāda ḥark u iltiyām olmaz
‘Aceb zer mihr saçmış ol Aristo-yı felek-peymā
- 94 Zihī şidk-ı Ebī Bekr’i ki andan almasa feyzin
Eger bir şubh-ı şadık geçmez idi leyle-i zulmā
- 95 Hoşā ‘adl-i ‘Ömer nev-kīse bir gül-ġonçe-i bāguñ
Elin şunmazdı nakd-i jālesine mihr-i čerh-ārā
- 96 Zihī şerm ü ḥayā-yı hażret-i ‘Oṣmān-ı zi’n-nūreyn
Hicābindan erirdi meclisinde şem^ca ser-tā-pā
- 97 Hoşā ‘ilm-i ‘Aliyye’l-murtażā-yı mekrümet-perver
Ki cehl-i maḥz olur anuñ yanında ‘ilm-i her dānā
- 98 Ne mümkün zāt-ı pāküñde senüñ aşḥāb u zīl-şānuñ
Dü reng evrāk-ı dīvān içre vaşfin eyleyem inşā
- 99 Hudāvendā şefī^c ā merhametkārā kerem-sāzā
‘Aṭā-bahşā siyeh-rū bir ķuluñdur ‘Āşim-ı rüsvā
- 100 Eger biñden birin çekse hisāba itdugi cürmüñ
Yetişmezdi yine aña nükûd-ı encüm-i zehrā
- 101 Ne kesb itse gerek pīrāne-ser hiç zād-ı ‘uḳbādan
Hevāda āh ser-i vakt-i ‘azīzin itdi çün ifnā

91b “[sübḥanellezi] esrā: “Kendisine âyetlerimizden bir kısmını gösterelim diye kulunu (Muhammed’i) bir gece Mescid-i Haram’dan çevresini bereketlendirdiğimiz Mescid-i Aksa’ya götüren Allah’ın şanı yücedir. (...)” İsrâ Sûresi, 1.

92a ḥoḳḳa-i: hisse-i A

98b evrāk-ı dīvān içre vaşfin: evrāk-ı şām derd ü İÜ

100a çekse: geçse A

- 102 Fakı̄rıñdür der-i devlet-me 'ābuñ 'urve-i luñfin
Komaz dest-i rehādan yā şefī' a'l-müznibin ferdā
- 103 Senüñ medh-i şerifüñde kaşide söyleyenlerden
O mücřim bendeñi 'add eylemekdür mañlab-ı a'lā
- 104 Ümid oldur ki eñ ednāsına mahşerde sultānum
İdersen hil'at-i devlet tırāz-ı luñfuni i'tā
- 105 Nitekim micmer-i zerrini çerhüñ eyleyüp gerdiş
Tuta bezm-i cihāni dūd u 'ud-ı şām ser-tā-pā
- 106 Mu'at̄tar eylesin mānend-i cennet ravža-i pākin
Dem-ā-dem 'ud-ı hoş-būy-ı selām-ı bi'- aded ihsā

5

KAŞIDE-İ BAHĀRİYYE

[müfte' ilün müfte' ilün fā' ilün]

- 1 Geldi yine vakı ü dem-i nev-bahār
Irди dem-i 'iš ü dem-i nev-bahār
- 2 Eyledi ihyā çemen erbābını
'isi-yi pākize-dem-i nev-bahār
- 3 Devlet ile āzeri serdār idüp
Yine şubāt üzre Cem-i nev-bahār
- 4 Vardı şebi-ḥūn idüp aldı yine
Memleketin ol Tehem-i nev-bahār
- 5 Kumkuma-i lāleye koydı midād
Kātib-i rengin-ķalem-i nev-bahār
- 6 Nāme-i ăzādi-i farṭ-ı ǵamı
Münshi-i nāzük-rakam-ı nev-bahār

104a eñ: metinde en
5 A 8a, İÜ 7b

-
- 7 Tā haṭ-i reyhāni ile şebt ide
Hep odur emr-i ehem-i nev-bahār
- 8 Elsine-i ehl-i çemende bu dem
Hep nağam-i zīr ü bem-i nev-bahār
- 9 Bülbüleyi şundi yine bülbüle
Sāki-i gül-gonçe-fem-i nev-bahār
- 10 Toldı bahār ile kenār-i çemen
Var ise cūş itdi yem-i nev-bahār
- 11 Sünbül ola şanma o ‘ anber yakar
Bāğda şeyhu'l-harem-i nev-bahār
- 12 Zill-i ferruh-güsteriñi erguvān
Eyledi kehfü'l-ümem-i nev-bahār
- 13 Rūz u şeb itmekde şakāyık şekā
Oldı gibi muğtenem-i nev-bahār
- 14 Saksiyı başmakda ḫaranfūl yine
Geldi dem-i bī-sedem-i nev-bahār
- 15 Hāce-i ġam şimdi siñek şalmada
İrdi dem-i pür-kerem-i nev-bahār
- 16 Olmada hep ġibṭa-resān-i cinān
Gūşe-i bāğ-i İrem-i nev-bahār
- 17 Ehl-i kerem her ne dise gelmede
Şiyt u şadā-yı nağam-i nev-bahār
- 18 Hep şikem-i ḡonçeyi çatlatmada
Veffret-i nāz ü ni‘ am-i nev-bahār
- 19 Bir gün olur başum içün ġam helāk
Şimdi odur hep ķasem-i nev-bahār

- 20 Ser-hoş olup körlüğuna guşşanuň
Nergis-i pür-derd ü ḡam-ı nev-bahār
- 21 Bāde içün bād-ı teslīm ile hep
Gitmede naķd ü selem-i nev-bahār
- 22 Ehl-i çemen eşkidür ol ḥandeden
Bāga düşer şanma nem-i nev-bahār
- 23 İrdi şimāh-ı felek-i a^c zama
Siyt u sadā-ver-i nem-i nev-bahār
- 24 Belki ķaranfüllere vire şamem
Ġulgul-i murğān-ı dem-i nev-bahār
- 25 Her biri kor guşına baķ penbeyi
Irse dem-i pür-nağam-ı nev-bahār
- 26 Cūy-ı şabā sildi süpürdi güzel
Döndi bihişte ḥarem-i nev-bahār
- 27 Aṭlaş-ı haḍrāyı dösetdi yine
Şāh-ı Feridūn-şıyem-i nev-bahār
- 28 Da^c vet-i erbāb-ı şafāya gelüp
Peyk-i ḥuceste-ķadem-i nev-bahār
- 29 Sürdi ayaķ bāga şıgār u kibār
‘ Āleme şāmil kerem-i nev-bahār
- 30 Cümle-i eṣrāf-ı çemen geldiler
Toldı yine hep ḥiyem-i nev-bahār
- 31 İtdi yine bülbülü Şeh-nāme-h^vān
Husrev-i sidre ‘ alem-i nev-bahār
- 32 Ḥuṭbesini aña okutdı yine
Ol şeh-i vālā-himem-i nev-bahār

20b derd ü ḡam-ı: rū derd ü ḡam-ı İÜ

21a bād-ı teslīm: bād-ı nesīm A

31a bülbülü: bülbül A

- 33 Râyic idüp dirhem-i nev sikkesin
Pâdshah-i pür-kiyem-i nev-bahâr
- 34 Akçe ile lâle külâhı tolu
La‘l ile âvîz ümem-i nev-bahâr
- 35 Ataş-ı haâdrâyı yine ‘ar‘ ara
Virdi veliyyü‘n-ni‘am-ı nev-bahâr
- 36 Mühri virüp şadra geçirdi güli
Pâdshah-i muhteşem-i nev-bahâr
- 37 Cuya virüp yine kapudanlığı
Husrev-i Sancar-hadem-i nev-bahâr
- 38 Bunca tûnanma ile deryâlara
Gitdi o destûr-ı Cem-i nev-bahâr
- 39 Ak şeh(i)ri yâsemene bahş idüp
Şâhib-i tîg u kalem-i nev-bahâr
- 40 Virdi aña çok hîla‘-i fâhire
Ol şeh-i Hâtem-şiyem-i nev-bahâr
- 41 Servi bölükbaşı tuyûra idüp
Pâdshah-i muhterem-i nev-bahâr
- 42 Bâğda cûy ile kuşatdı anı
Şâh-ı ‘anâdil-hadem-i nev-bahâr
- 43 Sûsen-i hançer-keş-i gülzâra bağ
Oldı gibi Güstehem-i nev-bahâr
- 44 Cûylara ya‘nî nigehbânî idüp
Pâdshah-i Cem-hausen-i nev-bahâr
- 45 Bi-edebâne hareket eylemez
Hiç hadem-i muntazam-ı nev-bahâr

44a ya‘nî: bâñi A

44bhausen: çeşm İÜ

- 46 Şunsa elin zülf-i nigāra çenār
Hażm idemezdi şikem-i nev-bahār
- 47 Başına murğāni şalardı anuñ
Pādşeh-i pür-hikem-i nev-bahār
- 48 Ceyş-i ħazān belki ola rū-nūmā
Şimdi odur derd ü ġam-i nev-bahār
- 49 Tūṭilere anuñ içün oldu cāy
Sāye-i tūg u ‘alem-i nev-bahār
- 50 Sūre-i fetħi okudur anlara
Pādşeh-i bī-tūhem-i nev-bahār
- 51 Kātibe-i ehl-i çemen şād-kām
Hemçü gül-i bī-sedem-i nev-bahār
- 52 Şimdi hemān hüzn ile meşhūr bāġ
Mātem ile müttehem-i nev-bahār
- 53 Gūše-i gülsende benefşe faķir
Ben gibi maḥrūm-i dem-i nev-bahār
- 54 Rūz u şeb itmekde anı pāy-māl
Cilve-nūmā her şanem-i nev-bahār
- 55 Bāġ-i cihānda aña yeksān gelür
Şimdi vücūd u ‘adem-i nev-bahār
- 56 ‘Āşim-i dil-ħasteye gibi aña
İtmez eser hiç naġam-i nev-bahār
- 57 Ol iki dem-besteye lāzim degül
‘Iş u dem-i mültezem-i nev-bahār

50b tūhem: şetm İÜ

51b gül-i: gül ü İÜ

54a Rūz u: Rūz İÜ

54b Cilve-nūmā her şanem-i nev-bahār: Her şanem-i pür-sitem-i nev-bahār İÜ

- 58 'Acz ile 'îşär-i du'ādur hemān
Maḳṣad-ı ḥayrān-ı dem-i nev-bahār
- 59 Tā ki cihān bāğını şād-āb ide
Hem nesem ü hem diyem-i nev-bahār
- 60 Pādşeh-i Mekke ola şağ esen
Çün felek-i bī-sekam-ı nev-bahār
- 61 Şayf u şitā her demi olsun anuñ
Vaqt ü dem-i bī-sedem-i nev-bahār
- 62 Milketi pür-‘işmet ü nüzhet ola
Çün çemen-i pür-‘aşam-ı nev-bahār
- 63 Ne ṭarafa 'azm ide şāh-ı cihān
Hemçü Cem-i muḥteşem-i nev-bahār
- 64 Ḡālib ü manşūr i mużaffer ola
Hemçü şeh-i Cem-ḥaşem-i nev-bahār

6

KAŞİDE BERÂY-I SULTÂN MUŞTAFA

[fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilūn]

- 1 Levhaşa'llāh Hüsrev [ü] Dārā nizām-ı rūzgār
Rāyiż-i yek-rānı cerh-ı zer-licām-ı rūzgār
- 2 Ḥabbeżā şāh-ı Sikender 'azm-i ḥaḳan-menzilet
Pādşāh-ı pey-rev-i Hıżr be-nām-ı rūzgār
- 3 Bāreka'llāh reşk-i ervāh-ı selāṭīn-i selef
Nāşır-ı Sultān Süleymān ihtimām-ı rūzgār
- 4 Vāḳīf-ı sırr-ı İlāhī mazhar-ı elṭāf-ı Haḳ
Bā' iş-i āsāyiş ü emn-i tamām-ı rūzgār

63b Cem-i: şeh-i A

6 A 10a, İÜ 9a

4b emn-i: emn ü İÜ

- 5 Gördi olmaz müsteşâr-ı mâh ile hiç mündefî^c
Şâh-ı mihr-i ‘âlem-ârâsuz ȝulâm-ı rûzgâr
- 6 Leşker-i encüm firâr itmez tir-i remmâhdan
Degmedükçe mihre tiğ-ı bî-niyâm-ı rûzgâr
- 7 Ol sebebden eşheb-i âtes ‘inân-ı ȝayrete
Geldi ol İskender-i leys intikâm-ı rûzgâr
- 8 Çekdi tiğ-ı zer-nişânuñ ‘azm-i heycâgâh idüp
Mîhr-i ‘âlem gibi ol şâh-ı be-nâm-ı rûzgâr
- 9 Tiğ-ı ebrû-yı bütân gibi kırâb içinde hiç
Turmadı ol tiğ-ı şâhib-infişâm-ı rûzgâr
- 10 Kîrmayınca kâfir-i bî-dîni aşlâ görmedi
Der-niyâm ol tiğ-ı çesm-i lâ-yenâm-ı rûzgâr
- 11 Haâkâ’ minnet kelle-i a^c dâyi hûn-âlûd idüp
‘Arşa-i heycâda bed-mestī-i câm-ı rûzgâr
- 12 Hûn-ı a^c dâ nûş olınsın bezm-i rezminde anuñ
Rinde n’eyler yâ müdâm-ı la’l-fâm-ı rûzgâr
- 13 Şöyle dökdi hûn-ı a^c dâyi eser ref^c olmaya
Tâ ȝiyâmet şüst u şû itse ȝamâm-ı rûzgâr
- 14 Nemçe’nûñ ȝop u tûfengin aldı ȝahr u cebr ile
Çâkdâr olmuş iken andan ne hîyâm-ı rûzgâr
- 15 Görmemişdür çesm ile gûş itmemişdür gûş ile
Böyle bir naşr-ı ‘azîzi hâş u ‘âm-ı rûzgâr
- 16 Bu neberd-i ȝayret-endâz-ı revâñ-ı Rüstem’i
Gösterince ol şeh-i Bîjen hüsâm-ı rûzgâr
- 17 Böyle yazdı midhatin ol şâh-ı Dârâ-haşmetüñ
Münşî-i gerdûn-ı pür-şevk ü ȝarâm-ı rûzgâr

9a kırâb içinde: içinde kırâb İÜ

16b Bîjen: tîrin İÜ

- 18 Key-ḳubād-ı Cem-ḥaṣem Dārāb-ı Key-ḥusrev-hıdem
Tāc-bahşā-yı ḥavākīn-i ‘ıżām-ı rūzgār
- 19 Ḥayder-i kerrār-ı heyçā şīr-i gābe şaf-deri
Rāyīz-i yek-rān-ı düldül būm-ı rām-ı rūzgār
- 20 Āl-i ‘Oṣmān’uñ güzīde şāh-ı Rüstem-şavleti
Pençe-i tāb-ı Bijen ḥurşīd-i Sām-ı rūzgār
- 21 Pādşāh-ı mülk ü millet ya‘ ni Sultān Muṣṭafā
Bā‘ iş-i emn ü amān şāhib-nizām-ı rūzgār
- 22 Fātiḥ ü Sultān Süleymān Şeh Selīm ü Hān Murād
Tarzin aldı ol şeh-i gerdūn makām-ı rūzgār
- 23 Ḥasbeten li’llāh dīn-i Ahmed’e hıdmet idüp
O şehen-şāh-ı Ferīdūn-iḥtişām-ı rūzgār
- 24 Lerzenāk olmuşken ol rūh-ı enāmuñ üstine
Çerh-ı çārüm üzre mihr-i pür-ğarām-ı rūzgār
- 25 Bir taraf tā itmeyince ḥasmı çeşm-i şuhına
Hāb-āver olmadı hiç şubh u şām-ı rūzgār
- 26 Rūbeh-i pür-ḥile-i ḥasımı anuñ inden ine
Kaçmış iken buldı ol şīr-i künām-ı rūzgār
- 27 Kırkı nışfu'l-leyle dek çevgān-ı kūfri bī-amān
Garķ olayazdı dem-i a‘ dāya bām-ı rūzgār
- 28 Hiç şafaḳ sanmañ anı ălûde itmişdi o şām
Zeyl-i cerhî hūn-ı ebnā-yı ḥarām-ı rūzgār
- 29 Gelmemiş bir böyle Rüstem n’eylerüz Şeh-nāme’yi
İşte andan ġayri ifsār-ı enām-ı rūzgār
- 30 Çekse bir kez ḥalqa eylermiş kemān-ı Rüstem’i
Görmemişdür ķuvvet-i şestin sihām-ı rūzgār

- 31 Pādşāhā key-cenābā Ḥusrev ü Cem-meşrebā
Ey hemiše bā‘ iş-i emn ü devām-ı rūzgār
- 32 Bir ǵazā itdūn felekde olmamış bu ana dek
Hāşıl oldı işte şimdi hep merām-ı rūzgār
- 33 Şād itdūn rūh-ı pāk-i Hażret-i Peygamber’i
Haǵ budur ey pādşāh-ı şād-kām-ı rūzgār
- 34 Añmaecdād-ı ‘izām ervāhını nūh mertebe
Şād olurlar ey şeh-i gerdūn-makām-ı rūzgār
- 35 Kan döksün ye’s ü mātem saçların şalsun yüze
Pek yüz almışdı e‘ādī-i li ‘ām-ı rūzgār
- 36 Hażretünden gelsün ögrensün neberd-i Hayderi
Bi-tevaķuf hep selāṭin-i kirām-ı rūzgār
- 37 Büy-ı dil-cūy-ı gül-i luṭfuňla şimdi nāz ider
Dūd-ı ‘ūd u ‘anbere bi-şek meşām-ı rūzgār
- 38 Geçdi ǵavfuňdan senüñ nūş-ı mey-i ǵūn-ābdan
Çeşm-i şūh-ı her büt-i ǵahū-ǵirām-ı rūzgār
- 39 Kimse yakmaz kimseyi devründe anca᷑ şem‘-i bezm
Ki ya᷑kar pervāneyi ey nīk-nām-ı rūzgār
- 40 Midhāt-i şāh-ı cihān mümkin degül ǵälüm hemān
‘Arža ǵıl ey ǵāme-i vaḥy irtisām-ı rūzgār
- 41 Tab‘um anca᷑ tūti-i şirīn-kelām-ı rūzgār
Dil hezār-ı hoş-dem-i sidre makām-ı rūzgār
- 42 Baḥt ammā nā-müsā‘ id čerh ise şayyād-veş
Kurdu her semte benümçün nice dām-ı rūzgār
- 43 Gerçi devründe baňa münşī-i čerh eyler ǵiṭāb
Ey hilālī-i zamāne v’ey hūmām-ı rūzgār

31a Pādşāhā: Pādşāh A

35a Vezin kusurlu

- 44 N'eyleyin ammā zamāne derd-i gūn-ā-gūn ile
Eyledi bu bendeki āşüfte kām-ı rūzgār
- 45 Ben ne tozlar ḫoparurdum esb-i ṭab'-i şūhuma
Āh elümde olsa ey şāhum zimām-ı rūzgār
- 46 İrdi ey 'Āşım du'ā hengāmī bu şekvā yiter
Gitti āh-ı cān-güdāzuñdan menām-ı rūzgār
- 47 Tā ki dest-i şāh-ı mihr-i 'ālem-ārāda ola
Tīg-ı tīz-i raħne-perdāz-ı ruħām-ı rūzgār
- 48 Hūn-ı küffārı dem-ā-dem cūy-ı Ceyħūn eylesün
Pādšāh-ı Yeşrib ü beytü'l-ħarām-ı rūzgār
- 49 Olmasun eksük riķāb-ı düşmen-i bed-kāmdan
Dem-be-dem tīg-ı şeh-i gerdūn-maķām-ı rūzgār

7

[RĀMĪ PAŞA İÇİN ҚASİDE]

[mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün]

- 1 Zihī devr-i dil-ārā kim felek 'arż-ı velā eyler
Güler yüz gösterüp ehl-i dile bezl-i şafā eyler
- 2 Hoşā eyyām-ı ġayret-güster-i hengām-ı nev-rūzı
Ki her bir murğ-ı zāri 'andelib-i hoş-nevā eyler
- 3 Bu ol devr-i dil-ārādur ki eşk-i her dem-i terle
Hezāruñ şu' le-i āhin gül-i şebnem-nūmā eyler
- 4 Bu ol eyyām-ı şevk-encāmdur gülzār-ı 'ālemde
Fiġān-ı bülbüli gūş-ı güle faşl-ı şabā eyler
- 5 Bu ol nev-rūz-ı firūz-ı şafādur şanmañuz bülbüli
Fiġān itmekdedür ol verde nuķl-i mā-meżā eyler

46b āh-ı: elden āh-ı İÜ

7 A 11b

- 6 Bu ol ferhunde demlerdür ki ḡamdan el yuyup ḫandan
Dil-i ‘uşşākı her ḫanda bulursa merhabā eyler
- 7 Bu ol demlerdür āb-ı luṭfi ṭīg-ı ḡamzeden dil-ber
İdüp ṛizān anuñla dürr ü ‘aşķı bir yaña eyler
- 8 Bu ol dil-ḥāh üzre rūzgār-ı dil-güşādur kim
Gbār-ı kūy-ı yāri çeşm-i cāna tūtiyā eyler
- 9 Bu ol hengām-ı şafvet-güster-i ehl-i mahabbetdür
Ki her cām-ı mücellā ‘arż-ı rūy-ı dil-rübā eyler
- 10 Bu ol evkāt-ı zevk ḥayāt-ı ehl-i ‘iṣ ü ‘işretde
Ki rindān şahnelerle faşl-ı cām-ı dil-güşā eyler
- 11 Ne demdür bu ki bād-ı āh-ı ‘aşık serd esüp şimdi
Dem-ā-dem sūnbül-i zülf-i bütān kesb-i hevā eyler
- 12 Ne demdür bu ki ol şāh-ı cihān dil-geştesin bulsa
Nigāh-ı ḡamzeden ‘uşşāka hükm-i ḥūn-bahā eyler
- 13 Ne hengām-ı ḥirāsetdür bu zülf-i dil-beri taḥrīk
Seherde ne nesim-i āh-ı ‘aşık ne şabā eyler
- 14 Ne eyyām-ı sükündür bu ki cūlar çağlamaz şimdi
Hemān eşküm gibi āheste naql-i mā-cerā eyler
- 15 Bu şulha bā‘iṣ ammā āşaf-ı Cem-cāha devrāndur
Ki gerdūn dergeh-i pür-emnine hep ilticā eyler
- 16 Felātūn-ı ḥikem-ārā Aristo-yı felek-peymā
Cihānı tāb-ı mihr-i dāniş ile pür-żiyā eyler
- 17 Vezīr-i ‘atīfet-perver vekīl-i ma‘delet-güster
Bu gūne ehl-i dāniş vaşfinı şubh u mesā eyler
- 18 Semiyy-i şāh-ı mazlūm-ı cihān destūr-ı Dārā-şān
‘Aceb midür ki rağbet aña Sultān Muṣṭafā eyler
- 19 Cihānı itdi ihyā in‘iğād-ı şulh ile el-haḳ
Zamānında ne bir kimse fiğān ne ḥod bükā eyler

- 20 N'ola ol şadr-ı gerdûn-ķadre dirsem ' akl-ı evveldür
Bu re'y-i dil-pezîr-i bî-nażiri iktîzâ eyler
- 21 Anuñ ' ahdinde gerdûn şanmasun Behrâm-ı hûn-pâlâ
Meh-i nev deşnesin der-dest idüp sefk-i dimâ eyler
- 22 Niyâm-ı ebru-yı bâra koyup şemşîr-i ser-tîzin
Zamânında görürsin ǵamzede Türk-i veğâ eyler
- 23 Şeh-i bedr şanma her şeb pâsbân-ı dergeh-i şadra
Zer-i hâlişden ol keyvân çoh ' arz-ı ' aşâ eyler
- 24 Degüldür tûğı zer üsküflü bir şâhîn-i devletdür
Dıraht-ı sidrede bâlin açup şayd-ı hümâ eyler
- 25 Anuñ bezminde gûyâ micmer-i nûh ķubbedür ħurşîd
Ziyâ-bâr olsa çok mı dest-i ķudret zer ŧılâ eyler
- 26 Anuñ devrinde pûrdür nakd ile dâmânı gerdûnuñ
Şu resme ' âlem-i ' ulviyede cûd u sehâ eyler
- 27 Taķasla encümi ȳarb itse gerdûn naķd-i mebzûlin
Getürmezdi hisâba rûz u şeb zîrâ ' aṭâ eyler
- 28 Şu resme hîfzi şâmil ' âleme bir gûrk-i hûn-hâra
Düşünde sunsa kebše dahi tertîb-i cezâ eyler
- 29 Hilâli dâldur dest-i te' addî şalmaya gerdûn
Tırnağın kesdi şanmañ ȝulme artık ictirâ eyler
- 30 Vezân oldukça bâd-ı luṭfi ȳarf-ı kûh u şâhrâya
Giyâh-ı hâr-ı nükhet düşmeni mihr-i giyâ eyler
- 31 Eger devr-i Nîzâmü'l-mülk'e gerdûn ahdin ol şadruñ
Hezârân vechile tercîh itmezse ȳaṭâ eyler
- 32 Ȣalem ' âciz ȳalup itse ferâgat vaşf-ı âşafdan
Re'is-i fâzila ' arz-ı ȳulûş-ı bî-riyâ eyler
- 33 Muhaşşal ȳažret-i Râmî Efendi ' aķd-i şulh itdi
Dem-â-dem ȳalq aña ȳışar-ı gûl-berg-i şenâ eyler

- 34 Koyup iksarı vaşında bu dīn ü devlete ancaç
Anuñ bu hıdmetin şebt eyleyüp kilk iktifā eyler
- 35 Bu farṭ-ı şevķden ammā ṭurur mı şā‘ ir-i pür-gū
Şarīr-ı kilk ile taşdī‘ -i huddāmin recā eyler
- 36 Odur şimdi re ’is-i nükte-perdāzān-ı ‘ālem kim
Aña cümle suhan-sencān-ı devrān iktifā eyler
- 37 O bercīs-i sipihr-i ‘ilm ü fazluñ kilk-i dür-pāşı
Felekde levh-i mihre tarḥ-ı nazm-ı ḡam-zidā eyler
- 38 Anuñ tarḥ itdugi tāze zemin-i hālet-efzāya
Nazīre şanmañuz bir şā‘ ir-i rengin-edā eyler
- 39 Yabāna rūzgār atmaz ḡubār-ı āstānin hiç
Hemān ‘ayn-i ulü’l-ebsār içün kuhl-i cilā eyler
- 40 Gül-i cān ‘ andelibā āb-ı rūy-ı gülşen-i dehrā
Dili bu ‘ iṭr-ı luṭfuñ bülbülü saht ibtilā eyler
- 41 Bu hüsn ile cihānda şāhid-i hulk-ı dil-ārānuñ
Degül insi sürüş u ķudsiyāni mübtelā eyler
- 42 Güzār itse şabā būy-ı gül-i hulkunañla gülşenden
Aña ta‘ ȝim idüp her nahl-i gül қaddin dü-tā eyler
- 43 Şarīr-ı kilk-i dür-pāsuñ degüldür h̄ān-ı ihsāna
Siyeh-çerde büt-i nāzük-hırām ancaç şalā eyler
- 44 Senüñ her nüşha-i luṭfuñda biñ derde devā vardur
Hudā tā haşre dek dergāhuñi dāru’s-ṣifā eyler
- 45 ‘ Aceb midür himām-ı āh ile kāğıd uçursa dil
O semte ārzū-yı bezm-i devlet intimā eyler
- 46 N’ola her dem bu yüzden aksa eşküm bī-ķarār olsa
Ümīd-i seyr-i hāk-i pāy-i ‘izzet iħtivā eyler

- 47 Sarıruñle yiter ey hâme taşdı^c eyledüñ artık
O zât-ı hoş-şifat-ı ziⁱ-kerem senden ibâ eyler
- 48 Dükense kâfiye memdûh-ı evşâfında kilk-i ter
Münâsib bir gazel tarh^c eyleyüp şoñra du^câ eyler
- 49 O kâfir kâkülüñ kim 'ıkd-i şulha ibtidâ eyler
Esîr olmuş dilüñ itlâkı içün çok cefâ eyler
- 50 Muşâfat oldı ammâ ki rakîb-i kâfirüñ boynın
Urur tenhâda ǵamze tîgla mahz-ı ǵazâ eyler
- 51 Ser-i ebrû-yı dil-berde degül hâl-i siyeh ǵamze
Dile hançer ucıyla 'arz-ı ma^c cûn-ı vefâ eyler
- 52 Frenk-i zülfî ǵâretden kesilse dil-berüñ câ^ciz
O kâfir ǵamze ammâ mûlk-i dilde çok belâ eyler
- 53 Muşâfat olsa da yok kurtuluş bu ķayd-ı zülfinden
'Aceb dîvânedür 'Âsim ki ümmîd-i rehâ eyler
- 54 Benüm nev-şâhid-i nazm-ı terüm şûb-ı peri-rûdur
Bu gûlistânda lâkin kime 'arz-ı likâ eyler
- 55 Kumâş-ı nazmuma çerh urdi tamğa-yı kabûl ammâ
Efendim ķaryelerde anı kimler iştirâ eyler
- 56 Diyârum bir yakılmış memleketcür mûlk-i dil-âsâ
Alur yokdur kumâş-ı akçe ancak bûriyâ eyler
- 57 Kime dirsem bu dürr-i nazmumu eşk-i terüm-âsâ
Anı rûsvây-ı hâk-i râh-ı nâ-pâk-ı fenâ eyler
- 58 Eger Ȑâbit Efendi gelmese dîvân-ı eş^c ârum
Yağardum âteşe ammâ telaṭṭuf ol aña eyler
- 59 Kaşîde irse pâyâna anı hep hâme-i şâ^c ir
Du^c â-i hayr-i memdûh ile tezyîl 'Âsimâ eyler
- 60 Felek vefk-i murâd üzre dönüp tâ ehl-i 'irfâna
Hezârân 'öZR ile 'âlemde mâfâtın ķazâ eyler

- 61 Zamāne tā ki iķd-ı şulh idüp ehl-i ma^c ārifle
Suḥan erbābına elṭāfi şayān u sezā eyler
- 62 Sütūh-ı dergehi ṭursun semā ṭurdukça ol şadruñ
Zīlālinde cihān zīrā şafā-yı şevkṛā eyler
- 63 Mu^c ammer olsun ol bercīs-i ḡerh̄ ilm ü dānişde
Anuñ bābında da diller dem-i rāḥat-fezā eyler

8

KAŞİDE BERĀY-I HALİL PAŞA VĀLÎ-İ BOSNA*

[mefā‘ilün fe‘ilätün mefā‘ilün fe‘ilün]

- 1 Dem-i Mesīh midür yā nesīm-i behcet-zād
Ki buldı ehl-i çemen nev-ḥayāt-ı bi¹-terdād (?)
- 2 Getürdi bād-ı şabā raḳṣa serv-i āzādı
Gbār-ı ḡam yine olmakda her ṭaraf ber-bād
- 3 Gubārı gitdi dilinden gülün yüzü güldi
Nevāya başladı her bülbül-i naġam-mu^c tād
- 4 Çemende nahl-i gül altına nev-nihālūñ [kim]
Şabā ḳoyunca didi bülbülān mübārek-bād
- 5 Nesīm ile şalınur nahl-i gül çemenlerde
‘Aceb mi bülbül-i zār itse nāle vü feryād
- 6 Dolaşdı ḥayli zamān bāğı serv-i āzādı
Kenāra cūy-ı çemen eyleyince ba᷇ mu^c tād
- 7 Piyāleyi ḫomaz elden çemende nergis mest
Ayağ üzere ṭuran ḥayr ider mi ey şimşād

8 A 14a, İÜ 10b

*Başlık: -A

- 1b nev-ḥayāt: tū miyāb İÜ
4a nev-nihālūñ: nahl nev-nihālin İÜ
6b mu^c tād: münkād A

- 8 Şu deñlü oldu güşayış-pezîr-i zülf-i nigâr
Ki itdi şâne-i berg-i gülü bu dem eb'âd
- 9 Felek şatardı velî bir pula alur yokdur
Metâc'-i ǵam şu ǵadar devr-i gülde buldı kesâd
- 10 'Aceb mi seyr-i çemenzâra eylese taһrîk
Bu demde tâzeleri bâr-i nev-hayât ıcad
- 11 Bu demde hâşılı dil seyr-i bâg u râg ister
Yaһud serâyda bir kâh-i âsmân bünyâd
- 12 O kâh-i ta'ne-zen-i կaşr-i pür-kuşûr-i felek
Ki ol zeminde itmez nažîrini üstâd
- 13 Yanında revnak-ı կaşr-ı һavernaň oldu 'adîm
Şu resme olmuş anuň her yeri nigâr-âbâd
- 14 Egerçi cânları olsa girüp o կaşra hele
Alurdı nakşını bî-şübhe Mani vü Bih-zâd
- 15 Müşerref eyleye devletle anı ol âşaf
Ki vaşf-ı pâkin ider böyle bende vü âzâd
- 16 Vezîr-i ebr-i sehâ âşaf-ı kerem-ârâ
Hidîv-i bahîr-i 'atâ dâver-i firişte-nijâd
- 17 Nizâm-ı 'âlem ü destûr-i mekrümet-perver
Yegâne şâhib-i iklîm muhannet ü erfâd
- 18 Müşîr-i ma' delet-âyîn Halîl Paşa kim
Keremle Bosna ahâlisin eyledi dil-şâd
- 19 O Bermekî-şiyemüň fart-ı luþfi itse n'ola
Diyâr-ı Bosna'yı mağbût-ı hîttâ-i Bağdâd
- 20 Bilürsin ey göñül insân 'abîd-i ihsândur
'Aceb mi luþ ile ihrâri itse isti'bâd

- 21 Haḳāyikuñ n'ola bilse dekāyikin andan
İder mu^c allim-i evvel hükümde istimdād
- 22 Geleydi bir dahı dehre mu^c allim-i şānī
İderdi şübhəsüz ızhär-i 'acz-i rüşd ü reşād
- 23 Tebāh olurdu felekden eser-i 'nāşırda
'Ukūla itmese 'akl-i selīmi ger imdād
- 24 Nesīm-i hīfzı vezān çār-bāğ-ı 'ālemde
'Aceb mi itmese kemter giyāhı kesb-i fesād
- 25 Görinmez oldı fezā-yı 'uluvv-i ķadrinde
Hiyām-ı sidre sütünü yanında "seb'an şidād"
- 26 Göreydiler hele tertīb-i ceyşin ol şadruñ
Pesend iderdi Nerīmān u Rüstem ü Kişvād
- 27 Derinde bende-i ḥalqa be-gūş olurlardı
Geleydi devr-i şerīfinde Güstehem'le Қubād
- 28 Hünerlerin o vezīrүň ne mümkün eylediler
Hisāb-ı sübha-i şad-dāne ile hiç ziyād
- 29 Nesīm-i luṭfi vezān olsa ger beyābāna
Olurdu hār-i muğaylānda nükhet-i evrād
- 30 Var idi hīfzı o dem Bi-sütün'a tīşeyle
Koparmaz idi anuñ ʐerresini biň Ferhād
- 31 Ne yerde olduğu dergāhı zulme nā-ma^c lūm
Kapu bizüm dir ahālīye şimdi nişfet ü dād
- 32 Vezīr-i nazm-şināsā müşīr-i nükte-verā
Eyā hüner-ver-i dünyā niżām-ı pāk-nihād
- 33 Sen ol niżām-ı fażīlet-ṭırāz-ı 'ālemsin
Ki reşk ider der-i devletde hep saña emcād

22b iderdi: ider İÜ

25b "[Ve beneynā fevkakum] seb'an şidād [â)": "Üstünüze yedi sağlam gök bina ettiğ." Nebe Sûresi 12.

- 34 Sen ol vezîr-i efâzîl-nüvâz-ı ‘âlemsin
Ki gösterür kef-i pâkûn hemîşe rûy-ı murâd
- 35 Sen ol müşîr-i felek-pâye şadr-ı zer-şânsın
Ki ahd-i Âşaf’ı devrûnde eylemezler yâd
- 36 ‘Aceb mi eylese ȝikr-i cemîlûn ehl-i hüner
Hulûş-ı bâl ile her gün žamîme-i evrâd
- 37 Felekde ben de bu devrûn hâkîr şâ‘ iriyem
Kemîne münşî’i cânı nükât-ı sîhr-îrâd
- 38 Kalemle kâğıda ma‘ lûmdur zamânumda
Ne deñlü eylemişem şarf-ı fîkr ü hârc-ı midâd
- 39 Sözümle şimdi ider şâ‘ irân-ı Rûm u ‘Acem
Suhan-tıräzi vü ma‘ nâ-verîde iştîshâd
- 40 Felekde şâ ‘ibe gâlib olurdum olsa eger
Cihânda tâlib-i nazm-ı suhan-ver-i üstâd
- 41 Velîk girmedi memdûh-ı nükte-ver elüme
Ki eyleyem aña bir kere ‘arz-ı istî‘ dâd
- 42 Ne hüsnin añlaya şî‘ rûn ne ȝubhını memdûh
İder mi şâ‘ ir aña hiç ȝâşîdeler inşâd
- 43 Cihânda sencileyin bir vezîr-i nükte-verûn
Girer mi hiç ele dâmâni bir murâd-ı fu’âd
- 44 ‘Aceb mi bir ȝazel-i tâze eyleyüp imlâ
İdersem ‘acz ile ‘izz-i ȝuzûra piş-nihâd
- 45 Olinca sen şeh-i hüsne o ȝamzeler cellâd
‘Aceb mi tîglara şarf olınsa hep pûlâd
- 46 Kesilmeye ser-i zülfüñden ‘âşîk-ı bî-dil
Olursa da nigehûn dâl-ı hançer-i bî-dâd

35a felek: efâzîl İÜ

45b tîglara: şeynlere İÜ

- 47 Hezār ḥāşıkı öldürdi ġamze-i mestüñ
Kažaya eyledi şonra görür misin isnād
- 48 Çıkayıdı āteş-i hicrūñ şerāresi çerha
O āhenin̄ dili gönlüm gibi iderdi remād
- 49 Ḍam-ı firāk gül-i ṭal‘ atuñla nālāndur
Hezār-ı zār-şifat şimdi ḫAşim-ı nā-şād
- 50 Ḥazelde gerçi Riyāzī ḫasīdede Nef̄ ī
Müsellem olduğunu bildi āşinā ile yād
- 51 Velī żuhūr ideli tāze nażm-ı cān-bahşum
Yanumda anları hiç kimse şimdi itmez yād
- 52 Virürdi cān-ı ‘azīzi bahā ahāli-i Mışr
Eger bu Yūsuf-ı nażmum olınsa anda mezād
- 53 Görince nażm-ı dil-āvīz-i behcet-engīzüm
Baña sitemler ider oldu çerh-ı saht-ı ‘inād
- 54 Sipihr turmadı tā itmeyince mā-meleküm
Metā‘ -ı şabr-ı dil-i ‘āşikī gibi ber-bād
- 55 Nuķud-ı eşkümi çeksem hisāba gelmezdi
Şu resme itdi felek baña cevr-i bī-ta‘ dād
- 56 Yiter bu şekveler ḫAşim du‘ āya āğāz it
Ki ḥāzır oldılar āmīne şidk ile evtād
- 57 Çemende tā ki nesīm ide verd-i ra‘ nāyı
Mişāl-i rūy-ı bütān ḥande-rīz u tābiş-zād
- 58 Cihānda tā ki şabādan bula gül-i nev-res
Mişāl-i sünbül-i ġisū-yı yār fetḥ ü güşād
- 59 O şadruñ eyleye pür-ḥande verd-i ḥātırını
Nesīm-i ‘āṭifet ü lutf-ı tām Rabbü'l-‘ibād

9

KAŞİDE BERÂY-I VEZİR-İ AZAM*

[mefâ‘ilün fe‘ilâtün mefâ‘ilün fe‘ilün]

- 1 Gel ey fütâde-i câh-ı devât ya‘ni ķalem
Fezâ-yı nazm-ı dil-ârâya eyle vaż‘ ķılam
- 2 ‘Azîz-i müşr-ı suhan ol cihâna velvele şal
Mîşâl-i Yûsuf-ı güm-geşte-i fîrişte-şiyem
- 3 Netîce bendesi ol bir hîdîv-i zî-şânuñ
Ki hîdîmetindedür anuñ bu demde tîg ü dü dem
- 4 Nice hîdîv-i mükerrem vezîr-i Yûsuf-şîdk
Ki hüsn-i şîdkîna dil-dâdedür benî âdem
- 5 Gül-i şeref-dih-i gülşen-serây-ı destûrı
Ki bûy-ı re’yine dil-bestedür mülük-ı ‘Acem
- 6 Sütûde Âşaf-ı bercîs-i hâme şadr-ı kerîm
Vezîr-i şaf-der-i Behrâm-ı tîg u mihr-i ‘alem
- 7 Vüfür-ı ferr ile serdâr-ı Engürüs hâlâ
Müşîr-i memleket-ârây-ı hüsrev-i ‘âlem
- 8 Semîyy-i hażret-i Tayyâr-ı şadr-ı sidre-mâkâm
Güzide-i vüzerâ-yı benâm-ı ferruh-dem
- 9 Yegâne Behmen-i Rûstem neberd-i Bîjen-dil
Każâ-şikâf-ı ‘adû tâbdâr-ı târ-ı ‘adem
- 10 Hâkim-i gipta-resân-ı revân-ı Eflâṭûn
Emin-i genc-i hezârân-ı ķufl-ı sırr u hîkem
- 11 Şu deñlü şarf-ı himem eyledi Beligrad'a
Habâba döndi anuñ hândağında nûh târem

9 A 15b, İÜ 12a

*Başlık: -A

11a deñlü: resme A

- 12 Yanında bend-i ḥas u ḥār sedd-i İskender
O deñlü oldı o ḥısn-ı ḡarīb müstahkem
- 13 Esāsı kelle-i a^cdā-yı dīnden mebnī
Egerçi olmasa ben ḡayri vaşfini bilmem
- 14 O ḥısn-ı ṭa^c ne-zen-i ḡerh-ı aṭlas olmazdı
Hulel-pezīr bilā-reyb şubh-ı rūz nedem
- 15 ‘Adū-yı bed-güher-i dīn idüp anı maḥṣūr
Şu deñlü topladı kim tutmiş-ıdı kevni zalem
- 16 Velī o ḥısn-ı raşīfū'l-esās tōpından
Gelürdi hep reci^c u'l-ḳahkārī şadāsı o dem
- 17 ‘Aceb mi ṭaş dişine gelse andan a^cdānuñ
Muḥāfiẓi olıcaķ böyle şadr-ı Gīv-hıdem
- 18 O kırdı ṭīg ile ḥükān-ı kūfri altında
‘Aceb mi añmasa hiç heft-ḥānını Rüstem
- 19 Hezār āşafa ṭīg u ḫalem naşīb oldı
Velīk görmediler böyle āşaf-ı ekrem
- 20 ‘Adīl-i ṭīgın anuñ şahş-ı hayra dest-i ḫažā
Felekde görmeye tā rüst-a-hız yok şübhəm
- 21 Kesilse kilk-i terüm ṭīg-ı ṭizi vaşfindan
Bu gūne ḥāmesi midhətde ṭarḥ iderdi rakam
- 22 Devāt-ı pāki o bercīs-i burc-ı mekrümetüñ
Olınca lāne-i devlet nişān-ı bāğ-ı himem
- 23 ‘Aceb mi ḥāme-i rengīn ḥarīrine dirsem
Hezār-ı nağme-ṭirāz-ı firāz-ı naħl-i kerem
- 24 O ḥāme kim gehi ṭuğrā çeker şahīfelere
N'ola olursa hased-ṛiz ebruvān-ı şanem

16a raşīfū'l-esās: raḥīfū'l-esās İÜ

17b olıcaķ: ölicek A

- 25 'Aceb mi 'âşık-ı ebrû-yı yâr-i fûrkatde
Aña baķup dil-i zârindan itse ref-i elem
- 26 Netîce virmede tîg u ķalemle ol âşaf
Niżâm-ı 'âlem-i kevn ü fesâda dem-ber-dem
- 27 Revân eylese Ceyhûn-ı hîfzî kuhsâra
Dem-i ǵazâldan el yudî pîr ü şîr-i üçem
- 28 Nesîm-i luťfi vezân olsa bâga Îsâ-veş
Gelürdi nuťka leb-i tîfl-i ǵonçe-i ebkem
- 29 Semûm-ı ķahri güzâr itse ȳarf-ı bâga seher
Düserdi ķatre-i şebnem yerine ǵonçeye sem
- 30 O sem ki ķatresi eylerdi ǵonçe zehresini
Hezâr-pâre vü her pâresin yine ol dem
- 31 İderdi bülbül-i şîven ȳrâz-ı gülşende
Hamîr-i mâye-i derd-i derûn-hîrâş-ı direm
- 32 Vezîr-i Cem-ħaşemâ âşaf-ı melek-şiyemâ
Müşîr-i Key-ħidemâ şadr-ı â'lem ü aħkem
- 33 Sen ol vezîr-i kerem-pişesin ki degdi saña
Cihânda ħâtem-i cûd u seħâvet-i Ħâtem
- 34 Sen ol vezîr-i memâlik-güšâ-yı ȳikmetsin
Ki re'y-i pâküne taħsin ider cemî-i ümem
- 35 Sen ol ȳidîv-i ġarîbân-nüvâz-ı 'âlemsin
Ki ħande itmede devrûnde her ġarîb-i dijem
- 36 'Aceb mi her dil-i fikret nedîm olursa eger
Nesîm-i midħat-i luťfuňla gül gibi ħurrem
- 37 Benüm de dâmenümi tutmaya ümidüm var
Bu ħârzârda her ħârhâr ħâr-ı sitem

30a zehresini: zehresin İÜ

31a gülşende: gülzâra A

- 38 ‘Aceb mi vaşf-ı ser-i tīg ü hāmeñe kilküm
İderse bu ġazel-i tāze-ṭarzumı munżam
- 39 Kırāb-ı tīg-ı müjemdür bu ebru-yı pür-ham
Şaķın şaķın dime ey ġamze-i ķazā-tev’em
- 40 Ne ol kırābı görürmiş ne hod kırāb anı
Yalın ṭutarsın o tīg-ı belāyi sen her dem
- 41 O tīg ile dil-i ‘uşşāķı cüst ü cū iderek
İdersin āh yanuñda o zülfî de derhem
- 42 ‘Aceb midür ki o tīg-ı hirās-güsterden
Hemîşe zīr-i küleħde yatursa ger perçem
- 43 ‘Aceb mi haşmuma ġālib gelürsem ey ‘Āşim
O ġamze-i sitem-āräya hıdmet eylemişem
- 44 Benüm o Haydar-i Kerrār-ı ‘arşa-i ma‘nā
Ki zü'l-fikār-ı zebānum ‘adūya ger çeksem
- 45 Doķınmadın daħi ol zü'l-fikār-ı hūn-rizüm
‘Adem diyärına doğru ṭutar girive-i dem
- 46 ‘Aceb mi kırsa geçirse ger reh-i hussādı
‘Aceb mi rūy-ı zemīne virürse reng-i bekam
- 47 Yiter bu ‘arşada Düldül-süvāri-i fikret
Yiter bu tīg-ı cihān-ġirūn itdi riziş-i dem
- 48 Kümeyt-i hāmeyi semt-i du‘āya ey ‘Āşim
İcāle eyle dükenmez bu pūyegāh-ı hikem
- 49 Bu çāh-ı mücbireden tā ki delv-i kilke ola
Revān āb-ı hikāyāt-ı Yūsuf-ı pür-ġam
- 50 O şadr hażret-i Yūsuf gibi ‘azīz olsun
Hasūd-menzileti ebkem ü ḍarīr ü aşam

10

KAŞİDE BERÂY-I MEHEMMED PAŞA VÂLÎ-İ BOSNA*

[fe' ilâtün fe' ilâtün fe' ilâtün fe' ilün]

- 1 Habbezâ nev-haber-i neşve-resân-ı 'âlem
Ki dil ehl-i cihâd oldu hâsed-kerde-i Cem
- 2 Nice tâze haber-i şevk-i eşer vecd-engîz
Müjde-i tâze hayatı-âver-i dil-mürde-i gam
- 3 Levhaşa'llâh zîhî müjde-i behcet-bahşâ
Farş-ı şevkin idemez kilk ile terkîm âdem
- 4 Yine gül-çin-i gûlistân-ı murâd oldu gûzât
Tarf-ı her deşt-i cihân oldu yine bâğ-ı İrem
- 5 Ne 'aceb gûlşen-i dilde gül-i nev-hîz server
Açılursa yine bî-feyz-i bahâr-ı hoş-dem
- 6 N'ola her bülbül-i rengîn-nağam-ı bâğ-ı suhan
Bî-gül-i gül-bün-i bâğ eylese ger tarh-ı nağam
- 7 Virdiler Bosnalı bir zât-ı kerîmü's-şâna
Ki yazar menkabetin böylece her nevk-i kalem
- 8 Sâm-ı Sûhrâb-tüvân Güstehem-i Gîv-neberd
Rüstem-i ser-şiken-i bebr-i ner ü şîr-i üçem
- 9 Gayret-i rûh-ı Nerîmân Tehemten-şavlet
Kahramân-ı hâsed-endâz neberd-i Rüstem
- 10 Meh [ü] hûrşîd-i fürûğ-ı taraf-ı hâver-i cûd
Neyyir-i a' zam-ı burc-ı kerem-i dem-ber-dem
- 11 Şâhib-i luft u 'aṭâ râğıb-ı erbâb-ı şafâ
Mâlik-i hâtem-i hoş-naş-ı sehâ-yı Hâtem

- 12 Kām-bahş-ı ümerā şaf-der-i şahn-ı heyçā
Kible-i ehl-i ǵazā dāver-i Cemşid-ḥaşem
- 13 Server-i ǵal^c a-keşā ya^c ni Mehemed Paşa
Eyledi devlet ile Bosna'ya taḥrīk-i ‘alem
- 14 Desti bir ǵulzüm-i luṭf u kerem-i her demdür
Ne ‘aceb cūy-ṣifat aksa aña ǵalb-i dijem
- 15 Anuñ emṭār-ı seḥāb-ı himemi feyzinden
Tāzelendi çemen-i sūhte-i bāğ-ı kerem
- 16 N’ola erbāb-ı cihād olsa aña yād u ǵahīr
Haḳ budur itmededür anlara ǵisār-ı direm
- 17 Vākīf-ı ser-ḥad-i Manşūr’dur ol rezm-ārā
Hışn-ı emni n’ola eylerse metin ü muḥkem
- 18 O Nerimān-ı şikāf efgan-i firķ-ı küffār
Haḳ budur ḥayli ǵazā eyledi bundan aķdem
- 19 Doķınınca ser-i şemşīrī ‘adū-yı dīnūñ
Zahm-ı merg-āverine fā’ide itmez merhem
- 20 ‘Avn-i Īzed’le yine deşt-i veġāyi eyler
Hūn-ı küffārı bed-eskār ile hem-reng-i bekam
- 21 Maṭla^c-ı māh-ı cihān-tāb-ı şalābet oldur
N’ola olsa giderek ǵasaf-ı seyyāre-ḥidem
- 22 Re^c yü tedbīri ḥased-kerde-i re^c y-i vüzerā
‘Aklı maǵbūt-ı ‘uķūl-i ‘uķalā-yı ‘ālem
- 23 ‘Arşa-i ma^c rekede ḥamle-i şirāneleri
Rūbeh-i pür-ḥay(i)l-i ḥaşma ǵazā-yı mübrem
- 24 Yūsuf-ı ǵulkı o mīsr-ı kerem-i bī-minenüñ
Şāhid-i cāzibe-endāz-ı dil-i her ǵadem

- 25 Server-i Cem-şiyemā dâver-i Hâtem-himemā
Ey kemâl-i kerem ü lutf ile memdûh-ı ümem
- 26 Ne ‘aceb Yûsuf-ı nazmum ile tebhîr itsem
Mîsr-ı nazm içre degül müttehim-i töhmet-i zem
- 27 Medh-i ceng ü cedelüñle n’ola olsa nazmum
Nağş-ı tîg-ı nigeh-i her büt-i müşgîn-perçem
- 28 Devletünde benüm ol nâzîm-ı dür्र-i midhat
Reşk ider nazmuma her nükte-ver-i Rûm u ‘Acem
- 29 Şan‘ at-ı şî‘ r-i dil-âvîz revân-efzâda
Kuvvet-i fîkr ü hayâl ile tereddüd bilmem
- 30 Seni medh itmege ammâ yine ‘aczüm vardur
Ey şüküfte gül-i cân bülbül-i gülzâr-ı himem
- 31 Var ise vaşf-ı cemîlüñde ķuşûr-ı kilküm
Ola ma‘zûr eyâ dâver-i pâkîze-şiyem
- 32 Vird-i her şubh-dem ‘Âşîm-ı dâ‘î oldur
Eyleyüp midhatüñe işbu du‘ âyi munzam
- 33 Tâ ki feyz-i haber-i tâze hayat-âver ile
Dilleri peyk-i seher eyleye şâd u hurrem
- 34 Behredâr-ı ni‘ am-ı şîhîhat ü devlet olasın
Konmaya âyine-i hâtırıñna gerdi elem
- 35 Ceyş-i İslâm ile manşûr u mużaffer olasın
Hayr ile yâd ideler nâmûñi tâ rûz-ı nedem

11

**ÇALEMİYYETÜ'L-MÜZEYYEL SİTĀYİŞ-İ
HAZRƏT-İ ŞÂBÎT EFENDÎ**

[fe' ilâtün fe' ilâtün fe' ilâtün fe' ilün]

- 1 Çıkdı şad nâz ile seyr-i semenistâna ķalem
Döndi bir serv-i sehî-ķadd-i hîrâmâna ķalem
- 2 Var ise bir gülüñ âşüftesidür şanma şarîr
Başladı bûlbûl-i şûrîde-veş efgâna ķalem
- 3 Mîşra'-ı nazm-ı dil-âvîz degül kâğıdda
Sâye-veş şaldı yine ravża-i 'îrfâna ķalem
- 4 Sîm-ten dil-bere teşbîh olınmaz mı hele
Girse 'izzetle gehî sîm ķalem-dâna ķalem
- 5 Hep ġazel matla'ı mî hâtî-ı şikesteyle yazar
Mâ'il olmuş gibi zûlfeyn-ı perişâna ķalem
- 6 La'l-i dil-berde degüldür hât-ı nev aldı midâd
Gird-i mühr-i şeref-efzây-ı Süleymân'a ķalem
- 7 Cism-i dil-dâdesi nâl olsa 'aceb mi dönmiş
'Anberîn câmelü bir âfet-i devrâna ķalem
- 8 Yazmasun hâli ruh-ı sâde-i cânâna meded
Komasun noktayı hûrşîd-i dırâhşâna ķalem
- 9 Şimdi hep re'y-i dil-ârâyı yazar şafhalara
'Aşık olmuş var ise ebrû-yı cânâna ķalem
- 10 Sarmaşur şimdi aña müy-miyân-ı dil-bere
Yazduğun bozsa 'aceb mi varak-ı câna ķalem
- 11 Beste-i târ-ı devât oldı dimeñ düşdi yine
Kâyd-ı zülf ile bün-i çâh-ı zenahdâna ķalem

- 12 Қayda girse ne ‘aceb maḥbes-i tārīk içre
Farṭ-ı sevdā ile olmuş yine dīvâne қalem
- 13 Gizlik-i ṭiz-i lisânın niçe kaṭ‘ eylemesün
Söz atar dirler o la‘l-i güher-efşâna қalem
- 14 Қatı çokdan bu cihān içre gezer Hıżr-āsā
İrdi ʐulmetde meger çeşme-i hayvâna қalem
- 15 Bir kümeyt-i ‘Arabi’dür düşürür şanma şakın
Şeh-süvâr-ı hüneri vâdi-i hirmâna қalem
- 16 Ser-firâz olsa n’ola şimdi suhan-dân içre
Başladı menkabet-i midhat-i sahbâna қalem
- 17 Midhat-i zâtin o sahbân-ı zamânuñ böyle
Levh-i maḥfûza yazar şimdi faṣihâne қalem
- 18 Gerçi mânend-i ǵulâm-ı Habeşî şubh u mesâ
Hidmet itmiş nice yıl һusrev-i ȝi-şâna қalem
- 19 Қıl kadar bozmadı tersîm-i nikât-ı pâkin
Hayli fermân-ber idi hâşılı Hassân'a қalem
- 20 Lîk mollâ-yı serây-ı feraḥ-efzâ-āsâ
Haḳ budur irmedi bir merd-i suhan-dâna қalem
- 21 Hażret-i Sâbit Efendi ki döner destinde
Şâh-ı evrâd-ı ter-i ravża-i Rîdvân'a қalem
- 22 Nażm-ı pür-sûzunu şebt itmege āğâz itse
Dest-i pâkinde dutar şem‘-i fürûzâne қalem
- 23 Şanmañuz şebde şihâb ola debîr-i gerdûn
Zer-i hâlişden ider ‘arż aña bir dâne қalem
- 24 Rîg-i zer dökmede һurşîd berây-ı imzâ
Desti ilkâ idicek şafha-i burhâna қalem
- 25 Pâyesi çıksa ‘aceb mi felekü’l-eflâka
Çün ki eş‘ ārını resm itdi nûh eyvâna қalem

- 26 Tuḥfe-i Rūm diyü āb-ı zülāl-ı naẓmīn
Gönderürse n’ola yārān-ı Ṣifāhān’ a ḳalem
- 27 Nūkṭe-i naẓm-ı dil-āvīzini idrāk ideli
Mu’terifdür şeref-i fiṭnat-ı insāna ḳalem
- 28 Kimse inkār idemez rütbe-i ‘ilm ü fażlīn
Yazdı zīrā anı bir şāh-ı cihān-bāna ḳalem
- 29 Ḫi‘r ü inşāsı iki çeşme-i ma’nā ancaq
Dest-i pākinde dönerse n’ola mīzāna ḳalem
- 30 Havz-ı inşādur anuñ muḥbiresi dönse n’ola
Āb-ı ma’nā ile fevvāre-i cūşāna ḳalem
- 31 Farṭ-ı ān var o ḳadar şāhid-i naẓmīnда anuñ
Baḳ ile’l-ān duyabilmiş midür ol āna [ḳalem]
- 32 ‘Örfi-i nūkṭe-verā Ṣā’ib-ı rengīn-nuzemā
Medhūni yazmak içün gelse de meydāna ḳalem
- 33 Yazmaya hāşılı biñden birini vaşfuñdan
Rūz u şeb yazsa eger defter ü dīvāna ḳalem
- 34 Nāv-dān oldı tutalum aña şıgmaz ammā
Ne işlesün söyle yem-i bī-ben-i ‘ummāna ḳalem
- 35 Şevk u zevk ile n’ola şafha-i rengīn üzere
Bir ǵazel eylese imlā yine yārāna ḳalem
- 36 Muṭṭaṣıl olsa ruh-ı sāde-i ḥubāna ḳalem
Beñzemez mi hele şāh-ı gül-i ḥandāna ḳalem
- 37 Dehen-i teng ü leb-i dil-ber-i pür-ṣīve midür
Yoḥsa bir noqṭa komış la‘l-i Bedehşān’ a ḳalem
- 38 Ḥamze-i kāfir ‘alem çekdi cünūd-ı şabra
Şanma peyveste ola zūlf-i perişāna ḳalem

38a Ḥamze-i kāfir: metinde kāfir Ḥamze

- 39 Ğamze-veş gūşe-i ebrûyi şakınsun dil-ber
Nā-gehān uğramasun gizlik-i bürrāna қalem
- 40 Ne ‘aceb olsa şikeste dil uzatmış dirler
Tīg-i tīz-i nigeh-i dil-ber-i fettāna қalem
- 41 Yazduğu hep [kim] elif-ķāmet-i cānānesidür
Her ne dem alsa ele bu dil-i ferzāne қalem
- 42 Yazmasun şahnelere rīziş-i mey ruhşatını
Girmesün vā‘ izüñ ibrāmī ile қana қalem
- 43 Kuri da‘ vā-yı ǵam-ı ‘aşk gelür mi қaleme
N’eyler aǵyār-ı bükā-düşmen-i nā-dāna қalem
- 44 Hün ile yazmağığın şafha-i ruhsāra ǵamuñ
Muje yitmez mi hele ‘ Âşim-ı giryāna қalem
- 45 Atsalar çāh-ı devāta n’ola iħvān-ı zamān
Döndi destümde benüm bir meh-i Ken‘ān’ a қalem
- 46 Dutmasam ben yiğilurđı o қadar olmuşdur
Vaşf-ı şahbā-yı leb-i yār ile mestāne қalem
- 47 Mıṣra‘ -ı nażm-ı terüm şanma hārīr-i hüneri
Şimdi endāze ile bey‘ ider aħdāna қalem
- 48 Var iken nażm-ı terüm nāz iderse ne ‘aceb
Şebt-i şī‘ r-i kūhen-i Tālib ü Selmān’ a қalem
- 49 Āşinādur ezeli nükte-verān-ı dehre
Anlara gerçi deguldür yine bīgāne қalem
- 50 N’eyleyin nażm-ı teri çün ki anuñ şebti ile
İtdi maħsūd beni čerħ-i bed-iz‘ āna қalem
- 51 Kahr-ı dehr ü sitem-i čerħi ne mümkün yazmak
Dide büryāna bükā itmede büryāna қalem
- 52 Beṣṣ-ı şekvā nice bir cevr-i felekden nice bir
Ne қadar eylese irmez yine pāyāna қalem

- 53 Saña lâzım hemân imlâ-yı du^c âdur ^c Âşım
Âhdan uğramadın âteş-i sûzâna ķalem
- 54 Sünbül[ī] besmele mi yazıyor destâr idüp
Tâ ki ^cazm ide temâşâ-yı gûlistâna ķalem
- 55 Müşg-i Rûmî-i ter-i nażm-i hoşuñ ber-ser idüp
Ta^cn ide şâhçe-i tâze-i reyhâna ķalem
- 56 Şâbitü'l-aşl ola Tûbâ gibi važ^c eyledüğün
Ravza-i faşl-ı hûşûmetde edîbâne ķalem

12

**DER-SİTÂYÎŞ-İ HAŻRET-İ HALİL PAŞA VÂLÎ-İ BOSNA
VE DER-VAŞF-I ҚAT^c-I ҲUDŪD-I MEMLEKET-İ DÂVER**

[mefâ‘ilün fe‘ilâtün mefâ‘ilün fe‘ilün]

- 1 Hudâ’ya minnet ola râhat üzre şimdi enâm
Netîce giceleri ķadr günleri bayram
- 2 Meger eşi ola mânend-i pîr mihr-i sipihr
Kimüñ elinde deguldür bu demde câm-i merâm
- 3 Degül şafaқ ķatı mest oldu çerh tutmaz eli
Döküldi dâmenine câmdan mey-i gül-fâm
- 4 Dü-tâ iken ķadi pîr-i sipihrüñ oldu elif
^cAceb midür iki defle iderse rakşa ķiyâm
- 5 Bu demde zühreye karşı kılıçlı itmede rakş
Felekde el yudu ķan dökmeden meger Behrâm
- 6 Dükendi ceng ü cedel ebr ^caceb mi ra^c da bedel
Çalarsa nevbet-i taboola feraḥ-dih-i ārâm
- 7 Felekde dâ ^cire-i mâha şîgmayup saçılur
Netîce itmede cerr-i nuķûd zühre müdâm

- 8 Tabağça-i mehe konmuş ḡarūs-ı ḡurşīdüñ
Dökildi vesmesi rūy-ı zemîne şanma ȝulām
- 9 Degül nūcūm-ı sipihre nice gül-i esfīd
Yapışdura ȝodi penbeyle dest-i zengi-i şām
- 10 ḡAceb mi Yūsuf-ı mihrüñ ısinşa göñli aña
Virildi yine Züleyhā-yı dehre hüsn-i tamām
- 11 N’ola cilā-yı vaṭan itse cuğd-ḥāne ḡarāb
‘Adem diyārına buldı cihān ‘imāret-i tām
- 12 Çıkınca devre emīr-i sipihr akçe virür
Berāy-ı beyza-i mihr-i münīr her aḥṣām
- 13 Kūlāh oynadamaz rūzgār şem‘ a daḥi
İdince her gice farzā mināre üzre maḳām
- 14 Ne cānı var ki ide ǵaṣb dāne-i erzen
Bu demde ḥırmən-i gülden nesīm-i hoş-fercām
- 15 Reh-i sipihre gelür var mı şarkdan ḡarba
Götürse naḳdin açıkdan ṭabaḳla bī-hengām
- 16 Cihānda ḡāṭır-ı āzürde yok budur bā‘is
Ki çekmez āh-ı derūn čerha āteşin şamşām
- 17 Ne dilden āh çıkar čerha ne şihāb atılıur
Niyāma girdi bu demlerde hep süyūf-ı hışām
- 18 ‘Ilāc içün aranur olsa ǵam bulunmazdı
Vücūh ile n’ola olsa şarāb-ı nāb ḡarām
- 19 Yerin ısitmadı bu čār bāġ-ı ‘ālemde
‘Aceb iş eyledi bād-ı şabāya şevk u ḡarām
- 20 Felekde her gice çeng ü չegāne sıytından
Gelür mi şubha degin piç dü çeşm netīce menām
- 21 ‘Aceb mi her günümüz ṭā‘n iderse nev-rūzda
Göñül bu demler imişdür ȝulāşa-i eyyām

- 22 Bu ‘ahde rūh niżām itmesün mi reşk ü ḥased
Virildi ḥäl-i perişān-ı ḥāş u ‘āma niżām
- 23 Düzen bulur müdī ḫānūn-ı ma‘ delet böyle
Bu bezm-i devlete ger gelmese vezir-i benām
- 24 Nice vezir vezir-i niżām-baḥş-ı umūr
Sütude-āşaf-ı dānā müşir-i şāhib-kām
- 25 Yegāne şadr-ı ‘adālet-ķarīn vekīl-i emīn
Sipihr-mertebe destūr-ı ebr ü bahr-in‘ ām
- 26 Güzide-i küremā ebr-i luṭf u baḥr ü ‘atā
Mübeccel-i ‘ulemā müsteşār-ı sidre-makām
- 27 Ṭabīb-i ‘illet-i devlet edīb-i hoş-fiṭnat
Hakīm-i pāk-kiyāset nedīm-i tāze-kelām
- 28 Vezir-i memleket-ārā Ḥalīl Paşa kim
Virince Bosna’da ḫaṭ-ı ḥudūda ḥüsн-i ḥitām
- 29 Ḳılā‘-ı ser-ḥad-i manṣūri eyledi iḥyā
Umūr-ı ehl-i ḡazā buldı ḥayr ile encām
- 30 Ḫuṣūş-ı ḫaṭ-ı ḥudūdī münāsebetle n’ola
Kenār-ı şafhaya resm itse ḥāme-i ressām
- 31 Metānet eyledi ḥakkā bu işde ol destūr
‘Adū vekillerin her dem eyleyüp ilzām
- 32 O şadr gibi metīndür nice disün Ferhād
Yarıldı tīşe ile kūh-ı Bī-sütūn-ı benām
- 33 ḥudūd-ı ḫaṭ-ı umūrında itdi keskinlik
Netīce Nemçe’ye mānend-i tīg-ı ḥūn-āşām
- 34 Vekīl-i Nemçe olan ḫāfir-i pelīd-i ‘anīd
Cūf(ū)l olurdu kesince aña berāy-endām
- 35 O şadr bir nice nehr-i ‘azīmi žabṭ itdi
‘Adū olursa n’ola ḡark-ı lūcce-i esķām

- 36 Alınca Nemçe palançayla ḫal^c a a^c dādan
Çıkarıcı dimnelerüñ şan yüreklerin dırğām
- 37 Alındı kāfir-i bī-dīnden de bir aṭası
N’ola batup gemisi olsa ḡarqa-i ālām
- 38 Frenküñ oydi gözin važ^c -ı ḥaṭṭ-ı pergārı
Ko körlük eylesün artık ‘adū-yı bed-fercām
- 39 Girince dest-i Müselmān’ a ḫal^c a-i (...)
Başı açuk delüye döndi düşmen-i nā-kām
- 40 Umūr-ı ḫaṭ^c -ı ḥudūdı miṣāl-i ṭīg-i dü dem
Kesüp atar mıdı bir ḡayri vāli-i vehhām
- 41 Selefde böyle müdebber vezīri görmediler
Netīce düşde dahı ḥaḳ budur mülük-ı ızām
- 42 Sebak alurdılar ‘aḳl-ı selīm-i pākinde
Geleydiler hele ‘ahdinde Āşaf ile Nizām
- 43 Deler geçer ser-i ṭīr-i kemān-ı tedbīri
Miṣāl-i ḡamze-i dil-ber nişānı olsa ziḥām
- 44 Nuķūd-ı encümü cem^c itse çok mı nāhunda
Dökince gāhi aña nevk-i ḥāmesi erķām
- 45 Ḫalurdu ḫubbe-i gerdūn gibi ḫiyāmete dek
Habāba bāni-i ḥīfzi vireydi istihkām
- 46 Muḥāldür ki anuñ ḫaṣr-ı cāhına çıkışalar
Kemend-i şā^c şā^c a-i mihr-i ḡerh ile evhām
- 47 ‘Itāb ideydi eger rinde şahne-i ḡażabı
Girerdi yerlere şahbā dönerdi ‘aksine cām
- 48 Muṣīb olur mıdı her işde ‘aḳl-ı kül-āsā
Egerçi olmasa kahri ḫulāşa-i efhām

- 49 Silâhdârı olınca o âşafuñ Behrâm
İki görüşcidür ancak derinde Rüstem ü Sâm
- 50 Dönerdi nâfe-i pür-müşg âhu-yı Çîn'e
İdeydi lâle eger vird-i luçfin istışmâm
- 51 Sipihr-i mertebe-şadrâ vezîr-i Cem-ķadrâ
Eyâ kemâl-i celâletle reşk-i rûh-ı Hisâm
- 52 Şihâb şanma senünçün tedâruk itmekde
Sipihr her gice zer-yâfte tînâb-ı hîyâm
- 53 Yedi hâzinelü bir çetr-i muhtaşar ancak
'Uluvv-i câhuña nisbet sipihr-i heft-ecrâm
- 54 Çalındı gerçi mürekkeb ağızlarına velî
Ne mümkün eyleyeler vaşf-ı zâtuñı aklâm
- 55 Dem oldu şevk-i cemâlüñle tab^c-ı hoş-gûyem
Teğazzül eyleye artık müşâl-i tab^c-ı hümâm
- 56 Kenâr-ı bâğa meger serv-ķaddüñ itdi hârâm
O semte akdir göñül hem-çü cûy-ı bî-ârâm
- 57 Ne deñlü mîskala-ı jâle virse verde cilâ
Müsâbih itmez anı rûy-ı pâküñe ne kelâm
- 58 Düşürmeyeysi eger tiğ-i ǵamzesin mesti
Kîrardı 'âlemi birden o çeşm-i hûn-âşâm
- 59 Düşer ayağuña zülfüñ կomaz dil-i zârı
Ne dem ki կatline hançerle eylesen ikdâm
- 60 'Aceb midür ki dil-i zâra câm-ı la^c lüñden
Şeker yerine geçer telh-i bâde-i düsnâm
- 61 Çıkan bu dûd-ı derûn һalqa һalqa olmazdı
Firâk-ı zülfüñ ile dilde olmasa âlâm
- 62 Dönerdi aħkere her verd-i surħ gülşende
Ğam-ı ruħuñla bir āħ itse 'Âşim-ı nâ-kâm

- 63 O daхи şāc ir-i midḥat-ṭirāz-ı devrāndur
Suḥanla ḡipṭa-resān-ı hüner-verān-ı benām
- 64 Olursa iżn-i şerīfūn biraz suḥan ķadrin
Beyān idüp yine ḥussādī eylesün ilzām
- 65 Felekde nażm-ı suḥan şāc irāne çok işdür
Şudūr ider mi kelām-ı belīg bī-ilhām
- 66 Suḥan-veri eṣer-i feyz-i luṭf-ı Bārī'dür
Suḥanla fark olınur hāşılı havāş u 'avām
- 67 Ṭibāc -ı ehl-i suḥan 'arşa mazhar olmuşlar
Aña muḳābil olurlar mı hiç ṭibāc -ı li 'ām
- 68 Bizüm ne ķadrümüz olsun velī tenezzül idüp
Temeyyül eylediler nażma evliyā-yı kirām
- 69 Ğazel yinür mi n'ola dirse hāsid-i nā-dān
Ğidā-yı rūhi ne bilsün gürāz-ı herze-ṭa'ām
- 70 Zarar görür mi hiç umdūha senc-i ṭab'-ı selīm
Suḥan-şinās ise memdūh ider anı hoş-kām
- 71 Yiter bu başt-ı maḳālāt ile ḫu'ūd itdüñ
Du'ā-yı devlet-i memdūhā 'Âsim eyle kiyām
- 72 Felekde tā ki cihān-dīde pīr-i mihr-i münīr
'Asā-yı zerle ide semt-i ḡarba şidd-i hıram
- 73 Sipihr tā ki ṭuta elde cām-ı zerrīnin
Ṭaraf ṭaraf şala rūy-ı zemīne tāb o cām
- 74 Hasūd-ı cāhı elinde sifāl-i ḡam olsun
Anuñ elinde ise sāğar-ı neşāt-ı tamām

13

**DER-SİTÂYİŞ-İ KARA MEHEMMED PAŞA
VÂLÎ-İ BOSNA***

[fe' ilâtün fe' ilâtün fe' ilâtün fe' ilün]

- 1 Bâreka'llâh zîhî nâzîm-ı ahlâk-i cihâd
Mâlik-i re'y-i rezîn dâver-i pâkîze-nîjâd
- 2 Hâbbezâ mâlik-i tedbîr-i umûr-ı cumhûr
Vâkîf-ı tarz-ı veğâ hâris-i ser-hadd ü bilâd
- 3 Sânehu'llâh zîhî şâhib-i fîkr-i Şâ'ib
Mîr-i mîrân şehen-şâh-ı melâ 'îk-ecnâd
- 4 Re'y ü tedbîr ile maâhsûd müşîrân-ı zamân
Kerem ü luft ile mağbût kibâr u emcâd
- 5 Esb-i 'azmin ne yaña sürse o ferzâne-i 'aşr
Mât olup haşmı ser-i kârı bulur fetî ü gûşâd
- 6 Âb-ı şemşîr-i cihân-gîr ile eyler itfâ
Her ne dem âtes[i] geydi (?) ider a' dâ îkâd
- 7 Dokînînca eridür meş' ale şemşîri eger
Haşmı rûyîn ten olup itse libâsin pûlâd
- 8 Şîmdi hoş-tarz-ı nevîcâd-ı neberd ile odur
Reşk-i rûh-ı Bijen ü Gîv ü Nerîmân u Kûbâd
- 9 Zûr-ı bâzûsunu düşde görücek hâvfindan
'Akîbet düşdi yere arkası üzre Kişvâd
- 10 Nevk-i rahşânla devrân nîzelerdür şanmañ
Gice mum şenligin orduda ider ehl-i cihâd
- 11 Ser-i hûnîn-i rimâhî o yeşil şukkâ ile
Şanki berg ile durur şâhda la'lin evrâd

13 A 22b, İÜ 15b

*Başlık A: Kasîde Berây-ı Mehemed Paşa İÜ
6a itfâ: etfâl İÜ

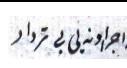
- 12 Bir sütün ancak olur sidre otağına anuñ
Aña nisbet katı alçak görünür “*seb'an şidâd'*
- 13 Rü'yet-i tarfe hîrâmına olurdu hem-pâ
Gelse reftâra eger bâğda serv-i âzâd
- 14 Mesned-i tûg-i şaf-ârâsı olurdu cûyı
Bûstândan başını itmese taşra şîşâd
- 15 Kerem-i dem-be-dem ü lutf-i dem-â-demle ider
Yeñi başdan yine âzâdeleri isti'bâd
- 16 Gelseler 'ahd-i şerîfinde Ma'n'le Hâtem
Anlara cûy u sehâbî kim iderdi isnâd
- 17 Böyle yazmış kalem-i turfe-rağamla vaşfin
Zer-feşân nûh varak-i pâke debîr-i üstâd
- 18 Gülbün-efrûz-i sehâ bülbül-i gülzâr-i vefâ
Gîbîta-pâş-ı küremâ mâlik-i mülk-i irfâd
- 19 Hâmi-i devlet ü dîn nazra-kün-i melhûfîn
Tâbi'-i şer'-i metîn 'ârif-i esrâr-i fu'âd
- 20 Mîr-i mîrân-ı kirâm 'âkıbet-endîş-i merâm
Gayret-endâz-ı niżâm 'âdil-i münhat-mu'tâd
- 21 Şaf-der-i kal'a-güşâ ya'ni Mehemed Paşa
Pey-rev-i ehl-i hüdâ dâver-i ferhunde-nihâd
- 22 Re'yi bir mertebe bir câ yine her emr-i garîb
İşlerinde hep 'ukûl andan ider istimdâd
- 23 Kader-endâz-ı kažâ nâvek-i re'yin atsa
Hedef-i 'ayn-i şavâba n'ola ber-vefk-i murâd

12b “[Ve beneynâ fevkakum] seb'an şidâd [â]”: “Üstünüze yedi sağlam gök bina ettik.” Nebe Sûresi 12.

17a rağamla: beyânlâ İÜ

20a merâm: benâm A

- 24 Hıfzı bir mertebedür kimseyi muğber itmez
Olsa hep reh-güzer-i şarşar eger gerd ü remâd
- 25 Zır-i destinde olanlar gice gündüz hurrem
‘Ahdine reşk ider oldu şeb ü rûz-i a’ yâd
- 26 Bosna’ya olduğunu düşmen-i dînün kaşdin
Duyduğu birle o dâna-yı niżâm-isti‘ dâd
- 27 Vardı ser-hadde olan ḫal‘ alara virdi niżâm
Bihke’yi eyledi gûyâ yeñi başdan bünyâd
- 28 Çekdi ḫandaqlarını şoñra Sikender-âsâ
İtdi etrâfina icrâ o tehi bî-terdâd(?)
- 29 İtmedin düşmen-i bî-dîn o hîsnî mahşûr
İtdi ceyşinden anuñ ehline bunca imdâd
- 30 Kethüdâsı hele ol dâver-i âşaf-re ’yüñ
Giricek emri ile Bihke’ye bî-şekk ü ‘inâd
- 31 Oldı ol hîsn-i haşin ḫal‘ a-i ejder gûyâ
Bir demi hasmı n’ola gül idüp itse ber-bâd
- 32 Kâfire itdugi kahri hele ol merd-i dilîr
Göz ile görmeyen itse ne ‘aceb istib‘ âd
- 33 Her yürüşde bozulup düşmen-i bî-dîn birden
Âh elüm vâh başum çerha çıkışdı feryâd
- 34 Kimse bilmez ne kadar kâfir-i bî-dîn gitdi
Dûzaḥâ doğru meger eyleye mâlik ta‘ dâd
- 35 Söylenür tâze bu heycâ hele meclis meclis
Köhne Şeh-nâme-i Firdevsi’yi itmezler yâd
- 36 Haḳ mu‘ ammer ide ol merd-i neberd-ârâyî
Her zamân yâd ola hem aña ceyş-i evtâd

28b tehi: metinde teyi
31a ḫal‘ a-i: ḫalqa-i İÜ

- 37 Rüstem [ü] Sām-ı velā Gīv [ü] Nerīmān-ı zamān
V'ey perişān-kün-i şaff-i sipeh-i bağı ü fesād
- 38 Devletüñde benüm ol muhterī -i tarz-ı cedid
Her suhanda iderin nükte-i rengin īcād
- 39 Tab' um ol tūti-i müşr-ı suhan-ı dil-cūdur
Ne çeker minnet-i āyīne ne kahr-ı kannād
- 40 Sebt iden nazm-ı şafā-bahşum uşanmak bilmez
Hāmeden söyle akar şafha-i rengine midād
- 41 Suhanumdan dil-i na-dān veremzār oldu
Kalb-i yārān-ı suhan-dān ise behcet-ābād
- 42 Nāt-ı peygamber ü aşār-ı gazādur suhanum
Kudsiyān itse 'aceb mi anı zeyl-i evrād
- 43 Çerh-ı dūn her ne ķadar hātīrum itse ǵamnāk
Cilve-i şāhid-i nazmum yine eyler beni şād
- 44 Nazm-ı terden ne çıkar ħaşmet ü cāh olmayıçaጀ
Ğam yimem dirse eger hāsid-i bī-rüşd ü reşād
- 45 Bir hünerle hemen 'ālemde aňılmak yohsa¹⁰⁵
Ne ķalur debdebe-i cāh ne māl u evlād
- 46 Mārifet olmayıçaጀ ravža-i bī-berg ü bere
Beñzemez mi bu kūhen bāğda ancak ķuri ad
- 47 Bu temeddüh nedür ey 'Āşim-ı pür-lāf ü güzāf
Tarz-ı Nef īyi ķaşideñde idersin īrād
- 48 Vaqtidür eyleyesin berg-i dū āyı artık
Farṭ-ı şermendegi-i 'aczung ile piş-nihād
- 49 Tā ki şarf eyleye maķdūrını ehl-i tedbir
Āhiriū'l-emrūn ile işleri ber-vefk-i murād

45a hemen: metinde hüner

50 Re'y ü tedbiri pesendide-i 'âlem olsun
Emr-i düşvârını âsan getüre Rabbü'l-'ibâd

14

**DER-MEDH-İ HÂZRET-İ 'ABDU'LLÂH EFENDÎ
EL-ḲÂDÎ BÎ-MEDîNETÎ İSTANBULÎ'L-MAHRÛSA***

[*mef'ûlü mefâ'îlü mefâ'îlü fe'ûlün*]

- 1 Ey lâyîk u şayeste-i ikrâm-ı zamâne
V'ey nâzîm-ı manzûme-i icrâm-ı zamâne
- 2 Huşşâf-ı hoş-evşâfa mu'âdil mi degülsün
Ey nâtîkî-i nâşirü'l-ahkâm-ı zamâne
- 3 Akta' saña ķat' â dil uzatmadı fiķ(1)hda
Ey ma' reke-i fažlda şamşâm-ı zamâne
- 4 Ey câmi'-i izz ü şeref-i pâye-i 'azmi
Reşk-i küremâ-yı şeref encâm-ı zamâne
- 5 Hem-nâm-ı Ebu'l-fažlı Ṭâḥavî fen-i 'âlem
Kâdi-i Sîtanbul ser-i ħukkâm-ı zamâne
- 6 Ey zîb-dih-i şadr-ı felek ķadr-i sa'âdet
Sensin hele cân u dil-i endâm-ı zamâne
- 7 Vâlâ-gûher-i ķulzüm-i dürrâ nice bilsün
Kâdrüñ senüñ efhâm-ı pür-evhâm-ı zamâne
- 8 Sen nâtîk-ı bi'l-Hakkı şerîfsin 'aceb mi
Olsa suhanuñ bâ' iş-i ārâm-ı zamâne
- 9 Sen mihr-i celî-şa' şâ'a ya İbn-i Nüceym'i
Tercîh idemez fažlda ebrâm-ı zamâne

14 A 24a, İÜ 14b

*Başlık A: Kasîde Der-Medh-i Kâdi-i İstanbul İÜ

- 2a degülsün: deguldür İÜ
7a dürrâ. ķadrâ İÜ
8a şerîfsin: şerî' atsin İÜ

- 10 *Şebt eyleyemez menkabet-i zât-i şerîfün
Yazsa ne kadar kilk-i hoş-erçekâm-ı zamâne*
- 11 *Zerrîn varaklı mihr-i ziyâ-güstere hattâ
Resm eylese evşâfuñi ressâm-ı zamâne*
- 12 *Ey vâkîf-ı esrâr-ı nihân-ḥâne-i ma^cnâ
Mümkin mi yaza vaşfuñi aklâm-ı zamâne*
- 13 *Bu yek-şeve nażm-ı kalem-i gâliye-sâdur
Ey şabr-ı femâ nazm-ı dil-ârâm-ı zamâne*
- 14 *Hâniş olımaç meclis-i şer^c-i nebevîde
Biñ kerre ķasem eylese Kâssâm-ı zamâne*
- 15 *Feyż-i şeref-i terbiyetüňle n’ola olsam
Hem neşerde hem nażmda Ḥayyâm-ı zamâne*
- 16 *Devründe benüm şimdi veğâgâh-ı suhanda
Bir cümlede haşm-eften olan Sâm-ı zamâne*
- 17 *Ammâ n’ideyin baht-i siyeh ḥâbda ķaldı
Urmaķda baňa şadmeler iķdâm-ı zamâne*
- 18 *Her kâmda kâm almada ebnâ-yı zamâne
Ālemde benüm var ise nâ-kâm-ı zamâne*
- 19 *Hep aňter-i meynûn ile şâdîlik ider ġayr
Bu bende ise hem-dem-i ālâm-ı zamâne*
- 20 *Pâ-bûsuñ idi ġâyet-i âmälüm efendüm
Āh olmasam üftâde-i şad-dâm-ı zamâne*
- 21 *Mes ’uldür elṭâf-ı veliyyü’n-ni^c amîden
Ey reşk-i mi^c an Hâtem-i hoş-nâm-ı zamâne*
- 22 *Bu bende-i dîriñeye bir nażrayı luť it
Tâ ki çekeyin minnet-i in^c âm-ı zamâne*

- 23 Ey bülbül-i şiven-zen-i dil bāğ-ı cihānda
Şabr eyle biraz gel olalum rām-ı zamāne
- 24 Şahbā-yı ferah-māye-i nil-i emelüñle
Bir gün ṭola bu sāğar-ı gül-fām-ı zamāne
- 25 Güstāhi-i taşdīc a tecāsür yiter oldı
Olsañ ne ķadar ġarka-i ālām-ı zamāne
- 26 Bu şekve-ṭırāzī niçe bir vaqt-i du‘ādur
Mümkin midür ‘Āşim hele ilzām-ı zamāne
- 27 Tā luṭf-ı şehen-şāha efāżıl ola mu‘tād
Hep hāhişün üzre ola aħkām-ı zamāne
- 28 Dā’im hila‘-ı izz ü sa‘ādet ola berdūş
Rū-māli-i dāmān ile hukkām-ı zamāne
- 29 Zi-bende ola zātuñ ile şadr-ı şeri‘at
Tā olmaya be-güsīħte ecrām-ı zamāne

15

ŞULHİYYEDÜR

[fe‘ilātūn mefā‘ilün fe‘ilün]

- 1 Seferinden geçince şāh-ı bahār
Tutdu yüz rāħata şigār u kibār
- 2 Yüzi güldi yine cemende gülün
Hāb-dīde _oldı çeşm-i nergis-i zār
- 3 Tūg-āsā degül perişān mū
Bād-ı ‘azm-i seferle zülf-i nigār
- 4 Çeng-i ḥarbiyi çalmaz oldı yine
Mihter-i ‘andelib-i şiftekār

-
- 5 Bûselik faşlin iltizâm ider
Şâh-ı gül itse ‘azm-i seyr-i kenâr
- 6 Bülbül eyler şehir şabâ faşlin
Rişte-i cândan düzüp evtâr
- 7 Hâber-i ‘azm-i rehle Tozkoparan
Ya‘ ni peyk-i nesîm-i deşt-güzâr
- 8 Getürür şanmañuz bu demlerde
Hâtır-ı sâkinân-ı bâğa ǵubâr
- 9 Nâm-ı güm-geştedür tekâlîfûn
El uzatmaz nuķûd-ı bâga çenâr
- 10 Geçdiği bâg u râğı bâd-ı semûm
Baķmaz oldu çü leşker-i Tatar
- 11 Hoş geçer cûybâr-ı nûzhet-zâ
Bîdler sâyesinde leyî ü nehâr
- 12 Bîh yine ravżalarda düzdi tüyin
Faķr u faķayla şimdi yok nâ-çâr
- 13 Ba‘ žisunuñ gelürse beñzine ķan
Çoķ mî ki câm-ı meh döner ser-şâr
- 14 Saǵsıyı başmada ķaranfüller
Bâgda hem-çü nergis-i mey-ḥâr
- 15 Her biri hâşılı fetîl almış
Şimdi ne bîm-i dey ne ķayd-ı bahâr
- 16 Tütün içmek diler meger sünbül
Bengi-āsâ elinde lülesi var
- 17 Serv ise rakşa girdi şevkînden
Fâhte anda eylesün mi ķarâr
- 18 Depreşüp lâlenüñ de sevdâsı
Kîpkızıl bir delüye döndi o zâr

- 19 Yer yer açıldı tāze verd-i sefid
Döndi şirin̄ sipihre her gülzār
- 20 Gül-i şad-bergi ḥande-rū göricek
Yüzi güldi açıldı ḳalb-i hezār
- 21 Ḳonsa bülbül güle anuñ şāḥi
Ḳavsdür ḥāri ṭīr-i sīne-güzār
- 21 Mevci ḥurde çiçekli ḥārādur
Cūy-ı dil-cuya dökse bād ezhār
- 22 Mor nihālī midür benefše midür
Bāğda yoḥsa sāye-i eṣcār
- 23 Tīfl-ı gül-ġonçenüñ dişî düşeyor
Dȫkilür şanma jāle-i eshār
- 24 Ḥançer-i sūsenüñ suyin virdi
Hem-çü seyyāf-ı ebr-i feyz-nisār
- 25 Virdi revnak̄ benefše gülzāra
Ḥāldār olsa ḥūb olur ruḥsār
- 26 Yūsuf-ı ḡonçeye alur göz ile
Baḳdī nergis yine Züleyhā-vār
- 27 Başı yasduķdadur metā^c-ı ḡamuñ
Ṭoldı kālā-yı şevk̄ ile bāzār
- 28 Bāğ u rāguñ ra^c iyyeti ḥoş-ḥāl
Buldı revnak̄ yine o dār u diyār
- 29 Bu niżāmī görince gülşende
Pādşāh-ı cihān-ı debdebe-bār
- 30 Ḥusrev-i kāmkār-ı Key-^c ażamet
Tāc-baḥş-ı heme mülük-ı kibār
- 31 Reşk-i Dārāb ḡayret-i Dārā
Cem-ḥaḳān-ı şükūh-ı dād-nisār

- 32 Mihr-i burc-ı sipihr-i devlet ü dîn
Felek-i ‘adl ü dâd emn-i medâr
- 33 Mâlik-i âb-ı zemzem-i cân-bahş
Reşk-i İskender-i sipihr-vakâr
- 34 Şurre-bahş-ı ahâli-i haremeyn
Naşb-sâz-ı şerîf-i pâk-tebâr
- 35 Dâfi‘-i cevr ü şerr ü şûr u fesâd
Hâmi-i şer‘-i Aḥmed-i Muhtâr
- 36 Ya‘ ni Ḥan Muṣṭafâ idüp re’fet
Zîr-i destâna hem-çü şâh-ı bahâr
- 37 Çâr-bâliş-nişîn-i mesned-i zühd
Rükn-i dîn-i mübîn-i ser-ebrâr
- 38 Fahr-i sâdât melce‘-i ‘ulemâ
Kuṭb-ı devrân ‘umde-i aḥyâr
- 39 Mesned-ārây-ı ‘iffet ü ‘işmet
Neyyir-i a‘zam-ı sipihr-vakâr
- 40 Vâris-i hażret-i Resûl-i kerîm
Müfti-i ‘ahd-i kâşif-i esrâr
- 41 Şeyhü'l-islâmdan alup fetvâ
Ol şeh-i mihr-i tâc-ı meh-dîdâr
- 42 Viricek bed‘-i şulha izn-i şerîf
Bu işe girdi şadr-ı Key-miķdâr
- 43 Niçe şadr âşaf-ı Aristo-fehm
Reşk-i rûh-ı Niżâm-ı ‘adl-âşâr
- 44 Bermekiyü'l-himem firişte-ḥidem
Hâtemiyyü'l-şiyem yem-i zaḥâr
- 45 Mazhar-ı ‘âkl-ı kül delîl-i sübûl
Emr-i faḥrû'r-Rüsûl'de sa‘y-şî‘âr

- 46 Şadr-ı ‘ālī Hüseyen Paşa çün
Bast-ı esbāb-ı şulha virdi karar
- 47 Hāşılı ‘akd-i şulha oldu vekil
Her (...) tiz-fehm reşk-i kibār
- 48 Şeb-çerāğ-ı berik-ı ma‘ den-i ‘akl
Bahr-i fiştatda yeg dür-i şehvār
- 49 Server-i nükte-perverān-ı zamān
Hayl-i erbāb-ı dānişe sālār
- 50 Husrev-i tācdār-ı mülk-i suhan
Reşk-i Ḥākāni-i zahir-āşār
- 51 Ya‘ ni Rāmī Efendi ‘akd itdi
Rişte-i şulhi kalmadı peykār
- 52 Haqq'a şukr ü sipās ola dā ’im
Buldı āsāyişi kibār u şigār
- 53 Çünkü kat‘ -i hūdūda emr-i haṭır
Olduğun bildi hażret-i hünkār
- 54 Ser-had-i Bosna'da müfevviz olup
Bir vezir o hīdmet-i düşvār
- 55 Şadr-ı gerdūn-vakār-ı deryā-dil
Āşaf-ı Cem-şükūh-ı Key-miķdār
- 56 Bermekiyyü'l-kerem Niżām-āyin
Ma‘n-i şāni-i mekrümet-işār
- 57 Müsteşār-ı zekā nedim-i zamān
Vāķif-ı baṭn-ı perde-i esrār
- 58 Şadr-ı dānā Ḥalīl Paşa'ya
Ki idüp cehd o emre leył ü nehār

- 59 Mülzim itdi vekîl-i çâsâri
Her sözinde o şadr-ı cehd-şî' âr
- 60 Prud adasında ķal' asın yıkicek
Eb(i)r-âsâ çıçan sipihre ǵubâr
- 61 Çeşm-i bed-bîn düşmene itdi
Mahbes-âsâ cihâni tîre vü târ
- 62 Giren ol dem dü çeşm-i a' dâya
Toz degül belki sürme-i idbâr
- 63 Gördi ol dem netîce meyl işin
Münhedim hânelerde Key-mismâr
- 64 Ȣam u mihnetle Ȣoldı ķalb-i 'adû
Taħliye itdirince nice hîşâr
- 65 Dâr-ı 'îşî vekîl-i cumhûra
Hatt-ı perkâri itdi haylice dâr
- 66 Cinne döndi derûn-ı dâ 'irede
N'ola şeytân-veş olsa düşmen zâr
- 67 Geydi kâfir Frenk şîftesini
Kolu (...) çıķınca bâ-âzâr
- 68 Buldı encâm-ı emr ķať'-i һudûd
Oldı güsiste rişte-i peykâr
- 69 Kesüp atdı anı o şadr-ı dilîr
Hem-çü şemşîr-i tîz-i âtes-bâr
- 70 Ser-had-i Bosna olmada ma' mûr
Bu neler itmiş-iken anda karâr
- 71 Ba' d-ez-în her taraf olup gülşen
Bosna olsa 'aceb mi bülbülzâr

67b okunamadı

68b güsiste: metinde be-güsiste

- 72 Hakk'a minnet diyär-i Bosna'da hiç
Kalmadı şimdi kimse zār u nizār
- 73 Meger ol dil ki derd-i ḥasret ile
Şeb-i hicre girüp yatur bīmār
- 74 Serverā dād-perverā şadrā
Ey ‘atā eyle ķulzüm-i zahhār
- 75 N'ide (?) mā fi'z-żamīr-i mey demidür
Eylesem fart-ı şerm ile izhār
- 76 Қudretüm var iken mülāzemete
Olmadım hāşılı nuķūd-ı şümār
- 77 Beni ‘ayb-ı hünerle belki қabūl
Biri eyler diyü idüp ıṣrār
- 78 Қaldum ayaķda eşk-i ter-āsā
Hāṭırumda ‘aceb mi olsa ġubār
- 79 Cevher iken füsüs kim қaldum
Hāk-i rāh içre seng-āsā h̄ār
- 80 Baña kimse dimez yapu ṭaşidur
Bu dahı belki bir mahalle uyar
- 81 Bu şenākārı bir çerāğ eyle
Şem‘-i bahtum idüp meh-i nevvār
- 82 Devletüñde mülāzim olsam eger
Hażret-i müfti-i enāma ne var
- 83 Vaktı oldı du‘āya āğāz it
Yíter ‘Āşim netīce bu ikşār
- 84 Қurtılıp tā ki ķayd-ı şitādan
‘Azm-i bāğ ide pādşāh-ı bahār

81b meh-i nevvār: metinde çü meh-i nevvār

- 85 Tā maķarr ola bāğ-ı ‘âlemde
Tûğ-ı şâhiye tarf-ı sünbülzâr
- 86 Gûl gibi ḥand-rız olup yā Rab
Pâdşâh-ı cihân-ı mîhnetkâr
- 87 Ola ‘âlemde şeyhü’l-islâmuñ
Dergehi resk-i ‘arşa-i gûlzâr
- 88 Vüzerâ-yı ‘ızâmî ol şâhuñ
İdeler bâğ-ı devlet içre karâr

16

DER-SİTÂYÎŞ-İ VEZİR-İ RÜŞEN-ŻAMÎR
HAΖRET-İ RÂMÎ PAŞA

[fe‘ilâtiñ fe‘ilâtiñ fe‘ilâtiñ fe‘ilün]

- 1 Bâreka’llâh zihî fart-ı fuyûzât-ı şafâ
Ne ‘aceb bulsa cemâdât dahî neşv ü nemâ
- 2 Tîz ısinduñ yine hûrşîd-i ziyyâ-güster ile
Haķķ'a minnet hele çok tutmadı hengâm-ı şitâ
- 3 Hâşılı mürde iken her giyehi bâd-ı nesîm
Dem-i ‘Isâ-sîfat itdi yine birden ihyâ
- 4 Hâkim-i cûy idüp hîştâ-i bâğı tecdîd
İ‘tidâl ile yine eyledi hûkmin icrâ
- 5 Cûy-ı dil-cûda bûrûdet eseri kalmadı hiç
Ne tûrur imdi kenârında bu serv-i bâlâ
- 6 Jeng-senc (?) kalmadı göstermede rûy-ı mihi
Vechi var dirsem eger cûlara mir’ât-ı vefâ
- 7 N’ola dirsem yüzü güldi gözü açıldı yine
Bâğ u râguñ gûl ü nergis bunı eyler ıma

- 8 Dest-i bād içre degül sünbül ile lāle-i zerd
Dūd-ı öd ile döner micmer-i zerrīn-gūyā
- 9 Hele taḥrīk iderek şāh-ı gūl-i ra‘ nāyi
İtdi gūşindan anuñ jáleyi ihrāc şabā
- 10 Demidür nāleye būlbül yine āgāz itsün
Şübhesüz şimdi ider anı gūl-i ter işgā
- 11 Bülbül-i zār n’ola rast maķāmın tutsa
Berfden şimdi degül kāmet-i gūl-ġonçe dü-tā
- 12 Cebheye ḡonçe-i ter vaż‘-ı benān itmezdi
Derd-i ser virmese efgān-ı hezār-ı şeydā
- 13 Şāhn-ı gūlzārı görince gūl ile sünbül ile
Ğibṭa itse ne ‘ aceb yer yüzine vech-i semā
- 14 Lālenüñ dāğı degül belki devāt içre midād
Dūd-ı anberden idüp koydı debīr-i dānā
- 15 Kilk-i şāh-ı gūl ile böyle beşāret-nāme
Şafha-i berg-i gūl-i alda eyler imlā
- 16 Reşk-i bercīs-i semā şāhib-i nazm u insā
Rütbe-bahş-ı fūşahā mükrim-i ḥabl-i bülegā
- 17 Fehm ü fiṭnatda ‘ alem vākīf-ı esrār-ı ḥikem
Şā’ib-i pāk-şiyem faḥr-i cemī‘-i fużalā
- 18 Ebr-i pür-feyż-i seḥāvet dūr-i baḥr-i miḥnet
Mālik-i mūlk-i ‘ ināyet ser-i şaff-i küremā
- 19 Hātem-i Ma‘n-i siyer Bermeki-i zer-güster
Āṣaf-ı Sām-hüner şadr-ı vezāret-pīra
- 20 Oldı şevketlü şehen-şāha vezīr-i a‘zam
Hażret-i Rāmi-i zi'l-fażl Mehemed Paşa
- 21 Mühr-i devletle idüp sīne-i bī-kīnesini
Hālik-ı mihr-i zīyā bār-ı sipihr-i vālā

- 22 Gün tögar başına şimden girü ehl-i fažluň
Şeb-i miḥnetde ƙalur baht-i siyehle cūhelā
- 23 Olmasa fažlı ger Āşaf'la Niżāmü'l-mülk'üň
Şāhid-i re'y bulur müdî hele hüsn ü bahā
- 24 'Akł u 'ilm ile Aristo nice tedbīr itdi
O iki cevher-i cān-ķiyimet 'abes mi hāşā
- 25 Hele şayeste-i tamğa-yı kabūl olmaz mı
Tār u pūd-i zer ile bāfte her bir kālā
- 26 Böyle bir şadr-ı felek-ķadre naşib olduğu yok
Kendü қadrin bileli mertebe-i 'izz ü 'alā
- 27 Rūzgār itmede gerd-i rehini kuħl-i 'uyūn
Ne arar bilsem o yerde dahı bāl-i 'anķā
- 28 Yek-dil ü yek-cihet olsayıdı 'ukul-i 'aşra
Re'y ü tedbīr ile olmazdı o şadra hemtā
- 29 Saṭr-ı evvelde duyar şebt-i ġaraż-āmīzi
Gelmesün hāme lisānına ħilāf-i inhā
- 30 İn'i ikād-ı girih-i rişte-i şulhunden anuň
Dil-i inşāf-ı nedīm olmaz imiş 'ukde-nümā
- 31 Mihre lāyik hele bir böyle vezir-i fāzıl
Gelmemiş işte tevāriħ-i mülük-ı vüzerā
- 32 Hüsn-i nezzāre-firīb ile güzeller içre
Şāhid-i bī-bedel-i ħulkı gibi müsteşnā
- 33 Luṭf-ı cān-bahşını tavşīf idelüm aħbāba
Kamerin birbirine vaşf ide görsün a' dā
- 34 Şuffe-i gülşene geldükçe nesīm-i luṭfi
Gösterür bülbüle rūy-ı dili verd-i ra'nā
- 35 Virse bir şemme eger lāleye būy-ı ħulkı
Nāfe-i Čīn ü Hoten gibi olurdu būyā

- 36 'Ahd-i hıfzında külâh oynadamaz bâd dağı
Şem' a tâc-ı zer ile eylesün 'azm-i şâhrâ
- 37 Lutf ile bâga hîtâb itse dehân-ı pâki
Gonçe bülbül gibi hikmetle olurdu gûyâ
- 38 Farâ-ı şevkîyle n'ola vaşf-ı cemâlinde anuñ
Hâme şebt eylese böyle gazel-i tâze-edâ
- 39 Zîr-i zülfinde eger olmasa ol haþ peydâ
Sâye-i sunbüli cây itmez idi mihr-i giyâ
- 40 Kaddini naþl-i güle bülbül iderse teþbîh
Hâr-ı âzâr ile pür-zâhm iderüz ser-tâ-pâ
- 41 Şevk-i ruhsâri ile kullarına ser-tâ-ser
Hançer-i hâri geçerdi gül-i hasret-peymâ
- 42 Cûya ezhâr dökilmiş degül ol serv-i revân
Sâyesiçün döshedî bâd çiçekli dîbâ
- 43 Kılına şaymaz anı turre-i dil-ber 'Âsim
Sünbül-i cennet olursa dağı zülf-i hûrâ
- 44 Şadr-ı Hassân-eserâ 'âşaf-ı Sehbân-hünerâ
Ey vezîr-i şeref-efzây-ı serîr-i ma' nâ
- 45 Demidür Yûsuf-ı makşûda harîdâr olsam
'Arz idüp nazm-ı terüm rişte-i ma' hûd-âsâ
- 46 Şâ'ib-i tâze-edâ 'Örfî-i mazmûn-pîra
Naâzim ile şöhre-i âfâk re 'îsü'ş-şu' arâ
- 47 Bosna kâdîsı iken Şâbit Efendi yazdı
Hucçet-i ma' rifet-i bendeñ rengîn imzâ
- 48 Devletünde n'ola ben dağı mülâzîm olsam
Eylesem tâ dem-i âhir saña şevk ile senâ

- 49 Se şebe nażm ile mümkün mi ide kilk-i kesir
Hıdmet-i tehniyet-i şadr-ı felek-ķadri edā
- 50 'Arż-ı hälüñle ko taşdi' i hemān ey Āşım
Eyle ol şadr-ı felek-ķadri keremkāra du'ā
- 51 Tā ki gül dā 'iresi muṭrib-i bülbülde olup
Naḳd-i ezhārı nesim eyleye īşar aña
- 52 Sidre evrākı ķadar eyleye sāl-i 'ömrin
Bāğ-ı 'ālemde be-didār-iken şayf u şitā
- 53 Hātır-ı 'ātırını hem-çü gül-i bāğ-ı cinān
Hande-riz eyleye feyż-i ezeli şubh u mesā
- 54 'Ahdi faşl-ı gül olup hem-çü şeh-i vaqt-i bahār
Bāğ-ı 'ālemde ola luṭf ile fermān-fermā

17

**DER-SİTĀYİŞ-İ DEFTERDĀR-I SĀBIK
HAΖRET-İ HĀLİL PAŞA VĀLÎ-İ BOSNA HĀLĀ**

[fe' ilatün fe' ilatün fe' ilatün fe' ilün]

- 1 Şanmañuz şebde şihāb ile hilāl-i ramazān
Okını atdı yayın yaşıdı o māh-ı şā' bān
- 2 Şühüb-i sākītadur şanma tuyür-ı meleküt
Mujde-i maķdem-i rūzeyle iderler tayerān
- 3 Husrev-i rūze ṭakındı yine zerrin hançer
Jengdār olsa n'ola rişte-i ebrū-yı bütān
- 4 Bende-i ḥalqa beguş oldı felek devrinde
Şeh-i rūze o ķadar bağladı ferr ü 'unvān
- 5 Mihr idince aña al aṭlasını pāy-endāz
Ne 'aceb zengi-i meş' al kişi olsa keyvān

- 6 Der-niyām-ı sīne itdi yine tīgīn Behrām
İtmeye hançer-i ebrū-yı bütān-āsā ḥan
- 7 Zührenüñ başına çengin o ḳadar ḡaldı o şeh
Necm-i raḥṣende degüldür o dökildi dendān
- 8 Müşterī devrī imiş hāşılı bu devr-i sā id
Çerh ider her gice naqđineyi hem-yān hem-yān
- 9 Şanmañuz cerh-ı şevābitdür açup şah çekdi
Zer-nişān defter-i ā māle debir-i devrān
- 10 Māh-ı nevdür gorinen şanma o bedrü'd-dīnūñ
Şehr-i şavm içre rikāb-ı zeri olmakda 'ayān
- 11 Hayr-makdem başumuz üzre yerüñ var senüñ
Her mināre direrek (?) açdı aña karşı dehān
- 12 Şeref-i makdem-i nūruñla münevver olduñ
Naħl-i gül reşk ider oldı bize bī-reyb ü gümān
- 13 Қadd-i yār 'āşıkuñ 'aynında degüldür şimdi
Dīde-dūz oldı bize şām u seher ḥalķ-ı cihān
- 14 Gūşdār olsan eger sāc at-i simīn ne dir
Baña da rağbet ider oldı bu ebnā-yı zamān
- 15 'Akrebüm ebru-yı cānāna dönüp durmada
Aña im̄ ān-ı nażar itmede 'āşıķ her an
- 16 Vaqt-i iftār lezīz olsa 'aceb mi her şām
Hem-çü hengām-ı şafā-bahş vişāl-i cānān
- 17 Bu mehüñ itmede her şām ferah-encāmī
Bizi dil-bestə misāl-i ser-i zülf-i ḥūbān
- 18 Giderek olsa 'aceb mi gicemüz leyle-i Қadr
Günümüz 'id-i feraḥ-bahş ƙulub-ı rindān
- 19 Maķdem-i aşaf-ı Cem-şevket ile şehrümüzi
Reşk-i bāğ-ı İrem itdi yine fażl-ı Yezdān

- 20 Âşaf-ı Cem-‘azamet şadr-ı Sikender-haşmet
Revnağ-efzây-ı vezâret şeref-i ‘âlem-i cân
- 21 Saf-der-i haşm-ı riyâ Haydar-ı kerrâr-ı vegâ
Şîr-i meydân-ı gazâ Rüstem-i Sûhrâb-tüvân
- 22 Hâtem-i ebr-i ‘atâ Bermeki-i bâhr-i sehâ
Ser-i hayl-i küremâ Ma‘n-i ma‘ âden-ihsân
- 23 Vâkıf-ı sırr-ı nihân nâzım-ı aḥvâl-i cihân
Hâmi-i mezheb-i Nu‘mân sebeb-i emn ü amân
- 24 Vâli-i ma‘ delet-ārây-ı diyâr-ı Bosna
Şadr-ı Cem-mertebe hem-nâm-ı Halîlü’r-rahmân
- 25 Eşer-i ism-i şerîfidür o destûruñ kim
Kanda varsa gül olur aḥker-i nâr-ı sûzân
- 26 Emr-i düşvârin aña ‘arz ider ‘akl-ı evvel
Kim dimez aña Felâṭûn [u] Aristo-iz‘ân
- 27 Bâl-i ‘anķâ vü hümâ miknese-i râhi olup
İtse ol şadr-ı felek-mertebe ‘azm-i dîvân
- 28 Andan ayrılmayalar şâm u şehir itmişler
‘Adl ü inşâf ezelde dahî ‘ahd ü peymân
- 29 Mihr-i re ‘yne eger bedr-i muķabil olsa
Haşre dek bulmaz idi kendüde aşlâ nokşân
- 30 Yerler altına girüp mihr haķır olmazdı
Bir gice olsa serâyında zavallu mihmân
- 31 Kimseyi kimse dolandurmaz anuñ devrinde
Dil-i ‘uşşâkî meger halķa-i zülf-i piçân
- 32 Kimseye kimse gözüñ üzre kaşuñ var dimez
Hâtem-i yâre meger la‘l-i le ‘âlî-efşân

- 33 (...) āteşe devrinde şunar yok dirdüm
Şem^c a pervāne nişār itmese ger ' aşķ ile cān
- 34 Siper-i hıfzını gül ber-ser iderse itmez
Hiç eser ķavs-i ķuzahdan aña tīr-i bārān
- 35 Āhu-yı deşt ü dere pençe uzatmaz şimdi
Hāşılı 'ālem-i rü'yāda dahı şīr-i jiyān
- 36 Böyle bir devr-i dil-ārā-yı ' adālet-zāde
Çok degül olsa eger gürk ile ceyrān ceyrān
- 37 Bir gül-i nev-res-i hoş-būy olurdu lâle
Şemme-i luťfi ile bâga nesîm olsa vezân
- 38 Sarşar-ı ķahri gûzâr itse çemenzâra eger
Serv ü şimşâd girerdi biribirine hemâن
- 39 Tutdu deryâ-yı ' adem semtini mânend-i ħabâb
Cûy-ı şemşîri ile hep ser-i ehl-i ṭugyān
- 40 Oldı yek ķaṭre midâd ile anuň kilkinden
Mündefî' derd-i siyâh-ı tef-i nâr-ı ' udvâñ
- 41 Sebt-i evşâfi ne mümkindür o destûruň hiç
Hâme itsün heman imlâ ġazel-i tâze-zebâñ
- 42 İtse ol çeşm-i siyeh tīg-i nigâhın bürrâñ
Yol virür aña o dem hep şaf-ı hayl-i müjgâñ
- 43 Zülfine yüz vireli şâne-i meşşâta-i bâd
Eyledi fitne-i ħaṭṭ[1] dahı kendin piñhâñ
- 44 Ğamze bir ķâtil-i ' ayyâr-ı cihândur itmez
Dem-i mestîde dahı itdûgi cürmin i' lân
- 45 Āh itsem n'ola tâ rûz-ı nedem çün tutdu
Beni râh-ı taleb-i vaşlda şâm-ı hicrâñ

- 46 Sidreye dûd-ı dilüm olsa n’ola peyveste
Beni dil-bestə-i zülf eyledi bir serv-i çemân
- 47 Farṭ-ı ġamdan hele ey ḡonçe mişāl-i bülbül
Dili teskiñ idemem eylemesem āh u figān
- 48 Şöyle mest-i siyeh-i sāğar-ı ‘aşkum ‘Âşim
Degül ‘aynümde ḥabāb-ı mey-i cām-i rahşān
- 49 Âşaf-ı nükte-verā şadr-ı Aristo-hünerā
Ey vezir-i ‘azamet güster-i āl-i ‘Osmān
- 50 Devletünde benüm ol nükte-ver-i tāze-edā
Reşk ider nażm-ı dil-āvīzüme rūh-ı Saḥbān
- 51 Nażm-ı nev-ṭarzumı tedvīn ideli ḥāme-i ter
Döndi taķīm-i kühen şāhına şīr-i Selmān
- 52 Bildiler müşr-ı belāğatda ‘Azīz olduğunu
Yūsuf-ı nażm-ı cihān-ġirimi āhir iħvān
- 53 Da‘ vi-yi ma‘ rifetümde hele her bir maṭla‘
Dinse var vechi iki şāhid-i ‘adl-i bürhān
- 54 Hıżr-ı ma‘ nāya şorarlarsa eger kilküme dir
Cān-fezā lūle-i ser-çeşme-i āb-ı ḥayvān
- 55 İktisāb-ı hünere sa‘ y-i belīg eylemeyen
Hār ne bilsün ne imiš rütbe-i ehl-i ‘irfān
- 56 Kiȳimetüm dār u diyārumda bilinmez aşlā
Ehli mādām ṭutar seng ile la‘ li yeksān
- 57 İki pādan biri aķşar ise de yine ider
‘Arşa-i vaşf-ı cemilünde bu ḥāme cevelān
- 58 ‘Arż idüp ma‘ rifet-i ṭab‘ umı mümtāz olsam
İnzimām-ı keremüňle n’ola beyne’l-aķrān
- 59 Geldi hengām-ı ḥoş-encām-ı du‘ ā ey ‘Âşim
Tā-be-key ḥāşılı taşdi‘ -i vezir-i ȝişān

- 60 Tā ki māh-ı nev-rūza görünüp mağribde
Şühüb-i sâkıta tarafından ola şu^c le-resān
- 61 Her şihâbı felegüñ tîr hilâlî bir ķavs
Hedef-i sine-i ħasmî ola bî-nâm u nişân
- 62 İde ol şadr-ı felek-ķadri maşunu's-sâħha
Kenef-i hîfz u emânetde қâzâdan Mennâن
- 63 Gicesi leyle-i Қadr ola günü 'îd-i sa^cîd
Hâtır-ı 'âtırı her laħza vü her an şâdan

60a Vezin kusurlu

60b tarafından: metinde tarafından vezin gereği böyle okundu.

[MUSAMMATLAR]

1

MERŞİYE DER-HAKK-I HAŻRET-İ MUSTAFĀ PAŞA
 EL-MED'Ü Bİ-KÖPRİLİ-ZĀDE EŞ-ŞEHİR
 RAHMETU LLĀHİ 'ALEYH*

[mef'ülü fā'ilātū mefā'ilü fā'ilün]

I

- 1 Gördüm garib hälde gülzär-i 'âlemi
Şalmış benefşe yerlere gisû-yı mâtemi
- 2 Abdâl-ı lâle âtes-i derd-i firâk ile
Yağmış dil-i ȝazînîne dâg-i muharremi
- 3 Şad pâre eylemiş gül-i sad-berg gönlünü
Zâl-i zamânenuñ ser-i dendân-ı şebnemi
- 4 Bülbül mağâm-ı mâtemi tutmuş şabâ gibi
Çalmış zemîne bülbûle-i 'isret ü demi
- 5 Her sū müşâl-i cûy akar eşki nergisüñ
Bağduçça ehl-i bâğa alur dehşet âdemî
- 6 Şordum nedür bu mâtemiñüz ehl-i gülşene
Geldi zebâna sûsen-i pür-mihnet ü ȝamî
- 7 Ey ȝâfil-i zamâne didi itdi bî-nişân
Top-ı ƙazâ-yı çerh-ı felek şadr-ı a'zamî
- 8 Hem-nâm-ı nâzenîn-i ȭudâ Âşaf-ı zamân
Meydân-ı bezm-i rezmde merdâne virdi cân

1 A 25a, İÜ 18b

*Başlık: -İÜ

II

- 1 'Azm-i behişt eyledi gül-berg-i ter gibi
Cisr-i fenayı geçdi nesim-i şehir gibi
- 2 Şahbā-yı telhnāk-i şehādet o servere
Şirin geldi şerbet-i ḥand ü şeker gibi
- 3 Meydānda aldı bikr-i şehādet bekāretin
Ol Rüstem-i dil-āver-i ḥūn-rīz er gibi
- 4 Döndürmedi yüzin şaf-ı a' dā-yı dīnden
Ol şaf-şikāf rü 'yet-i fetḥ ü zafer [gibi]
- 5 Tecdīd itdi kā' ide-i rezm-i Ḥayder'i
Küffāra şundı dönmedi hiç şir-i ner gibi
- 6 Devlet yiter o şadr-ı mağāzī-şī' āra kim
Gül-pisterinde virmedi cān ġayrılar gibi
- 7 Oldı riyāz-ı cennet-i a' lāya rū-be-rāh
Gül-pirehenle dil-ber-i sīmīn-ber gibi
- 8 Fażl ile 'ilm ü ḥilm ü ġazā vü şehādeti
Ehl-i behişt olduğu eyler şehādeti

III

- 1 Haqqā ki bir vezir-i Süleymān-nażīr idi
Ahvāl-i ins ü cinn ü ṭuyūra ḥabır idi
- 2 Zāt-ı melek-şifāt idi ol zāt-ı bī-nażīr
'İlm ile 'āmil 'adil ü fażıl vezir idi
- 3 Mānend-i Ḥayder 'ilm ü 'adāletde bī-'adīl
Hem 'arşa-i veġāda hüner-ver dilīr idi
- 4 Kan yaqdururdı memleket-i zulme şubh u şām
Şemşir-i tīzi tuħfe bir ebr-i maṭīr idi
- 5 Ammā 'aşa-yı ḥāme-i ḥikmet-ruķūm ile
Mūsā-şifat fütādelere dest-ġīr idi

- 6 Şahñ-ı cihânda râfi‘-i a‘lâm-ı dîn olup
Leyl ü nehâr hâmi-i şer‘-i haṭîr idi
- 7 ‘Ulkbâya meyli var idi ol zât-ı emcedüñ
Devlet yanında şahş-ı gârîb ü hâkîr idi
- 8 Hâyfâ (...) eyledüñ ey çerh-ı bed-nihâd
Gelmez nažîri bir daḥî ey bî-vidâd u dâd

IV

- 1 Çerhûñ li ’âma luṭf-ı ferâvâni müstedâm
Ehl-i kemâl u fażl ise mağdûbi şübh u şâm
- 2 Yâ Rab ne ṭurfe meşreb olur sâki-i felek
Her ḳanda bulsa eyler edâniye iħtirâm
- 3 Ehl-i kemâle sâğar-ı devlet şunulsa da
İkdâm-ı tâm ider ayaġın almaġa müdâm
- 4 Elbette bir ṭariķle câmin şikest ider
Yollar hezâr derd ile nâ-kâm u telh-kâm
- 5 Bi-nâm u bi-nişân idersin yazuķ felek
Her ḳanda cilve-güster olur fâzıl-ı benâm
- 6 Birdür yanuñda ehl-i kemâl ile bi-hüner
Ey nâkîd-ı zamâne ƙanı fark-ı hâş u ‘âm
- 7 Böyle dönerse câm-ı hilâlüñ senüñ eger
Ehl-i kemâlüñ işleri bi’llâh olur tamâm
- 8 Ey çerh-ı bi-vefâ netice cevr-i lâ-yu‘ ad
Yok mî bu cevr ü kîneye ey kîne-cûy-ı had

V

- 1 Sensin bu kînelerle Süleymân’ı öldürten
Sensin vezîr-i şâh-ı cihân-bâni öldürten

- 2 Sensin mülük-ı ‘ālemi kem-nâm eyleyen
Sensin gedâ-yı bî-ser ü sâmâni öldüren
- 3 Sensin netîce mûcib-i âh-ı şerer-feşân
Sensin bu hâkdânda cânâni öldüren
- 4 Sensin cihânda bâ‘is-i hicrân-ı bî-amân
Sensin hemîşê ‘âşık-ı nâlânı öldüren
- 5 Sensin netîce zümre-i ‘irfâni ağladan
Sensin cihânda nükte-träzânı öldüren
- 6 Ey çerh-ı bed-nihâd-ı siyeh-kâse her zamân
Sensin bu tekyegâhda mihmâni öldüren
- 7 Senden olınca biz hele kan ağlaruz felek
Sensin o şadr-ı hüsrev-i devrânı öldüren
- 8 Ey zerre deñlü şefkati yok çevri bî-hisâb
Virdi bu mâtem âh dil-i zâra ızdırâb

VI

- 1 Kâr itdi âh cânuma bu mâtem ey felek
Doldı duhân-ı âhla nüh târem ey felek
- 2 Şimdi nefes alup viremem dûd-ı âhdan
Teng oldı şöyle başuma bu ‘âlem ey felek
- 3 Ben tuhfe şimdi bülbül-i mâtem-terâneyem
Olmaç baña hezâr-ı çemen hem-dem ey felek
- 4 Dem-besté itdi ehl-i semâvâtı ser-te-ser
‘Arş-ı berîne çıktı benüm nâlem ey felek
- 5 Geldükça hâitura o melek kanda olduğım
Kan ağlaram hem âh iderem her dem ey felek
- 6 Gam-hânedede karâr idemem ben bu derd ile
Âhir neye varur bu elem bilmem ey felek
- 7 Sen şanma bu firâk ile ancak benüm hâzin
Ağlar cihânda cümle beni Âdem ey felek

- 8 Yoķdur şafā göñülde ġam ammā cihān cihān
Ey çerh-i süfle-perver ü bed-ħū amān amān

VII

- 1 ‘Âşim yiter bu nağme-i mātem yiter yiter
Ey zār u bī-nevā saña dosdoğrı bir ħaber
- 2 Ne çerh u ne zamān u ne dest-i beşerdedür
‘Ömr-i beşerle mevt-i beşer ile ħayr u şer
- 3 Elbette cām-i mevti beşer ‘ākibet çeker
Biñ yıl yaşarsa daħi mišäl-i Ebu’l-beşer
- 4 Rūħ-i şerifi şad ola me’vāsı bāġ-ı ħuld
Vird-i zebānumuz bu durur her dem-i seher
- 5 Olsun amān hażret-i Perverdgār’da
Şevketlü pādşeh-i felek-cāh-i bahır ü ber
- 6 Naşr u żafer sağında solında fütūħ ola
Hıżr-ı ināyet aña ola yār u rāħ-ber
- 7 Küffār üzere ġālib ola ceyş ile müdām
Yā Rabb şadr-ı a‘żam u sā’ir vezirler
- 8 Halķ-ı cihān ɿll-ı ɿlilinde bī-terah
Ķalb-i şerif ɿll-ı İlāh ola pür-ferah

2

MERSİYE DER-ĦAKK-I FERİDŪN EFENDİ
EL-BOSNEVİ**mefā’ilün mefā’ilün mefā’ilün mefā’ilün*

I

- 1 Degüldüm ey sipihr-i kīne-perverin saña düşmen
‘Aceb bilsem niçün olduñ bu resme sen baña düşmen

VI/8b bed-ħū amān: bed-ħirāmān İÜ

2 A 27a, İÜ 20b

*Başlık A: Mersiye Berāy-i Feridūn Efendi İÜ

- 2 Senüñle itdüğüm ‘ahd-i raşîfü’l-‘akdi nağż itdün
Yine bîgânegîye başladuñ ey aşinâ düşmen
- 3 Senüñ bu farṭ-ı dest-endâz-ı nâ-ber-câ-yı devrûñden
‘Aceb mi ey sipihr-i kîne-perdâz-ı velâ düşmen
- 4 Yine tiğ-i kažâ te’sîr-i ‘âlem-gîr-i âhumla
Seni dil-çâk u hûn-âlûd idersem ey vefâ düşmen
- 5 Yazuqlar nâ-şinâs-ı gevher ü har-mühresin ya’ñi
E’âdi-i efâzîl dost erbâb-ı şafâ düşmen
- 6 Fiğân bu rîş-ħand-i nâ-pesend-i ehl-i dânişden
‘Aceb bir kînesin ey çerh-ı gaddâr-ı bekâ düşmen
- 7 İki üç ‘andelîb-i nağme-senc nazmî çok gördüñ
Birin âhir bu gülşene kaçurduñ ey nevâ düşmen
- 8 Dirîgâ bilmedüñ ey çerh-ı dûn ķadr-i Ferîdûn’u
Yitürdüñ ey efâzîl düşmen âh ol dürr-i meknûni

II

- 1 Şafâ-yı hâṭır-ı ehl-i ma’ârif in’ idâm üzre
Neşâṭ-ı ihtirâz-ı sifle-kâm ammâ devâm üzre
- 2 Nedendür bilsem olmak sedd-i ye’cuc-i Sikender-veş
Binâ-yı devlet-i nâ-dân istîhkâm-ı tâm üzre
- 3 Ya ķaşr-ı ye’s-i naķş-ı nîl-i ümmîd-i suḥan-sencân
Dil-i aşüfte kâm-ı ‘âşîk-âsâ inhidâm üzre
- 4 Hele nîl-i merâm ehl-i dil[e] mev’ûd-ı şübh olsa
Getürmezduñ felek sen haşre dek hiç şübhî şâm [üzre]
- 5 Fiğân sî-murğ-ı zerrîn şeh-per-i mihrûñde lerzândur
Mîşâl-i murğ şâhib-beçegân dâ’im li ’âm üzre
- 6 Olurdı olmasaň ey çerh-ı bed-mîhr-i sitem-ülfet
Suḥan-peymâ dil-i yârâna ķasd-ı intikâm üzre

- 7 Niçün ey çerh-ı bed-hū sell-i seyf-i kīneñi urduñ
O üstād-ı revān-bahşayı cişmān-ı kelām üzre
8 Dirīgā bilmedüñ ey çerh-ı dūn ķadr-i Ferīdūn'u
Yitürdüñ ey efāzıl düşmen āh ol dürr-i meknūni

III

- 1 Dür-i şehvār-ı nažmuñ geçdi ey dil rūz-ı bāzārı
‘Aceb mi şafha-i ümmiğe çeksem hātt-ı bī-zārı
2 Kabā-yı kāgazının yakmasun mı ehl-i nazm ey dil
Dahi terk itmedi gerdūn-ı āyin-i sitemkārı
3 Göñül sākī-i nā-çespān devr-i çerh elinden gör
Ne kūteh-destleri nūş itdiler şahbā-yı azārı
4 Hele ey çerh-ı kūteh āstīn-i ehl-i dil düşmen
Esīr-i hārhār itdüñ bu bāğ içre dil-i zārı
5 Tehī-pāy eşheb-i merg üzre hāke yek-süvār itdüñ
Dirīgā yekke-tāz-ı ‘arşa-i nažm-ı dürer-bārı
6 Döner cām-ı hilālī nice sāl ey çerh-ı dūn ammā
Getürmez nuñka böyle şā‘ ir-i pākize-güftarı
7 Saña hiç ter-gedālik itmedi ol şāh-ı istīgnā
Niçün güm-kerde-i hāk eyledüñ ol dürr-i şehvāri
8 Dirīgā bilmedüñ ey çerh-ı dūn ķadr-i Ferīdūn'u
Yitürdüñ ey efāzıl düşmen āh ol dürr-i meknūni

IV

- 1 Fiğān kim ‘ādetündür rind-i ‘ālem-sūzı zār itmek
Harābat-ı belāda cām-ı ġamla mey-güsār itmek
2 Senüñ dest-i kerem-peyvesteñe ey çerh-ı dūn ķalmış
Hemiše naħl-i ümmid-ı dili bī-berg ü bār itmek

- 3 Saña mahşuşdur gül-çin-i bāğ-ı nil-i mağşūdi
Deride-dest-i nevk-i tīr-i hārħār-i hār itmek
- 4 Nedendür nā-şinās-ı nūr-ı şubh u ȝulmet-i şāma
Şebān-rūzī bileydüm inhişār-ı īc̄ tibār itmek
- 5 Yā ehl-i iktinān[ā] sırr-ı ebrū-yı kemāndārı
Nedendür tīr-i dil-dūz-ı sitemle zülfikār itmek
- 6 Bu nā-dānī-i nīk ü beddür ey gerdūn-ı dūn-perver
Sebeb-āzürdegi-i ehl-i fazlı ihtiyār itmek
- 7 Senūn ey çerh-ı dūn-dīrīne resm-i nā-pesendüñdür
Hemîşe kār-dān-ı mārifetle kār-zār itmek
- 8 Dirīgā bilmedüñ ey çerh-ı dūn կadr-i Ferīdūn'u
Yitürdüñ ey efāzıl düşmen āh ol dürr-i meknūnı

V

- 1 Suhan-sencidelikdür şimdi yokdur misl o üstāda
Diyār-ı Rūm u Şirāz u Semerkand u Buhārā'da
- 2 O hāletlerle vardur hātt-ı nażm-ı cān-fezā sende
Bulinmaz hātt-ı Bāgdād-ı feraḥzā-yı dil-ārāda
- 3 O bir 'Örfī [vü] Hayyām insicām-ı nażm ider hālā
'Adīlin bulmamışdur fikr-i Şa'ib şīc̄ r ü inşāda
- 4 Hilālī beñzemez aşlā o māh-ı Nahşeb-i nażma
Benümle müttefikdür ehl-i dāniş hep bu dāvāda
- 5 O merzübüm-ı Rūm'uñ Hāfiż-ı hoş-gūyı olmuşdur
Taşavvuf-gūne icād-ı kelām-ı rāst-ı mānāda
- 6 O üstād-ı Niżāmī iħtirā'a Husrev-i şānī
'Aceb mi dinse şirīnkāri-i nażm-ı dil-ārāda

IV/4b īc̄ tibār: in̄ idām İÜ

IV/5a kemāndārı: kemāndāra İÜ

V/3a 'Örfī [vü]: netinde 'Örfī-i

- 7 Niçün ol nüşha-i kübrâ-yı rengin fażl-ı ma‘ nānuñ
Felek evrâk-ı ‘ ömrin virdüñ inşâf itmeyüp yâda
- 8 Dirîgâ bilmedüñ ey çerh-ı dûn ķadr-i Ferîdûn’u
Yitürdüñ ey efâzîl düşmen âh ol dürr-i meknûnî

VI

- 1 Niçün erbâb-ı nażm-ı dil-nişîne i‘ tibâr itdüñ
Hezârin şâ‘ ir-i mu‘ ciz-dem-i ‘ İsâ-şî‘ âr itdüñ
- 2 Gelüp Bâkî vü Nefî vü Riyâzî vü Mezâkî’yi
Neşâti vü Fehîm’i şâ‘ ir-i fażl-iştihâr itdüñ
- 3 Nikât-ı Sâmi‘î vü Şehri vü Şabri vü Şâbir’le
Miyân-ı nükte-sencân-ı ‘ Acem’de iftihâr itdüñ
- 4 Dem-i cân-bahş-ı Vecdî vü Nażîm-ı nükte-perverle
Meşâm-ı ehl-i nażm-ı tâzeye nükhet-nîşâr itdüñ
- 5 Dönüp bu merzübûm-ı Rûm’uñ âhir nükte-sencânın
Bu bî-rahmî vü farş-ı kînegîden veremzâr itdüñ
- 6 Ne mümkün nażm u tensîk eyleyem ben her birin ammâ
Hezârân lahd-i ehl-i nażmı cay-ı mûr u mâr itdüñ
- 7 ‘ Aceb yek-bîn-i nîk ü bedsin ey gerdûn-ı bed-girdâr
Niçün dîvân-ı‘ ömr-i ehl-i nażmı târmâr itdüñ
- 8 Dirîgâ bilmedüñ ey çerh-ı dûn ķadr-i Ferîdûn’u
Yitürdüñ ey efâzîl düşmen âh ol dürr-i meknûnî

VII

- 1 Kaçurduñ ol hezâr-ı nağme-senc-i bâğ-ı ‘ irfâni
Esîr-i hârhâr itdüñ tîbâ‘-ı nükte-sencânı
- 2 Kime ‘ arz eylesün gül-deste-i nev-reste-i nażmîn
Çemenzâr-ı belâğatda berâ‘ at-pişe yârâni
- 3 Şikest itdüñ anuñda câm-ı ‘ ömrin bezm-i fâniide
Aña ey sâki-i gerdûn dimişken Câmi-i şâni

- 4 'Adem ikl̄imine göndermeyince durmaduñ bir an
O 'Örfi-iḥtirā' [u] ḡibṭa-pāş-ı rūh-ı Selmān'ı
- 5 Niçün kem-nām itdūñ ey sipihr-ġadr u ḥayf-ülfet
O Sehbān-ı benām-ı ȝevl̄-bahş-ı rūh-ı Hassān'ı
- 6 Feridūn gelmeye devrūnde ey gerdūn-ı dūn-perver
Zuhūr eylerse de şad Husrev-i şāhī vü Ḥākānī
- 7 O üstād-ı benāmuñ 'Āşim-āsā māteminden hep
'Aceb midür bu beyti vird idinse cümle iḥvānī
- 8 Dirīgā bilmedüñ ey čerh-ı dūn ķadr-i Feridūn'u
Yitürdüñ ey efāzil düşmen āh ol dürr-i meknūnī

3

**MERSİYE DER-ḤAKK-I MERHŪM FĀ'İZ EFENDİ
EŞ-SEHİR Bİ-MÜKERREM-ZĀDE***

[mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün]

I

- 1 Ne baksam bāga bir gün her yeri bī-zīb ü fer қalmış
Ne gül-bünde öter bülbül ne gül ne berg-i ter қalmış
- 2 Şabā ile açılmış bir yaña gül bir yaña bülbül
Ne cānān var ne hod 'āşık ne peyk-i nāme-ber қalmış
- 3 Virüp soyğun (?) çubuk gibi şavukdan nahl-i gül ditrer**
Ne ḥaḍrā cāmesi vardur ne tāc-ı pür-güher қalmış
- 4 Netice murğ-ı şad destān maķāmin eylemiş tebdīl
Ne dil faşl-ı şabā ister ne meyl-i deş ü der қalmış
- 5 Ser-i müjgān-ı çeşmüm қatré-i hūn-ābeden āsā
Gülüñ de al berginden cüdā hep ḥārlar қalmış

3 A 29a, İÜ 17a

*Başlık A: Mersiye-i Fā'iz Efendi raḥmetu'llāhi 'aleyh İÜ

**Soyğun: soğuğun

- 6 Girüp zîr-i zemîne nergis ancak bir piyâz ile
Ne esbâb-ı şafâ vardur ne elde sim ü zer kalmış
- 7 Dikilmiş naħl-i mātem sünbül-i miskîn ocağına
Ne berginden nişâne var ne bûyündan eßer kalmış
- 8 Baña bir hâlet el virdi benümle döndi bâg ancak
Kiyâs itdüm ki rakşa geldi her bir naħl-i râg ancak

II

- 1 Koyup ahvâl-i bâg u râgı baķdum cerh-ı gaddâra
O da mātem libâsin giymiş olmuş ġamla āvâre
- 2 Yere çalmış başından tâc u destâr-ı muṭallâsin
İdüp ebrû-yı nihân turre-i şeb-günde bi-çâre
- 3 Şafağdan şanma destâri ‘alevlendi o gerdûnuñ
Muşibetden anı ilkâ idince yerdeki nâra
- 4 Degüldür mâh-ı nev bir hâncer-i elmâs-gûn almış
Eline itmek ister kendüyi gerdûn-ı şad-pâre
- 5 ‘Aceb midür biribirine girse ey göñül eflâk
Bu mātemden olurlarsa daħi ser-geşte hemvâre
- 6 Bu mātem özge mātemdir bu yara çok zamân işler
İşâbet itdi sehm-i mevt zîrâ bir keremkâra
- 7 N’ola tâk-ı sipihre çâk çıķarsam eşk-i hûnînüm
Dü çeşmüm eyleyüp gülşen-serây-ı derde fevvâre
- 8 Üfûl itdi sipihr-i ‘ilm ü fazluñ mihr-i nevvârı
Kodı Fâ’iz Efendi ya‘ni ‘âlemde niçe zâri

III

- 1 Kime şimden girü ehl-i hüner ‘arz-ı hüner itsün
Kimüñle ‘andelîbân-ı belâġat-naġmeler itsün

- 2 Nesim-i lutfı pák eylerdi hep gerd-i küduretden
Kime gül-gonce-i kalb-i hazin ‘arz-i keder itsün
- 3 Anun itdükleri i‘câzî nazm-i rûh-bahşâda
Debistân-i belâgatda gelüp nev‘-i beşer itsün
- 4 Düşince emr-i pür-eşkâli ‘aklä-1 evvelüñ bilmem
Kimi şimdien girüp râh-1 şavâba râh-ber itsün
- 5 Çün ol bahîr-i feşâhat zîr-i hâki eyledi me ‘vâ
Kim artık mahfel-i erbâb-1 fazlı pür-güher itsün
- 6 Ayağın cidd o mahdûm-i güzîde nâz-perver yok
Mahâdîmûn kim artık meclis-i pür-zîb ü fer [itsün]
- 7 Gel ey çeşmüm bu yüzden dem-be-dem eşküñ revân eyle
Ki her bir կaşresi կangı zemine reh-güzer itsün
- 8 Dem-â-dem ağlasan var vechi zîrâ mâder-i devrân
Getürmez müşlini mehd-i vücûda ey dil-i nâlân

IV

- 1 ‘Aceb deryâ-yı ‘ilm ü fazl idi ol zât-i bî-hemtâ
Anun her bir kelâmi olmuşdı lü ’lü ‘-i lâlâ
- 2 Veli mir’ât-1 İskender gibi ‘âlem-nümâ idi
Yoğ-ıdı tînet-i pâkinde anun ǵill u ǵışş aşlâ
- 3 Devâtuñ ʐulmet-âbâdından ‘ayn-i âb-1 hâyvânı
Bu bâga lüle-i kilkinden itmişdi Hûdâ icrâ
- 4 Zebân-1 pâki gül-berg idi gülzâr-1 belâgatda
Anun dürr-i kelâmi şebnem olmuşdı aña gûyâ
- 5 O gül-berg-i muṭarrâ-yı çemenzâr-1 ma‘ânîye
Hele olmuşdı murğ-1 sidre-ârâ bûlbûl-i şeydâ

- 6 Katı müştâk idi ammâ hezâr-ı rûhuna anuñ
Gerekse sidre vü tûbâ gerekse cennetü'l-me 'vâ
- 7 Gelür bir gün diyü gülşen-serây-ı 'adn ü firdevse
O hasretle dü-tâ olmışdı artık kâmet-i tûbâ
- 8 O pervâz itdi bâg-ı kudse ammâ künc-i mihnetde
Kodı çok murğ-ı cân-ı nâ-tüvâni dâm-ı hasretde

V

- 1 Niçe taş atmasun erbâb-ı dil hiç çerh-ı nâ-dâna
'Adû-yı cân olup eyler hûşûmet şâhib-iz' âna
- 2 Dil ü cânın fetîle eyleyüp sûzân ider her şeb
Felek ehl-i dili hep döndürür şem'-i şebistâna
- 3 Kaçan bir yerde bulsa bî-nevâ bir kaç suhan-dâni
Getürür anları birden çü müsîkâr-ı efgâna
- 4 Dirîğ itmezdi nâ-dândan bulaydı âb-ı hayvâni
Velî bir kâtresin virmezdi hiç müşkil-pesendâne
- 5 'Aceb kûteh-tabî' atdur felek bir ehl-i dânişden
Eline alsa bir gevher atar tâ kâ'r-ı 'ummâna
- 6 Bu važ'ı tûrsun ammâ bulsa hâk-i pây-i nâ-dâni
Anı helvâ şanup ilkâ ider bî-çâre dendâne
- 7 Yiter gerdûndan itdüñ esb-i şekvâ dahli yok anuñ
Gider kalmaz bu fânîde ne ferzâne ne dîvâne
- 8 Hemân ey dil benümle nevhâlar eyle fiğân eyle
Derûn-ı sinenüñ âteşlerin artık 'ayân eyle

VI

- 1 Bu bâguñ bülbülü mecrûh-ı hâr-ı hârhâr olsun
Gül-i şad-bergi bâd-ı âh ile hep târmâr olsun

- 2 Bu mātemle benefše gömgök olsun ser-nigūn olsun
Derūn-ı lāle gönlüm gibi dā'ım dāgdār olsun
- 3 Kesilsün cūy-ı dil-cūyuñ ayağı bāğ-ı 'ālemden
Dü-çeşm-i 'āşık-āsā 'ayn-i nergis eşk-bār olsun
- 4 Bu bāğuñ sünbüli hep dūd-ı āh-ı ehl-i derd olsun
Şebān-rūzī o sünbüł hem-ser-i zülf-i nigār olsun
- 5 Anuñ her serv-i şimşādı çemende ķasķatı ķalsun
O bālā ķadlerüñde 'āşik-ı bī-cānı mār olsun
- 6 Tarāvet bulmasun yārān ebr-i-nev-bahārıden
Gülüñ ruhsāresi bād-ı fenādan bir ǵubār olsun
- 7 Bu kōhne bāğ içinde nefħa-i şur-ı ķiyāmet-zā
Hemān şimden girü feryād u efgān-ı hezār olsun
- 8 Çün ol verd-i muṭarrā-yı vefā yok bāğ-ı 'ālemde
Hezārān hüner-i dem-bestə ķalsun naħl-i mātemde

VII

- 1 Yiter bu nevħa 'Āşim böyledür taķdir-i Rabbānī
Bu dehr-i bī-beķāda her kes olsun mevtle fānī
- 2 İdüp ber-bād 'ömrin taħtını tābūt ider devrān
Bu mūlk-i bī-beķānuñ ādem evlādi Süleymānī
- 3 Hüner ancaq bu fānīde aňılmaq nīk-nām ile
Ecel yoħsa unitmaz ne gedāyāni ne şāhāni
- 4 O zāt-ı raħmet-āyātuñ gönüł tā haşre dek ķaldı
Derūn-ı sine-i bī-kīnelerde derd-i hicrāni
- 5 Şebān-rūzī cenāb-ı müsteṭāb-ı hażret-i Haķ' dan
Derūn-ı cān u dilden hep budur mes 'ūl-i aħdānī
- 6 Ola ol būlbül-i gül-bün-fürūz-ı 'išmetüñ dā'ım
Maķām-ı bāğ-ı cennet virdi rūy-ı luṭf-ı Yezdānī

- 7 Hudâ 'allâme-i dehri mu' ammer eyleyüp dâ 'im
Haçadan hifz ide devlet-serây-ı 'ilm ü 'irfânı
- 8 Serâyuñ gülşen-i 'iffet-hezârı kâ 'im olsun hep
O gülşende gül-i feyz-i İlâhî dâ 'im olsun hep

4

[TESDÎS]*

[mef'ülü fâ'ilâtü mefa'ılıü fâ'ilün]

I

- 1 'Âlemde âdem eyleye mi her dem 'âlemi
2 Mümkün midür müdâm ola şâdî vü hurremî
3 Demlerde geçmemiş Cem'[e] devrûnde her demi
4 Ol dahî yirmiş ey dil-i ǵam-didemüz ǵamı
5 *Her kes be-kadr-i hiş giriftâr-ı mihnetest***
6 *Kes râ ne-dâdeend berât-ı müsellemî*

II

- 1 'Azl irmesün diyü kapuya hep nigâh ider
2 'Âlemde şanma 'âlemi erbâb-ı câh ider
3 Bîm-i zevâl mülk ile şehlerde âh ider
4 Ol âh-ı cân-güdâz ile çerâhi tebâh ider
5 *Her kes be-kadr-i hiş giriftâr-ı mihnetest*
6 *Kes râ ne-dâdeend berât-ı müsellemî*

4 A 37b, İÜ 23b

*Başlık : Müseddes-i Âsim Efendi İÜ

** "Herkes kendine göre belaya uğrar. Hiç kimseye güvende olma berati (güvencesi) verilmemiştir." (Ebu'l-Ferec-i Segzî -ö. 393/1003-)

III

- 1 Bay u gedā-yı ‘ālem ile itsen ülfeti
- 2 Anlarla eylesen dün ü gün dahı şohbeti
- 3 Boşına ey göñül unıdurduñ bu miñneti
- 4 Gitsün gedā ġanı ider ızhār-ı ‘usreti
- 5 *Her kes be-kadr-i hiş giriftär-i mihnetest*
- 6 *Kes rā ne-dādeend berāt-ı müsellemī*

IV

- 1 Gül-hande haddi yok ne kadar nā-tüvān yatur
- 2 Ser-kūçelerde de çogi bī-āb u nān yatur
- 3 Gül-pisterinde yanağını nīm cān yatur
- 4 Şanmañ cihānda şiyt u şadā-yı figān yatur
- 5 *Her kes be-kadr-i hiş giriftär-i mihnetest*
- 6 *Kes rā ne-dādeend berāt-ı müsellemī*

V

- 1 ‘Āşim budur felekde hemān muķteżā-yı hāl
- 2 Ādemde eksük olmaya hüzn ü ġam u melāl
- 3 Bir kimse şād u hurrem ola her zamān muhāl
- 4 Bu beyti dinle tesliyeti her dem andan al
- 5 *Her kes be-kadr-i hiş giriftär-i mihnetest*
- 6 *Kes rā ne-dādeend berāt-ı müsellemī*

5
[TESDÎS]*

[fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn]

I

- 1 Bir belâyâ û gam ki ehlin bulmada nâ-çâr olur
- 2 Bu dil-i zâra gelür şol deñlü ülfetdâr olur
- 3 Câme-ḥâbında bulur anı ķaçan bîdâr olur
- 4 Belki rûz-1 haşre dek anuñla yâr-1 ȡâr olur
- 5 *Kanda bir ûam yârsuz ķalsa benümle yâr olur*
- 6 *Bir belâ kim şâhibin bulmaz bañâ ûam-ḥâr olur*

II

- 1 Derd-i bî-dermân-1 ‘aşk-1 yâra oldum mübtelâ
- 2 Kârum âh u nâle-i dil-sûzdur şübh u mesâ
- 3 Deşt-i miñnet kûh-1 ûam beytü'l-ħazen degdi bañâ
- 4 Arkası üzre yaturlar şimdi erbâb-1 belâ
- 5 *Kanda bir ûam yârsuz ķalsa benümle yâr olur*
- 6 *Bir belâ kim şâhibin bulmaz bañâ ûam-ḥâr olur*

III

- 1 Faşl-1 gül geçdi irişdi yine hengâm-1 hazân
- 2 Gitdi bülbül ķalmadı gülşende feryâd u figân
- 3 Gördi her ûamla belâ kim anda yoķdur bülbûlân
- 4 Geldiler âhir derûn-1 dilde tûtdilar mekân
- 5 *Kanda bir ûam yârsuz ķalsa benümle yâr olur*
- 6 *Bir belâ kim şâhibin bulmaz bañâ ûam-ḥâr olur*

IV

- 1 H̄āba varsam gezdiğum kūy-ı belādur ey göñül
- 2 Çeşmüm açsam gördiğum rūy-ı belādur ey göñül
- 3 Bāga varsam kısmetüm būy-ı belādur ey göñül
- 4 Dönsem andan maḥrecüm sūy-ı belādur ey göñül
- 5 *Kanda bir ḡam yārsuz ḳalsə benümle yār olur*
- 6 *Bir belā kim şāḥibin bulmaz bañā ḡam-ḥ̄ār olur*

V

- 1 Çāre yokdur kayd-ı ḡamdan bañā āzād olmağa
- 2 Yoğ naṣībüm bildüm artık bir nefes şād olmağa
- 3 Āh-ı dilden tutdı yüzin kaşrı ber-bād olmağa
- 4 Haşre dek yoğ çāre artık behcet-ābād olmağa
- 5 *Kanda bir ḡam yārsuz ḳalsə benümle yār olur*
- 6 *Bir belā kim şāḥibin bulmaz bañā ḡam-ḥ̄ār olur*

VI

- 1 Gūşe-i miḥnetde alsam destüme cām-ı Cem'i
- 2 Yine bīrūn u derūnı gösterür rūy-ı ḡamı
- 3 ḡamsuz olma᷇ bulmadum ‘ālemde ‘Āşim bir demi
- 4 Böyle buldum böyle terk itsem gerek bu ‘ālemi
- 5 *Kanda bir ḡam yārsuz ḳalsə benümle yār olur*
- 6 *Bir belā kim şāḥibin bulmaz bañā ḡam-ḥ̄ār olur*

6
[TESDÎS]*

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

I

- 1 Hâtırum yıkma ‘ adû ey dost vîrân görmesün
- 2 Yapma gönlüm dil ani ma‘ mûr bir an görmesün
- 3 Kimse gönlüm turreden a‘ dâ perişan görmesün
- 4 Luť idüp cem‘ iyyeti her ķalb-i nâ-dân görmesün
- 5 *Gülmesün düşmen baña râhm eyle giryân görmesün*
- 6 *Ceşm-i hûn-âlûde rûy-ı haşmı handân görmesün*

II

- 1 ‘ Âşık-ı dirîneye cânâ cefâ lâyîk midur
- 2 Nev-heves ‘ uşşâka söyle yâ vefâ lâyîk midur
- 3 Bi-güneb bu zâra tertîb-i cezâ lâyîk midur
- 4 Nâr-ı hicre ya‘ ni yakmaķ dil-berâ lâyîk midur
- 5 *Gülmesün düşmen baña râhm eyle giryân görmesün*
- 6 *Ceşm-i hûn-âlûde rûy-ı haşmı handân görmesün*

III

- 1 Âh u nâlem gûş-ı haşma nağme-i bülbül gelür
- 2 Çeşmine her ķatre-i hûn-âbe berg-i gûl gelür
- 3 Dûd-ı âhumda dem-â-dem tâze bir sünbül gelür
- 4 Şanma sünbül dil-berûñ başındaki kâkül gelür
- 5 *Gülmesün düşmen baña râhm eyle giryân görmesün*
- 6 *Ceşm-i hûn-âlûde rûy-ı haşmı handân görmesün*

6 A 38b, İÜ 24b

*Başlık : Müseddes-i ‘Âsim Efendi İÜ

II/2 ķatre: nazra İÜ

IV

- 1 Dilde yüz biñ yara var şemşir-i cevrüñden senüñ
- 2 Añma súrâh-ı teni hiç tîr-i cevrüñden senüñ
- 3 Dostum ñamnâk olur tañır-i cevrüñden senüñ
- 4 Düşmenümse şad olur tañır-i cevrüñden senüñ
- 5 *Gülmesün düşmen baña râhm eyle giryân görmesün*
- 6 *Ceşm-i hûn-âlûde rûy-ı haşımı hanûdân görmesün*

V

- 1 Şimdi demler sürmede ‘Âşim o şûh aqyâr ile
- 2 Hayli demdür hiç görüşmek olmadı dil-dâr ile
- 3 ‘Âlemi ‘arz eyle sen de kilk-i gevher-bâr ile
- 4 Hatm it ammâ mañla‘-ı Vecdi-i sihîr-âşâr ile
- 5 *Gülmesün düşmen baña râhm eyle giryân görmesün*
- 6 *Ceşm-i hûn-âlûde rûy-ı haşımı hanûdân görmesün*

7

[TAHMİS]*

[fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilün]

I

- 1 Bâg-ı ‘âlemde kimi gül gibi hanûdân ancak
- 2 Kimisi ebr-i bahâri gibi giryân ancak
- 3 Kimi bülbül gibi pür-şîven ü efgân ancak
- 4 *Hâl-i ‘âlem ezelî böyle perişân ancak*
- 5 *Kimi hanûdân kimi giryân kimi nâlân ancak*

II

- 1 Kimi Mecnûn gibi dil-bestesi-zülf-i tarrâr
- 2 Kimi Ferhâd gibi mâ’il-i şîrin-güftâr
- 3 Kimi sâye gibi üftâde-i nâzük-reftâr
- 4 *Kimisi bülbül-i nâlân-ı gül-i ‘arz-ı yâr*
- 5 *Kimi pervâne-i şem ‘-i ruh-ı cânân ancak*

7 A 39a, İÜ 25a

*Başlık: Muhammes-i ‘Âşim Lügaz li-Bâkî İÜ

III

- 1 Taht-1 ‘işretde kimi Cem gibi fermân-fermâ
- 2 Kimi maḥkûm-1 miḥen ‘âşîk-1 maḥzûn-âsâ
- 3 Kimi gülzârı kimi külhanı itmiş me’vâ
- 4 *Bu cihân kimine kaşr-ı tarab u ‘îş u şafâ*
- 5 *Kiminüñ miḥnet ile başına zindân ancağ*

IV

- 1 Ne bağış saltanat u haşmet-i Efrîdûn'a
- 2 Ne tehî kîse gedâya ne zer-i Kârûn'a
- 3 Ne gül-âlûde pelâsa ne nażîf iksûna
- 4 *Pây-mâl olmada âhir şütür-i gerduña*
- 5 *Pâdşâh ile gedâsı hele yeksân ancağ*

V

- 1 Kimse ‘Âşim olımaç vâķîf-1 esrâr-1 nihân
- 2 Olsa ger Bû-‘Ali-yi vakıt u Felâṭûn-1 zamân
- 3 Olmadı kimseye ser-bestे bu esrâr ‘ayân
- 4 *Bâkiyâ hânkah-1 ‘âlem-i hayretde hemân*
- 5 *Her gelen kimse bu esrâr ile hayrân ancağ*

8

[TAHMİS]

[fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilün]

I

- 1 Kâmetüñ serv-i semen-sâye-i hâṭır-cûdur
- 2 Kemerüñ anı kuşatmış güzelüm bir cûdur
- 3 Leblerüñ konmuş aña tûṭî-i hikmet-gûdur
- 4 *Ruḥuñ ey ḡonçe-dehen berg-i gül-i hod-rûdur*
- 5 *Dir gören zülf-i siyehkâruñ içün şebbûdur*

II

- 1 Gülşenümdür ne ‘aceb kūyuñ me ’vā kılsam
- 2 Bülbül-āsā nağamāt-ı feraḥ-efzā kılsam
- 3 Bāg-ı hüsnüñ ne olur seyr ü temāşā kılsam
- 4 *Ruhlaruñdan ne ‘aceb būse temennā kılsam*
- 5 *Ey lebi ḡonçe ‘izāruñ gūl-i şeftälūdur*

III

- 1 Kalmadı hıttā-i Rūm u Ḥoten ü Çīn ü Hıttā
- 2 Gam-ı zülf ü ruḥ-ı gülgün ile mānend-i şabā
- 3 Gice gündüz dimeyüp ‘ālemi gezdüm cānā
- 4 *Gerçi ḥāl ü ḥaṭuñ āşüftesi çoķdur ammā*
- 5 *Beni dīvāne ķilan silsile-i gisūdur*

IV

- 1 Çok cevāhir bulinur ‘āşık-ı giryānuñda
- 2 Ne yatur görsen eger lüccce-i ‘ummānda
- 3 Neleri var hele baķ vālih ü ḥayrānuñda
- 4 ‘Āşikuñ ka‘r-i yem-i ǵuṣṣa-i hicrānuñda
- 5 *Sadef-i dīde-i ǵam-dīdesi pür-lü ’lü ’dür*

V

- 1 Bir ķazā vü ķader oldı baña čerh-ı bed-mihr
- 2 Nāz ile derd-i ser oldı baña čerh-ı bed-mihr
- 3 Tīg-ı bürrān çeker oldı baña čerh-ı bed-mihr
- 4 *Sol ķadar cevr ider oldı baña čerh-ı bed-mihr*
- 5 *Sanki bir dil-ber-i meh-rū-yı hilāl-ebrūdur*

VI

- 1 Şi‘rdür revnaķ-ı ḥayl-i şu‘ arā vü ʐürefā
- 2 Şi‘rdür zīnet ü zīb-i fuşaḥā vü bülegā
- 3 Her zamān ‘Āşım-ı nazm-āver-i hoş-gūy-āsā
- 4 *N’ola meyl itseler eş‘āruña erbāb-ı şafā*
- 5 *Bākiyā şī‘r degüldür bu bir akar şudur*

9
[TAHMİS]*

[mefâ'îlün mefâ'îlün mefâ'îlün mefâ'îlün]

I

- 1 Göñül şübh u mesâ bu nâle vü efgâni n'eylersin
- 2 Mişâl-i murğ-ı gülşen bî-me 'âl elhâni n'eylersin
- 3 Ya dâg u şerhalarla sîne-i sûzânı n'eylersin
- 4 *Eger cân virmeyin dirseñ ǵam-ı cânâni n'eylersin*
- 5 *Nîşâr-ı pây-ı cânâñ itmeyüp ya câni n'eylersin*

II

- 1 Şu deñlü ža' fa varmış şanki olmuş teb-zede biñ yıl
- 2 Vüfür-ı ža' f ile ķalmış reh-i 'aşķuñda pâ-der-gil
- 3 Gezerken dahî olmuş mübtelâ-yı derd-i hasret bil
- 4 *Senüñ bir ǵamzeñe tâkat getürmez 'âşık-ı bî-dil*
- 5 *Yanuñca gezdürüp ol tiğ-i hûn-eşâni n'eylersin*

III

- 1 Eger dil-şâd iderseñ sevdigüm aǵyâr-ı ǵaddâri
- 2 Dirîğ eylerseñ ol zill-ı zalîl-i zülf-i tarrâri
- 3 Yanuñdan dûr idüp dirîne hasretnâk u ǵam-hâri
- 4 *Eger kim boynı baǵlu կul idinmezseñ dil-i zâri*
- 5 *Bu ҳalqa ҳalqa gîsû-yı 'abîr-eşâni n'eylersin*

IV

- 1 Mişâl-i lâle âhir ǵarķa-i hûn-ı derûn oldum
- 2 Benefše gibi hûzn-i dem-be-demle ser-nigûn oldum
- 3 Bahârin şan geçirmiş murğ-ı pür-şamt u sükûn oldum
- 4 *Hevâ-yı kâkül ü fikr-i dehâniyla zebûn oldum*
- 5 *Tutalum kim anuñla söyleşilmiş anı n'eylersin*

9 A 40b, İÜ 25b

*Başlık : Muhammes-i 'Âsim Lügaz li-Hâletî İÜ

V

- 1 Olur elbette ‘Âşım mā-cerā-yi dīdemüz zāhir
- 2 Ne mümkün itmemek hūn-āb-ı eşki zāhir ü bāhir
- 3 Ne semte ‘azm iderseñ ġamzeler hep hāzır u nāzır
- 4 *Tuyarlar yāreden ey Hāleti hūn-ı dilūn āhir*
- 5 *Anuñ ağzin tutarsañ dīde-i giryānı n’eylersin*

[MÜSTEZAD]

1

[*meʃ'ūlü meʃā'ılı meʃā'ılı fe'ülün*]

- 1 Öldürdi beni miḥnet-i bī-ġāyet-i hicrān
Ey serv-i ḥirāmān
Gel hāl-i perişānuma baķ n’eyledi devrān
Ey zülfī perişān
- 2 Bir kerre ne var hāl-i perişānuma baķsañ
Çeşm-i siyehünlə
İtme bu teğāfülle beni bī-ser ü sāmān
Ey gözleri fettān
- 3 Dil bülbül-i pür-şiven-i gülzār-ı ġamuñdur
Bir hayli zamān var
Bir an güzār itmedi kim olmaya nālān
Ey mā’il-i efgān
- 4 Efgān ile bülbülleri mebhūt iderüz biz
Gülzār-ı cihānda
Yok bizcileyin bülbül-i şūrīde vü giryān
Hem vālih ü hayrān
- 5 Hep böyle imiş ‘ādeti hūbān-ı cihānuñ
Tā rūz-ı ezelden
Cevr eyleyeler ‘āşıka ey Âşım-ı hayrān
Her lahzā vü her an

İBTİDĀ-İ GAZELİYYĀT

[HARFÜ'L-ELİF]**

1

[fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilūn]

- 1 Bāğ-ı ġamda dil hezār-ı nāle-perverdür baña
Sīnede her tāze dāğum bir gül-i terdür baña
- 2 Şām-ı ġamda şem^c-i bezm-i ġayre yokdur minnetüm
Şu^c le-i āh-ı derūnum şem^c-i enverdür baña
- 3 Kūy-ı yāre gāh cūy-ı eşk-i çeşm-i hūn-feşān
Gāh ey dil gird-bād-ı āh reh-berdür baña
- 4 Şāh-ı heft-iķlīm dürür cāngāh-ı hasretüm
Şu^c le-i āh-ı derūn zerrīn efserdür baña
- 5 Hüsrev-i kişver-güşā-yı mülk-i nazm-ı dil-keşüm
Şimdi iķlīm-i suḥān ^c Āşim müsaħħardur baña

2

[mefā' ilūn fe' ilātūn mefā' ilūn fe' ilūn]

- 1 Şunardı sāķi-i gül-ruh şarāb-ı nāb baña
Egerçi dikmese göz böyle her ḥabāb baña
- 2 Başumla varmaz idim ben ayağuña sāķī
Ḩumār-ı bāde velī virdi iżtirāb baña
- 3 'Aceb mi āteş-i āh-ı derūn-ı dil virse
Bu kılca cān ile zülfinde piç ü tāb [baña]

**Başlık : Kāfiyetü'l-elif İÜ

1 A 42b, İÜ 32a

2 A 42b

- 4 Tulū' -ı şubh-ı vişale terakkubum var iken
Gelür mi şām-ı ḡam-ı fürkatüñde ḥāb baña
- 5 'Adū olur eleminden çekerse ey 'Āşim
O mest-i cām-ı ḡażab ḥançer-i 'itāb baña

3

[mefā' ilün fe' ilātün mefā' ilün fe' ilün]

- 1 Ne lāzim ey şeh-i hüsn ü bahā sipāh saña
Dü kevni itmege ḡāret yiter nigāh saña
- 2 Bu rūzgārda ey gül dayanma tāzelige
Hezār-ı dildenirişmez mi āhir āh saña
- 3 Yitürdi 'aklını ey zülf-i dil-rübā sende
'Aceb mi bakṣa dil-i zār gāh gāh saña
- 4 Dükenmeye ḡam-ı dil ḥaşre dek mezārumda
Lisān-ı ḥāl ile nakl itse her giyāh saña
- 5 Қalem-rev-i suḥana mālik olduñ ey 'Āşim
Yiter bu 'ālem-i fānide böyle cāh saña

4

[mefā' ilün fe' ilātün mefā' ilün fe' ilün]

- 1 Fiğān-ı bülbül-i dilden midür hicāb saña
Nedendür ey gül-i nev-res bu ıżtırāb saña
- 2 Doğınmasun diyü 'aynū'l-kemāl-i mihr-i sipihr
Hemīşē dūd-ı dilüm çekmede niķāb saña
- 3 Bu ebruvān u bu çeşm ü bu turreden ḥālī
Ne yüzden imdi müşābihdür āftāb saña

3 A 42b

4 A 43a, İÜ 32a

- 4 Felekde bulmadum ey tîg-i cân-sitân-ı kažâ
Bir özge ebru-yı dil-dârdan kırâb saña
- 5 Қasem be-tîg-i kažâ ey nigâh-ı hûn-âşâm
Şarâb-ı hûn-ı dilüm dirdi âb ü tâb saña
- 6 Füsün-şîrâzi-i ehl-i başirete besdür
Külâh-gûşede ol çeşm-i nîm-hâb saña
- 7 Ne hânmânları ber-bâd eylemişsin sen
‘Aceb mi ‘Âşim-ı zâr olsa dil-harâb saña

5

[mefâ‘îlün mefâ‘îlün mefâ‘îlün mefâ‘îlün]

- 1 Serümde lâne-i bûm-ı belâ oldu bugün peydâ
Senûn sevdâ-yı zülfüñ dilde itdi baķ cünûn peydâ
- 2 Neler aşdı serümden kûh-ı ǵamda ey lebi şîrin
Dağı olmış degüldi Kûh-ken’le Bi-sütûn peydâ
- 3 Doķınmakdan degül hâlî şabâ ol zülf-i şeb-gûne
Nice dilde ķarâr olsun yaħud cânda sükûn peydâ
- 4 Hevâdârı olan ol serv-i bâg-ı ‘işve vü nâzuñ
İki dîdem gibi itsün dü çeşmi cûy-ı hûn peydâ
- 5 Güli peyveste gördüm sünbül-i zülf-i dil-ârâma
‘Aceb mi āhum itse şu‘ le vü dûd-ı derûn peydâ
- 6 Güm olsa ķalmasa sihr ü füsün ‘âlemde bir demde
İder câdû-yı ǵamzeñ yine biñ sihr ü füsün peydâ
- 7 Nazîre şî‘r-i Vecdi‘ye diyen ey ‘Âşim-ı hoş-dem
Senûn taboolañ gibi birtaboolañ -ı pür-feyz eylesün peydâ

4a tîg-i cân-sitân-ı kažâ: tîg-i hûn-feşân-ı kažâ İÜ

5 A 43a, İÜ 31b

6

[fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn]

- 1 Gönlümi āh itse zülf-i dil-sitānından cüdā
Murğı tünd-bād ider şan āşiyānından cüdā
- 2 Bī-nişān oldu göñül hāk içre daхи ölmədin
Tīr-i müjgānı kemān-ı ebruvānından cüdā
- 3 Ey dil-i şad-pāre mest-i çeşm-i dil-berden şakın
Bir dem olmaz tīg-i tīz-i ǵamze yanından cüdā
- 4 Taşı taş üzre ǵomaz dünyāda seyl-i eşkümüz
Oldı zīrā kūy-ı yār-ı mihrbānından cüdā
- 5 Қanda varsam bī-ķarār olsam ‘aceb mi Āşımā
Oldum ol şāh-ı cemālūn āstānından cüdā

7

[mefā‘īlūn mefā‘īlūn mefā‘īlūn mefā‘īlūn]

- 1 Ele çün girmedi ol meh-cebinüm āftāb-āsā
N’ola dünyayı geşit itsem sırişk-efşān sehāb-āsā
- 2 Yiter iñletdüñ ey şūh-ı cihān mızrāb-ı hasretle
Benüm bu sīne-i pür-şerhamı çeng ü rebāb-āsā
- 3 Getürmez oldu artık rūzgār evzā‘ ina tākat
Dil-i üftāde-i bahır-i ǵam u miḥnet ḥabāb-āsā
- 4 ǵam-ı hatt-ı dil-āvīzüñ yazılmış ser-te-ser cānā
Ele bir kerre al bārī dil-i zārı kitāb-āsā
- 5 Hazer zāhidle şohbetden keder-pervedür ey ‘Āşim
Saña bir hem-dem olmaz cām-ı ser-şār-ı şarāb-āsā

6 A 43b, İÜ 26b

7 A 43b, İÜ 26b

8

[*mefâ’ İlün mefâ’ İlün mefâ’ İlün mefâ’ İlün mefâ’ İlün*]

- 1 Dile ḥalvet-serây-ı ten ‘ aceb deycûr olur cânâ
Senüñ mihr-i cemâlûñden ne dem mehcûr olur cânâ
- 2 Hele ‘ anber şemîmin micmer-i sûzânda fîkr eyle
Göñülde sırr-ı hâlüñ baķ nice mestûr olur cânâ
- 3 ‘ Aceb berzahda kaldum ben dil-i nâ-dîde-meşreble
Ne tâb-ı vaşluña ķâdir ne senden dûr olur cânâ
- 4 Mişal-i câm-ı meh bezm-i ǵamuñda sâğar-ı hûrşîd
Benüm ḥavfum budur işkeste vü meksûr olur cânâ
- 5 Қâzâ şâhîndan âhir haṭ yaraşup[yaza] ruhsâruñ
Helâk-ı ‘ Âşîm-ı dil-hasteye menşûr olur cânâ

9

[*fe’ ilâtün fe’ ilâtün fe’ ilâtün fe’ ilün*]

- 1 Olimaz zühre-i zehrâ saña cânâ lâlâ
Beñzemez mâh-ı şeb-ârâ saña cânâ lâ lâ
- 2 Sendeki cilve vü güftâr-ı dûrer-bârî mı var
Beñzesün mi hele Tûbâ saña cânâ lâ lâ
- 3 Tuḥfe bir dürr-i yetim-i şadef-i ‘ âlemde
Beñzemez lü ’lü-i lâlâ saña cânâ lâ lâ
- 4 Ne beşerdür ne melekdür ne perīde gelmiş
Ne gelür hüsn ile hemtâ saña cânâ lâ lâ
- 5 ‘ Âşîm-ı zâr gibi derde ḥamûl şâbir
Gelimez ‘ âşıķ-ı şeydâ saña cânâ lâ lâ

8 İÜ 31b

9 İÜ 32b

HARFÜ'L-BĀ*

10

[mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün]

- 1 Bu bezmüñ cāmī da sākīsi de mestānuñ olsun hep
Meyüñ de neşvesi derd-i seri yārānuñ olsun hep
- 2 Çalılmışdur şarāb-ı ṭās-ı mihri sāki-i čerħuñ
Bize bir қatresi lāzim degüldür anuñ olsun hep
- 3 Ne dil-şādum bahārindan ne mahzūnum hāzānından
Bu bāguñ verd ü hārı murğ-ı şad destānuñ olsun hep
- 4 Baňa hāk-i mezellet evc-i 'izzetle ber-ā-berdür
Bu bezmüñ şadrı da tevkīri de nā-dānuñ olsun hep
- 5 Ne va' d-i vaşlıñ itsün ne va' īd-i fürkatin dil-ber
Bükā şimden girü ağıyār-ı bed-peymānuñ olsun hep
- 6 Eger yıldız ķadar da naķdüm olsa müsteri çıkmam
Bu germiyyet bu bāzār ol meh-i Ken' ān'uñ olsun hep
- 7 O şūluñ pāyın öpmekden miyānın koçmadan 'Āşim
Ben el çekdüm o devletler ser-i dāmānuñ olsun hep

11

[mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün]

- 1 Gü'l-i şād-āb u gülşen 'andelib-i zāruñ olsun hep
Baňa şimdi gerekmez anlar ol ġam-hāruñ olsun hep
- 2 Alışdum şām-ı ġamda derd-i hicre va' de-i ferdā
Baňa lāzim degüldür ol keremler yārūñ olsun hep
- 3 O nāz u şīveler ol 'işveler ol cilveler cānā
Yiter oldı bize şimden girü ağıyāruñ olsun hep

*Başlık A: Қāfiyetü'l-bā İÜ

10 A 43b, İÜ 33a

11 A 44a, İÜ 33b

- 4 Şeb ü rûz-ı belâda şu^c le-i âhum kifâyetdür
Meh ü hûrşîd-i enver çerh-ı bed-girdâruñ olsun hep
- 5 Yerüm hâk-i mezelletdür enîsum derd ü mihnetdür
Sa^c âdetle nûhûset baht-ı nâ-hemvâruñ olsun hep
- 6 Bizi öldürdi zehr-i ķahri artık sûdmend olmaz
Şarâb u nukl-ı luťfi dehr-i bed-âzâruñ olsun hep
- 7 Yiter zîb-i serüm dâgumla dûd-ı âhum ey^c Âsim
Gül ü sünbülleri gûlzâr u sünbülbâruñ olsun hep

12

[*mefâ’îlün mefâ’îlün mefâ’îlün mefâ’îlün mefâ’îlün*]

- 1 Duhân u âteşüm âh-ı dil-i nâ-şâda virdüm hep
O gûlzârum ne sünbûl ķaldı ne gûl bâda virdüm hep
- 2 N’ola Cibrîl’e şunsa gâhi tîg-ı tîz-i müjgânla
O çeşm-i ǵamzekâra hûn-ı dilden bâde virdüm hep
- 3 Benüm ne’m ķaldı ey hûbân-ı ‘âlem ‘âkl u fikrümde
Bugün bir şûh-ı tânnâz-ı firîb-icâda virdüm hep
- 4 O şûha^c arz idem bir gün diyü hâl-i perişânum
Ayağ-ı râha re’sü'l-mâli ol sevdâda virdüm hep
- 5 Ziyân-ender-ziyânnum var bu bâzârumda ey^c Âsim
Ki ser-vaktüm nuķûdîn dürr-i isti^c dâda virdüm hep

13

[*mefâ’îlün mefâ’îlün mefâ’îlün mefâ’îlün mefâ’îlün*]

- 1 Semenzâr-ı laťfî gâhi kim taşvîr ider meh-tâb
Anuňla hûldi bâg-ı kûyuña tanzîr ider meh-tâb
- 2 Felekde rûşen oldı gün gibi hâleyle encümden
Ki mûlk-i Şam’ı cünd-i Rûm ile teshîr ider meh-tâb

12 A 44a, İÜ 33b

13 A 44b, İÜ 26b

- 3 ' Aceb mi gāhi pāy-endāz iderse ak̄ dībāyı
O şāh-ı mūlk-i nāz u ' işveye tevkīr ider meh-tāb
- 4 O dil kim çāk çāk olmaz aña tāb-ı ruḥuñ düşmez
Nice eyvān-ı revzen-besteyi tenvīr ider meh-tāb
- 5 O zerrīn cāme şūhı gösterürse şahıñ-ı kūyında
Dil-i nā-kāmı ' Āşim vāşıl-ı iksīr ider meh-tāb

14

[mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün]

- 1 Getürmez h̄āb-ı çeşm-i encüme feryādumuz her şeb
Senün ' aşkuñla ey meh hep budur mu' tādumuz her şeb
- 2 Felekde şanma encüm açmada sūrāhlaranca
Bizüm bu nāvek-i āh-ı belā icādumuz her şeb
- 3 ' Aceb mi şerha şerha dāg dāg olsa benüm s̄inem
Yatur koynında aḡyāruñ şeh-i bī-dādumuz her şeb
- 4 ' Aceb cānā perişān-h̄ābdur sevdā-yı zülfüñle
Firāş-ı künc-i ġamda bu dil-i nā-şādumuz her şeb
- 5 ' Aceb midür bizi zār itse her gün čerh ey ' Āşim
Getürmez h̄āb-ı çeşm-i encüme feryādumuz her şeb

15

[mefā' ūlü fā' ilātū mefā' ūlü fā' ilün]

- 1 İtse eṣer n'ola güle feryād-ı ' andelīb
Sūz-āşinā imiş dil-i nā-şād-ı ' andelīb
- 2 Her tīfl-ı ḡonçe dāne-i şebnem döküp yine
Olmuş kemend-i ' aşķ ile şayyād-ı ' andelīb

14 A 44b, İÜ 33a

15 A 44b, İÜ 33a

1a eṣer n'ola: n'ola eṣer İÜ

- 3 Ey gül derün-ı s̄inede bir derdi olmasa
Olmazdı nâle itmege mu^ctâd ^c andelib
4 Eşk-i dü çeşmi itmese iṭfâ yakardı hep
Bâğ-ı cihâni âh-ı ^c alev-zâd-ı ^c andelib
5 İtmezdi böyle nağmeleri her maḳâmdan
^c Âsim egerçi olmasa üstâd-ı ^c andelib

16

[mefâ^cilün fe^cilâtün mefâ^cilün fe^cilün]

- 1 Murâdum üzre bahâr irse aksa cûy-ı şarâb
İdeydüm âh biraz def^c-i ârzû-yı şarâb
2 Ayağuma yine dökseydi eşk-i hûnînin
Çemende şevk-i mülâkâtlâ sebû-yı şarâb
3 Çemende nergis-i mahmûr ayağdan çıktı
Şu deñlü eyledi bî-çâre cüst ü cûy-ı şarâb
4 Ko giryem üzre piyâle be-dest iken sâkî
Sirişk-i dîde-i giryândur âb-rûy-ı şarâb
5 Şu resme âh ferağ-ı ülfet olmuşam ^c Âsim
Ki mest iderdi beni şimdi güft-gûy-ı şarâb

17

[mefâ^cilün mefâ^cilün mefâ^cilün mefâ^cilün]

- 1 Yiter dil-hastelerden olduñ ey rûh-ı revân gâ^cib
Gel artık olma gözden ey peri mânend-i cân gâ^cib
2 Cihânda belki olduñ bir perînûñ sen de meftûnî
Görünseñ ey göñül bir dem olursın bir zamân [gâ^cib]

16 A 45a, İÜ 32b

- 3a deñlü: resme A
5a resme: deñlü İÜ

17 A 45a

- 3 Nice ülfet idersin çeşm-i mest-i yār ile ey dil
Elinde tīg-i tīz-i cān-sitān hāzır amān gāib
- 4 Şikāyet ǵamzeden mi yoḥsa müjgāndan mī ey hūnī
Bilinmez zahm-ı dilde var dehān ammā zebān gā'ib
- 5 Yerinde ķaddi yüzde zülfī gözde nevk-i müjgānī
Dehān-ı yār ammā nokṭa-i mevhūma san gā'ib
- 6 Gel ey şeh-bāz-ı evc-i nāz-pervāz itme bālāda
Olursın belki mānend-i hümā-yı lā-mekān gā'ib
- 7 Kim artık tāze-gūyāna cevāb eyler eger gözden
Olursa 'Āşım-ı hāzır-cevāb-ı hoş-beyān gā'ib

HARFÜ'T-TĀ

18

[mef'ülü mefa'ılıü mefa'ılıü fe'ülün]

- 1 Dilden göze andan yüze çıktı dem-i hasret
Şaklanmadı bu zahm-i sinān-ı ǵam-ı hasret
- 2 Sīm-āb-şıfat mužtarib eylerdi zemīni
Çeşm-i terümüzden aña düşse ǵam-ı hasret
- 3 ǵam-ber-ǵam olur 'aşık-ı mehcūruña ol dem
Gayre nigeh-i luṭfuñ ola munżam-ı hasret
- 4 Ey gül görücek bülbül-i nālānı ķafesde
Gelmez mi o dem hātira bu hem-dem-i hasret
- 5 Ey 'Āşım-ı nā-şād neşāt anda anılmaz
Hep ǵamla geçer rūz u şeb 'ālem-i hasret

*Başlık A: Kāfiyetü't-tā İÜ

19

[*mefâ’ İlün mefâ’ İlün mefâ’ İlün mefâ’ İlün mefâ’ İlün*]

- 1 Haṭ āfet kākül āfet turre āfet ebruvān āfet
Göñül ser-tā-be-pā olmuş o şūh-1 dil-sitān āfet
- 2 Buluşduğda ne mümkün fitne peydā olmaya anda
Dil āfet bāde āfet çeşm-i mahmûr-1 bütān āfet
- 3 Gelürdi Bi-sütün’dan seng-rīze tīse urdukça
Degüldi Kūh-ken başında eksük bir zamān āfet
- 4 Ya evrākın yaḳar āhum ya bīhinden yıḳar eşküm
İrişür hāşılı naḥl-i şekībe nā-gehān āfet
- 5 Hele gördün mi ‘Âsim ǵamze vü müjgān u ebrūsın
Kader-endāz āfet tīr-i tīz āfet kemān āfet

20

[*mefâ’ İlün mefâ’ İlün mefâ’ İlün mefâ’ İlün mefâ’ İlün*]

- 1 Koyup kūyuñ dil olmaz tende ey gül üstühān ülfet
Karār itmez ǵafesde bir hezār-1 gülsitān ülfet
- 2 Düşen çāh-1 zenaḥdāna göñülden şorma ruhsārin
Ne bilsün reng ü būy-1 verdi murğ-1 aşiyān ülfet
- 3 Göñül kūyuñda ey gül nāliş itsün kāridur zīrā
Cinān bāğında da feryād ider murğ-1 figān ülfet
- 4 Debistān-1 maḥabbet nūshā-hānı bī-zebāndur hep
Göñül şākird olımaz anda üstād-1 beyān ülfet

19 A 45b, İÜ 33b

3a -rīze: yāre İÜ

5b tīr-i tīz: şeṣt (?) İÜ

20 A 45b, İÜ 34a

2b murğ-1 aşiyān: aşiyān İÜ

- 5 Çıkarmaz şimdi ‘Āşım çāh-ı hicr üftādesin aşlā
O reşk-i Yūsuf itmişken bizümle bir zamān ülfet

21

[mefā' ilün fe' ilātūn mefā' ilün fe' ilün]

- 1 Gel olma meclis-i ağıyārda sebū-ülfet
Ayağı çek beni öldürdi āh bu ülfet
- 2 Ḥaṭ-ı siyāh mīdur yoḥsa yüz bulup çıktı
O şāh ‘azline bir leşker-i ḡulūv ülfet
- 3 Ṣarāb kōhne çemen tāze muṭrib āmāde
Ne sūd itmedi ammā o tāze-rū ülfet
- 4 O serv-i nāz berūmend-i vuşlat olmaz hiç
Ümīd itmesün ‘uṣṣāk ārzū ülfet
- 5 Cünūn-ı muṭbık ile Ƙays’ı geçdüm ey ‘Āşım
Velīkin itmez o āhū-yı tünd-ḥū ülfet

22

[mef'ūlü mefā' ilü mefā' ilü fe' ulün]

- 1 Ey dil hele sensin şecer-i Ṭūr-ı maḥabbet
Senden bize meşhūd olur nūr-ı maḥabbet
- 2 Ferhād ne iş gördü ser-i tişe ile hiç
Biñ kūhi yıkar bir dem-i pür-zūr-ı maḥabbet
- 3 Ruhsat yoğ-imış āh-ı hāzīne bile yoḥsa
Her gūşede var ḥaste-i pür-şūr-ı maḥabbet
- 4 Şanmañ görinür sīne-i pür-şerḥa-i ‘āşıķ
Koynında açılmışdur o menşūr-ı maḥabbet

5a üftādesin: üftādesi İÜ

21 A 46a, İÜ 33b

22 A 46a, İÜ 34a

5 Bu sine-i pür-şerha-i nälânumuz ‘Âşim
Bezm-i ezel olmuş daхи tânbur-ı mahabbet

23

[mef'ülü fā'ilātū mefā'ülü fā'ilün]

- 1 İtse nigāh bāğ'a o çeşm-i siyāh mest
Nergis-şifat olurdu hemān her giyāh mest
- 2 Mestāne çeşmün eylese eflāke bir nigeh
Sâkî düşerdi ayağuna mihr ü māh mest
- 3 Şemşîr şu' lesin çıkarup karşu kör saña
Olmuş nigāh-ı çeşmün ile şöyle āh mest
- 4 Eşk-i niyâz-ı ‘âşikî alsun mı ‘aynına
Şahbâ-yı nâz ile olıcağ ol nigāh mest
- 5 Dûşîna şebt-i cürmini mahv eyler ‘Âşimā
Eşk-i nedâmetin dökerek şübhâgah mest

HARFÜ'S-SĀ*

24

[mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün]

- 1 Bu inbisât-ı dile vaşl-ı yârdur bā'is
Güşâyiş-i güle faşl-ı bahârdur bā'is
- 2 Benân-ı gönçeyi gül böyle gûşina ķodığı
Fiğân-ı bülbül-i aşüptekârdur bā'is
- 3 İşitdüm ey dil-i aşüpfe gül dikenlerden
Fiğân-ı bülbüle hep zâhîm-ı hârdur bā'is
- 4 Benefşe düşdürü sunbülle bağdan bâğ'a
Hevâ-yı turre-i ‘anber-nişârdur bā'is

23 A 46a

*Başlık A: Kâfiyetü's-sâ İÜ

24 A 46b

- 5 O servüñ olduğu dāmen-keşide ey 'Āşım
Hemîşe dîde-i hūñ-âbe yârdur bā' iş

25

[fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün]

- 1 Mü-şikāfān-ı zamānla eyledüm bisyār bahş
Yoğ miyānuñ bahşı gibi ince hem düşvār bahş
- 2 Hurde-dāndur şanma ağıyar itme anlarla göñül
Cevher-i ferd-i dehān-ı yârdan zinhār bahş
- 3 Penc rûze ķanda gül ķanda ruh-ı dil-cûy-ı yâr
İtmesün ey dil senüñle bir hezār-ı zār bahş
- 4 Şanma berk u ra' d mihr ü māh u rûy-ı yârdan
Eyler eflâk ile gâhi āh-ı āteş-bâr bahş
- 5 Қand ü mir'ât u leb ü ruhsâre-i dil-dârdan
İtmesün 'Āşım'la bir tûti-i hoş-güftâr bahş

26

[mef' ülü mefā' ilün fe' ülün]

- 1 Ey her müjesi belâya bā' iş
V'ey her nigehi ķazâya bā' iş
- 2 Sensin bu sipâh-ı pür-fitenle
Pâ-mâli-i mübtelâya bā' iş
- 3 Ey dil çevek gör ġamin ki sensin
Meyl-i büt-i bi-vefâya bā' iş
- 4 Aksun iki dîdesi rakîbüñ
Anlar ise mā-cerâya bā' iş
- 5 'Āşım o leb-i güher-feşândur
Bu nażm-ı laťif-edâya bā' iş

HARFÜ'L-CİM*

27

[mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün]

- 1 Kesilsün mi dil-i 'uşşāk ser-i zülf-i dü-tādan hiç
Hevā ehli ferāğat eylesün mi ol hevādan hiç
- 2 O serv-i nāzı taḥrīk eylemez mi seyr-i gülzāra
'Aceb sünbüllerinde bir eṣer yok mı şabādan hiç
- 3 Süküt itsün mi dil kūyında şevk-i ȝevk-i vuşlatdan
Geçer mi 'andelib [kim] gülşen-i cennet-nevādan hiç
- 4 Kuri naḳş-i haṣırancaq ḳalur ey dil cebininde
Ne sūd eyler dahi meclisde zāhid bu riyādan hiç
- 5 Gice gündüz güler yüz gösterür čerh-i denī ammā
Vefā gelsün mi ey 'Âşim o eski bī-vefādan hiç

28

[fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün]

- 1 Cüst ü cūy-i vasl-i yāri iltizām itmek de güç
Künc-i ȝamda ḳalb-i zāri hicre rām itmek de güç
- 2 Gerçi fürkət güç gelür ammā hilāl-ebrūlara
Vaṣl içün gerdūn-āsā iltiyām itmek de güç
- 3 Derd-i serdür hāṣılı āḥir me'äl-i neşvesi
Sāki-i gül-ruḥ olinca terk-i cām itmek de güç
- 4 Hūn-i murdār-i ḥasūda girmäge beddür velī
El virince tiğ-i ȝemmi der-miyān itmek de güç

*Başlık A: Kāfiyetü'l-cim İÜ

27 A 47a, İÜ 35a

5a Gice gündüz: Şebān-rūzı İÜ

28 A 47a

- 5 Künc-i tār-ı nā-murādı ḥayli vaḥṣetzārdur
Tünd-ḥū ol şūḥa ‘ Āşim ‘ arż-ı kām itmek de güç

29

[fā‘ilātün fā‘ilātün fā‘ilātün fā‘ilün]

- 1 Cevr-i ḡerḥ u ḫahr-ı dehre şabṛ güç feryād güç
Bu fenāda gücsüz olma᷑ ey dil-i nā-ṣād güç
- 2 Kendüȳi göstermek ister ‘ aşķ bir genc̄inedür
Güçdür ey dil āh žabṭ-ı āh-ı āteş-zād güç
- 3 Āstān-ı yāri yıllarca gerekdür beklemek
Cāh-ı vasla ey göñül taḥṣīl-i isti‘ dād güç
- 4 Her zamān mey-ḥānede rindāna dir pīr-i muğān
Zāhid-i nā-dānı güçdür eylemek irşād güç
- 5 Hicr-i Ḳaddüñle çemende serve bakma᷑ doğrusı
‘ Āşim-ı ser-geşteye ey Ḳāmeti şimşād güç

30

[fā‘ilātün fā‘ilātün fā‘ilātün fā‘ilün]

- 1 Hicri güç bakma᷑da aḡyār ile rūy-ı yāre güç
Hāşılı her vech ile ben ‘ āşık-ı ḡam-ḥāra güç
- 2 Gāh esīr-i ḥār-ı güldür gāh maḥbūs-ı ḫafes
Ey göñül bu bāğda olma᷑ hezār-ı zāra güç
- 3 Tīg-ı hicrūñ urma dilde zahm-ı ḡamzeñ var iken
Güçdür ey ḥūn-řiz olma᷑ yara üzre yara güç
- 4 Bir tarafda tīgī şarkar bir tarafda ḫançeri
Ol şeh-i ḥüsne yanaşma᷑ ey dil şad-pāre güç
- 5 Naḳd-i ‘ ömrin virmeyince ḡerḥ-ı kāfir-pīşeye
Ḳayd-ı miḥnetden rehā ey ‘ Āşim-ı bi-çāre güç

29 A 47b, İÜ 35a

30 A 47b, İÜ 35a

31

[fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn]

- 1 Vuşlat-ı pür-imtinân içün niyâz itmek de güç
Âh künc-i gamda âh-ı cân-güdâz itmek de güç
- 2 Devlet-i vuşlatdan ayrılmış fakîre dostum
Şabr müşkildür be-ğäyet keşf-i râz itmek de güç
- 3 Güçdür ey zâhid hâkîkat pend-i vâ‘ız terki güç
Boyle bir sâki-i hançerdâra nâz itmek de güç
- 4 Her seher şâneyle müşkil bu keş-â-keş ey göñül
Lîk terk-i zülf-i yâr-ı cilve-sâz itmek de güç
- 5 Güç gelür ‘Âşim melâmet zağmı ammâ çâre ne
‘Aşk-ı dil-ber bir kažâdur ihtiîrâz itmek de güç

32

[mefâ‘îlün mefâ‘îlün mefâ‘îlün mefâ‘îlün]

- 1 Göñül şekvâ-yı tîr-i gamze-i hâtır-sikenden geç
O kişi yâya karşı açma yâreñ gel geçenden geç
- 2 Yiter çekdüm seni dâmân-ı şabrum çâk çâk oldı
Gel ey hâr-ı belâ-yı fûrkât-ı dil-dâr benden geç
- 3 Yine her nâfe kesb-i büy-ı dil-cûy eylesün senden
Şemîm-i türresiyle ey şabâ Çîn ü Hoten’den geç
- 4 Görürsin serv-i nâzum sâyesinde belki ağıyârı
Gel ey cûy-ı sırişküm seyr-i gül-geşt-i çemenden [geç]
- 5 Eger mecnûn-ı şâhrâ-gerd-i ‘aşk-ı yâr iseñ ‘Âşim
Kabâ-yı pîrehenden geçme ancak cism ü tenden geç

31 A 47b, İÜ 34b

32 A 48a, İÜ 34b

HARFÜ'L-HĀ*

33

[mef'ülü fā'ilātū mefa'ılıü fā'ilün]

- 1 'Ömrüm o h̄ab imiş dil-i zāra ḡidā-yı rūh
Hālūn görüp de eyleye kesb-i şafā-yı rūh
- 2 Ser-menzil-i vişâline dil cān atar müdî
Cānān ezelden olmasa ger āşinā-yı rūh
- 3 Ey Yūsuf-ı zamāne saña kıymet olmaya
Ednā bahā-yı vaşluñ olinca bahā-yı rūh
- 4 Bīmār-ı derd-i 'aşka budur hüsn-i hātime
Vaşluñda 'ömrüm olsa dem-i inkıżā-yı rūh
- 5 Tutsam derūn-ı sīneye şordum o şūhı ben
Var ise 'Āşım andadur ülfet-serāy-ı rūh

34

[fā'ilātūn fā'ilātūn fā'ilātūn fā'ilün]

- 1 Ādemün 'aklin alur bir tuhfe ăfetdür ķadeh
Bezm-i ǵamda görmege muhtac-ı 'ibretdür ķadeh
- 2 Çok degüldür ehl-i ǵam tutsa el üzre anı hep
Gill u ǵışdan yok eser bir şaf-Ńinetdür ķadeh
- 3 Anda biň derdüñ devāsin bulmış ey dil ehl-i derd
Hāşılı bir nüşha-i kübrā-yı hikmetdür ķadeh
- 4 Her ne deňlü ǵamla mehbüt olsa bir demde hemān
Bülbül eyler rindi verd-i bāğ-ı 'işretdür ķadeh
- 5 Çok degüldür la'ı ile yākūta ǵark olsa eger
Niçe Cem'den ǵalmadı 'Āşım tāc u devletdür ķadeh

*Başlık A: Kāfiyetü'l-hā İÜ

33 A 48a

34 A 48a, İÜ 35b

35

[fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn]

- 1 Âfiyet-bahş-1 esir-i her teb-i gamdur կadeh
Haқ budur kim āb-rûy-1 çeşme-i Cem’dür կadeh
- 2 Baқ tolу gelse ḥabāb-āver şarāb-1 nāb ile
Nev-şüküfte verd-i surh-1 şāf şebnemdür կadeh
- 3 Rinde dil-cū bir peri şūfiye şeytān gösterür
Baқsa āb-1 nābına bir tuhfe ‘ālemdür կadeh
- 4 Her şurāhī serde tutsa anı ey zāhid n’ola
Köhne ser-tācuñdan aña dahi elzemdür կadeh
- 5 Tīnet-i pākinde ‘Âşim ǵill u ǵışdan yok eṣer
Ol sebebden rind-i Cem-meşreble hem-demdür կadeh

36

[fe‘ilātūn fe‘ilātūn fe‘ilātūn fe‘ilūn]

- 1 Yine rām itdi peri-meşreb o fettānı կadeh
Buldı bir yerde meger mühr-i Süleymān’ı կadeh
- 2 Heves-i būs-1 leb-i yār ile ‘arż itmededür
Gāhi elmās gehi la‘l-i Bedehşān’ı կadeh
- 3 Şeb-i ‘işretde կabaқ oldı çerāğ-1 zerrīn
Fark-1 pākinde anuñ şem‘-i fürūzānı կadeh
- 4 ‘Aks-i hāl-i leb-i sākīdür ‘abīr-i meclis
Topṭolu āteş ile micmer-i gerdānı կadeh
- 5 Hüm-1 mey ‘Âşim ‘aceb ‘aşķla pür-bābādur (?)
Dil-i nālānı sebū dīde-i giryānı կadeh

35 A 48b, İÜ 35b

36 A 48b, İÜ 35b

HARFÜ'L-HĀ *

37

[fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilūn]

- 1 Bāde-i gül-çihre şen-gül sāķi-i mey-hāne şūh
Ādemüñ ‘aķlinı almazlar o iki dāne şūh
- 2 Sāğar-ı rengīn elümde gül gibi hep ḥande-rū
Olmasun mı bülbül-āsā bu dil-i mestāne şūh
- 3 Ādemüñ ḫalbinde ḫorlar mı küdūretden eser
Şahن-ı mey-hāne müferraḥ meşreb-i peymāne şūh
- 4 Cām-ı ‘aşķuñ var ise te'sīridür hep olmasa
Dil-ber ü dil bülbül ü gül şem'a vü pervaňe şūh
- 5 Biri birine ulaşa gāhi ey ‘Āşim n'ola
Ḵalb-i ‘āşıķ lā'übālī ǵamze-i cānāne şūh

38

[fe' ilātūn fe' ilātūn fe' ilātūn fe' ilūn]

- 1 Kīne-i sīnesini yine ‘ayān eyledi cerh
Gözümüzden o meh-i hüsni nihān eyledi cerh
- 2 Getürür çāh-ı ‘adem başına ey dil āhir
Gerçi Behrām'a da irhā-yı ‘inān eyledi cerh
- 3 Ḫ'aba varsam degül ölseم de figānlar iderin
Beni şol mertebe mu'tād-ı figān eyledi cerh
- 4 N'ola ḥūnīn ise dāmānı o mihr-i hüsni
Ayırup çeşm-i terümden yine ḫan eyledi cerh
- 5 Gül gibi sāğar-ı meyden beni ‘Āşim ayırup
Kīne-i sīnesini yine ‘ayān eyledi cerh

*Başlık A: Қāfiyetü'l-hā' İÜ

37 A 49a, İÜ 36a

38 A 49a, İÜ 36a

HARFÜ'D-DĀL*

39

[mef'ülü fā'ilātū mefa'īlū fā'ilün]

- 1 Ey fikr-i rûyi şem'-i şebistân-ı ehl-i derd
Her şeb firâkuñ olmasa mihmân-ı ehl-i derd
- 2 Āteş-nümâ olursa n'ola çâk-i sîneden
Künc-i ǵarîbdür dil-i vîrân-ı ehl-i derd
- 3 Āşüfte itse bülbül-i ǵudsi 'aceb midür
Her verd-i dâg-ı sîne-i sûzân-ı ehl-i derd
- 4 Taşvîr-i bülbülü getürür āh u nâleye
Ey dil ǵarîbdür hele efgân-ı ehl-i derd
- 5 Gelse hezâr 'Isi-i cân-bahş bir yere
'Âşim bulunmaz yine dermân-ı ehl-i derd

40

[mef'ülü fā'ilātū mefa'īlū fā'ilün]

- 1 N'eylerdi kûnc-i ǵamda dil ü cân-ı ehl-i derd
Her şeb һayâlüñ olmasa mihmân-ı ehl-i derd
- 2 Mühr-i hizâna hâne-i sultân-ı 'aşkdur
Dâg-ı siyâh-ı sîne-i sûzân-ı ehl-i derd
- 3 Sûz-âşinâ-nevâları var ney de var ise
Olmış կarîn-i nâle vü efgân-ı ehl-i derd
- 4 Almaz ǵubâr-ı dergeh-i cânâne var iken
Kuhl-i cilâyi dîde-i giryân-ı ehl-i derd

*Başlık A: Қâfiyetü'd-dâl İÜ

39 A 49a, İÜ 36b

40 A 49b, İÜ 37a

- 5 'Âşım recâya ağzını açmazdı zağmumuz
 'İsâ elinde olsa da dermân-ı ehl-i derd

41

[mef'ülü fā'ilātū mefā'ülü fā'ilün]

- 1 'Arz itdi verd ü rûy-ı bütâni bahâr u 'îd
 Döndürdi һulde bâg-ı cihâni bahâr u 'îd
- 2 Yine kenâra âh getürmez mi ey şabâ
 Ol nev-resîde serv-i çemâni bahâr u 'îd
- 3 Mahsûd şeyh şavma'a itse 'aceb midür
 Züvvâr ile o pîr-i muğân-ı bahâr u 'îd
- 4 Sâkî şarâbı şunmada rindüñ ayağına
 Gûyâ getürdi zevk-i cihâni bahâr u 'îd
- 5 Geh bâga gâhi kûy-ı bütân seyrine gider
 'Âşimda կor mî tîfluñ cânı bahâr u 'îd

42

[fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün]

- 1 Tâzelerle virdi revnak 'âleme nev-rûz-ı 'îd
 Bâg-ı һuld itdi cihâni âdemâne nev-rûz-ı 'îd
- 2 Gûşe-i dâmânuñ itmezseñ dirîğ üftâdeden
 'Ömrüm olsun 'ömrüñ eyyâmi heme nev-rûz-ı 'îd
- 3 Bu dem-i vuşlat cihânda başka bir demdür göñül
 Beñzemez bir vech ile hiç ol deme nev-rûz-ı 'îd
- 4 Rind-i mey-hâruñ olur mî hep günâhı vâ'izâ
 Çün sebeddür gerdiş-i câm-ı Cem'e nev-rûz-ı 'îd

41 A 49b, İÜ 36b

5a gâhi kûy-ı bütân: gâhi cinân-ı kûy-ı bütân İÜ / 5b Vezin kusurlu.

42 A 49b

5 Kanğı ḡam var hāṭır-ı zārumda ‘Âsim olmaya
N’eylesün hiç mübtelā-yı her ḡama nev-rūz-ı ‘id

43

[mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün]

- 1 Uyitmaz āh yāri bu dil-i nā-şaddan feryād
Ser-i kuyında her şeb itdugi feryāddan feryād
- 2 İşitdük ser-güzeştin hałk budur ḡayretler itmişdür
Ki āhir demde şadır olmamış Ferhād’dan feryād
- 3 Şadā-yı ra‘ d-ı ebr-i nev-bahārı şanma çerḥ eyler
Dil-i zār itdugi hep āh-ı āteş-zāddan feryād
- 4 Ne yüzle haşr olurdu ol kiyāmet-ķāmet āfetle
Dil itse tīg-ı tīz-i ḡamze-i cellāddan feryād
- 5 Göñül bu nā-şabūrī sūdmend olmaz taḥammül ķıl
Kime eylersin ol şāh-ı sitem-mu‘ tāddan feryād
- 6 Azaldı nağd-i eşki gül ise ister hemān efsūn
‘Aceb mi bülbül itse maşraf u īrāddan feryād
- 7 Dil-i ‘āşıķ ‘aceb murğ-ı ḡarīb-i deşt-i ḡayretdür
Ki itmez ḡamze-āsā bī-amān şayyāddan feryād
- 8 Hezārān sāle dehr-i dūn neler itdi dil-i zāra
O cādū-yı füsünkār-ı firīb-īcāddan feryād
- 9 Ne şekvā eyle gerdündan ne efġān dehrden ‘Âsim
Hemān feryād ider reşk ile isti‘ dāddan feryād

43 A 50a, İÜ 36b

5 İÜ’de 6. beyit

6 İÜ’de 5. beyit

9a şekvā: sekve A

44

[mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün]

- 1 Şu ebrū vü müjeñ gibi kemān u tīrden feryād
Hem ol ǵamzeñ gibi şemşir-i ‘ālem-girden feryād
- 2 Doğınmış gibi dil-ber ǵamze vü müjgānla ‘uşşāka
İder baķ kimi nāvekden kimi şemşirden feryād
- 3 Uyanmaz baht-ı h̄ab-älûd dûd-ı āhdan ǵayri
Döner yok üstüme efġān-ı pür-taķşirden feryād
- 4 Göñül baķ şimdi gelmez bir şadā kuhsārdan daħi
Dem-ā-dem itdüğüm feryād-ı bi-te’şirden feryād
- 5 Cūdā düdükcé gāhi hāk-pāy-i Қays-ı Mecnūn’dan
Çıkardı göklere her һalqa-i zencirden feryād
- 6 Kemān-ı dilden atmaķ tīr-i āhi қalmamış կudret
Sipihr-i dūna şimdi itdüğüm te ’hizden feryād
- 7 Dil-i ‘Āsim nice anı çekermiş künc-i miħnetde
Kalem eyler işitdük derdini taħrīrden feryād

[HARFÜ’Z-ZĀL]*

45

[mefā‘ilün fe‘ilätün mefā‘ilün fe‘ilün]

- 1 O һasteyem ne olur pisterümde h̄ab lezīz
Ne kevser olsa gelür baňa āb-ı nāb lezīz
- 2 Lezīz geldi baňa nāle h̄un-ı eşkümlle
Belī gelür mey ile naǵme-i rebāb lezīz
- 3 ‘Aceb ne hikmet olur bu ṭabīb-i cānumdan
Gelür hemiše baňa şerbet-i ‘itāb lezīz

44 A 50a, İÜ 36a

*Başlık : Қāfiyetü’z-zāl İÜ

45 A 50b, İÜ 37a

- 4 Haṭuň gelince lebüñ buldı lezzet-i cān-bahş
Belî bahār dökilse olur şarāb lezîz
- 5 O deñlü ‘Âşim’ı her derde eyledüñ mu‘tâd
Ki fürkatüñde gelür aña iżtirâb lezîz

46

[fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilün]

- 1 Beñzesün mi raħne olsa da gül-gûn kâgaz
Çekse ser-şafhasına hem haṭ-i mevzûn kâgaz
- 2 Pür-şerer dûd-i derûn şanma uçurdi yâre
Āsmâni vü zer-efşân dil-i meftûn kâgaz
- 3 Ser-te-ser-besteni açmaz umaruz ağıyâra
Çünkü bir yüzlü imiş ey dil-i maħzûn kâgaz
- 4 Ruħ-i zerdine yazardı müjesi ḫanla ġamin
Ey göñül Leyli’ye göndermedi Mecnûn kâgaz
- 5 Қatlin ey dil o қalem kaşlı şeh-i hüsne güzel
‘Arž-i ħalûn yazar ‘Âşim hele gelsün kâgaz

HARFÜ'R-RÂ*

47

[mef‘ülü mefa‘ilü mefa‘ilü fe‘ülün]

- 1 Yâ‘kûb-i ġaribem ki ne beytü'l-ħazenüm var*
Ne bir ħaber-i Yūsuf-i gül-piřehenüm var
- 2 Bir Yūsuf'a mälîk degülem çâh-i talebde
Bi-hûde hemân eşk-i terinden resenüm var

46 A 50b, İÜ 37a

1a Vezin kusurlu

*Başlık A: Қâfiyetü'r-râ İÜ

47 A 51a, İÜ 37b

* Şiirin redifi İÜ'de "yok"

- 3 Pervâne-i ķudsī baña reşk itse ‘ aceb mi
Bezmüñ gibi ey şem‘-i cemâl encümenüm var
- 4 Hep sūhtedür âh ‘ alev-zâd-ı dilümden
Şanmañ ki mezârumda benüm nev-çemenüm var
- 5 Pîrâsteyem var ise ben zîb-i hünerle
Her pişede ‘ Âşim nice biñ râh-zenüm var

48

[mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün]

- 1 Cihân bâğında hep nâ-şâd bir ben bir de bülbüldür
Enîs-i nâlış ü feryâd bir ben bir de bülbüldür
- 2 Bu hatt-ı rûy-ı dil-berden o hâr-ı gönçe-i terden
Fîgân u nâleye mu‘tâd bir ben bir de bülbüldür
- 3 Ne bilsün zühere tarz-ı nağme-i sâz-ı ǵam-ı ‘ aşkı
O tarz-ı hâşda üstâd bir ben bir de bülbüldür
- 4 Açıł ey gönçe-i nâz-âşinâ bigâne yok şimdi
Muķîm-i sâye-i şimşâd bir ben bir de bülbüldür
- 5 Güzeller tâze güller hânde-rûdur şimdi ey ‘ Âşim
Cihân bâğında hep nâ-şâd bir ben bir de bülbüldür

49

[mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün]

- 1 Ne Mecnûn’dan belâ-yı ‘ aşkı ne hod Kûh-ken’den sor
Muķîm-i deşt-i derd ü kûh-ı ǵamdan ya‘ ni benden şor
- 2 Dil-i nâ-şâdumı âhum bilür yoħsa şabâ bilmez
O kûh-ı derd ü vâdi-i belâyi sen geçenden şor

48 A 51a, İÜ 48a

1b Enîs-i : Enîs ü İÜ

3a tarz-ı: tarzı İÜ

49 A 51a, İÜ 51a

- 3 Ne bilsün behredâr-ı vuşlatuň ey Yûsuf-ı şâni
 Ğam-ı hicrûň muķîm-i gûşe-i beytü'l-hazenden şor
- 4 Ne hoş dizmiş şufûf-ı ceyş-i Bijen zûr-ı müjgânın
 Veğâ tarzın şorarsaň ǵamze-i Rüstem-figenden şor
- 5 Şorarsaň tarz u tavr-ı dil-pesend-i nażm-ı Vecdî'yi
 Var 'Âsim gibi bir üstâd-ı pâkîze-suğandan şor

50

[mütefâ' ilün fe' ülün mütefâ' ilün fe' ulün]

- 1 Katı dil-güşâdur ey dil ser-i kûy-ı yâr dirler
 Anı şimdi zevk-i bâğ-ı İrem'e medâr dirler
- 2 Nice çetr-i şâh-ı naḥvet yatur ey felek per üzre
 Yetişür sana da âhum buňa rûzgâr dirler
- 3 Haṭı bulmada tefâvüt şeb ü rûz 'âriżında
 O ǵurûr-ı hüsn ammâ dahî ber-ḳarâr dirler
- 4 Ğamuň 'âşıkı ger öldürse de sekve eylemezmiş
 Yine hiç lisân-ı hâl-i çemen-i mezâr dirler
- 5 Ğam-ı 'aşk-ı yâr bir tuhfe ǵam ancak ey dil-i zâr
 Anı eylemez izâle mey ile bahâr dirler
- 6 Ne 'izâruňa müşâbih açıla cemende bir gûl
 Ne dil-i hâziné mânend ola bir hezâr dirler
- 7 Eger olsa kesr câm-ı mey-i hoş-güvâr 'Âsim
 Dökilürdi âb-rûy-ı Cem-i bâde-ḥâr dirler

51

[mefā'īlün mefā'īlün mefā'īlün mefā'īlün]

- 1 Vişal olmazsa da va^c d-i firib-irād kābildür
Bu mahzunu güzel bir sözle itmek şād kābildür
- 2 Hüner baht-ı siyāhi eylemek bīdār-ı h̄ābından
Sipihri yoḥsa itmek āh ile ber-bād kābildür
- 3 Müsā' id rūzgār olsun hele kūyında ol şūha
İrişdurmek seni bir demde ey feryād kābildür
- 4 Hüner derd-i derūn-ı Kays'ı taḥrīr eylemek yoḥsa
Kuri bir şüretin resm itmek ey Bih-zād kābildür
- 5 Yaḳarsın belki āteşler başumda yoḥsa gerdūna
Seni irgürmek āh ey āh-ı āteş-zād kābildür
- 6 Hüner cūy-ı sırışkūn rāh itsün yoḥsa tīseyle
Hezārān Bī-sütūn'ı kesmek ey Ferhād kābildür
- 7 Eger mümted olursa derd-i hicri ol gülün̄ 'Āşim
Hezāra eylemek feryād ile imdād kābildür

52

[fe'īlātūn fe'īlātūn fe'īlātūn fe'īlün]

- 1 Şöyle bir āteş ile ki dil-i sūzān tutışur
Bir şerārından anuñ köhne nūh eyvān tutışur
- 2 Uyanup yād-ı 'izāruñla kaçan āh itsem
Giceden mürde kalan şem^c-i şebistān tutışur
- 3 Ağlasam ger mey-i şahbā-yı ġamuñla cānā
Eşkümüñ ķatrelerinden ser-i müjgān tutışur
- 4 Cām-ı meyden o ķadar ruħlaruñ oldı pür-tāb
Korkarın bir gün o zülfeyn-i perişān tutışur

- 5 Ğazelümde hele bir sūz var ey ‘Âşim-i zār
 ‘Azm-i şebt itsem eger kilk ile dīvān tutışur

53

[fā‘ilātün fā‘ilātün fā‘ilātün fā‘ilün]

- 1 ‘Âlemi üftâde bilmem eşk ü âhum bir midür
 Yek dil olmuş mî ħasāretde sipâhum bir midür
- 2 Bülbül-i dil böyle şûrîde olursa çok degül
 Gül gibi sînemde dâgum âh şâhum bir midür
- 3 Şubh-ı vaşlı şâm-ı hicr itmekde ey mihr-i cemâl
 Çerh-ı bed-girdâr ile baht-ı siyâhum bir midür
- 4 El-hâzer ey çerh-ı bed-ħû el-hâzer sînem gibi
 Tîrdânda tîr-i âh-ı dâd-ħâhum bir midür
- 5 Yüz mi ķaldi ‘Âşim istîc fâya hiç rûz-ı hisâb
 İtdügüm sehv ü ħaṭâ cûrm ü günâhum bir midür

54

[fā‘ilātün fā‘ilātün fā‘ilātün fā‘ilün]

- 1 Şanmañuz derdüm hemân dûlâb-ı âbî ağladur
 Gördiñüz mi cûları seng ü tûrâbı ağladur
- 2 Derd-i mahmûri-i rindân dîdesin pûr-ħûn ider
 Şöyle gâhi câm-ı rengîn-i şarâbı ağladur
- 3 Şanmañ encüm ķatre-i eşkin döker çerh u hilâl
 Dûd-ı âhum işte böyle şeyħ ü şâbı ağladur
- 4 ‘Âkıbet güldürmez ancak çerh-ı dûn doğrar piyâz
 Yine ol bu dîde-i nâ-dîde-ħâbî ağladur
- 5 Açma derd-i hicr-i la‘l-i yâri bağırı yufkâdur
 Belki ‘Âşim şîše-i şahbâ-yı nâbî ağladur

53 A 52a, İÜ 50a

54 A 52a, İÜ 50b

55

[mefā'īlün mefā'īlün mefā'īlün mefā'īlün]

- 1 Dil-i dīvānenüñ derdin ne hod taħrīr kābildür
Ne kayd-ı zülf ile itmek anı taşvir kābildür
- 2 Hüner men̄ eylemek ḫandan nigāhuñ yoħsa müjgāndan
Yetişdurmek aña tīg-ı każā te'sir kābildür
- 3 Halāşa çāre yokdur kayd-ı ġamdan yoħsa Mecnūn'a
Gehi olmaç kesel-perdāz-ı şad zencir kābildür
- 4 Ne taħrīr eylemek mümkün ġam-ı 'aşķı kalemlerle
Ne hod her bir giyāħ olsa zebān taħrīr kābildür
- 5 Sürerseñ ceyş-i eşk-i çeşmi tīg-ı āhla ey dil
Cihān-ı dūd-ı 'aşķı eylemek teshir kābildür
- 6 Ġam-ı zülfüñle her şeb gördüğüm h̄āb-ı perişāni
Ne iħtār eylemek mümkün ne hod ta'bır kābildür
- 7 Ne mümkün def̄-i tīg-ı ġamze-i ġammāz ey 'Āsim
Nice redd-i każā-yı mübrime tedbir kābildür

56

[mefā'īlün mefā'īlün mefā'īlün mefā'īlün]

- 1 Cihān-ı dūd-ı 'aşķuñ ey gōñül gülzārı āteşdür
Hezārı hep semenderdür gül-i bī-hārı āteşdür
- 2 Degül gül-ġonçe yer yer şū le peydā oldı gül-bünde
Meger her қat̄re-i eşk-i hezār-ı zārı āteşdür
- 3 Şakınsun nev-hevesler bezm-i ġamda 'iš ü 'işretden
Şarābı h̄ūn-ı dildür sāgar-ı zerkārı āteşdür
- 4 Dil-i nā-şād bilmez şimdi ḫanġı āteşe yansun
O dil-dāruñ firāk u vuşlat-ı ruħsārı āteşdür

- 5 Yazarken kilk-i ‘Âşim şu‘ lelense naħl-i gül-āsā
 ‘Aceb mi ruħlaruň vaşfındaki eş‘ ārı āteşdür

57

[mef'ūlü fā' ilātū mefa' ilü fā' ilün]

- 1 Kaddūn yanında serv-i dil-ārāya kim baķar
 A‘lā gelince bir yere ednāya kim baķar
- 2 Ey serv-i hoş-ħirām-ı gül-endām-ı bāğ-ı hüsn
 Zülfüñ yanında sünbül-i zībāya kim baķar
- 3 Hep revzeninde dīde-i ‘ālem o meh-veşüñ
 Hāk-i derinde ‘āşik-ı rüsvāya kim baķar
- 4 Geh dürr ü gāh la‘l ile sāgar ṭolu gele
 Verd-i sefīd ü lāle-i ḥamrāya kim baķar
- 5 ‘Âşim o şūħ ile gelicek bāġa bülbüli
 Diñler olur mı yā gül-i ra‘nāya kim baķar

58

[mef'ūlü fā' ilātū mefa' ilü fā' ilün]

- 1 Bir vecd ü hāl gāh nihān geh bedīd olur
 Zīrā vişāl gāh nihān geh bedīd olur
- 2 Mūy-ı miyān-ı yāri gehī görmesek n’ola
 Ey dil ḥayāl gāh nihān geh bedīd olur
- 3 Ebrūları görinmese gāhi ‘aceb midür
 Zīrā hilāl gāh nihān geh bedīd olur
- 4 Dönse hilāle kāmet-i ḥam-geştemüz n’ola
 Bir meh-cemāl gāh nihān geh bedīd olur
- 5 Mānend-i gerd-i rāhı çerāgāh-ı cilvede
 Ol hoş-ġazāl gāh nihān geh bedīd olur

- 6 Münfek degül müşāl-i şafā şanmañuz hele
Dilde melāl gāh nihān geh bedīd olur
- 7 Bu bāg-ı ‘ālemüñ demi ‘Āşim degül müdām
Hem-çün žalāl gāh nihān geh bedīd olur

59

[mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün]

- 1 Serümde gül yok ammā gül gibi biñ tāze dāğum var
Gel ey serv-i hīrāmān baķ nice ṭağ üsti bāğum var
- 2 Vūcūdīn āteş-i ‘aşķa yaķar pervāne-veş her şeb
Benüm ey şem^c-i bezm-ārāy-ı behcet biñ çerāğum var
- 3 Ele almam mey-i ümmiñdi cām-ı mihr ile şunsañ
Şu deñlü şimdi ey sāķi-i čerh andan ferāğum var
- 4 Gelürse ġam degüldür dilde bezm-i derde hoş gelsün
Elümde bāde-i hūñ-āb ile memlū ayağum var
- 5 O şāh-ı ġam sipāh-ı mülk-i derd-i ‘aşķum ey ‘Āşim
Ki devr-i pür-şerār-ı āhdan zer-beft otağum var

60

[mefā‘ilün fe‘ilätün mefā‘ilün fe‘ilün]

- 1 Egerçi gül yoğ-ise serde dāğumuz vardur
Cihānda mey-kede-veş bir de bāğumuz vardur
- 2 Yanup yakılmada pervāne-nām şem^c a-perest
Bizüm de bezm-i cihānda çerāğumuz vardur
- 3 ‘Aceb mi zāhid eger ‘azm-i bezm-i mey itsek
O şūh-ı deşne-be-kefle ayağumuz vardur

7b žalāl: zılal A

59 A 53a, İÜ 50a

60 A 53b, İÜ 37b

- 4 Biz ol cünün-ı ta' alluk-keselle Mecnûñ'uz
Ne serde lâne ne pâmuzda bağumuz vardur
- 5 Bulurdı tâze zemin' tab' um 'Âşim ahbâba
Velîk tarh-ı gazelden ferâgumuz vardur

61

[mef' ülü fâ' ilâtü mefa' ilü fâ' ilün]

- 1 Dest-i şabâ niğâb-ı ruhuñ gâh gâh açar
Havfum budur ki sûz-ı dili bir gün âh açar
- 2 Merhem bulunmaz ey dil-i mecrûh ümidi ko
Ol zağm-i cân-sitân ki tîg-ı nigâh açar
- 3 Lâbüd ya öldürür ya vişâliyle güldürür
Bir gün bu derd-i hicri dil-i gam-penâh açar
- 4 Bildim hâtiñdan ol şeh-i hüsnüñ meżâlimin
Tavr-ı mülük-ı 'âlemi važ'-ı sipâh açar
- 5 Kalsam 'aceb mi kuce-i hîrmânda haşre dek
Çün kim der-i ümidümi baht-ı siyâh açar
- 6 Kufl-ı hizâne hâne-i gufrâni 'âkîbet
Miftâh-ı âh-ı nâdim-i cûrm ü günâh açar
- 7 Yârân içün yine kalem-i hoş-sütûrumuz
'Âşim diyâr-ı nazma nice şâh-râh açar

62

[mefa' ilün fe' ilâtün mefa' ilün fe' ilün]

- 1 Sirişk-i çeşmumi kim gâhi dûd-ı âh kapar
O bahîr-i hasreti ebr-i belâ penâh kapar

61 A 53b, İÜ 37b

1b Havfum: Korķum İÜ

4a Bildim: Gördüm İÜ

62 A 53b

- 2 'Aceb mi ol dile reşk itse şayd-ı şeh-bāruñ
Ki çeşmün anı bu müjgānla gāh gāh կար
- 3 Hezār şāne gelüp bir yere ḥalāş idemez
O şīfē dili kim turre-i siyāh կար
- 4 'Aceb mi vuşlata nā'ıl olursa eşk ile dil
Bu demde akçe ile manşib ehli cāh կար
- 5 Varursa āhum eger kūy-ı yāre ey 'Āşim
Derinde toz koparup nice şāh-rāh կար

63

[mefā'ülü fā'ılātū mefā'ılü fā'ılün]

- 1 Şanmañ ki būy-ı turre-i hūrā gelür gider
Zāhid dimāğına կուր սեվdā gelür gider
- 2 Va' d-i vişāli la' l-i lebüñden alınca hep
Ey şūh bezme sāgar-ı şahbā gelür gider
- 3 Diller bulunca կայd-ı ser-i turreden rehā
Çoç dağı yāre āh-ı sebük-pā gelür gider
- 4 Ser-kūçeler տolar hele bir şeb kilāb ile
Ağyār tā ki kūyuña cānā gelür gider
- 5 'Āsim bulunca bir gülü hem-reng-i rūy-ı yār
Çoç dağı bāga bülbül-i şeydā gelür gider

64

[mefā'ılün mefā'ılün mefā'ılün mefā'ılün]

- 1 Cihānda gerçi կայd-ı ǵamdan āzād olduğum yokdur
Velī kendüm bilelden böyle nā-şād olduğum yokdur
- 2 ǵam-ı gülden geh iñler geh sükūt eyler hezār ammā
Benüm hiç bir nefes bī-āh u feryād olduğum yokdur

- 3 Bu gün alduñ metâc'-ı 'aķl u şabr u naķd-i cānum hep
Saña gönlüm virelden böyle ber-bâd olduğum yokdur
- 4 Göreliden cilvegâhında o serv-i reşk-i tûbâyi
Bu bâg içre nigâh-endâz-ı şimşâd olduğum yokdur
- 5 Benüm ey 'Âşim âteş-pâre nażm-ı dil-nişinümle
Bu gûne dâg-sâz-ı tab'-ı hussâd olduğum yokdur

65

[mefâc'ilün fe' ilâtün mefâc'ilün fe' ilün]

- 1 Bu demde bir gül-i bâg-ı şafâ mı var yokdur
Hezâr-ı dilde ya meyl-i nevâ mı var yokdur
- 2 Bahâr irmış tutalum ya hâzân bu bâg içre
Ne sûd cây-ı meserret-fezâ mı var yokdur
- 3 Geleydi bir dahî dehre Ayaz'ı Maḥmûd'uñ
Bu demde zülfine ey dil hevâ mı var yokdur
- 4 Bu huşk-i sâl-i şafâda çemende câm-ı Cem'e
Göñül göñül dil-i rağbet-nûmâ mı var yokdur
- 5 Felek didükleri bu yâdgârdan 'Âşim
Benüm de görmedigüm bir cefâ mı var yokdur

66

[mefâc'ilün fe' ilâtün mefâc'ilün fe' ilün]

- 1 Bahâr irse ǵam-ı hicr-i yâr tâzelénür
Belî o demde gül-i her diyâr tâzelénür
- 2 Çemende derd-i firâkuňla ey gûl âh itsem
Hezâr derd-i hezâr-ı nizâr tâzelénür
- 3 Mey içsem ol şanem-i şîvekâr-ı gûl-ruhsuz
Derûnum içre gûl-i hârhâr tâzelénür

65 A 54a, İÜ 38a

66 A 54b, İÜ 38b

- 4 Ne ḡam dırāḥt-ı vücūdum düşerse ḥāke yine
Nihāl-i verd-i büt-i ḫışve-bār tāzelenür
- 5 Bulınca tāze zemīnüm ṭarāvet ey ḫâsim
Giyāh-ı reşk-i dil-i ḡibṭakār tāzelenür

67

[mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün]

- 1 Müjemde ḫaṭre-i ḥūn ḡonçe-i bī-ḥār[a] ḥasretdür
Dil-i nālān ise bir būlbūl-i gūlzār[a] ḥasretdür
- 2 Mesīhā gelse daḥi derdine dermān bulunmazdı
Devādan nā-ümīd olmuş göñül bīmār[a] ḥasretdür
- 3 Eṣer itmez hevādur itdüğüm āh-ı ḥazīn ancak
Murād ol bī-vefāya ey göñül ızhār[a] ḥasretdür
- 4 ḫaceb mi olmasa ḥākisteri mahv olsa ser-tā-pā
Dili sūzān iden ey şūh-ı ḫâlem nār[a] ḥasretdür
- 5 Dil-i gūl-ḡonçeyi şad pāre itse āh ile ḫâsim
N’ola bāg-ı cihānda bir hezār-ı zār[a] ḥasretdür

68

[fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilātūn]

- 1 ḫâşık-ı derd-āşinā dāğ-ı serinden bellüdür
Būlbūl-i bāg-ı belā verd-i terinden bellüdür
- 2 Añla tāb-ı ṭal' at-ı cānānī zülfinden göñül
Rūz-ı rūşen şām-ı şafvet-güsterinden bellüdür
- 3 Aşk-ı ḫâşık añlanurmuş tāb-ı rūy-ı yārdan
Sūziş-i pervāne şem'-i enverden bellüdür

67 A 54b, İÜ 44a

1b gūlzār[a]: nālāna İÜ

68 A 55a

- 4 Çeşm-i dil-ber n'idügin zülfeyn-i şeb-gün gösterür
Şâh-bâz-ı evc-i hıddet şeh-perinden bellüdür
- 5 Bağ ser-i tâcumda dûd-ı pür-şerâr-ı â huma
Şâh-ı mülk-i verd zîb-i efserinden bellüdür
- 6 Sorma cânâ hâlümi tâb-ı tekellüm bende yok
Hastenüñ miâdâr-ı derdi peykerinden bellüdür
- 7 Hâside 'Âsim eżâdur hep temeddühden garaż
Yohsa erbâb-ı belâgat sözlerinden bellüdür

69

[fâ'îlâtün fâ'îlâtün fâ'îlâtün fâ'îlün]

- 1 Şimdi benden hep rakîbe dil-rübâ yüz döndürür
Andan ammâ vakıt olur ol bed-likâ yüz döndürür
- 2 Halka-i zülfün ki âb-ı 'ârızuñ gird-âbıdur
Anda her dem âşinâdan âşinâ yüz döndürür
- 3 Tâb-ı rûy-ı pâküñe tâkat getürmez âyine
Vechi vardur kim cidâra dil-berâ yüz döndürür
- 4 Bir kabâ-yı cân-bahâdur hüsn-i nezzâre-firîb
Âhir ammâ ey şeh-i hüsn ü bahâ yüz döndürür
- 5 Belki hemtâ gösterür cânâ saña mir'ât-ı şâf
Ol cihetden 'âşik andan dâ 'imâ yüz döndürür
- 6 Telâ isen ey bâde-i zühhâd baña şîrînsin
Şanma senden 'Âsim-ı ǵam-ibtilâ yüz döndürür

70

[fâ'îlâtün fâ'îlâtün fâ'îlâtün fâ'îlün]

- 1 Ol gül-i nev-resle dil bâga revân olmuş gider
Cûy-ı dil-cû-veş hezâra hem-fiğân olmuş gider

69 A 55a, İÜ 49b

70 A 55a, İÜ 39a

- 2 Hâk-i pây-i yâr olan cismüm ǵubâr-ı râh olup
Kûyîna āhumla şimdi hem-^c inân olmuş gider
- 3 Hâk-i pây-i pâkine ol serv-i bâg-ı ^cişvenüñ
Berg-i her gûl hem-reh-i bâd-ı vezân olmuş gider
- 4 Gördiñüz mi pençesinden şâh-bâz-ı ǵamzenüñ
Lâ-mekân gönlüm hümâsin per-feşân olmuş gider
- 5 Tuḥfe-i nażm-ı laṭifüm kâğıd-ı rengîn ile
Rûm'dan Şîrâz'a ^cÂsim armağan olmuş gider

71

[fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilün]

- 1 Eşk-i çeşmüm ki ser-i kûçe-i cânâna akaar
Cûy-ı dil-cûdur o kim ṭarf-ı gülistâna akaar
- 2 Hâr-ı hâşâk-ı şekîmede ķarâr olsun mı
Bu göñül şu gibi her serv-i hîrâmâna akaar
- 3 Eşk-i ter evvel[ce] hicrûnde aķardı ammâ
Şimdi görseñ gözümüzden hele cânâna akaar
- 4 Ser-i niyâm-ı siyeh ebrûyi taħrîk itme
Tîg-ı ǵamzeñ şakın ey şûh dil ü câna akaar
- 5 ^cÂsim ol hoy ki düşer zülfine ruħsârından
Jâle geldi süzilüp sünbul ü reyhâna akaar

72

[müftî‘ilün mefâ‘ilün müftî‘ilün mefâ‘ilün]

- 1 Aħker-i külħan ^câşıka yâr ile verd-i bâg olur
Dil-ber-i gûl-^cizârsuz her gûl-i bâg dâg olur
- 2 Sende bu çeşm-i cân-sitân var iken ey peri niçe
^cÂşılk-ı bî-ķarâr u zâr şahîn-ı cihânda şâg olur

71 A 55b, İÜ 38a

72 A 55b, İÜ 39a

- 3 Her şeh-i mülk derd-i ‘aşk bülbülidür ey dil-hazîn
Konduğu yerde her zamân dûd-ı dili otağ olur
- 4 Mey-kede-i maḥabbetin bir ḥadîhin çeken niçe
Gûşe-nişîn-i hücre-i zâviye-i ferâğ olur
- 5 Cânîna geçdi derd-i ‘aşk güllesi bir gün ‘Âşîm’uñ
Dest-i şarâb-höre-i mey-kedede ayağ olur

73

[*mefâ’ İlün mefâ’ İlün mefâ’ İlün mefâ’ İlün*]

- 1 Añılsun deşt-i pehnâ-yı cünûn şâd olduğum yerdür
‘Ikâl-ı ‘akl-ı ǵam-güsterden âzâd olduğum yerdür
- 2 Añılsun maḥbes-i dîvânegân-ı zülf-i şeb-gûnuñ
Kesel-perdâz-ı şad zencîr-i pûlâd olduğum yerdür
- 3 Añılsun meclis-i pûr-üns-i behcet-perver-i dil-ber
Benüm bir derdmendümdür diyü yâd olduğum yerdür
- 4 Añılsun pister-i ǵam haşv-ı derd-i hâsret-i cânân
Benüm şeb-tâ-seher mu‘ tad-ı feryâd olduğum yerdür
- 5 Añılsun mevşîl-ı izz ü şeref ya‘nî ser-i zülfüñ
Ki her dem bûs-ı hâk-i pâye mu‘ tâd olduğum yerdür
- 6 Añılsun ‘arşa-i cevrüñde ser-bâzî-i bî-âhum
Ki reşk-i her şehîd-i tîg-ı bî-dâd olduğum yerdür
- 7 Añılsun meclis-i yârân ki sûz-ı nazm ile ‘Âşîm
Benüm dâg-ı nihân-ı tab‘ -ı hussâd olduğum yerdür

3a Vezin kusurlu

4b Gûşe-nişîn-i: Gûşe-güzîn-i İÜ

73 A 55b, İÜ 41a

74

[mefā'īlün mefā'īlün mefā'īlün mefā'īlün]

- 1 Yazanlar dergeh-i cānānı īhuld-üslüb yazsunlar
Veli ḡisū-yı h̄ürāyı aña cārūb yazsunlar
- 2 Eger ey Yūsuf-ı mışr-ı cemāl inşāf ise yazmak
Seni hüsn ü bahāda Yūsuf-ı Ya'ķub yazsunlar
- 3 Beni taħrīr iderlerse eger erbāb-ı derd içre
Devā-düşmen belā-perver hemān Eyyūb yazsunlar
- 4 Eger erbāb-ı dil meclislerin taşv̄ir iderlese
Elümde cām-ı mey zānūda bir maħbūb yazsunlar
- 5 Yazarlarsa eger aħter-śināsān her kesüñ baħtin
Seni ey tāli'-i 'Āşim hemān menkūb yazsunlar

75

[mefūlü mefā'īlü mefā'īlü fe'ūlün]

- 1 Ey bād-ı şabā maķdem-i behcet eṣerüñ var
Var ise o gūlden yine tāze ḥaberüñ var
- 2 Ḥançer-be-kef olmaķ saña lāzim mi çün ey şūħ
'Uşşākı helāk eyler o hūni nażaruñ var
- 3 Hūn-āb-ı sirişküm gibi pā-māl degülsin
Ey dūd-ı dilüm baķ ser-i dil-berde yerüñ var
- 4 Ol zālime lābüd eṣer eyler biri ey dil
Çün āh-ı 'alev-zāduñ ile eṣk-i terüñ var
- 5 Ebnā-yı zamāne ne 'aceb itse 'adāvet
'Āşim saña anlarda bulınmaz hünerüñ var

76

[fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn]

- 1 Ber-ķarār olmaz idüm cān-bahş-1 vuşlat böyledür
Geçdüğinden itme ey dil girye dūlāb böyledür
- 2 Günde yüz biñ şekle kormış berg-i rūy-1 ‘âşik̄ı
Ey göñül bād-1 həzān-1 bāğ-1 fürkât böyledür
- 3 Şad hezārān mū-şikāf-ı dehri mecnūn eyledi
Turre-i şeb-gün ile ey şāne ülfet böyledür
- 4 Va‘ de-i vaşl irse de yol virmez eşk-i yem hūrūş
Evvel-i sevk̄-i şafā pāyān-1 hasret böyledür
- 5 Bülbül-i şuride giryān gül perişān bāğda
Her zamān âhirde ‘Âşim bezm-i ‘işret böyledür

77

[fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn]

- 1 Hātır-1 mahzūnuma şanmañ həzen bigānedür
İbtihāc-1 bī-vefā-yı şīve-fen bigānedür
- 2 Ātes-ı ‘aşķuňla mahv olsam n’ola pervāne-veş
‘Āşık̄a ey şem-ı bezm-ārā beden bigānedür
- 3 Sol elinde dest-i dil-ber sağ elinde bir ayaḡ
Olmayınca rinde gül-geşt-i çemen bigānedür
- 4 Āşinā-yı meh-cebīnān-1 diyār-1 hüsn olan
‘Āşık̄-ı gurbet-keşe fikr-i vaşan bigānedür
- 5 ‘Âşim evvel mazhar-1 luṭf-1 cesīm-i vaşl iken
Şimdi ol bigāneye bilmem neden bigānedür

78

[mef'ülü fā'ilātū mefā'īlū fā'ilün]

- 1 Mihr-i münîr var ise senden hicâb ider
Zîrâ şu'â' rûyîna ey meh nikâb ider
- 2 Dil ȝann ider ki mihre irer ȝerre baþ dâhi
Ümmîd-i vaþl-ı dil-ber-i 'âli-cenâb ider
- 3 Yîkmazdî câm-ı mey beni meclisde bir zamân
Ammâ nigâh-ı mest ile sâki ȝarâb ider
- 4 Âteþ-niþin-i düzah-ı hicr eyledi beni
Bilmem felek baña dâhi ne þarz 'azâb ider
- 5 Bahşüm budur ki vasf-ı haþ-ı rûy-ı yârda
Her bir kelâm-ı pâkini 'Âsim kitâb ider

79

[mefā'īlün mefā'īlün mefā'īlün mefā'īlün]

- 1 O şûh almiş ne 'aklum var ne gönlüm var ne cânûm var
Bi-ȝamdi'llâh güzellerden benüm emn ü amânum var
- 2 Ben ol mecnûn-ı ülfet-düşmenüm kuhsâr-ı 'âlemde
Benüm aşlâ ne hem-ȝâlüm ne nâm u ne nişânûm var
- 3 Benümle hem-fiðân olmaz cihân bâğında bülbüller
Benüm şubh u mesâ şayf u şitâ âh u fiðânûm var
- 4 Varup peygûle-i mey-ȝânedede 'uzlet-niþin olsam
Te' accüb itme ey zâhid benüm derd-i nihânum var
- 5 N'ola her şeb fiðânûm çerhî bîzâr itse ey 'Âsim
Benüm bir tuhfe her-câyi meh-i nâ-mihrbânûm var

78 A 56b

79 A 57a, İÜ 43a

3b şayf u: şayf İÜ

80

[mef'ülü fā'ilātū mefā'īlü fā'ilün]

- 1 Gelsün kenâr-ı gülşene bülbül bahârdur
İtmez vişâle şoñçe te' allül bahârdur
- 2 Îtsün hezâra karşı yine şahñ-ı bâgda
Her bir şurâhi nağme-i ķulķul bahârdur
- 3 Gelmez mi bezm-i devre o serv-i revânumuz
Îtsün şarâb-ı rûyına gülgül bahârdur
- 4 Göster benânda kâküli āmîziş eylesün
Gül-şoñçelerle yek deme sünbül bahârdur
- 5 Ey 'Âsim eyle sen de bu gülzâr-ı köhnede
Bir verd-i tâze-renge temeyyül bahârdur

81

[mefā'ilün fe'ilâtün mefā'ilün fe'ilün]

- 1 O şûha itdögümüz bir nigâh-ı hasretdür
Düşince gâhi mahal bir de âh-ı hasretdür
- 2 'Aceb mi sîne-i 'âşıkda hayli dâg olsa
Mahall-i ceyş-i belâ-yı sipâh-ı hasretdür
- 3 Egerçi akmaz ise şamlar ey dü çesm-i terüm
Sizüñle olduğumuz câh câh-ı hasretdür
- 4 Beni bu gûne kıyâfetlere şoyan cânâ
Gamuñla şurbet-i hicrân u râh-ı hasretdür
- 5 'Aceb mi yek-reh-i gül-gûn süvâr olursa yine
Şaf-ı müjem benüm 'Âsim sipâh-ı hasretdür

80 A 57a, İÜ 45b

81 A 57a, İÜ 45a

2a 'âşıkda: mecrûlhâ İÜ

82

[mefā'īlün mefā'īlün mefā'īlün mefā'īlün]

- 1 Bu hūnīn dīde gūyā dürc-i la' l-i kān-ı āteşdür
Sirişküm katresi anda dür-i 'ummān-ı āteşdür
- 2 Şakınsun meyl-i nīl-i genc-i vuşlatdan dil-i 'uşşāk
Ruhında halka halka zülfî bir su' bān-ı āteşdür
- 3 Hazer bi'llāh kemter katresinden ey göñül hūrşid
Benüm çeşm-i terüm fevvâre-i cūşān-ı āteşdür
- 4 N'ola peyveste-i çerh olsa dūd-ı āhuñ ey bülbül
Senüñ her bir gülüñ bir aħker-i sūzān-ı āteşdür
- 5 Şakın tıfl-i dili şem'-i ruh-ı dil-dārdan 'Āşim
Yakılmışın bilürsin sen ki yakmaç şān-ı āteşdür

83

[fe'īlātūn fe'īlātūn fe'īlātūn fe'īlün]

- 1 Gayriler şohbet-i dil-dāruma dil-bestə midür
Hārlar naħl-i ser-efrāzuma peyveste midür
- 2 Pāy-ı nāzina elem virse de bir pāre dimez
Şiše-i hātir-ı 'āşıķ 'aceb iškeste midür
- 3 Bilmezin manzara-i tāk-ı felek-ķadrinde
'aceb ol ruħları gül-gūn mı ya gül-deste midür
- 4 İñleden bülbül-i şīven-zen-i gülzārı 'aceb
Hār-ı dil-dūz midur yā gül-i nev-reste midür
- 5 Öldürür 'Āşim'ı bu važ'-i tegāfūl-gūne
Bunca demdür dimedüñ şāg midur hāste midür

82 A 57b, İÜ 45a

3a göñül: gül-i İÜ

83 A 57b, İÜ 45b

4a gülzārı: gülzārı İÜ

84

[mef'ülü mefā'ılı mefā'ılı fe'ülün]

- 1 Beñzer mi baña ‘âşık-ı nā-şāduñ olanlar
Ma‘mūr mīdur böyle ǵam-âbāduñ olanlar
- 2 Hār-ı elem-i ye’sle ey āhu-yı vahşī
Pür-pāy-ı taleb mi hele şayyāduñ olanlar
- 3 Her tel başına biñ düşer ey zülf-i perişān
Cem‘ olsa eger bir yere ber-bāduñ olanlar
- 4 Ey bāg-ı cihān böyle mi âsūde olurmuş
Hep sāye-nişin-i bün-i şimşāduñ olanlar
- 5 Ey şan‘ at-ı nażm ‘Âşim’ı üstād idinürdi
Gelseydi yine şāhibü'l-icāduñ olanlar

85

[mefā'ilün fe'ilâtün mefā'ilün fe'ilün]

- 1 O dūd-ı āh-ı derūn zülf-i yāre mi dolaşur
Ya şāye sünbül-i nükhet-nişāra mı dolaşur
- 2 O servi cūy-ı sırişki dolaşmada her dem
Yine hevāya düşüp dil kenāra mı dolaşur
- 3 Nesīm-i āhı vezān olmada ‘aceb dil-i zār
Ğubār-ı kūy-ı büt-i şīvekāra mı dolaşur
- 4 Esīr-i pister-i hicrūñ olınca ancaç ecel
Bu kūnc-i ǵamda dil-i ǵuşşa-hāra mı dolaşur
- 5 Felekle devr iden ‘Âşim sitāre mi her şeb
Cihānı dūd-ı dilümle şerāre mi dolaşur

86

[fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn]

- 1 ‘Aşıkun ḥah-i derūn zülf-i cihān gösterür
Bād-i şubḥuñ esdügin hep berg-i reyhān gösterür
- 2 Düşdüğüm bilmezdi kimse ḥayd-i zülf-i dil-bere
Dūd-i īhum rüzgār ammā perişān gösterür
- 3 Şām-i ǵamda ḥāba varsam fikr-i kūy-i yār ile
‘Ālem-i rü’yāda bāğ-i ḥuldi Rıḍvān gösterür
- 4 ‘Aşıkun cismin hilāle döndürür ḥahir aña
Bir gün ey meh mihr-i rūyuñ čerh-i gerdān gösterür
- 5 Mā-čerā-yi ‘aşık u ma’ şūkū göstermezdi īh
Var ise bir yüzden ‘Aşım čeşm-i giryān gösterür

87

[mefā‘īlūn mefā‘īlūn mefā‘īlūn mefā‘īlūn]

- 1 Dil-i vīrāne-i ‘aşık ne ābād olmasın ister
Ne ḥod bir lahza ḥayd-i ǵamdan āzād olmasın ister
- 2 Ḥarāb-ender-ḥarāb olsa ‘aceb mi her dil-i ‘aşık
O şāh-i fitne her ma’ mūre ber-bād olmasın ister
- 3 N’ola ey nev-hevesler dil-ber itse cevr gūn-ā-gūn
Bütān ‘uşşākı her bir çevre mu’ṭād olmasın ister
- 4 Göñül bir pāye iħrāz itmek ister mūlk-i ‘aşk içre
Anuñçün ḥāk-i rāh-i her peri-zād olmasın ister
- 5 ‘Aceb mi ḥāme-i ‘Aşım dūrer-pāş olsa her nāli
Fetīl-i dāğ-i reşk-i ḥab-i ḥussād olmasın ister

86 A 58a, İÜ 52a

4a cismin: şahıñ İÜ

87 A 58b, İÜ 42a

4a pāye: pāre A / iħrāz: iħrār A

88

[fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilün]

- 1 Disem ol şen-gül ü şûha seni bir gül dirler
Gülerek dir seni de bu güne bülbül dirler
- 2 Beni mest eyledi bu zülf-i nigâre ne için
Gehi reyhân gehi şebbû gehi sünbül dirler
- 3 Ne ‘aceb câm-ı gażab rûyını gülgül itse
Lebine mül ruhına gâhi ķaranfûl dirler
- 4 Burnına girmededür ikide bir aǵyâruň
O sebedden o gülüň hâline fülfül dirler
- 5 Ne ‘aceb ağlasa dil gülse o şen-gül ‘Âşim
Bülbûle ağla gel gülşene gel gül dirler

89

[mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün]

- 1 Güzellerle cihânı behcet-âbâd eylemişlerdir
Velî çok ‘âşıķ-ı nâ-şâdı ber-bâd eylemişlerdir
- 2 Bulınmaz ben kadar mecnûn-ı mâder-zâd ‘âlemde
Cünûn-ı muṭbıkı Mecnûn'a isnâd eylemişlerdir
- 3 Ne bezm-i mül ne seyr-i gül ne bülbül nağmesi lâzım
Beni câm-ı ǵam-ı ‘aşķuňla dil-şâd eylemişlerdir
- 4 Seni ey dil bu ķat‘-ı Bî-sütûn-ı derd-i hasretle
‘Aceb Şîrîn-lebân mahsûd-ı Ferhâd eylemişlerdir
- 5 O şûhuň ħaṭṭı vaşında olan eş‘ârum ey ‘Âşim
Yazılmış ķudsiyân hem zeyl-i evrâd eylemişlerdir

88 A 58b, İÜ 41b

3a câm-ı: hâm-ı İÜ

89 A 58b, İÜ 41b

90

[mefā'īlün mefā'īlün mefā'īlün mefā'īlün]

- 1 Ser-i kūyūnda cān virmek niçün dil iżtirāb eyler
Hemîşe ehl-i cennet ölmeye cānā şitāb eyler
- 2 Şabā bikr-i muğānı bed-naazardan hıfz ider zāhid
Anuñçün rūyına evrākı gülşende niğāb eyler
- 3 Nesin görmüş bu gülzāruñ cefā-yı hārdan ‘abīri
Süküt itsün mi bülbül ḫangı luṭfindan hicāb eyler
- 4 O kāfir mā-cerā rūz-ı hisābı münkir olmuşdur
Anuñçün ‘āşıķ-ı zāra ‘itāb-ı bī-hisāb eyler
- 5 Melāz u melce’i Cem gibi şāhuñ āstānidur
Ko gelsün leşker-i miḥnet aña ‘Āşim cevāb eyler

91

[mefā'īlün mefā'īlün mefā'īlün mefā'īlün]

- 1 Çemenzār-ı şafāda bülbül-i bī-miḥnetüñ kimdir
Kime ey gül açıldıñ nağme-rīz-i vuşlatuñ kimdir
- 2 Olur mi çeşmi pür-eşk-i sürür ey mihr-i evc-i nāz
Kimüñle rū-be-rūsın nazra-pāş-ı ṭal‘ atuñ kimdir
- 3 Kimi zār eylemişsin ey peri sevdā-yı zülfüñle
Bu vahşetgehde maḥfi behredār-ı ülfetüñ kimdir
- 4 Nedür ser-kūçe-i kūyūnda nāliş her şeb-i deycūr
‘Aceb dil-bestə-i zülfeyn-i ‘anber-nükhetüñ kimdir
- 5 Olur meşhūr-ter Mecnūn’dan ey ‘Āşim su ’äl itme
O leyli zülfe şimdi ‘āşıķ-ı bī-ṭāḳatūñ kimdir

90 A 59a, İÜ 41b

91 A 59a, İÜ 42a

92

[*mef'ülü mefā'ılı mefā'ılı fe'ülün]*

- 1 Fürkatla tamâm oldu göñül vuşlatı n'eyler
Âhir nefesinde o gedâ devleti n'eyler
- 2 Derd ü ǵam u miḥnetle geçen 'ömre ne raǵbet
Sensüz bu göñül tende ǵalup şıhhati n'eyler
- 3 Ol dil ki olur hāk-niśin-i ser-i kūyuñ
'Ālemde dağı menzilet ü 'izzeti n'eyler
- 4 Rindān ile hem-bezm olımazsa n'ola zühhād
Bülbüller ile zāg u kelāg ülfeti n'eyler
- 5 'Āsim gibi cām-ı ǵam ile demleri sürsün
'Āşık olan ey dil mey ile 'işreti n'eyler

93

[*mef'ülü mefā'ılı mefā'ılı fe'ülün]*

- 1 Bu ķayd ki var zülf-i perīşanuñ içündür
Dīvâne göñül çekdiği hep anuñ içündür
- 2 Bu cūy-ı sırişk akıduğrı hep hār-ı müjeyle
Ey serv-i revānum ser-i dāmānuñ içündür
- 3 Ol nūr-ı başarı gelmediği girye deminde
Ey çeşm-i terüm eşk-i ferāvānuñ içündür
- 4 Bu şīşe-i dīdemde mey-i hūn-ı derūnum
Hīfz eyledüğüm hep ǵam-ı hicrānuñ içündür
- 5 Dūd u 'alev-i āh-ı dili 'Āsim-ı zāruñ
Zülf-i siyehüñle ruh-ı ruhsāruñ içündür

92 A 59a, İÜ 38b

93 A 59b, İÜ 52a

94

[mefā'īlün mefā'īlün mefā'īlün mefā'īlün]

- 1 Yazarlarsa beni sen şem' aya pervāne yazsunlar
Eger pervāne yazmazlarsa cānā yana yazsunlar
- 2 Eger dīvānegān-ı zülf-i şeb-gūnuñ yazarlarsa
Ayağumda niçe zencir serde lāne yazsunlar
- 3 Ayağum şadra başmaz benden eski hayli yārān var
Yerüm şaff-ı ni' āl-i şuffe-i mey-hāne yazsunlar
- 4 Eger taḥrīr iderlerse diyār-ı ' aşķı ser-tā-ser
Dil-i ' uşşāk-ı zārı hāne-i vīrāne yazsunlar
- 5 Yazanlar derd-perver ehl-i ' aşķ-ı yāri ey ' Āşım
Beni mestāne-i rüsvā yahud dīvāne yazsunlar

95

[mef'ülü fā'īlātū mefā'īlü fā'īlün]

- 1 Vakt-i şehir tuyūr-ı gūlistān nevā okur
Evrāk-ı her şecer ise guyā şabā okur
- 2 Mümkün mi hāzır olmaları virdüne şehir
Rindān ḫadeh du'āsin o dem zāhidā okur
- 3 Bir gün rakīb başına yüz biñ belā kopar
Kāfir hemiše ' aşık-ı zāra belā okur
- 4 Açımiş şabā ceride-i rengīn ḡonçeyi
Murğ-ı şehir ise ḡazel-i dil-güşā okur
- 5 Cūlar durur hezār ise gülşende lāl olur
Her dem ki nażm-ı ' Āşım'ı ehl-i şafā okur

96

[fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilün]

- 1 Gerçi her tîr-i nigâhı dil-i şeydâya deger
Lâkin ol ķaşı kemân gözleri dünyâya deger
- 2 Cân bağışlar niçe biñ mürdeye bir demde lebûñ
Her demi biñ dem-i cân-bahş-ı Mesîhâ’ya deger
- 3 Tuḥfe bir vâsiṭadur ‘arż-ı niyâza mey-i nâb
Haḳ budur neşvesi derd-i ser-i ferdâya deger
- 4 Nice şîḥhatde selâmetde olur aḥbâbuñ
Degmez aḥbâba selâmuñ heman a‘dâya deger
- 5 Dürer-i naẓmumi ‘Âşim göricek zühre dimiş
Haḳ budur her biri biñ ‘ıḳd-i Şüreyyâ’ya deger

97

[mef‘ülü fâ‘ilâtü mefa‘ilü fâ‘ilün]

- 1 Her dem ki ḥâl-i rûyı ġamîn ehl-i ḥâl açar
N’eyler de derdi la‘l-i lebinden maḳâl açar
- 2 Bilmem o kâfir ile yine şulḥ olur miyuz
Bir gün bu āh gerçi ṭâriķ-i cidâl açar
- 3 Kaşd itse nehb ü ġâret ü seby ü ḥasâreti
Tatar-ı çeşmi nâvek-i müjgânla fal açar
- 4 Zâhid açarsa ger der-i makfûl-ı cenneti
Āh-ı nedâmet-i dil-i ehl-i ḍalâl açar
- 5 ‘Âşim ümîd itme ki rûz-ı şümâre dek
Gencîne-i vişâli dil-i bî-mecâl açar

96 A 60a, İÜ 48b

97 A 60a, İÜ 48b

5a itme ki: itme İÜ

98

[mefā'īlün mefā'īlün mefā'īlün mefā'īlün]

- 1 Dolaş ey ǵam [ki] dil dil-dārdan mehcür ǵalmışdur
Şarāb-ı la' l-i nābindan yine mahmūr ǵalmışdur
- 2 İki çeşmüm n'ola naǵd-i sırişki dökseler hāke
Hezārān kise dilden anlara memhūr ǵalmışdur
- 3 Göñül ben ǵayrisin bilmem veli' benden şorarlarsa
Dirin Cem'den beri cām-ı şafā meksūr ǵalmışdur
- 4 Elüñ ditrer senüñ ey zāhid-i şad-sāle gördüñ mi
Hemān senden bu bikr-i nāzük-i engūr ǵalmışdur
- 5 Nice fersah bir ey 'Āşim benüm yekrān-ı ṭab' umdan
Hezārān esb-i ṭab'-ı nükte-perver dūr ǵalmışdur

99

[fe'īlātün fe'īlātün fe'īlātün fe'īlün]

- 1 Çeşm-i mestüñ nigeh-i dem-be-deminden bilinür
Gīv saht-ı 'Arab'da tīg-ı dü deminden bilinür
- 2 Yaǵduğuñ 'aşık-ı nā-kāmı güzel ol zāruñ
Dūd-ı āh-ı dil pür-derd ü ǵamından bilinür
- 3 Naǵş-ı rūyuñ dil-i ǵoş-zemzemeden añlandı
Renk-i gül bülbül-i rengīn-naǵamından bilinür
- 4 Ey göñül nāz ile reftarı o bālā servüñ
Bāg-ı kuyında nişān-ı ǵademinden bilinür
- 5 Ey fürüşende-i kālā-yı vefā eşküme baǵ
Müşteri ǵāşılı bezl-i direminden bilinür

98 A 60a, İÜ 48b

la dil: dili A

99 A 60b

- 6 Mihnet-i ġurbet-i cāngāh-ı diyār-ı fürkat
Dem-be-dem āh-ı ġarīb-i dijeminden bilinür
- 7 Ķayd-ı ġamdan ne çeker bu dil-i mecnūn her şeb
Dil-berüñ ṭurre-i pür-piç ü ḥamindan bilinür
- 8 Yazduğun ‘āşık-ı bī-çāre saña derd ü ġamın
Hep şarīr-i kalem-i hoş-rakamından bilinür
- 9 Kilk-i terden bilinürse n’ola ķadr-i ‘Āşim
Hāşılı bāğ-ı feşāhat kaleminden bilinür

100

[fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn]

- 1 Қandasın gel ķanda āh ey āb-rūy-ı nev-bahār
Duħter-i rez bā‘ iṣ-ı şad-ārzū-yı nev-bahār
- 2 Sensin el-ħaġ ‘illet-i ġā ‘ibe-i gül-gešt-i bāğ
Būy-ı dil-cūy ile rešk-i nāz būy-ı nev-bahār
- 3 Yūsuf-ı gül-ġonçeyi bāzāra ‘arż itdi şabā
Olmada dīnār-fürūş çār-sū-yı nev-bahār
- 4 Ítsem ey serv-i gül-endāmum ‘aceb mi cūy-veş
Ārzū-yı vuşlatuňla cüst ü cūy-ı nev-bahār
- 5 Ol gül-i gül-bün-füruzuň var hezār āşüftesi
Gülşen içre olmasun mı güft ü gūy-ı nev-bahār
- 6 Bāğda bülbül ṭutilmaz daħi bağlanmaz beli
Böyledür şahbā-yı gül-gūn-ı sebū-yı nev-bahār
- 7 Sensüz ‘Āşim sākiyā āġāz-ı güftār eylemez
Қandasın gel ķanda āh ey āb-rūy-ı nev-bahār

101

[fe‘ilātūn fe‘ilātūn fe‘ilātūn fe‘ilūn]

- 1 Şanma ey dil ki saña bu ḥam-ı mey-ḥāne döner
Cām-ı mey gibi bulunmaz yine rindāne döner
- 2 Tīr-i āhum ben atardum o kemān-ebrūnuñ
Ḳalb-i sekīnine ammā bu dil ü cāna döner
- 3 Senc-i ḡam üzre senüñ āteş-i ‘aşķuñla göñül
Eşk-i ḥūnīn-i nemeknāk ile biryāna döner
- 4 Āteş itse n’ola pervāneye şem‘-i meclis
Başına böyle üşüp būse içün yana döner
- 5 Reng ider āl ile gül bülbül-i zāra ‘Āşım
İşte bu yüzden anuñ eşk-i teri ḫana döner

102

[mefā‘ilūn fe‘ilātūn mefā‘ilūn fe‘ilūn]

- 1 O nālemüz ki çemende o gül-‘izāra olur
Hep andan āh-ı dil-i ḡonçe pāre pāre olur
- 2 Ḍam-ı ruḥuñla bir āh eylesem gül-i pür-nem
Hemān bir aḥker-i dil-sūz-ı pür-ṣerāre olur
- 3 Açıldı dīde-i pür-ḥāb-ı ḡonçe şebnemden
‘Aceb bu murğ-ı çemenzār ḥoş sitāre olur
- 4 Tariķ-i Ka‘be-i vuşlat göñül mübārekdür
Var aña hiç ne tefe‘ül ne istihāre olur
- 5 ‘Aceb mi şermden ḥayîne ḥuy-feşān olsa
Ne dem teveccühi ‘Āşım ‘izār-ı yāre olur

101 A 61a, İÜ 51b

102 A 61a, İÜ 39b

103

[mefâ‘îlün mefâ‘îlün mefâ‘îlün mefâ‘îlün]

- 1 Şehîd-i ǵamzeñ ey şûh-ı cihân olmaç murâdumdur
Reh-i ‘aşķuñda bî-nâm u nişân olmak murâdumdur
- 2 Cihânda her kes ister hâṭır-âzâdî benüm ammâ
Esîr-i kâkül-i ‘anber-feşân olmak murâdumdur
- 3 ‘Aceb mi ārzû-yı kûy-ı cânân itsem ey zâhid
Benüm de cilve-perdâz-ı cinân olmak murâdumdur
- 4 Kitâb-ı turfe-bâb-ı nâzı gör ‘uşşâk-ı zâruñla
Huzûr-ı izzetüñde imtiḥân olmak murâdumdur
- 5 ‘Aceb mi hâk-i râh-ı kûy-ı cânân olsam ey ‘Âşîm
Benüm de bir şeh-i Sâmi-mekân olmak murâdumdur

104

[fe‘îlâtün fe‘îlâtün fe‘îlâtün fe‘îlün]

- 1 Şormaduñ hâl-i dil-i zâri mürüvvet bu mîdur
Ey ṭabîb-i dil ü cân hâsteye şefkât bu mîdur
- 2 Naḳd-i cân u dil ala şâhne-i fürkât âhir
Ey büt-i cilve-nûmâ ‘âlem-i vuşlat bu mîdur
- 3 Ey göñül âyîne-i hâṭır-ı yâre âhuñ
Keder-endâz ola âdâb-ı mahabbet bu mîdur
- 4 Bezm-i meyde çekesin sâğar-ı şâhbâyi müdâm
Ey dil inşâf ǵam-ı yâre ri‘ âyet bu mîdur
- 5 Gelmedüñ turre-i hâm-der-hâm-ı dil-dâruñdan
Ey göñül ‘Âşîm-ı ǵam-hâr ile ülfet bu mîdur

103 A 61b, İÜ 39b

104 A 61b, İÜ 39b

105

[fe‘ilātūn fe‘ilātūn fe‘ilātūn fe‘ilūn]

- 1 Şanma hāmūn-ı ümidi ‘âşika āb-âver olur
Her zamān teşneye ol deş-i serâb-âver olur
- 2 Ruhı mey-gün olur aldukça ayağı eline
Hacletinden o şanem ya‘ni niğâb-âver olur
- 3 Giryे itse uyudur ‘âşıkı hûn-âb-ı sırişk
Neşve-i bâde-i gül-gün beli hâb-âver olur
- 4 Rahim idüp zağm-ı dili ağızına alsa nâvek
Gâzabından o şehûn hançeri tâb-âver olur
- 5 ‘Arz-ı hüsn itse benüm Yûsuf-ı nażmun ‘Âşım
Her büt-i fikret-i yârân hicâb-âver olur

106

[mefâ‘îlün mefâ‘îlün mefâ‘îlün mefâ‘îlün]

- 1 Gözüm ne mehde ne mihr-i ziyâ-güsterde kalmışdur
Felekde hâlâsâ ṭal‘ at-ı dil-berde kalmışdur
- 2 Ser-â-pâ yandı cismüm âteş-i âh-ı derûnumdan
Dil-i sûzânûm aâker gibi hâkisterde kalmışdur
- 3 Götür ey seyl-i eşk endâmumuz da kûy-ı dil-dâra
Dil ü cân u şekîb ü şabrumuz ol yerde kalmışdur
- 4 O serv ‘arz-ı cemâl itdükde bâga reng-i ruhsâri
Gül-i ter de şemîm-i zülfî sünbüllerde kalmışdur
- 5 Mey-i hûn-ı derûn içmek müdâm ey mest-i câm-ı nâz
Hârâbât-ı ǵamuñ da ‘Âşım-ı pür-derde kalmışdur

105 A 61b, İÜ 40a

3a hûn-âb-ı sırişk: hûn-âbe-i dil İÜ

5b Mîsra A’da yok.

106 A 62a, İÜ 51b

3a endâmumuzda: endâmumuz İÜ

107

[mefā'īlün mefā'īlün mefā'īlün mefā'īlün]

- 1 Yanında ‘adl ü dâd u cevr-i bî-endâze hep birdür
Anuñçün ḥande vü giryem o şâh-ı nâza hep birdür
- 2 Dil-i ‘uşşâk u ağıyârı n’ola şayd eylese çeşmûn
Hümâ vü zâg o şeh-bâz-ı şikâr-endâze hep birdür
- 3 Saña raḥm itmez ister ḥâke ister pâyine yüz sur
Mîṣâl-i dâmen ey dil o büt-i ṭannâze hep birdür
- 4 Ayağuñ çal ser-i ağıyâra ey sâkî-i bezm-i vaşl
Benüm şimdi yanumda ḥande vü ḥamyâze hep birdür
- 5 Nihân olsun ‘ayân olsun o mâhuñ mihri dillerde
Anı fâş itmege ol ġamze-i gammâze hep birdür
- 6 Dili biñ pâre de olsa hezâruñ nevk-i ḥârindan
Gül-i şad-berg-i gülzâr-ı feraḥ-perdâze hep birdür
- 7 Hasûduñ daḥli nâ-dânuñ pesend-i ḥuşkı ey ‘Âşim
Hemîşe ṭab‘-ı pâk-i şâ‘ ir-i mümtâza hep birdür

108

[mefā'īlün mefā'īlün mefā'īlün mefā'īlün]

- 1 Görüp zaḥm-i derûnum ḥançer-i tîğ u sinân ağlar
Baña raḥm eyleyüp ol āhenîn diller de ḫan ağlar
- 2 Şarâb-ı câm-ı vuşlat neşvesinden ‘âşıķ-ı bî-dil
Eger bir dem gelürse derd-i serden bir zamân ağlar
- 3 Ğamuñ geldükde ağlarsam ‘aceb mi āşinâlardan
Birin buldukda şevkînden ḡarîb-i nâ-tüvân ağlar

107 A 62a, İÜ 40a

108 A 62a, İÜ 40a

- 4 ' Aceb mi iller içre ağlamazsa ' aşık-ı mehcûr
Hemişे ehl-i ǵam derd-i nihânından nihân ağlar
- 5 Yazılmaz derdüm ey ' Âşim midâdum âba dönmişdür
Ki takrîr-i ǵamumdan hâme-i mu' ciz-beyân ağlar

109

[fe' ilâtün fe' ilâtün fe' ilâtün fe' ilün]

- 1 Şanmañuz eşk-i terüm dâmen-i dil-berde yatur
Düşdi devletden o da h̄âr olup yerde yatur
- 2 Bülbülün hâl-i sırişkin ne bilür yerlerde
Jâle şeb-tâ-be-seher berg-i gül-i terde yatur
- 3 Bülbül âh ile taǵıtmış dil-i şad-pâresini
Şanmañ evrâk-ı gül-i surh çemenlerde yatur
- 4 Reşk o üftâdeye kim kendi der-i dil-berde
Dil-i meftûni ise zülf-i mu' anberde yatur
- 5 ' Âşımâ her gice pervâne-i âteş-ülfet
Yağ bağlarsa n'ola şem'-i münevverde yatur

110

[mefâ' ilün fe' ilâtün mefâ' ilün fe' ilün]

- 1 Gidince ' aks-i lebûn dîdenüñ ne kârı ǵalur
Şarâb-ı rîhte-câmuñ ne i' tibârı ǵalur
- 2 O gül-ruhuñ ǵam-ı hicriyle nâle-senc olsam
Çemende beste-dehen bülbülün hezârı ǵalur
- 3 Ȑurûr-ı vaşl ile bülbül baña bu naǵme nedür
Cihândur bu ne güller ne hod bahârı ǵalur
- 4 Ne ǵam ǵalursa teni ' aşıkûn eger bî-cân
Dilinde çün ki ǵam-ı yâr-ı gül-' izârı ǵalur

109 A 62b, İÜ 51b

110 A 62b, İÜ 40b

5 Felek iderse de güm-kerde ‘Âşim’ı hâsid
Şâhîfelerde yine nazm-ı dür-nişârı kalur

111

[mefâ‘îlün mefâ‘îlün mefâ‘îlün mefâ‘îlün]

- 1 Sebû-yı kulkul-âver vâ‘iz-i hoş-gûy-ı meclisdür
Anuñçün her zamân bâdî-i hây u hûy-ı meclisdür
- 2 Büt-i miñet şudâ‘ın def‘ ider ey zâhid-i nâ-dân
Senüñ ümmü’l-habâ’ış didüğün ol cûy-ı meclisdür
- 3 Ayañçuk çek yîkil ey şahne başma câm-ı ser-şârı
Hañadur anı başmak o gül-i hoş-bûy-ı meclisdür
- 4 Şurâhî baş egüp pîr-i muğânuñ ayağın öpdi
Maşûn olsun hañadan dil-ber-i hoş-hûy-ı meclisdür
- 5 ‘Aceb mi zâhid-i nâ-dâna göstermezse ey ‘Âşim
Mey-i nâb âb-rûy-ı sâki-i gül-rûy-ı meclisdür

112

[mef’ûlü fâ‘îlâtü mefâ‘îlü fâ‘îlün]

- 1 Ol tûfl-ı nev-resîde ‘aceb dil-rübâ olur
Her bir nigâh-ı çeşmi görünmez belâ olur
- 2 Böyle uzarsa ol ķad-i sidre-ķiyâm eger
Murğân-ı bâg-ı cennet aña mübtelâ olur
- 3 Atduķça nâvek-i müjesin ķaşı yâları
Ehl-i hevâ rü’üsüna sehm-i ķaza olur

5b dür-nişârı: dür-nişâr İÜ

111 A 62b, İÜ 41a

2b ümmü’l-habâ’ış: ümmü’l-hayât İÜ

4a baş: basın İÜ

112 A 63a, İÜ 41a

2b Murğân-ı bâg-ı cennet: Bi’llâh nesr-i tâyir İÜ

- 4 Naḳd-i sırişk-i ‘āşıķı rāyic olursa ger
Bir nām u şānlı hüsrev ü hüsni ü bahā olur
- 5 Raḥş-ı niyāza ‘Āşim-ı zār olmasun süvār
Dirmiş o yekke-tāz-ı kirişme ḥaṭā olur

113

[mefā‘īlün mefā‘īlün mefā‘īlün mefā‘īlün]

- 1 Derūn-ı sīnede dil nāle-i āteş-fürūz eyler³²¹
O ḥaknūs-ı ḡam āhir anda ifnā-yı vücūd eyler
- 2 Nesīm-i vaşlı dilden şanki āteş almağa gelmiş
Ne bir laḥża ayağ üzre durur ne ḥod Ḥu‘ūd eyler
- 3 Sen ey sākī-i meclis ḳible-i erbāb-ı şafvetsin
Ayağunu başladığı yerde şurāḥī hep sücūd eyler
- 4 Ḡam-ı zülfüñle ey serv-i bülendüm gāhi āh itsem
Fürūz-ı sidreye dūd-ı dil-i zārum şu‘ūd eyler
- 5 Kalem der-dest olup ḳalsala dehān-ı yār vaşfında
‘Aceb mi ‘Āşim-ı rengīn raḳam-ı fikr nübūd eyler

114

[mefā‘īlün mefā‘īlün mefā‘īlün mefā‘īlün]

- 1 Dil-i āşüfte ḫırın-kāri-i Ferhād'a mā 'ildür
Anuñçün Bi‘-sütün-ı ḡamda hep feryāda mā 'ildür
- 2 Beni ma‘zūr tūtsunlar ne deñlü nāliş eylersem
Göñül bir şūḥ-ülfet düşmen-i bī-dāda mā 'ildür

4a ger: eger İÜ

113 63a, İÜ 51a

1a kafiye tutmuyor.

3a ḳible-i: hişse-i İÜ

114 A 63a, İÜ 41b

- 3 Dil-i ser-bestə-i zülfüñden alsun ‘ibret ey zālim
O bī-dil kim saña hem hātīr-i āzāda mā ’ildür
- 4 Göñül incinme meyl itmezse ol serv-i seher-kāmet
Cihānda ķanğı dil-ber ‘āşik-i nā-şāda mā ’ildür
- 5 N’ola yārāna bulsa nev-zemīnler ṭab‘ um ey ‘Āşim
Biraz rencidegi-i hātīr-i hussāda mā ’ildür

115

[mefā‘ilün fe‘ilätün mefā‘ilün fe‘ilün]

- 1 Açıldı yek-sere baķ ṭal‘ at-i besīm-i bahār
Tokındı zülf-i nigāre gibi nesīm-i bahār
- 2 Güşāde ḥoķķa-i pür-müşk-i lāle-i rengīn
Meşāma gelse n’ola dem-be-dem şemīm-i bahār
- 3 ‘Aceb mi nergis [ü] gül dirse dīdeler rūşen
Ki geldi devr-i ķadeh şarf-ı zer ü sim-i bahār
- 4 Velī göñül bize ḥamyāze çekdürüür seyr it
Felekde māni‘ -i ‘iş ü dem-i ķadīm-i bahār
- 5 ‘Aceb mi böyle suhan-güster olsan ey ‘Āşim
Bizüz hezār-i çemen-şoffa-i na‘im-i bahār

116

[mefūlü fā‘ilätü mefā‘ilü fā‘ilün]

- 1 Vaşf-ı müjeñ ne dem ki dil-i hāneden geçer
Sūzum mişāl-i nevki hemān nāmeden geçer
- 2 Cānā ruhuñda ‘ayn-i süveydāsidur dilüñ
Merdüm-şifat nice gözüm ol şāmeden geçer
- 3 Ey ǵonçe-fem görince hāt-ı nev-res-i ruhuñ
Şāh-ı gülüñ de müy-ı teni cāmeden geçer

- 4 Şebneme külâh oynadur ol şûh -ı ‘ aşķ-bâz
Mâdâm böyle lu‘b ile hengâmeden geçer
- 5 Dönse n’ola hilâle o ebrû-yı bî-mişâl
Her şeb ħayâl-i ‘ Âşım-ı nâ-kâmeden geçer

117

[meħā‘ilün fe‘ilätün meħā‘ilün fe‘ilün]

- 1 Görince turrelerüñ žabt-ı āh elümde midir
Ya setr-i dûd-ı dil-i ġam-penâh elümde midür
- 2 Müjeňle göñlumi döndürdi şâneye çeşmûñ
Ferâgat-ı ser-i zülf-i siyâh elümde midür
- 3 Firâk-ı rûyuñ ile āb-rûyum eylemeye
Sirişk-i şûre-i çeşmüm tebâh elümde midür
- 4 Göreydüñ ‘ aksini mir’âti kor mîduñ elden
Baķ imdi rûyuña kaşr-ı nigâh elümde midür
- 5 Bu deñlü cilve ile žabt-ı şâhid-i ṭab‘um
Bulinca böylece bir cilvegâh elümde midür
- 6 Doķınmaya dil-i ħussâda nevki ey ‘ Âşım
Bu kilk-i hoş-raķamuñ gâh gâh elümde midür

118

[fâ‘ilätün fâ‘ilätün fâ‘ilätün fâ‘ilün]

- 1 Kûy-ı dil-berden göñül gördüm revân olmuş gelür
Ğibṭa-pâş-ı rûh-ı sükkân-ı cinân olmuş gelür

117 A 64a, İÜ 41b

- 2a Müjeňle: Müjeyle İÜ
3b çeşmûm: çeşm İÜ
4a mir’âti: mir’ât İÜ
5b bir cilvegâh: cilvegâh İÜ

118 A 64a, İÜ 44a

- 2 Kanġi bezm erbābını maħsūd-ı Cem itmiş ‘aceb
Gördüm ol fettānı ser-mest-i çemān olmuş gelür
- 3 El-ħazer ey ħāce ol şāh-ı nigeh şemşīr-i nāz
Baġ nice ġāret-ger-i kālā-yı cān olmuş gelür
- 4 Uğramışdur pençe-i şāhīn-i ġamzen var ise
Murğ-ı dil zülf-i siyehden per-feşān olmuş gelür
- 5 Şalınup nāz ile gördüm dil-ber-i nev-ħiż-ħaṭ
Lerze-bahş-ı fitne-i āhir zamān olmuş gelür
- 6 Kanġi zārı ber-murād itmiş o mest-i tünd-ħū
Deşne ħūn-ālūde-dāmen der-miyān olmuş gelür
- 7 Yār-ı la‘ lüňle şarābin içmiş ‘Âsim var ise
Baġ yine ser-mest-i rüsvāy-ı cihān olmuş gelür

119

[mef'ülü fā'ilātū mefā'ılıü fā'ilün]

- 1 Her dem ki bāgda cām-ı beşāset-resān gelür
Rūy-ı gül-i sefīdede ey sāki ḫan gelür
- 2 Her naħl-i tāze geldi yine rakşa ey şabā
Var ise şahñ-ı bāga o serv-i çemān gelür
- 3 Bahş-i każāda haşmumı ilzām içün dile
Kaṭ‘i delīl ol nigeh-i bī-amān gelür
- 4 Zāhid karışmasun hele rūħ-ı revānuma
Hayvāna başķa ‘ālem-i süflī de cān gelür
- 5 Hānčer geçer gibi dil-i şad-pāreden hemān
‘Âsim ne dem ki çeşmüme ol ebruvān gelür

120

[fe‘ilātūn fe‘ilātūn fe‘ilātūn fe‘ilūn]

- 1 Şanmaň ancaň müje-i çâk-resândan şakînur
Dâmen-i dil-beri ‘âşık leb-i cândan şakînur
- 2 Geldügin tuymasun ol ǵamze hayâl-i çeşmûñ
Dil-i ǵam dîde-i hûn-âbe-feşândan şakînur
- 3 Ter düşer biz o peri-peykeri yâd eylemezüz
Dil-berin ‘âşık-ı pâkîze zebândan şakînur
- 4 Hançerüñden dile ölmek aña şu içmekdür
Ey şeh-i pür-sitem ammâ seni կandan şakînur
- 5 Ka‘ be-i kûyına varmaň nice biň ‘omre deger
Cânın ‘Âşim nice ol şûh-ı cihândan şakînur

121

[mef‘ülü fâ‘ilâtü mefa‘ilü fâ‘ilün]

- 1 Her dem ki կasdı gâret-i iklîm-i dîn olur
Gavgâ-girây-ı fitne o şâha mu‘în olur
- 2 Baķdum kitâb-ı nâzîna ol tıfl-ı nev-resüñ
Aşlâ կarîne yok ki vefâya կarîn olur
- 3 Āh-ı şerâr-feşânla hevâyi-şîfat hemân
Dilden һadengi ‘azim-i çerh-ı berîn olur
- 4 ‘Id-i vişâl içün dil-i bî-çâremüz tutar
Şavm-ı vişâli bunca şûhûr u sinîn olur
- 5 Cânâ olur mi yine görüşmek didüm didi
Şîlhât olursa ǵam yime ‘Âşim yakîn olur

120 A 64b, İÜ 44b

^{4a} şu: şu kadar A

121 A 64b, İÜ 44b

4b Şavm-ı vişâli: Şavm-ı vişâli içün İÜ

122

[mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün]

- 1 Baña bir vaşlina biň cān virmek cān-1 ‘âlemdür
Velî almaz göñül cānâne bir fettân-1 ‘âlemdür
- 2 N’ola her bir һam-1 zülfinde yüz biň cān-1 dil bulsaň
Benüm cānânum ey bâd-1 şabâ cānân-1 ‘âlemdür
- 3 Seni Mecnûn u Vâmîk Ҥusrev ü Ferhâd iden ey dil
Hevâ-yı zülf ü ruhsâr u leb-i һübâñ-1 ‘âlemdür
- 4 N’ola şeb-tâ-seher bîdâr olup pür-iżtirâb olsa
O kâfir çeşmi bir cellâd-1 һûn-eşâñ-1 ‘âlemdür
- 5 Benüm her sünbül-i miskîn saträ-1 nazmum ey ‘Âşim
‘Aceb revnaķ-dih-i tâc-1 suhan-sencân-1 ‘âlemdür

123

[mefâ‘ilün fe‘ilâtün mefâ‘ilün fe‘ilün]

- 1 Göñül bu mey-kedenüň kâr u bârı âteşdür
Hazer mey[üñ] hevesinden һumârı âteşdür
- 2 Җam-1 ruhuňla dil āh itse dehri çerħa çıkar
Şakın şakın dime cây-1 қarârı âteşdür
- 3 ‘Aceb mi dâmenin öpdürmese o serv-i çemân
Sirişk-i dîde-i ‘uşşâk-1 zârı âteşdür
- 4 Şakın bu sâki-i bed-mihr-i çerħdan ey dil
Anuň o câmçe-i zer-nigârı âteşdür
- 5 ‘Aceb mi sünbüli dûd-1 kebûd ise ‘Âşim
Bu tâze bâğ-1 dilüň lâlezârı âteşdür

122 A 65a, İÜ 44b

123 A 65a, İÜ 45a

124

[mef̄ ülü fā' ilātū mefā' īlü fā' ilün]

- 1 Vuşlatda şanma 'âşık-ı bî-dil huzûr ider
Zîrâ firâkî hâtır-ı zâra hûtûr ider
- 2 Yaklaşsa eski lânesine murğ-ı zâr-ı dil
Bağ tünd-bâd-ı âh-ı derûn yine dûr ider
- 3 Mümkin mi vaşf-gûyi o hûrâ-yı dil-keşûñ
Teşbîh iderse cennete âdem kûşûr ider
- 4 Cân-ı 'azîzi zabî idemem rû-be-râh olur
Cânâna her ne dem ki yanumdan mûrûr ider
- 5 'Âşim o şüh tûrresini çözdi bağ yine
Biñ fitne yüz bulup ne belâlar zuhûr ider

125

[mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün]

- 1 Göñül bir bâg-ı hüsnüñ bûlbûl-i şeydâlar[1] nedür
Ki murğ-ı sidrede anuñ hevâ-peymâlar[1] nedür
- 2 Nesîmüñ donduğu bâd-ı semûme şanma gülşende
Meger bûlbüllerûñ bu âh-ı âteşzâlar[1] nedür
- 3 Dil-i yâr âh-ı 'âşîkdan biraz muğber olur ammâ
Dem-â-dem mâ-cerâ ol çeşm-i hûn-pâlâlar[1] nedür
- 4 N'ola devrinde rağs itdürse her bir ȝerreye hûrşîd
Felekde bezm-i şevkûñ şîşe-i şahbâlar[1] nedür
- 5 'Aceb midür ki Kays'uñ nâm u şanı bilinür hâlâ
Cihân-ı derd-i 'aşkuñ şâh-ı taht-ârâlar[1] nedür

124 A 65a, İÜ 45b

5a bağ yine: boyına İÜ

125 A 65b

- 6 N'ola pîr-i muğân hamra dem ursa rinde hikmetden
Felâtûn-veş o hikmet-hânenüñ dânañlar[1] nedür
- 7 Lebüñ sükker ruhuñ mir'ât idinse çok mi 'Âşim'da
Cihânda misr-i nažmuñ tûti-i gûyâlar[1] nedür

126

[mef'ülü fâ'ilâtü mefa'ülü fâ'ilün]

- 1 Her dem ki seyre ol şeh-i hüsn ü bahâ kopar
Ardınca tıfl-i cân-i hevâ ibtilâ kopar
- 2 Kalkarsa seyre kadd kıyâmet-nümâ ile
Haşr ile neşr olur katı çok mübtelâ kopar
- 3 Söyleñ o şûha seyr-i çemenzâr-ı dil-keşe
Agyâr ile koparsa eger çok belâ kopar
- 4 Ol şeh-süvâr-ı nâza yetişmez görür misin
Gül-gûn-ı eşki ey dil-i gam âşinâ kopar
- 5 'Âşim ne seng-i dil ne tegâfûl-çırâz olur
Ol şâh-ı nâzdan ne vefâ ne cefâ kopar

127

[fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün]

- 1 Ateş-i sûzâna yansun derd ü gam nev-rûzdur
Var getür ey sâki bezme câm-ı Cem nev-rûzdur
- 2 Ma' den-i la'l-i Bedehşân'a dönerse çok degül
Câm-ı pür-şahbâyi rind-i Cem-şiyem nev-rûzdur
- 3 Serv dest-efşân olsun bûlbûl-i dil-şîfte[ye]
İtsün âgâz-ı nevâ-yı dem-be-dem nev-rûzdur

126 A 65b, İÜ 46a

2a kıyâmet-nümâ ile: kıyamet ile İÜ

3a çemenzâr: gülistân İÜ

127 A 65b, İÜ 46a

- 4 Söylesün bir bir gül-i nev-hıze şahن-ı bāğda
Eski derdin ḡ andelib-i pür-elem nev-rūzdur
- 5 Bir gül-i bāğ-ı cemāle ḡ andelib-i bī-şekib
Olmasun mı ḡ Aşim-ı rengin-nağam nev-rūzdur

128

[mefā‘ilün fe‘ilätün mefā‘ilün fe‘ilün]

- 1 Ne dem ki dil görüp ebrūsin āh-āver olur
Hemān o şūh-ı ǵažabnāk dāl-ı hançer olur
- 2 Dil almak istese müjgāni bir nažarda geçer
‘ Aceb o ǵamze-i Rüstem şikār-ı şaf-der olur
- 3 Ne dem ki ağlayup evşāf-ı ṭal‘ atın açsam
O sā‘ at āyinenüñ hātırı mükedder olur
- 4 O şāh-ı hüsn baña yazdı hātırınuñ hoş tut
Yine livā-yı ǵam-ı hasretüm muķarrer olur
- 5 O şāhuñ ḡ Aşim-ı zār öpdi yolda pā-pūşin
Hased hased yine maǵbūt-ı rūh-ı Kayşer olur

129

[mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün]

- 1 O keskinlik ki diller ǵamze-i dil-berde bulmışlar
Ne şemşir-i dü demde anı ne hançerde bulmışlar
- 2 Dizilmişler kenāra servler ey nahıl-i ‘ ar‘ ar-ķad
Senüñ ‘ aks-i ‘ izāruñ var ise cūlarda bulmışlar
- 3 Üşerlerse ‘ aceb mi lem‘ a-i ruhsār-ı dil-dārı
Göñül pervāneler şem‘ -i ziya-güsterde bulmuşlar
- 4 Ser-i kūyında diller ey şanem şimdi sūcūd üzre
Nişān-ı na‘ l-i pākūñ var ise ol yerde bulmuşlar

128 A 66a, İÜ 46a

129 A 66a

- 5 Güzel taşvir olnmış Yūsuf ammā ḥaḳ budur ‘ Âşim
Göñüller başķa bir hüsн ol perī-peykerde bulmuşlar

130

[mefā‘ilün fe‘ilātün mefā‘ilün fe‘ilün]

- 1 Niçe göñül der-i behcet-fezâların unıdur
Ne yüzden Âdem o cennet şafâların unıdur
- 2 Gelürse ol gül-i ter şahň-ı bâġa cilve-künâń
Hezâr zâr-ı nevâ-keş nevâların unıdur
- 3 Cinâń-ı vuşlatı bir gün olursa ger rûzî
Göñül bu dûzah-ı fûrkât belâların unıdur
- 4 Dem-i firâkda dil câna cân dile baķmaz
Kiyâmet irse kişi âşinâların unıdur
- 5 Bu şahne-i felek-i hîle-kâruň ey ‘ Âşim
Kiyâs itmege rindân cefaların unıdur

131

[mef’ülü fâ‘ilâtü mefâ‘ilü fâ‘ilün]

- 1 Tîfl-ı dil-i figârede devlet nişânı var
Zâhm-ı hadeng-i dil-ber-i rengîn kemânı var
- 2 Bilmem ne dîne hîdmet idersin amâń zamâń
Yoğ sende kâfirüň ise gâhī amânı var
- 3 Mecnûnı oldugum gözü âhû yanında hiç
Kays’uň cemâl-i Leyli’yi anmaķ ne câni var
- 4 Gel cânum al didüm didi cânâne nâz ile
Degmez elüm dahî hele tûrsun zamânı var

130 A 66a, İÜ 46a

2a ol: o İÜ

131 A 66b, İÜ 46b

- 5 Es^c ār-ı ġam-şı^c ārı ser-i kilki ^c Āşım'uñ
İş^c ār ider hemi^şe ki derd-i nihānı var

132

[mefā' ilü fā' ilātū mefā' ilü fā' ilün]

- 1 Bu dūd-ı āh kim ser-i gīsū-yı yār arar
Kendü gibi hevā ile bir bī-ķarār arar
- 2 Ey dil hemān ġubār ola gör yoħsa kūyına
Hem-rāh itmege seni bu rūzgār arar
- 3 Bi-hūde şanma ārzu-yı zaħm-i ḥançerüñ
Cān tende ṭarf-ı kūyuña bir reh-güzār arar
- 4 Ey murġ-ı dil felekde muħālif hūmālara
Şeh-bāz-ı zülf-i yār hevāda şikār arar
- 5 Ancaq bu murġ dilümi ider cüst ü cū ani
^c Āşım o verd-i bāg-ı cemāli hezār arar

133

[mefā' ilün fe' ilātūn mefā' ilün fe' ilün]

- 1 Ne dem ki sīneye dest-i devā-resānı gelür
Marīz-i cān bilenüñ (?) bir seh(i)lce cānı gelür
- 2 Şemīm-i nāfe-i zülfin getürse bāga şabā
Hemān meşām-ı gülüñ ķatre ķatre ķanı gelür
- 3 Müjeyle göñlüme çok rahne virdi şāne gibi
Yüzine yapışur elbette bir zamānı gelür
- 4 O ķaşa yā ile dil gitdi seyre seyr ile
Mekānına yine ne dil ne bir nişānı gelür

5b ider: ābdur İÜ

132 A 66b

133 A 67a, İÜ 46b

1b bilenüñ: bülbülün İÜ

- 5 Süküt itmede bülbül o şonçenüñ ‘Âşim
Ne dem ki ortaya ādâb-ı bahş-i ânı gelür

134

[fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilün]

- 1 Her kaçan eşheb-i nâzını o dil-ber koparur
Seng-lâh-ı dil-i ‘âşılıka şererler koparur
- 2 Dil-i hûnîni hezâruñ ne ‘aceb koysa kaçan
Bâgbân bâgda gül-şonçe-i alhmer koparur
- 3 İtmesün bikr-i muğân şerm-i niğâb itmek için
Bâgda bâd-ı şabâ berg-i gül-i ter koparur
- 4 Bu benüm dem-be-dem emtâr-ı sırışk-i çeşmüm
Bir kıyâmet hele ey şûh-ı sitem-ger koparur
- 5 Düşdi şeftâlu yine hîşseme ruhsârından
Bâd-ı âh-ı dil-i ‘Âşim ne güzel ber koparur

135

[fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilün]

- 1 Eşk-i ter âh ile kim kuce-i cânâna düşer
Şanki ezhâr-ı nesîm ile gülistâna düşer
- 2 Her ne dem eşk-i terüm dâmen-i yâre dökilür
Reşk idüp jâle de berg-i gül-i hândâna düşer
- 3 Cür‘a-veş hâk-i der-i pîr-i muğân ol ey rind
Her gün ol mâye-i naâyet yine mestâna düşer
- 4 Ağlamazdum ser-i kûyuñda dem-â-dem ammâ
Korkarın bâd ile bu gerdi beyâbâna düşer
- 5 Gül gibi anı bulur bülbül-i tab‘-ı ‘Âşim
Naâzm-ı ter bâgda kim hâtîr-ı yârâna düşer

136

[mef'ülü fā'ilātū mefā'ılı fā'ilün]

- 1 Ey ‘isret ü tarab dile yārūn celāli var
Degmeñ faķire hāl-i perişān-me ’āli var
- 2 Mağrūr itmesün seni bu hüsni ber-kemāl
Geçmişleri unitma kemālūn zevāli var
- 3 Ey ķaşı yā riyāz-ı cinānda nişān virür
Tīrūn mişāli bāğ-ı dilün çok nihāli var
- 4 Devletli merħametli efendüm firākdan
Dir yine bendenüñ saña çok ‘arz-ı hāli var
- 5 Bilmem o şūhla nice olur hāli ‘Āşim’uñ
Ne hadd-i derd-i hicri ne va‘ d-i vişāli var

137

[fe'ilātün fe'ilātün fe'ilātün fe'ilün]

- 1 Kime ey şūh ġamuñdan dil-i pür-ġam ağlar
‘Ālemi tutdi ġamuñ dil gibi ‘ālem ağlar
- 2 Gördi bu ġam-żedenüñ ‘ālemi yok anuñçün
Yine geldüm diyü hep ŧıfl dem-ā-dem ağlar
- 3 Sāğar-ı bādede yok cām-ı elest ‘ālemi hiç
Mest-i mey olsa anuñçün meger ‘ālem ağlar
- 4 Ey felek mihr ü vefā görmedüğüçün senden
Var ise ‘āzim-i ‘ukbā aña her dem ağlar

136 A 67b, İÜ 47b

3b mişāli: mişāl İÜ

137 A 67b, İÜ 47b

2a ġam-żedenüñ: metinde ġamundanuñ (?)

3b ‘ālem: ādem A

5 Görmemişdür o peri-ṭal^c atı ‘Âşim kimse
Hâlüm ağlarsa benüm yine bu dîdem ağlar

138

[fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn]

- 1 Tîg-1 ǵamzeñ bu dil-i pür-zahmı şöyle pâreler
Cûy-1 eşkümlle çıkış bir gün görürsin pâreler
- 2 Ey kemân-ebrû te^c ākub itmede tîr-i müjeñ
Ah açıldı gönlümüzde yara üzre yaralar
- 3 Haṭ keşîde şafha-i ruhsârına ammâ yine
Ol կalem barmaklı turma meşk-i nâzı կaralar
- 4 Vâ^c iz añmazduñ ‘azâb-1 dûzahı kürsîde hiç
Bâdesüz gâhiⁱ görevdün çekdüğin mey-hâreler
- 5 Bilse câ’iz Қays ile Ferhâd ‘Âşim çekdüğin
Deşt-i derd ü kûh-1 ǵamda ‘âşık-1 bî-çâreler

139

[fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn]

- 1 Tâze gül isterse gûlzâr-1 belâdan tâzeler
Tâzeler bu dâg-1 sînem eşk-i çeşmüm tâzeler
- 2 Reng ü büyin ol gûlüñ naklä itmese bâd-1 şabâ
Boyle bulmazdı revâcın gâziye hem ǵâzeler

5b benüm yine: yine benüm İÜ

138 A 67b, İÜ 46b

1a pâreler: yaralar İÜ

1b Cûy-1 eşkümlle çıkış: Hûn-1 eşkümlle gelür A

3b meşk-i: şîlkî-1 İÜ

139 A 68a, İÜ 49b

2a bâd-1: bâga A

2b Boyle bulmazdı: Bulmazdı İÜ

- 3 Nice biñ şeh-bāz-ı dil āvāre olmuş ḋaşkla
N'ola ṭutsa şaydgāh-ı ḋalemi āvāzeler
- 4 Şerha şanma sīne-i ḋaşıkda kālā-yı ġamı
Destgāh-ı ḋaşkda ḥayyāt-ı derd-endāzeler
- 5 Zāhidüñ artıç ķapansun ağızı her mey-hānede
Gördüm ey ḋaşim ķapanmış ser-te-ser dervāzeler

140

[fe' ilātün mefa' ilün fe' ilün]

- 1 ḋaşıkum derd ü ġam celīsumdür
Dil-i şīven-ṭirāz enīsumdür
- 2 Kūy-ı dil-berde seng-i hāk-i siyeh
Bāliş ü pister-i nefisumdür
- 3 Pīr-i mey-hāne dāmenin ķomazın
Zevraqı çekmede re ḫisümdür
- 4 Beni yārāna eyleyen maḥsūd
Nażm-ı cān-perver-i selīsumdür
- 5 N'ola ḋuzlet-nişin isem ḋaşim
ḍaşıkum derd ü ġam celīsumdür

141

[fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün]

- 1 Ol şanemle mā-cerāya bā' is efgānum mīdur
Yohsa hūn-ālūde eşk-i çeşm-i giryānum mīdur
- 2 Gelmez oldı ey gözüm nūri ḥayālūn çeşmümē
Bā' is āyā hūn-ı dilüm hār-ı müjgānum mīdur

5b Gördüm: Gördüm gelmiş İÜ

140 A 68a, İÜ 38b

141 A 68a, İÜ 40b

- 3 Rışte-i bârîk zerrîn şu^c ā^c in^c arż ider
Mihr bilmem müşteriⁱ mâh-ı Ken^c ân^c um midur
- 4 Ey ṭabîb-i cân ifâkat-yâb olurdum dilesen
Bu belâ-keş hâste-i nâlân hicrânum midur
- 5 Şerh iden râz-ı nihânum yâre^c Âşim bilmedüm
Şerhalar mı yohsa şad çâk-i girîbânum midur

142

[mefâ^c īlün mefâ^c īlün mefâ^c īlün mefâ^c īlün]

- 1 Bu nûh nîlî hâbabı ey şeh-i hûbânum aşmişdur
Zamân-ı devletünde nîl-i eşküm şöyle taşmışdur
- 2 Eger girmez görünmezsın dile gelmez oķınmazsın
Göñül bir tuhfe derde ey periⁱ-ṭal^c at şataşmışdur
- 3 Şeb-i târik ü rûz-ı rûşenî fark eylemez çeşmüm
Şu deñlü suğl-i haft-ı rûy-ı aluñdan kamaşmışdur
- 4 Ulaşmış didiler ruhsâr-ı yâre zülf-i şeb-gûnı
Anuñçün âftâba dûd-ı âh-ı dil ulaşmışdur
- 5 Dolaş ey dûd-ı âhum her seher ol mû-miyâniñvâr
Kuşağı anı koçmazdan muķaddem çok dolaşmışdur
- 6 Benüm şâhîn-i âhum niçe senden ditrer ey^c Âşim
Şu deñlü murg-ı zerrîn şeh-per-i gerdûn şaşmışdur

143

[fe^c ilâtün fe^c ilâtün fe^c ilâtün fe^c ilün]

- 1 Mest iden tâ bu kadar dilleri peymâne midür
Yohsa çeşm-i siyeh-i sâki-i mestâne midür

4a dilesen: metinde ger dilesen

142 A 68b, İÜ 43a

3b deñlü: resme A

143 A 68b, İÜ 44a

- 2 Murğ-ı dilde heves-i ‘arız u ḥälüñ var imiş
Zülfüñe anı çeken āb mīdur dāne midür
- 3 Dīdeye şāh-ı ḥayālūñ yine gelmez oldı
Seyl-i eşkümden o kāşānesi vīrāne midür
- 4 Rūym ey māşıta dirhem iden ol fettānuñ
Şāneden āh-ı dil-i zār mīdur şāne midür
- 5 Çeşm-i hūn-rīzüñe ‘āşık geçirinürmiş ‘Āşım
Bilmem ol şīfte mestāne mi dīvāne midür

144

[meʃ'ülü fā'ilātū meʃā'ılı fā'ilün]

- 1 Olmak muķim-i mey-kede şūfi şafāludur
Ammā icāresi yıķılası bahāludur
- 2 Zāhid vişāli ol şanemüñ cān-fezā imiş
Ammā firāk-ı dūr u dīrāzı belāludur
- 3 Mecnūn cāme dir seni eyler göñül hazer
Zīrā o dil-rübā katı rengin kabāludur
- 4 Her şāhib-i sūluk-ı belāğat ‘aceb midür
Vird idinürse nazmumı nāzük edāludur
- 5 ‘Āşım hemān ṭarīk-ı ferāğ-ı vişāli tut
Rāh-ı ümīd-i vuşlat-ı dil-ber cefāludur

145

[fe'ilātün fe'ilātün fe'ilātün fe'ilün]

- 1 Müjede şanma dü çesm-i siyeh-i dil-cūdur
Çemenistānda yatur iki güzel āhūdur

144 A 68b, İÜ 47b

2b Ammā: Lākin A

145 A 69a, İÜ

- 2 ‘Aklumu kimdir alan zülf ile ebruya didüm
Eyleyüp zülfe işaret didi ebrū [o] budur
- 3 Ebruvâniyla iki ھالقا-i zulfeyn degül
Tarfı mihrâbda gûyâ iki müşgîn hûdur
- 4 Nâz ile Leyli dimiş bâğ-ı cemâlümde benüm
Zâr iden Қays’ı meger hasret-i şeftâlûdur
- 5 ‘Ârız-ı yârda zulfeyn degüldür ‘Âsim
Âb-ı nâb içre iki sünbül-i ‘anber-bûdur

146

[fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilün]

- 1 Dil-i fürkat-zeede hep kuce-i dil-ber arayor
Şöyle kâr eyledi hasret ölicek per arayor
- 2 Şanma ey dil ki miyânından arar yâr nişân
Seni bi-nâm u nişân itmege hançer arayor
- 3 Çeşmine zülf-i siyehde dilümüz meftûn olmaz
Bilmem ol mest yanında ne belâlar arayor
- 4 Dûd-ı âhumla sırışküm nice demdür cânâ
Yerde gökde seni ol iki birâder arayor
- 5 ‘Âsimî gibi nice zârı dolandurmışsın
Hayli bi-dil seni ey zülf-i füsûn der arayor

147

[mef‘ülü mefa‘ilü mefa‘ilü fe‘ülün]

- 1 Dil-dâde saña ins ü melek evvel ü âhir
Dil-şifte ‘aşkuñla senüñ gâ’ib ü hâzır

4a cemâlümde: cemâlde İÜ

146 İÜ 40b

3a Vezin kusurlu

147 İÜ 43b

- 2 Gördüm ser-i kūyuñ tek ü pū bendeye Kays
Allāh meger cennet arar Müslim ü kāfir
- 3 Āh-ı dil ü hūn-ābe-i çeşm ānı müş' ir
Sen dil-ber-i ṭannāzı sever bāṭin u zāhir
- 4 Def-i ḡam içün şūfi ile bādeler içdüük
Mey-hānede yeksān idi dün zāhid ü (...)
- 5 'Āşim gibi çok hūsrev-i şīrīn-lebe mā 'il
Meftūn ruh-ı gül-gūnına tā kādir ü mādir

148

[fe' ilātūn fe' ilātūn fe' ilātūn fe' ilūn]

- 1 Vechi yanında o şūhun ruh[1] ḡaddārāne çalar
Zülfî yanında da yā ṭurre-i Leylā ne çalar
- 2 Çeşm-i düzdāne nigāh-ı siyehūn yanında
Bāg içinde şanemā nergis-i şehlā ne çalar
- 3 Kırıcı aşlā komadı dilden eser ḡamzelerüñ
Hançer ü ṭīg ile ḡaddārelerüñ yā ne çalar
- 4 Kālmadı emti^c a-i şabr-ı dil ü cān tende
Bilmem artık o nigeh şeb-rūy-ı cānāna çalar
- 5 Muṭrib-i bezm-i ḡamem başına çalsun sāzin
Şimdi yanumda benüm zühre-i zehrā ne çalar
- 6 Nağamāt-ı dil-i hūn-ābe-feşān yanında
Nağme-i bülbüle vü bülbül-i şeydā ne çalar
- 7 Eşkümüz bahṛ-i muḥīṭ oldı anuñ yanında
Nil ü Ceyhūn u Furāt u şatṭ u deryā ne çalar

8 'Âşim'uñ nağmeleri velvele-endâz oldı
Şimdi yanında anuñ Husrev ü Dârâ ne çalar

149

[mefâ' İlün mefâ' İlün mefâ' İlün mefâ' İlün]

- 1 Şabâdan şanma her serv-i çemen her dem semâ' eyler
O bir kaç Mevlevî mânend-i nûh târem semâ' eyler
- 2 Şu gibi meşnevî bî-cûyi kârî bülbûlân ney-zen
Anuñçün şevk ile her gónce-i pür-nem semâ' eyler
- 3 Sever Mollâ-yı Rûm [kim] Şems-i Tebrîzi'yi anuñçün
Mîşâl-i Mevlevî hep neyyir-i a' zam semâ' eyler
- 4 Çerâğın Melevîler âstânından yakar her şeb
'Aceb midür ki her pervâne-i pür-ğam semâ' eyler
- 5 Meger fânûs-ı dilde şem'-i mihri yaķdilar 'Âşim
Felekler gibi anuñçün benî âdem semâ' eyler

150

[mefâ' İlün mefâ' İlün mefâ' İlün mefâ' İlün]

- 1 'Aceb hüsn-i dil-ârâ ol büt-i mekkâra virmişler
Ki zünnâr ihtiyyâr itmiş ȝam-ı zülfîyle irmişler
- 2 Gelürsin diyü bir gün ey büt-i dil-cûy-ı 'Isâ-dem
Nice biñ yıldur eşnâm u şuver kim deyre girmişler
- 3 Bu deyr-i pür-şuverde ey büt-i ra' nâ góraż sensin
Rebâb u çeng ü nâkûsî senüñçün hep kayırmışlar
- 4 Hevâ-yı bûy-ı zülf-i 'anberînûñ ile Mesîhler
Buğûr-ı Meryem'i ey büt cihân bâğında dirmişler

8a nağmeleri: kelimenin altına "nâleleri" yazılmış.

149 İÜ 48a

150 İÜ 49a

- 5 Kadîd itmiş rakîb-i kâfiri gördüñ mi ey Âşım
 ‘Aceb hüsn-i dil-ârâ ol büt-i mekkâra virmişler

151

[fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün]

- 1 Fürkatüñden dökilür eşküm dür-i şehvâr-vâr
 Şöyle vardum že‘ fa oldu dîde-i hûn-bâr bâr
- 2 Ben yine feryâd idersem derd-i serden başuma
 Günbed-i gerdûni itdi fürkat-i dil-dâr dâr
- 3 Böyle giryân böyle nâlân böyle zâr olmazdı dil
 Olmasa ger böyle her dem mâ ‘il-i ağıyâr yâr
- 4 Luťf idüp gel ‘ arz-ı dîdâr eyle ey Yûsuf-nażar
 Külbe-i aḥzânda itdi cânuma esfâr kâr
- 5 Biz o rind-i hâne-ber-dûş-ı ḥarâbât olmuş[uz]
 Görinür ‘ Âşım bize endâze-i mi‘ mâr mâr

152

[fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün]

- 1 Zülf-i dil-berde dil-i ser-geşte-i sevdâ yatur
 Şanki semmûr içre Key-ḥusrev yahud Dârâ yatur
- 2 Hîç taḥvîl olmamışdur nice mâh u sâl olur
 Burc-ı ‘ akrabde cebînûn mihri hep cânâ yatur
- 3 Bâğ-ı hüsnüñ gibi bâğ olmaz bu râğ-ı köhnede
 Deste deste sünbül ile lâle-i hamrâ yatur
- 4 Zîr-i zülfüñde degüldür hâl-i ȝill-ı bîdde
 Tâb [u] tebden düşdi Hindû beçcedür tenhâ [yatur]
- 5 Gerçi kemter ḳatredür dil şüret-i ȝâhirde lîk
 Görseñ ey ‘ Âşım derûnında anuñ deryâ yatur

HARFÜ'Z-ZĀ*

153

[mef'ülü mefā'ılı mefā'ılı fe'ülün]

- 1 Şâd itse n'ola rûh-ı revân-ı Cem'i nev-rûz
Reşk-i dem-i Key eyledi bu hoş demi nev-rûz
- 2 Bâg içre ayağ olsa n'ola dest-i hîş-rind
İtdi dil-i zühd-ülfete müdgâm gamı nev-rûz
- 3 Bir 'âlem-i âb eyleyelüm bîd yanında
Kıldı yine mağbût-ı behîş 'âlemi nev-rûz
- 4 Dil-ber ser-i zânûda kadeh elde hevâ şâf
Müstağnî-i hûld itse n'ola âdemî nev-rûz
- 5 Pür eyledi her kalb-i hâzîni dime ancak
Leb-rîz-i neşât itdi dil-i hurremi nev-rûz
- 6 Âğâz-ı nevâ eyledi murğ-ı seher-i dil
Gösterdi gibi ol gül-i gönçe-femi nev-rûz
- 7 Güftâr-ı hayatı-âver-i mevtâ ile kıldı
Reşk-i şu' arâ 'Âsim-ı 'Îsâ-demi nev-rûz

154

[mef'ülü mefā'ılı mefā'ılı fe'ülün]

- 1 Hat-âver ola mihr-i ruh âh itmege degmez
Rûy-ı mehi anuñla siyâh itmege degmez
- 2 Cânân tutalum mâh ola her-câyi olinca
Ey mihr-i felek germ-i nigâh itmege degmez

*Başlık A: Kâfiyetü'z-zâ İÜ

153 A 69a, İÜ 52a

1b bu: bir İÜ

2a Vezin kusurlu

154 A 69b

- 3 Bu derd-i hezār ābile-i tīše-i āhum
Bünyād-ı ḡam-ı hicri tebāh itmege degmez
- 4 Zāhid boyanursın saña bir reng oluranca
Nev-āmede bu bāde günāh itmege degmez
- 5 ‘Āşim ne ṭutar manṣib-ı ‘ōmr añladuķ āhir
Żabṭına anuñ nehżat-ı rāh itmege degmez

155

[fe‘ilātūn fe‘ilātūn fe‘ilātūn fe‘ilūn]

- 1 Sūz-ı ‘aşķuñla ne dem bu dili giryān buluruz
Kaṭre-i eṣkümüzi aḥker-i sūzān buluruz
- 2 Şevk-i ruḥsāruñ ile seyr-i beyābān itmek
Her ser-i ḥārin anuñ bir gül-i ḥandan buluruz
- 3 Nice olsun hele cem‘ iyyet-i ḥāṭır bizde
Her zamān āhdan ol zülfī perişān buluruz
- 4 Gezerüz cūy-ı sırişk ile çemenden çemene
Belki bu bāgda bir serv-i ḥirāmān buluruz
- 5 Şebt-i evṣāf-ı ‘izāruñla şeb-i ḥasretde
Kilk-i rengin-rakamı şem‘ -i fürūzān buluruz
- 6 ‘Azm-i bāġ eylesen ebnā-yı şütür-kīne ile
Gül-i ḥandān yerine ḥār-ı muğaylān buluruz
- 7 Hāşılı laqlakadur şimdi hüner ey ‘Āşim
Katı az merd-i ḥoş-iz‘ān-ı suḥandān buluruz

156

[mef‘ūlü mefa‘ilü mefa‘ilü fe‘ūlūn]

- 1 Cām-ı mey-i ḡam düşmen-i ‘işret bize degmez
Zūhhād ile bir mey-kede nevbet bize degmez

- 2 HıZR olsa eger nākili bulmazdı selāmet
Senden hele mektüb-i müveddet bize degmez
- 3 Pā-büsına gerçi nigerānuz göñül ammā
Dāmānı yanında o sa‘ādet bize degmez
- 4 Devlet o şehüñ nażra-i iksir eşeridür
Ammā göñül ol māye-i devlet bize degmez
- 5 Lābüd doқınur seng-i kažā vü қader ‘Âşim
Cām-i mey-i ġam düşmen-i ‘işret bize degmez

157

[*mef’ülü mefā‘ilü mefā‘ilü fe‘ülün*]

- 1 Hiç sencileyin hüsni müsellem güzel olmaz
Yūsuf daхи gelse saña cānā bedel olmaz
- 2 Biň derd ile geldüm der-i mey-hāneye sāķi
Bezl-i kereme böyle güzel bir maħal olmaz
- 3 N’eyler hevesin ḡisu-yı hūrā bize zāhid
‘Uşşāk-ı sebük-rūhda tūl-i emel olmaz
- 4 Kālā-yı vişāle döke gör naķd-i sırişkūn
Bāzār-ı maħabbetde göñül hiç cedel olmaz
- 5 ‘Âşim bulinur ḥayli ġazel tāze zebānda
Ammā bu қadar pāk-edā bir ġazel olmaz

158

[*mef’ülü mefā‘ilü mefā‘ilü fe‘ülün*]

- 1 Ol Yūsuf-ı gül-çihre benüm yanuma gelmez
Ölsem daхи bu külbe-i aħzānuma gelmez

157 A 70a, İÜ 53b

2b kereme: kerem İÜ

158 A 70a, İÜ 53b

- 2 Ƙaldum o ƙadar şām-ı ḡam içre tek ü tenhā
Pervāne daḥi şem^c-i şebistānuma gelmez
- 3 Bir bülbü'l-i şad naġme-i 'aşkum göñül ammā
Ol gül açılıp şah̄n-ı gülistānuma gelmez
- 4 Bi-mihr ruḥ-ı yār hele ʐerre ƙadar h̄ab
Şeb-tā-be-seher dīde-i giryānuma gelmez
- 5 Āh eyleyerek һayli ezildüm göñül ammā
Ol sim-beden sīne-i sūzānuma gelmez
- 6 Tūbā o ƙadar olsa daḥi cennet içinde
Hem-ser o benüm serv-i h̄irāmānuma gelmez
- 7 Bir nah̄l-i ümīdüm hele sāyem gibi 'Āşim
Ol Yūsuf-ı gül-çihre benüm yanuma gelmez

159

[fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün]

- 1 N'eylerüz ey gül-i ter bāg u bahārı sensüz
Kim alur gūşına feryād-ı hezārı sensüz
- 2 Ğayrinüñ turre vü ruhsāresi birdür gözüme
Hāşılı fark idemem leył ü nehārı sensüz
- 3 Elem-i zaḥm-ı sinān-ı ḡam-ı hasret artar
N'eyleyin cām-ı mey-i ǵuşşa-güsārı sensüz
- 4 Sensin ey sünbül-i cānāne bu bāg içre murād
Almazuz destümüze zülf-i nigārı sensüz
- 5 Vaşfi bir hāl ile ƙabil degül ey şūḥ-ı cihān
Şorma hiç hāl-i dil-i 'Āşim-ı zārı sensüz

2a tek ü tenhā: hele bi-kes A

160

[*mef'ülü mefā'ılı mefā'ılı fe'ülün]*

- 1 Biñ şîşe-i hâtrî kırılır hiç hâzer itmez
Derdüm bu ki dîrîneye zâlim zarar itmez
- 2 Teklîf iderlerse de gîlmânla seyr it
Ol müg-beçesüz cennete 'âşik nazar itmez
- 3 Maḥv itdi beni âteş-i âhum şeb-i gamda
Ol şem'-i şebistân-ı cemâle eṣer itmez
- 4 Eylerse ider âteş ile dûd-ı kebûdın
Yohsa gül ile sünbüli dil zîb-i ser itmez
- 5 Bu köhne serâda bulunur tâzeler 'Âşim
Ol şûha gibi dilde velî kimse yer itmez

161

[*mef'ülü mefā'ılı mefā'ılı fe'ülün]*

- 1 'Ömrüm dükenür şâm-ı gam-ı yâr dükenmez
Tâ şübh-ı kıyâmet o şeb-i târ dükenmez
- 2 Her sâ'ati biñ gün günü biñ meh mehi biñ sâl
Bir vech ile bu fûrkât-i dil-dâr dükenmez
- 3 Ser-mâye-i 'ömrüm dükenür gibi nihâyet
Dilde heves-i la'l-i dûrer-bâr dükenmez
- 4 Çok pâdshühün genci dükenmiş daḥî ammâ
Gencîne-i derd-i dil-i gam-hâr dükenmez
- 5 'Âlemde kıyâmet de կopar nâz ile 'Âşim
Ol serv bize կopsa da reftâr dükenmez

160 A 70b, İÜ 54a

1b zâlim: metinde o zâlim

161 A 70b, İÜ 54b

162

[mefā'īlün mefā'īlün mefā'īlün mefā'īlün]

- 1 Nigāh-ı luṭf kim çeşm-i büt-i pür-kīneden çıkmaz
O bir dārūdur ey dil-hasteler gencīneden çıkmaz
- 2 O sūz kim tūti-i ṭab' a çıkar cām-ı mücellādan
Doğundukça şurāhiye [ki] pes āyīneden çıkmaz
- 3 Ağır mihr-i mu' accel duḥter-i rez ister ey zāhid
Bahā-yı kōhne tāc u ḥırka-i peşmīneden çıkmaz
- 4 Çıkar cān tenden ey nūr-ı başarı v'ey merdüm-i dīdem
Hayālūn yine çeşm-i 'āşıķ-ı dīrīneden çıkmaz
- 5 Büt-i hicr-i 'izāruñdan bir āteş bende var 'Āşim
Eger ölseм de ol āteş-i derūn sīneden çıkmaz

163

[mefā'īlün mefā'īlün mefā'īlün mefā'īlün]

- 1 Serümden dūd-ı āh-ı serd-i eşk-engiz ayrılmaz
Belī kūh-ı belādan ebr-i ṭūfān-ḥīz ayrılmaz
- 2 Çalup yerden yere pā-māl idersen dahı sultānum
Yine gisūlaruñdan bu dil-i nā-çīz ayrılmaz
- 3 Ne mümkindür şarılmaқ yāre yāhod 'arż-ı hal itmek
Yanından ey göñül hiç ḥançer-i ser-tīz ayrılmaz
- 4 Müslimāndan ne diller virdi kāfir ḡamzeye ammā
Yine mihrābdan zülf-i fiten-āmīz ayrılmaz
- 5 Göz açdursun mı bārān-ı sırişküm bir dem 'Āşim
Serümden dūd-ı āh-ı serd-i eşk-engiz ayrılmaz

162 A 71a, İÜ 55b

163 A 71a, İÜ 55a

164

[mefâ'îlün mefâ'îlün mefâ'îlün mefâ'îlün]

- 1 O gül bülbül-sıfat giryân u nâlân olduğum bilmez
Bu bâg içre esîr-i hâr-i hicrân olduğum bilmez
- 2 Sipihre çıkışında dûd-ı derûn ol mâh ise daхи
Cihânda âtes-i ‘aşk ile sûzân olduğum bilmez
- 3 Ne kayduñ var dimezdi ol perī-tal̄ at baña ammâ
Benüm dil-bestesi-i zülf-i perīşân olduğum bilmez
- 4 Niçün gelmez bu cânından uşanmış hasteye yoҳsa
Ecel bîmâr-ı derd-i hicr-i cânân olduğum bilmez
- 5 Dirīğ itmezdi kuhlen-i gerdi râh-ı yâri ey ‘Âşim
Şabâ ammâ ǵam-ı hasretle giryân olduğum bilmez

165

[mefâ'îlün mefâ'îlün mefâ'îlün mefâ'îlün]

- 1 Biz ol merdüz bizümle niçe bebr ü şîrler tutmaz
Hem ol dîvâneyüz biz kim bizi zencîrler tutmaz
- 2 Kemend-i âh ile ancaк dil-i ‘aşık tutar yoҳsa
Ol âhû-yı zamânı şâh-ı ‘âlem-gîrler tutmaz
- 3 Dil-i ‘aşıkda naќş-ı mâ-sivâ-yı ‘aşk-ı yâr olmaz
Cidâr-ı deyr tersâ-veş kuri taşvîrler tutmaz
- 4 Ser-â-pâ ditrer oldı yine endâmuñ nedür hîkmet
Bugün var ise ey mey-hâra dest-i pîrler tutmaz
- 5 Gider oldukça naќd-i ‘izz ü devlet keff-i âdemden
Anı ‘Âşim benân-ı eydi-i tedbirler tutmaz

166

[*fā’ ilātūn fā’ ilātūn fā’ ilātūn fā’ ilūn*]

- 1 Bulmaya artık taravet sebzər-ı ‘ ömrümüz
Geçdi bād-ı āh ile zīrā bahār-ı ‘ ömrümüz
- 2 Gerd-i ǵamdan çeşm-i dil bir dem güşāde olmadı
Hāşılı hep böyle geçdi rūzgār-ı ‘ ömrümüz
- 3 Ol hilāl-ebrū görünmez itmeye tā kim üfūl
Devr-i gerdūn ile mihr-i tābdār-ı ‘ ömrümüz
- 4 Geçdi һayfā fürkāt-i zülf ü ruh-ı cānānede
Āh-ı ‘ ālem-sūz ile leył ü nehār-ı ‘ ömrümüz
- 5 Çerh-ı dūn ifnā iderse cismümüz ‘ Āşım n’ola
Şafħalarda çün қalur bu yādgār-ı ‘ ömrümüz

167

[*mefā’ īlūn mefā’ īlūn mefā’ īlūn mefā’ īlūn*]

- 1 Benüm çekdüklerüm ol Yūsuf-ı gül-pīrehen bilmez
Niçe ol Yūsuf-ı gül-pīrehen beytū'l-hazēn bilmez
- 2 Göñül bir üstüň ḥānkārı ḥafesde nāle-perverdür
O bülbül hiç temāşā-yı gül ü seyr-i cemen bilmez
- 3 Dili sūzān iden hep kendi nār-ı āhidur her şeb
Bizüm pervaṇemüz bir ǵayıri şem‘-i encümen bilmez
- 4 Su’āl itsen һaber virmez ǵam-ı cāngāh-ı devrāndan
Ne yerde կalduğun mey-ḥāneden hiçbir gelen bilmez
- 5 ‘ Aceb mi bilmese һussād nażm-ı pāküm ey ‘ Āşım
Nevā-yı cān-fezā-yı bülbüli zāğ u zağan bilmez

166 A 71b, İÜ 53a

3a üfūl: ‘ uķūl İÜ

5a n’ola: ne ǵam A

167 A 72a, İÜ 55a

168

[mefâ'îlün mefâ'îlün mefâ'îlün mefâ'îlün]

- 1 Lebüñ şevkiyle dil mecrûh-ı müjgân olduğın bilmez
O meste döndi kim pür-zahm-ı peykân olduğın bilmez
- 2 Göñül һalvet-serây-ı vaşlı özler her zamân ammâ
O һalvetgâhda her demde biñ կan olduğın bilmez
- 3 Şikâr-ı dil-ber-i âhû-һirâma mübtelâ olmuş
Anuñçün һusrev-i dil mülki vîrân olduğın bilmez
- 4 Göñül ser-mest-i şahbâ-yı vişâlüñ olsa da ağlar
Ne sirdur kimse ehl-i ' aşkı şâdân olduğın bilmez
- 5 Tarâvet bulmada her rûz ' Âşim Yûsuf-ı әab' um
Velî bî-çare hiç maħsûd-ı iħvân olduğın bilmez

169

[mefâ'îlün mefâ'îlün mefâ'îlün mefâ'îlün]

- 1 Benüm derdüm ғam-ı haṭtuñla ғam-ğin olmayan bilmez
Çemende hârhâr-ı hârı gül-çin olmayan bilmez
- 2 Şeb-i ғam çekdüğin Maħmûd Ayaz'uñ kayd-i ' aşkından
Hevâ-pervâz-ı zülf-i ' anber-âgîn olmayan bilmez
- 3 Benüm һâk ile yeksân olduğum biñ zahm-i cevrüñle
Nişân-ı nâvek-i ebrû-yı pür-çin olmayan bilmez
- 4 Müselmân kâfir-i bî-dîn elinden çekdüğin ey dil
Cihânda ' aşık-ı şûb-ı nev-âyîn olmayan bilmez
- 5 Nevâ-yı dil-firîb-i ' andelib-i әab' um ey ' Âşim
Muķîm-i şâhn-ı bâğ-ı nażm-ı rengîn olmayan bilmez

168 A 72a, İÜ 52b

5a әab' um: әab' uñ İÜ

169 A 72a, İÜ 53b

170

[mef̄ ülǖ mef̄ā' İlǖ̄ mef̄ā' İlǖ̄ fē' ülün]

- 1 Âh itmeyicek kâkül-i pür-tâb açılmaz
Bî-feyz-i şabâ sünbü'l-i şâd-âb açılmaz
- 2 Her bir dereden şu getürür çeşm-i ter ammâ
Bî-hûn dil ol mest-i mey-i nâb açılmaz
- 3 Her kâtre-i eşküm yol açar kûy-ı nigâra
Dîdem gibi hiç mā den-i sîm-âb açılmaz
- 4 Zâhid der-i mey-hâneyi pul pul açar ancak
Yohsa bu 'aşâ ile hiç ol bâb açılmaz
- 5 Tâ yâr kapu açmaya kâlâ-yı vişâle
Kûyında dil-i 'Âşîm-ı bî-tâb açılmaz

171

[mef̄ā' İlün̄̄ mef̄ā' İlün̄̄ mef̄ā' İlün̄̄ mef̄ā' İlün̄̄]

- 1 Ezelden mübtelâ-yı bâdeye vâ' iz halel virmez
Ayağundan aña zîrâ ferâg ey sâki el virmez
- 2 Komişduñ 'îd-i vaşla va' deler 'ömrüñ mezîd olsun
Velî ol günlere irmek bize cânâ ecel virmez
- 3 Dil ü cânum fedâ eylerdüm ammâ çerh-i bed-kısmet
Dil anlar kıymet-i cânum bilür hiçbir güzel virmez
- 4 Koparsa hâlka-i zerrînî bâb-ı çerhî ehl-i dil
O bed-hû anlara bir pâre nân evvel ezel virmez
- 5 Metâ' -ı vaşluña nakdîne-i cânın virür peşîn
Saña ey hâce-i hüsn ü bahâ 'Âşîm gâzel virmez

172

[mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün]

- 1 Mey-āşam-ı ser-i mey-ħâne-i ‘aşka yasağ olmaz
Dökilmez bâde-i dürd-i bütân kesr-i ayağ olmaz
- 2 Eger ‘aks-i ‘izâr-ı yâr-ı müjgândan cüdâ olsa
Şakın incinme ey dil her zamân tâğ üsti bâğ olmaz
- 3 Ser-i zülfün ‘aceb mi mâ ’il-i zühhâd olmazsa
Hümâ hem-şohbet-i zâğ u kelâğ-ı bâğ u râğ olmaz
- 4 Dayanmaz tünd-bâd-ı âh-ı sûz-endâz-ı ‘âlemden
Anuñçün hüsrev-i mülk-i mahabbetde otağ olmaz
- 5 İşitdüm mübtelâ-yı câm-ı derd-i ‘aşk olan ey dil
Dil-i ‘Âşim gibi dûr u dırâz eyvâh şâğ olmaz

173

[mefâ‘ilün fe‘ilâtün mefâ‘ilün fe‘ilün]

- 1 Muķim-ı turre-i dil-berde iżtirâb olmaz
Benefşezâr-ı cinânda beli ‘azâb olmaz
- 2 Hemâń ayağdan alur almadın ayağı ele
Şarâb-ı vaşlı gibi bir şarâb-ı nâb olmaz
- 3 Ğarîb imiş hele rûz u şeb-i firâk ey dil
Ki âftâb-ı münîr ile mâh-tâb olmaz
- 4 Ya rûy-ı pâküñi göster ya bâri gel öldür
Felekde pâdşehüm böyle bir şevâb olmaz
- 5 ‘Aceb mi şubha dek encüm-şümâr isem ‘Âşim
Esîr-i pister-i hicr-i bütânda hâb olmaz

172 A 72b, İÜ 54a

173 A 73a, İÜ 52b

174

[mef'ülü mefā'ılı mefā'ılı fe'ülün]

- 1 Sınemde ḡam-ı 'aşk-ı dil-i zār bozılmaz
Ey mey ḥam-ı ser-bestede ey yār bozılmaz
- 2 Āyinede gördükde ḥaṭ-ı rūyin o yüzden
Ey dil niçe ol şūḥ-ı cefakār bozılmaz
- 3 Ardınca şitāb itse de bu cūy-ı sirişküm
Ol serv-i ḥīramānda reftār bozılmaz
- 4 Hep vaṣf-ı leb-i yār imiş ağzında anuñcūn
Kilkümde benüm ḫive-i güftār bozılmaz
- 5 Sen karşı gelüp āh idersin niçe 'Āşim
Āyīne-i ruḥsāre-i dil-dār bozılmaz

175

[mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün]

- 1 Bu inbisāṭ-ı dili vaṣl-ı yārdan bilürüz
Bel̄ neşāṭ-ı hezāṛi bahārdan bilürüz
- 2 Ḥaṭuñdur aňladum ey gül-'izār gönlümüzi
Fiġān-ı bülbüli biz nevk-i ḥārdan bilürüz
- 3 Alındı ol şanemüñ ḥarf-i vuşlat ağzından
Bu luťfi cām-ı mey-i ḥoş-güvārdan bilürüz
- 4 Yıkıldı başumuza āhdan sipihr-i berīn
Hele bu nāzleyi rūzgārdan bilürüz

174 A 73a

- 2b bozılmaz: metinde bulmaz
3b bozılmaz: metinde bulmaz
4b bozılmaz: metinde bulmaz
5b bozılmaz: metinde bulmaz

175 A 73a, İÜ 55b

- 5 Benefše-vār yatur ser-figende ey ‘Âşim
Şehîd-i ‘aşkı giyâh-ı mezârdan bilürüz

176

[fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn]

- 1 Murğ-ı dil gül-geşt-i bâg u seyr-i gülzâr istemez
Gamlâ me ’lûf olmuş andan ǵayri bir yâr istemez
- 2 Yûsuf-ı güm-geştesi dildür yine Ya‘kûb-ı ǵam
Gûşe-i beytü’l-hazende ǵayri ǵam-ḥ̄âr istemez
- 3 Ne belâdur Қays-ı zâruñ başına seng-i mezâr
Şöhret-i pür-âfeti bir ‘âşık-ı zâr istemez
- 4 Kâkülinden özge ey dil ceyş-i ḥaṭṭ-ı nev-rese
Ol şeh-i hüsn ü bahâ bir ǵayri serdâr istemez
- 5 Künc-i ǵamda pâyi ḥ̄âb-âlûdedür ‘Âşim gibi
Murğ-ı dil gül-geşt-i bâg u seyr-i gülzâr istemez

177

[fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn]

- 1 Turfe şeydür câm-ı mey hem vuşlatından ağlaruz
Bezmümüzdén gitse bak hem fürkatinden ağlaruz
- 2 Seyr-i ruhsârından evvel hep gülerdük ey göñül
Şimdi şubh u şâm ḥaṭṭ-ı ṭal‘ atından ağlaruz
- 3 Ḥandenâküz ‘ârif-i bezm-i mey-i gül-gündan
Zâhid ammâ söyle nâ-dân şohbetinden ağlaruz
- 4 Ger gülerse ṭâ‘ atından zâhid-i mescid-nişîn
Bezm-i meyde biz de cûrmüñ vefretinden ağlaruz
- 5 Âh ‘Âşim bu ne hikmetdür ‘aceb mey-ḥânedede
Bâdenüñ bak keşretinden kîlletinden ağlaruz

176 A 73b, İÜ 55a

177 A 73b, İÜ 54b

178

[mef'ülǖ mefā' İlǖ mefā' İlǖ fe'ülün]

- 1 Luťfuz suhan-ı la' l-i dil-ärada nihānuz
Cānuz ki dem-i pāk-i Mesīhā'da nihānuz
- 2 Müstağrak-ı nūr-ı siyeh-i 'ālem-i hüsnüz
Mānend-i nigeh dīde-i hūrāda nihānuz
- 3 Biz çerhī iki defle n'ola rakşa getürsaķ
Şevküz ki dem-i zühre-i zehrāda nihānuz
- 4 Dermānumuzı görmege 'Isā daḥi 'āciz
Derdüz ki dil-i 'āşıķ-ı şeydāda nihānuz
- 5 Hep bizden alurmuş eṣer-i sūzişı āteş
Tāb-ı nigehüz çeşm-i şerer-zāda nihānuz
- 6 Bi'-kıymet isek şūret-i ẓāhirde 'aceb mi
Biz cevherüz ammā dil-i ḥārāda nihānuz
- 7 Nā-dān bizi idrāk idemezse n'ola 'Āşim
Biz nükte-i rengin gibi ma'nāda nihānuz

179

fe'ilātün fe'ilātün fe'ilātün fe'ilün

- 1 Bir peri 'akläumuz aldı ne mekânın bilürüz
Ne niyāz itmege dādı ne zebānın bilürüz
- 2 Vaşfi mümkün degül ey dil neye teşbih iderüz
Ne dehānın o şehūñ biz ne miyānın bilürüz
- 3 Ḥançer-i nāveke keşf itmedi dil rāz-ı ǵamuñ
Dimesünler biz anuñ rāz-ı nihānın bilürüz

178 A 73b

179 A 74a, İÜ 53a

2b şehūñ: bütün A

- 4 Cān atup düşdi göñül tīr-i ġamuñ ardınca
Ne eṣer ķaldi ne ḥod nām u nişānın bilürüz
- 5 Қalduk ḫÂşim gibi hā’ib ne tecāsür vardur
Ne beyān-ı ġam-ı dil-dār-ı zamānın bilürüz

180

[mef̄ ūlū fā’ ilātū mefa’ ȳlū fā’ ilün]

- 1 Sākī getürme meclise cāmī şarābsuz
Gerdūn-ı ḫişi n’eyleyelüm ȳftābsuz
- 2 Fürkät şebinde şu’ le-i āh-ı derūn gerek
Şām-ı belāyı n’eyleyelüm māh-tābsuz
- 3 Döndüm o pehlüvāna ki ȳlāt-ı rezmi yok
Қaldum bu tekyegāhda zīrā kitābsuz
- 4 Farṭ-ı günāhdan yüzümüz ȳalmadı hele
Dār-ı bekāya varmağa zāhid niķābsuz
- 5 Rūz-ı hisāb gelmeye ta’ dāda cürmümüz
Zīrā biz anı işledük ḫÂşim hisābsuz

181

[mef̄ ȳlün mefa’ ȳlün mefa’ ȳlün mefa’ ȳlün]

- 1 Saña dünyāda vü’ ukbāda bir hemtā olur olmaz
Senūn gibi peri cānā yaḥud hūrā olur olmaz
- 2 Ne söyler Kūh-ken de Vāmīk u Mecnūn saña hemtā
Şehā Şīrīn yaḥud ‘Azrā yaḥud Leylā olur olmaz
- 3 Melāhat ȳulzümünde ol dür-i nā-süftedür hüsnüñ
Dür-i dendānı gibi l lü’lü-yi lālā olur olmaz
- 4 Nesim ile eger geṣt ü güzār-ı bāg u rāg itsek
Saña dil gibi ey gül bülbül-i şeydā olur olmaz

- 5 Nihâl-i kilk-i ‘Âşim gibi şahîn-i bâğ-ı ‘âlemde
Cihân-ârâ şafâ-bahşâ revân-efzâ olur olmaz

HARFÜ'S-SİN*

182

[fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn]

- 1 Turfe bir mecnûnem itmeñ hiç baña Қays’ı kıyâs
Pâre pâre eylerin hep giysem âhenden libâs
- 2 Şubh-ı rûst-â-hîz gelmez belki ‘âklum başuma
Şöyle şahbâ-yı ǵamı gerdûn içürdi tas tas
- 3 Nûşha-i Cem tâ kıyâmet devr olur elden ele
Vâ‘ izüñ köhne kitâbı gibi bulmaz indirâs
- 4 Şöyle müstağnîyem olsam ǵark-ı gird-âb-ı belâ
Îtmem aşlâ âşinânuñ daхи destin iltimâs
- 5 Tûti-i gûyâ-yı sükker-ḥây-ı ‘arş-âyînedür
N’ola fahr itse suhanla ‘Âşim-ı nükte-şinâs

183

[fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn]

- 1 Gördi yokdur çare Nil-i vuşlat-ı Leylâ’ya Қays
Düşdi ser-gerdân u ḥayrân ‘âkıbet şâhrâya Қays
- 2 Lâne-sâz olmuşdı fark-ı dilde murğân-ı belâ
Gitmedin yâbâna daхи düşmedin bu dâne Қays
- 3 Îtmemiş âh-ı mahabbetde taḥammül ben kadar
Seng-i ta‘n u çûb-ı teşnîc-i elem-bahşâya Қays
- 4 Turfe vâdî-i cünûn tarh itdi görseydi eger
Reşk iderdi bu dil-i dîvânegî ârâya Қays

*Başlık A: Қâfiyetü’s-sîn¹⁰

182 A 74b, İÜ 56a

183 A 74b, İÜ 55b

5 Gönlüm ey ‘Âşim çekerdi ķayd-ı zülf-i dil-beri
Girmedin zencir-i pûlâd-ı belâ-efzâya Kays

184

[fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilün]

- 1 İtdi kâkül dile dil kâkül-i cânâna heves
Eyledi birbirine ķayd ile dîvâne heves
- 2 Gelmedi bir yere cânâ dağı ‘akl u fikrüm
İdeli dil hele ol zülf-i perişâna heves
- 3 Düşdi dil dil-bere dil-ber dile açıldı yine
İtdi bülbül güle gül bülbül-i nâlâna heves
- 4 Mû-şikâf ise de sevdâ anı başdan çıkarur
İtmesün zülf-i perişâna hele şâne heves
- 5 Gösterür servi felek ‘aynuma naħl-i mâtem
Kılsam ‘Âşim hele seyr-i çemenistâna heves

HARFÜ’Ş-ŞİN*

185

[mefâ‘îlün mefâ‘îlün mefâ‘îlün mefâ‘îlün]

- 1 O yer kim kebk-i ümmid -i dil-i nâ-şâd ayağ başmış
Ne bir şeh-bâz anı görmiş ne hod şayyâd ayağ başmış
- 2 Nigâristân-ı hüsne kim seni ser-naķ(1)ş itmişler
Ne Mani anı görmiştir ne hod Bih-zâd ayağ başmış
- 3 O kûh-ı derd ü deşt-i ǵam ki ey dil h̄âbgâhuñdur
Ne Mecnûn uğramış aña ne hod Ferhâd ayağ başmış

184 A 74b, İÜ 56a

5a mâtem: hâtem İÜ

5b seyr-i: seyri İÜ

*Başlık A: Kâfiyetü’ş-şîn İÜ

185 A 75a, İÜ 57b

- 4 Degül encüm o mīh-i na'ı semtinden eṣer ḫalmıṣ
Sipihre şöyle esb-i āh-ı āteş-zād ayaḳ başmıṣ
- 5 O heycāgāh kim ǵamze bozarmıṣ anda ' uşşākı
Ne Rüstem ani görmiṣdür ne ḥod Kişvād ayaḳ başmıṣ
- 6 N'ola şimden girü pür-ḥam öterse būm-ı şūm-āsā
Sa'ādetle ḥarābāta gelüp zühhād ayaḳ başmıṣ
- 7 Bozılmış tarz-ı tavr-ı dil-pesend-i nükte-sencānı
Meger şehr-i laṭīf-i nazma ' Āsim yād ayaḳ başmıṣ

186

[mefā'ūlū fā'īlātū mefā'īlū fā'īlūn]

- 1 Ol kim sevādı mah-ı münevverde bağlamıṣ
Zülf-i siyāhı ṭal'at-ı dil-berde bağlamıṣ
- 2 Āşüfte dil degül ḫad-i dil-berde ey şabā
Bülbül ma᷇āmı naḥl-i gūl-i terde bağlamıṣ
- 3 Gördün mi ey göñül girih-i zülfin ol peri
Biñ mū-ṣikāf ' aklını bir yerde bağlamıṣ
- 4 Hūnīn dilümde şanma süveydā o şüretin
Dāğ-ı siyāh lāle-i aḥmerde bağlamıṣ
- 5 ' Āsim dayanma mūy-ı şikāfiye ol peri
Ço᷇ zū-fünūnı zülf-i mu' anberde bağlamıṣ

187

[mefā'īlūn mefā'īlūn mefā'īlūn mefā'īlūn]

- 1 Göñül hiç ȝevk-i bezm-i kām-ı hoş-encāmı kim görmiş
Ayağın şahne-i devr almaya bir cāmı kim görmiş

- 2 Safâ-yı hâtîr-i nâ-şâddan ǵayri nemüz yokdur
Göñül ǵam çok felekden şöyle bu in' âmı kim görümiş
- 3 Ne yüzden vaşf olınur verd-i rûy u sünbü'l-i zülfî
Hele ey murğ-ı dil ol serv-i sim-endâmî kim görümiş
- 4 Göñül dîvâne seng-i ta' n u teşnî' ise yaǵmaǵda
Bu çıkmaz râh-ı aşķuń içre bu ǵlâmî kim görümiş
- 5 Sürûrumdan n'ola ağlarsam ey 'Âsim o şûhumdan
Dil-i zârında zahm-ı hançer-i düshnâmî kim görümiş

188

[mefâ' İlün mefâ' İlün mefâ' İlün mefâ' İlün]

- 1 Gǖl-i revna᷑k-fezâ-yı bâg-ı 'âlem ǵalmamış gitmiş
Cihânda ya' ni bir şûh-ı müsellem ǵalmamış gitmiş
- 2 Dil-i vîrâne vü bûlbûlde şevk ü suz u nâlış yok
Maḥabbet demleri Allâhu a' lem ǵalmamış gitmiş
- 3 Bozılmış 'âdet-i dirîne-i mihr ü vefâ ancak
Meger ey dil o resmi görümiş âdem ǵalmamış gitmiş
- 4 Aya᷑g altında sâgarlar sebûlар hep sükût üzre
Bu bezm-i bi-bekâda rinde hem-dem ǵalmamış gitmiş
- 5 Ȑaber aldum şabâdan kuhl-i hâk-i pây-i cânâna
Meger ey çeşm-i ter bizden mukaddem ǵalmamış gitmiş
- 6 Benüm bu yâd-ı âhumdan 'arûs-ı dehr-i fânidé
Şemîm-i turre-i müşgîn-i pür-ham ǵalmamış gitmiş
- 7 Bi-hamdi'llâh serây-ı tengnâ-yı dilde ey 'Âsim
Bu şeb şâdi-i sıkket-güster-i ǵam ǵalmamış gitmiş

189

[mefā'īlün mefā'īlün mefā'īlün mefā'īlün]

- 1 Baña ṭa' n eyleyen naḳṣ-1 ruḥ-1 dil-dārı bilmezmiş
Belî her murğ-1 şavt-āver gül-i gülzārı bilmezmiş
- 2 Niçe teşbîh idersin dil-bere serv-i çemenzârı
Yerinde ḥaddi ammâ ḫîve-i reftârı bilmezmiş
- 3 Cinān medhînde vā' iż hep mufaşşal kıssalar söyleşir
Meger bî-çâre ḥayfâ zevk-i kûy-1 yâri bilmezmiş
- 4 Niçe ṭa' n eylemez zâhid baña bir ḫâtre mey içsem
O bahṛ-i bî-kenâr [u] raḥmet-i Ġaffâr'ı bilmezmiş
- 5 Ara yerde yanup yakıldı cism-i zârum ey 'Āşim
O fettâن ise hiç sūz-1 dil-i ḡam-ḥârı bilmezmiş

190

[mefā'īlün mefā'īlün mefā'īlün mefā'īlün]

- 1 Seni Ḥallâk-1 'âlem hüsn ile maḡbût-1 hûr itmiş
Anuñçün ins ü cinde derdmendüñ çok zuhûr itmiş
- 2 Ṣabâ geṣt ü güzâr-1 'âlem itsün bî-ḳarâr olsun
Ser-i zülfînde yârûn gönlümi çok bî-hużûr itmiş
- 3 Müşârûn bi'l-benân itmez misin 'uṣṣâkî luṭfuňla
Yine ḥâṭırlara ey ḫâşı yâ terk-i ḥuṭûr itmiş
- 4 Rakîbe ḥayli zevk-i yâr virmiş ṭarf-1 gülşende
Leb-i cûdîn anuñçün rûzgâr ol dîvi dûr itmiş
- 5 Züleyhâ'nuñ işitdük Ḥażret-i Yûsuf'la destânın
Reh-i 'aşkînda 'Āsim ol 'azîzüñ çok ķuşûr itmiş

189 A 76a, İÜ 56a

1a dil-dârı: cānârı İÜ

4a eylemez: itmez A

190 A 76a, İÜ 57a

191

[fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilün]

- 1 Durma ey cān-ı hâzin tûrre-i cānâna ƙarış
‘Akl u dil anda imiş var yûri yârâna ƙarış
- 2 Nice bir bâğda ey cûy gezer çâglarsın
Eşk-i çeşmüm gibi var lûcce-i ‘ummâna ƙarış
- 3 Dimesünler saña mağlûb-ı riyâ ey vâ‘ iż
Meclis-i meyde gehî ƙalqa-i rindâna ƙarış
- 4 Saña lâzım ise cem‘ iyyet-i hâtîr zâhid
Ne hât-ı nev-rese ne zülf-i perişâna ƙarış
- 5 Gel yine ‘Âşim ile bir dem-i rûhâni sür
Ya‘ ni ey nâvek-i cânâne dil ü câna ƙarış

192

[mef‘ülü mefâ‘ilü mefâ‘ilü fe‘ülün]

- 1 Âl ile sîrîşk-i ter o sîmîn-bere düşmiş
Kalmaz ayaç altında pek a‘ lâ yere düşmiş
- 2 Ol nahîl-i ser-efrâza girân gelmemek olmaz
Âşüfteleri sünbüline yek-sere düşmiş
- 3 Âteş yanar ‘aşkuñla başında şeb-i ǵamda
Pervâne ise şem‘ -i ziyâ-güstere düşmiş
- 4 Şebnem anı teskin idemez sûziş-i rûyuñ
Çoçdan dil-i şad-pâre-i verd-i tere düşmiş
- 5 Fahr itse Mesîhâ’ya n’ola nuñk ile hâme
‘Âşim gibi üstâd-ı suhan-pervere düşmiş

191 A 76a, İÜ 56b

4b nev-rese: dil-bere A

192 A 76b

193

[*fā’ ilātūn fā’ ilātūn fā’ ilātūn fā’ ilūn*]

- 1 Hoşka-i la‘ linde ol kim dürr-i dendān gizlemiş
Derdine ‘uşşāk-ı zāruñ anda dermān gizlemiş
- 2 Dāmene çāk-i girībānin getürmiş ‘āşıkuñ
Hil‘at-i hüsnüñde ol kim rişte-i cān gizlemiş
- 3 Görme hār u hāsla müjgānum ber-ā-ber çeşm-i ter
Anlaruñ altında biñ deryā-yı ‘ummān gizlemiş
- 4 Bülbüli ser-mest idüp gülşende itmiş nağme-zen
Āstīn-i gülde ol kim cām-ı rahşān gizlemiş
- 5 Hāme şanmañ ‘Āşım’uñ destinde virmiş lülesin
Zulmet içre ol ki ‘ayn-i ‘āb-ı ḥayvān gizlemiş

194

[*fā’ ilātūn fā’ ilātūn fā’ ilātūn fā’ ilūn*]

- 1 ‘Andelīb-i dil cihānda az gülistān görmemiş
Līk rūyuñ gibi verd-i gül-bün-i cān görmemiş
- 2 Cūy-ı eşküm çok dolaşmış gerçi bāğ-ı ‘ālemi
Kaddüne beñzer ruyı serv-i hīramān görmemiş
- 3 Geldi geçdi çok güzel ammā o şūhuñ müşlini
Hiç dü çeşm-i lā-yenām-ı cerh-ı gerdān görmemiş
- 4 Kat‘-ı kūh-ı Bī-sütūn’ a tākatı olsa n’ola
Kūh-ken derd-i teb-i hicrān-ı cānān görmemiş
- 5 Nazm-ı ‘Āşım sāye-perver şāhid-i gül-çihredür
Rūy-ı pāk-i tābdārin mihr-i rahşān görmemiş

193 A 76b, İÜ 57b

194 A 77a, İÜ 58a

195

[fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn]

- 1 Atmaduğ tır-i belâ ol ķavş-i ebrû ķalmamış
Sehm-i müjgân gibi ammâ biri toğru ķalmamış
- 2 Şahn-ı deşt-i Kerbelâ'ya döndi vâdî-i kerem
Çeşmesâri ķupkuriður bir içim şu ķalmamış
- 3 Bâg-ı dehrüñ hâr-âzârı daňı ser-tîz ü ter
Bir gül-i luťfında ammâ reng ile bû ķalmamış
- 4 Ey göñül yâbâna atma sen kemend-i âhuñi
Seg-meniş agyptârdan kaçmış bir âhû ķalmamış
- 5 Şimdi ‘Âşim ǵamzeye ķan aldurur dil-hasteden
Ol taboola-i cân u dilde ǵayri dârû ķalmamış

196

[mefâ‘ilün fe‘ilâtûn mefâ‘ilün fe‘ilün]

- 1 Gönül esîr-i ser-i zülf-i yâr olup ķalmış
Mîşâl-i şâne o ķayd içre zâr olup ķalmış
- 2 Şorarsa hâl-i dil-i zârum ey şabâ ol gül
Di hâr-ı ǵamdan o bülbül figâr olup ķalmış
- 3 ‘Azîm ešer mi ķodi Bi-sütûn’da Ferhâd
Hezârı âh-ı dilümden ǵubâr olup ķalmış
- 4 Şarâb-ı nâbı dükenmiş bu câm-ı mînânuñ
Anuñ bu cür‘ aları zehr-i mâr olup ķalmış
- 5 Nice ziħām-ı tarabgâh-ı Hüsrev ey ‘Âşim
Gedâ-yı pür-ǵama seng-i mezâr olup ķalmış

197

[mef'ülü fā'ilātū mefā'īlū fā'ilün]

- 1 Gözden düşersen eşk-i terüm kuy-ı yare düş
Rif'at bulursın 'akibet ancak ǵubāra düş
- 2 Biñ dīdeden yüzin göreyin dirseñ ey göñül
Var seng-i rāha áyine-veş pāre pāre düş
- 3 Hem-dem ararsan ey dil-i pür-dāğ-ı nāle-sāz
Şahṛā-neverd olma hemān kūhsāra düş
- 4 Aķduñsa ger o serv-i revān hāk-i pāyine
Ey dil sirişk-i ter gibi bir cūybāra düş
- 5 'Aşım gerekse dāğ-ı derūn keşfine mesāğ
Ol serv-i gül-'izār ile var lālezāra düş

198

[mefā'īlün mefā'īlün mefā'īlün mefā'īlün]

- 1 Dil-i mehcür tīr ü nāvek-i cānānı özlermiş
Cūdā düşdükçe her kes rūz u şeb yārānı özlermiş
- 2 Aķarken āb-ı tīg-i cān-sitān-ı yār 'ālemde
Niçün İskender áyā çeşme-i hayvānı özlermiş
- 3 Sipihr ağlar zemīn rīğ-i beyābānın revān itmiş
Zemīn ü āsmān ol serv-i bāğ-ı cānı özlermiş
- 4 'Aceb mi cān bilüp 'uşşāk-ı zār özlerse ger vaşluñ
Ölmelü hasteler de derdine dermānı özlermiş
- 5 Nihāl-i vaşlı serv-āsā cihān bāğında ber virmez
Dil-i ümmidvār-ı 'Aşım ammā anı özlermiş

HARFÜ'S-ŞĀD*

197 A 77b

198 İÜ 57a

199

[*mef'ülü mefā'ılı mefā'ılı fe'ülün*]

- 1 Bu tâze-reviş serv-i hırâmânuma mahşûş
Her şîve-i nev-hâşıl-ı cânânuma mahşûş
- 2 Hicrûnle nice dîde-i nemnâk var ammâ
Kan ağlamağa dîde-i giryânânuma mahşûş
- 3 Her yerde açılmaz gül-i bî-hâr-ı mahabbet
Bu şu' le hemân sîne-i sûzânânuma mahşûş
- 4 Vardur beli çok bülbül-i gülzâr-ı ǵam ammâ
Feryâd dem-â-dem dil-i nâlânânuma mahşûş
- 5 Erbâb-ı belâğat arasında hele 'Âşim
Bu hüsn-i edâ ṭab'-ı sühândânânuma mahşûş

200

[*mef'ülü mefā'ılı mefā'ılı fe'ülün*]

- 1 Cânda ešer itmek nigeh-i dil-bere mahşûş
Anda bile zâhm açmağa ol hançere mahşûş
- 2 Birden hele her sînede şad zâhm-ı nev açmak
Tîg-ı nigeh-i çeşm-i füsûn-pervere mahşûş
- 3 Cennet dimesün yâ ne disün kûyına âdem
Mahzûn dile ilkâ-yı neşât ol yere mahşûş
- 4 Gayre niçe aksun dahi rûz-ı ezel olmuş
Bu çeşme-i çeşm o peri-peykere mahşûş
- 5 Nây-ı sekere dönse n'ola 'Âşim olaldan
Vaşf-ı leb-i şîrîni bu kilk-i tere mahşûş

*Başlık A: Kâfiyetü's-şâd İÜ

199 A 77b, İÜ 58a

200 A 77b

201

[fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn]

- 1 Hoş gelür bezm-i şafâda şem^c-i nûr-efşâna raşş
N’ola fânûs-1 hâyâl eylerse çün pervâne raşş
- 2 Ol sehi-ķad rûyin açsa bâgda bâd-1 şabâ
İtdürür hem serve hem berg-i gül-i hândâna raşş
- 3 Cûş idüp hümâlar sebûlar aķdîlar ayağuma
Şöyle itdüm ‘arşa-i mey-hânedê rindâne raşş
- 4 Yâd olındukda senüñ zülfeyn-i şeb-gûneñ ider
İki nîli dest-mâl ile dil-i dîvâne raşş
- 5 Gül güler bûlbûl öter mey köhne sâkî tâze-rû
İtmesün mi gülsitânda ‘Âşîm-ı mestâne raşş

202

[fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn]

- 1 Âh idüp yâd-1 ķadüñle kim ider zühhâd raşş
Ol ‘aceb mi itdürür hâşâk u hâra bâd raşş
- 2 Fürkât-i kaddüñle cânâ söyle dil ser-geştedür
Bâga varsa ȝann ider kim itmede şimşâd raşş
- 3 Sen o âhüsün izüñ bulduķda fart-1 şevķden
Kendüyi ȝabt itmege bilmez ider şayyâd raşş
- 4 Bâd-1 âhum varsa rûz-1 haşre dek eylerdi hep
Gerd-i ķabr-i Kays zâr u meşhed-i Ferhâd raşş
- 5 Çerh-1 encümdâr şanmañ pûr-şerâre dûd ile
Her şeb eyler bâd-1 âh-1 ‘Âşîm-1 nâ-şâd raşş

201 A 78a, İÜ 58a

202 A 78a, İÜ 58b

5a dûd ile: dûd-1 dile İÜ

HARFÜ'D-DÂD*

203

[fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilūn]

- 1 Derdüm arturmak mıdur her dem cüdâlıkdandan garaż
Söyle ey ‘ömrüm nedür bu bî-vefâlıkdandan garaż
- 2 Garķa-i gird-âb-ı bâhr-i hâyret oldum dostum
Bilmem ağıyâra nedür bu âşinâlıkdandan garaż
- 3 Şâh-ı istığnâ sipâh-ı mülk-i ‘aşķ olmışdı Kays
Seyr-i Leylâ idi ancak ol gedâlıkdandan garaż
- 4 Râst söyle ey şabâ ‘uşşâk-ı dil-berden misin
Bir maķâmuñ yok nedür bu bî-nevâlıkdandan garaż
- 5 Hâṭır-ı ‘uşşâka ilkâ-yı kederdür var ise
Dil-berüñ mir’âta ‘Âşim rû-nümâlıkdandan garaż

204

[mef' ulü mefa' İlü mefa' İlü fe' ulün]

- 1 Evvel nigeħ itdi dil-i nâlâna ta‘ arruž
Şoňra giderek eyledi tâ câna ta‘ arruž
- 2 Żabṭ eyle nigâhuñ meded ey çeşm-i siyeh mest
Gitsün dil ü cân itmesün īmâna ta‘ arruž
- 3 Ey dil çekelüm çâre nedür derd-i hümâri
Çün vâ‘ iż ider sâgar-ı rindâna ta‘ arruž
- 4 İtmekde şabâ āh ile dil-dâra giden hep
Bu sünbül-i dûd-ı dil-i sûzâna ta‘ arruž
- 5 Yâ Rab niçe olur hâl ki kör şem‘ ayı her şeb
Eyler ruh-ı cânâneye pervâne ta‘ arruž

*Başlık A: Kâfiyetü'd-dâd İÜ

203 A 78a, İÜ 58b

204 A 78b, İÜ 58b

1b tâ: baķ A

- 6 Dendānuñı işkeste mi itmez girih itme
Ey şāne o ḡisū-yı perişāna ta' arruż
7 Geçsün gül-i ḡulgâr-ı üm̄idüm yere ' Aşım
Her h̄ârı anuñ itmede dâmâna ta' arruž

HARFÜ'T-TĀ*

205

[mefā' ilün fe' ilätün mefā' ilün fe' ilün]

- 1 Hezār-ı derd ü ǵamem itmem arzū-yı neşāt
Bu bāg-ı kōhneye gelmezdüm olsa būy-ı neşāt
2 Hemān bu dūd-ı dilümden niğâblar çekerin
Görinse mažbaşa-i ǵamda gāhi rūy-i neşāt
3 Görürdük ey göñül ' ālemde bir dil-i hurrem
Şikeste yatmasa peygûlede sebū-yı neşāt
4 Bu kōhne bāg-ı hezārān-ı h̄azān-dîdede hiç
Demi de olmaya bir dahı nāz-ı būy-ı neşāt
5 Bu h̄ârzâr-ı belâda gel itme ey dil zâr
Mişâl-i ' Aşım-ı ǵam-dîde cüst ü cûy-ı neşāt

206

[mefūlü fā' ilätü mefā' ilü fā' ilün]

- 1 Şanmañ bu zaḥm-ı s̄inemi hiç merhem iħtilâṭ
Elmâs-sûde ile ider her dem iħtilâṭ
2 Derdüñ mi dil mi s̄inede fark itmek olmadı
Derdüñle şöyle itdi dil-i pür ǵam iħtilâṭ
3 Murğ-ı hezār-ı bāg-ı me' āni-i dil-keşüm
Zāg u kelâg-ı rāg ile hiç itmem iħtilâṭ

*Başlık A: Kâfiyetü't-tâ İÜ

205 A 78b, İÜ 59a

206 A 79a, İÜ 59a

- 4 Her kesle ey dil itme şakın iħtilāt-1 ins
Zirā çoğaldı ehrimen-i ādem iħtilāt
- 5 Maħsūd-1 mihr olmayıcağ vechi eylemez
Bikr-i suħanla ‘Āşim-1 ‘Isā-dem iħtilāt

207

[fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn]

- 1 Şanmañuz gelmiş ola gerd-i leb-i cānāna haṭ
Yazdilar eṭrāfinā bir la‘lden fincāna haṭ
- 2 Haḳ budur kim pek yaraşmış öyle nāzük kīt‘ aya
Bi-miṣāl ol hoş-keşide ey dil-i ferzāne haṭ
- 3 Zann iderler zülfidür yā dūd-1 āhumdur benüm
Kimse bilmez geldügin hiç ol meh-i tābāna haṭ
- 4 Ey göñül baḳ haṭṭına ruhsāre-i pür-tābına
Yazdı kilk-i kudret ancaq āteş-i sūzāna haṭ
- 5 Haṭṭ-1 la‘l-i dil-beri gördün̄ mi ey ‘Āşim hele
Haṭṭ-1 yākūti n’ola nesh̄ itse ol şāhāne haṭ

HARFÜ’Ζ-ΖĀ*

208

[mefā‘ilūn fe‘ilātūn mefā‘ilūn fe‘ilūn]

- 1 Dil oldı ṭal‘ at-1 pür-āb u tābdan maħżūz
O ȝerre-veş ki olur āftābdan maħżūz
- 2 Firāk-1 dūr u dırāzuñla döndi ‘āşıķ-1 zār
O dūzahīye ki olmuş ‘azābdan maħżūz

4a iħtilāt-1 ins: iħtilāt u ins A

207 A 79a, İÜ 59a

1b Yazdilar: Yazdılardan (?) A

* Kāfiyetü’Ζ-ΖĀ İÜ

208 A 79a, İÜ 59b

- 3 Sarardı sîneye bulsaydı derd-i Eyyûb'ı
O deñlü oldı göñül ıztırâbdan mahzûz
- 4 O mübtelâ niceinden geçer ki her dem olur
‘İtâb-ı ǵamze-i mest-i һarâbdan mahzûz
- 5 Uşandı ‘âlem-i fânîden ‘Âşim olse n’ola
Bu ‘ömr-i bî-bedelinde şitâbdan mahzûz

209

[fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün]

- 1 Sûzişüñden ey dil eylerdi ruh-ı cânâne hâz
Dahi bezm-ârâ degülken şem^ca-i pervâne hâz
- 2 Çok degüldür hûn-ı dilden eylesem nûh câmî pûr
İtdi zîrâ bâdemüzden ǵamze-i mestâne hâz
- 3 Sen bu mey-gûn leblerüñle korkarın sâkî hele
Yine eylersin beni mestâne-i peymâne hâz
- 4 Mûlk-i dilde taş taş üzere կomaz ceyş-i sitem
Mâlik oldı aña zîrâ bir şeh-i vîrâne hâz
- 5 Dest-i himmet hep şikeste-bestे aşlâ sağı yok
Ol sebebden ‘Âşim oldum şâh-bâz-ı lâne hâz

210

[fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün]

- 1 Büse-i la‘lüñden itmez mi dil-i mehcûr hâz
Bâdeden v’allâhi eyler her zamân mahmûr hâz
- 2 Haste dil derd ü ǵamuñ geldükde şâdî kesb ider
Eyler ahbâbuñ կudûminden belî rencûr hâz
- 3 Dil ser-i zülfinde ol ruhsâri görmek hâzz ider
Şem^c adan itmez mi bîdâr-ı şeb-i deycûr hâz

- 4 ‘ Afv-ı āh-ı mesti-i ‘ aşķuňla şād itdüñ beni
Şafh-ı ‘ özrinden beli eyler dil-i ma‘ zûr hâz
5 ‘ Aks-i hüsnüñden dil-i ‘ Âşim ‘ aceb mahzûz olur
İtmemiş mi yâ tecellîden dırâht-ı Tûr hâz

HARFÜ'L-‘AYN*

211

[fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün]

- 1 Çün çerâğın yakdı ruhsaruñdan ey dil-dâr şem‘
İtse hâkister n’ola pervâneyi her bâr şem‘
2 Bezm-i ǵamda fürkat-i rûyuňla hem eşkin döker
Hem derûndan āh-ı âteş-zâd ider ey yâr şem‘
3 Hidmet itmiş istikâmet üzre bezmünde n’ola
Sırçadan olsa serâya nâ’il âhirkâr şem‘
4 Dâg yakmış fürkate işler fetili dem-be-dem
Farṭ-ı ‘ aşķuňdan senüñ ey âteşin-ruhsâr şem‘
5 Alsa eṭrâfin n’ola pervâneler eṭfâl-veş
Her şeb ey ‘ Âşim okurmuş Maṭla‘u ’l-envâr şeme

212

[mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün]

- 1 O şûlhı görmege dünyâ kadar peydâ olur mânî‘
Ki eşk ü dûd-ı āh u cûşış-i sevdâ olur mânî‘
2 Ne mümkünür nigâh itmek saña zer-beft câmeyle
Şu‘â‘ ı aftâbuň nazraya cânâ olur mânî‘

*Başlık A: Kâfiyetü'l-‘ayn ¹⁰

211 A 80a, İÜ 60a

212 A 80a, İÜ 60a

1b eşk ü: eşk-i İÜ

- 3 Senüñ bülbüllerüñ feryād ider şayf u şitā ey gül
Ne faşl-ı gül muharrik ne һazān aşlā olur māni‘
- 4 Ne mümkindür şalınmaç kūy-ı yāre dīde ağlarken
Selāmet bulmağa cūş-ı bün-i deryā olur māni‘
- 5 İderdüm şem‘-i cāmī meclis-efrūz-ı şafā ‘Āşim
Velikin tünd-bād-ı ṭa‘ ne-i a‘ dā olur māni‘

HARFÜ'L-ĞAYN*

213

[*mef‘ülü fā‘ilātū mefā‘ilü fā‘ilün*]

- 1 İrdi bahār düşdi dile ārzū-yı bāg
İtsem ‘aceb mi cūy-şifat cüst ü cūy-ı bāg
- 2 Bahır-i cünūna dek n’ola ger itmese karār
Bir serve aķdı bu dil-i şeydā çü cūy-ı bāg
- 3 Ey şāh-ı nāz gel gidelüm tarf-ı gülşene
Bi’llāh açıldı hem gül ü hem nāz-ı būy-ı bāg
- 4 Rindān ‘aceb mi cür‘aların dökse bāğda
Faşl-ı bahārda o imiş āb-rūy-ı bāg
- 5 ‘Āşim esir-i zülf-i nigāruz ‘aceb midür
Olsa zebānumuzda bizüm güft ü gūy-ı bāg

214

[*fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilün*]

- 1 Sinede gül gibi n’eyler ‘āşık-ı ser-bāza dāğ
Tā derūn-ı dilde yaķsun lāle-āsā tāze dāğ
- 2 Bülbül-i dil ḫanǵı naħl-i gülde başlar nāleye
Lāle-ħadler yakdılar her կulda bī-endāze dāğ

*Başlık A: Қāfiyetü'l-ğayn İÜ

213 A 80a, İÜ 60a

214 A 80b, İÜ 60b

- 3 Āh-ı dilden bellidür sūz-ı derūnı ‘āşıkuñ
Sīnesinde ney gibi göstermesün dem-sāza dāğ
- 4 Faşl-ı gül irse açılsa bir kenār-ı cūyda
Lâle-veş gösterse dil ol serv-i bāğ-ı nāza dāğ
- 5 Bilse cā ’iz ķanğı ķuldan yaķdilar ‘Āşim seni
Tāzeler yaķdurdı ķulda dil-ber-i tannāze dāğ

215

[fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn]

- 1 Luṭf idüp üftadelerden itme ihsānuñ dirīğ
Ya‘ ni ķaldur hāk-i rehden itme dāmānuñ dirīğ
- 2 Hātırın tatıyīb itsün hāk-i pādan luṭfini
İtmesün düşdükçe zülf-i ‘anber-efşānuñ dirīğ
- 3 ‘Āşıķ-ı dil-teşneyi mahsūd-ı Hıżr it sevdigüm
Eyleme āb-ı hāyat-ı tīğ-i bürrānuñ dirīğ
- 4 Luṭfuñ inkār eylemem ey şāh-ı istiğnā-sipāh
Hāk budur kim itmedüñ bir kerre hicrānuñ dirīğ
- 5 Zevk-i cismānī vü rūhānīye meylüñ var ise
İtme ‘Āşim sīm-tenlerden şakın cānuñ dirīğ

216

[fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn]

- 1 Dānesin düşürdi artık eylemez hiç seyr-i bāğ
Murğ-ı dil pāyın dolaşdı zülf-i şeb-gūn-veş dü zāğ
- 2 Tāze güller koynına kor nev-bahār irse o yār
Ben de aħkerle n’ola sīnemde yaķsam tāze dāğ

4b dil ol: dil İÜ

215 A 80b, İÜ 60b

216 İÜ 60b

- 3 Bir maraždur yār ile ağıyārı görmek ey göñül
Eyle yā Rab iſitenlerden ani her dem ıraq̄
- 4 İyi _bilürsin hāṭira dil-ber getürmez hiç seni
Bu meſeldür olmaya gör ey göñül gözden ıraq̄
- 5 ḡam ḫomaz kim el çeke ‘Āşim ayāḡ-ı bādeden
Yohſa ey zāhid elinde olsa eylerdi ferāḡ

HARFÜ'L-FĀ ^{2*}

217

[mef'ūlü fā'īlātū mefā'īlü fā'īlün]

- 1 Hep cüst ü cūy-ı gonçede bülbül taraf taraf
Şalsa ‘aceb mi sūz ile ǵulgul taraf taraf
- 2 Dāḡ-ı fetile varma[da] beñzer mi seyr içün
Geşit itmede cihānı ḫaranfūl taraf taraf
- 3 Dil-bestə-i münādemet-i turreddür n’ola
Olsa demide bāǵda sünbül taraf taraf
- 4 Nergis ‘aceb mi mest-i ḫarāb olsa bāǵda
Şevk̄-i lebünle akmada hep mül taraf taraf
- 5 ‘Uşşāk̄-ı bī-nevā gibi ol gonçeyi arar
‘Āşim şabā ile varak̄-ı gül taraf taraf

218

[mef'ūlü fā'īlātū mefā'īlü fā'īlün]

- 1 Zühhād niçe şalmaya hūlар taraf taraf
Gönderdi mey-fürūş sebūlар taraf taraf
- 2 Ol serve gülşen ehli hevādār oldılar
Hep cüst ü cū ider ani cūlар taraf taraf

*Başlık A: Ḳāfiyetü'l-fā' İÜ

217 A 80b, İÜ 61a

218 A 81a, İÜ 61a

- 3 Şevk-i ruhuñla murğ-ı dil āh itdi var ise
Kaçdı tuyûr-ı zemzeme-cûlар taraf taraf
- 4 Kûyin bu dûd-ı āh-ı dil-i zâr kapladı
Yüz ķaralıklâ gitdi ‘adûlär taraf taraf
- 5 Geçdi selâmet ile şabâ çîn-i turreden
‘Âsim nişâr olmada bûlär taraf taraf

219

[*mef’ülü fâ’ilâtü mefâ’îlü fâ’ilün]*

- 1 Kesdi çemenden ayağını cûybâr hayf
Ehl-i şafâ çekildi o yerden hezâr hayf
- 2 Mecmu‘a-i güli tağılup rûzgârdan
Dem-bestे ķaldı bülbül-i aşüptekâr hayf
- 3 Âsîb-i dehre ugradı bâguñ görür gözü
Toldurdu nergisi toz ile rûzgâr hayf
- 4 Zîll-i sakîl-i fevc-i garîb-i gûrâbdan
Döndi bisât-ı mâteme her lâlezâr hayf
- 5 Zülf ü ‘izâr-ı dil-beri ‘Âsim ne añdurur
Sünbül şartıldı geçdi gül-i tâbdâr hayf

220

[*mef’ülü fâ’ilâtü mefâ’îlü fâ’ilün]*

- 1 Feyz-i şabâ ile gül ü gülşen dilâ laťif
Her bir makâm-ı bülbül-i nâzük-nevâ laťif
- 2 Virmez mi heşt cenneti Âdem bu ‘âleme
Faşl-ı gül ü nevâ-yı hezâr u sabâ laťif
- 3 Bilmem ne gûne geldi saña künc-i mey-kede
Zâhid o yer gelür hele her dem baña laťif

219 A 81b, İÜ 61a

220 A 81a, İÜ 61a

- 4 Gördüñ mi eşk ü āhumı ey serv-i ser-fırāz
Olmaz diyār-ı ġamda hiç āb u hevā laṭīf
- 5 ‘Āşim hemiše vaşf-ı ruħuñ böyle derc ider
Olsa ‘aceb mi her ġazeli dil-berā laṭīf

HARFÜ'L-KĀF*

221

[mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün]

- 1 Dü çeşm-i ħūn-feşānumdan biri Ceyħūn-ı ħūn ancak
Biri ey ġamzesi cevr-āşinā Seyħūn-ı ħūn ancak
- 2 Dökersin ķanumi her dem ayağa tīg-i müjgānla
Nigāhuñ mübtelā-yı bāde-i gül-gūn-ı ħūn ancak
- 3 O kāfir ġamzeye kār eylemez ceyş-i niyāz ey dil
Hemān eylerse eyler dīdeden şeb-ħūn-ı ħūn ancak
- 4 Hilāl-i čerħi gördüm Rüstemāne bunca ķan dökmiş
Bu Zāl-i kīne-cūyuñ ŧiflī da meftūn-ı ħūn ancak
- 5 Senūn devründə çeşm-i giryenāk[dür] ‘Āşim ey meh-rū
Dem-ā-dem eşk-i ħūn-ālūd ile gerdūn-ı ħūn ancak

222

[mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün]

- 1 Hezār-ı ‘aşkum ammā bir gül-i ġonçe-dehānum yok
Cihān bāğında ħayfa bāc iş-i āh u figānum yok
- 2 ‘Aceb midür hevādār olmasam seyr-i čemenzāra
Kenār-ı cūy-ı dil-cūda benüm serv-i revānum yok
- 3 ‘Aceb mi sende olsa iktidār āh gülşende
Dil-i zāruñda ey bülbül benüm derd-i nihānum yok

*Başlık A: Kāfiyetü'l-kāf' İÜ

221 A 81b, İÜ 61a

222 A 81b, İÜ 62b

- 4 Şebân-rûzî yanumdan dûr olmaz künc-i hasretde
Ğamuñdan özge cânâ şimdi yâr-ı mihrbânum yok
- 5 Kemâle irmış ol ħurşîd-i evc-i nâz ey ‘Âşim
Nigâha ɬerrece tâb-ı dü çesm-i ħûn-feşânum yok

223

[mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün]

- 1 Çemende çünkü sâkînün ayağından ‘alâmet yok
Kapardum kendüme bîllâh ammâ elde kudret yok
- 2 Senüñ kûyuñ ɬoyup bir ġayri kûyi ɬiblegâh itmek
Bi-ħakkı Ka‘ be-i ‘ulyâ benüm gönlümde niyyet yok
- 3 Yanar pervâne ‘aşkuñ âteşinden eylemez feryâd
Belî īyin-i ehl-i ‘aşķda feryâda ruhşat yok
- 4 Nesi beñzer gülüñ ol verd-i hüsne anda ey bülbül
O ebrû yok o çesm-i merdüm-eфgen yok o ṭal‘ at yok
- 5 N’ola lenger şalarsam ɬevrâk-âsâ bahîr-i ‘isretde
Kenâr-ı miħnet-i eyyâma dilde ɬâṣd-ı ric‘ at yok
- 6 Otur eşk-i nemeknâk-ı dü çesmüñ nukl-i câm eyle
Ayağ üzre zehirlenmekde zâhid farṭ-ı lezzet yok
- 7 Tûtâlum kevser olmuş bâde meclis cennetü ’l-me’vâ
Bahâr-ı vuşlat-ı dil-bersüz ey ‘Âşim letâfet yok

224

[mef’ülü mefâ‘ilü mefâ‘ilü fe‘ülün]

- 1 Ey bülbül-i dil nâle vü āh-ı seherüñ yok
Bu bâğda besbelli ki bir verd-i terüñ yok

4a Şebân-rûzî: dem-ā-dem hic A

223 A 82a, İÜ 61b

6a nemeknâk: nemnâk A

224 A 82a, İÜ 62b

- 2 Dönmez bile baht-ı siyehüm h̄âb-ı girāndan
Ey āh-ı sehergâh eserüñ yok eserüñ yok
- 3 Kanlar dökilür reh-güz̄erüñde senüñ ammā
Ey mest-i mey-i cām-ı teğāfūl һaberüñ yok
- 4 Ruhşār-ı h̄aṭ-āverdesin ol māh-cebīnüñ
Sen görmedüñ ey āyine bārī kederüñ yok
- 5 Yārūñ nice gündür ser-i kūyında sen ‘Āşım
Var ise senüñ eglenecek ǵayri yerüñ yok

225

[mef'ülü mefa'ılı mefa'ılı fe'ülün]

- 1 Dil ‘āşılıkuñ olmış benüm ammā һaberüm yok
Kanda seni görümiş yine cānā һaberüm yok
- 2 Baƙ gerdenüme turrelerüñ һalķası geçmez
Zencire düşürmiş beni sevdā һaberüm yok
- 3 Bir mertebe almış beni şahbā-yı maḥabbet
Nāmūsdan ey ‘akl-ı hod-ārā һaberüm yok
- 4 Zülfünde mi dil çāh-ı zenehdāna mı düşmiş
Ol Yūsuf-ı güm-geşteden aşlā һaberüm yok
- 5 Bülbül gibi feryād u figān itsem ‘aceb mi
Ol ǵonçeden ey ‘Āşım-ı şeydā һaberüm yok

226

[mef'ülü mefa'ılı mefa'ılı fe'ülün]

- 1 Bir bülbülem ammā gül-i nükhet-figenüm yok
Bu bāgda hiç bāc iş-i seyr-i çemenüm yok
- 2 Pervāne-i sūz-ülfet-i ‘aşkum göñül ammā
Bir şem‘a-i pertev-figen-i encümenüm yok

- 3 Ser-tā-be-ķadem āyine-i mihr ü vefāyem
Karşumda velī tūti-i şirin-suhanum yok
- 4 Gūlzār-ı ġamem eşk-i terüm ķatrelerinden
Bir ġayri yüzüm aķ ide berg-i semenüm yok
- 5 Ey bülbül-i şuride güzeldür gülüñ ammā
Şirini-i nutķ-i gül-i gonçe-dehenüm yok
- 6 Ey Yūsuf-ı gül-čihre yayılmazdı sırişküm
Etrāfa velī südde-i beytü'l-hazenüm yok
- 7 Dā'im yoluma gelmede eşk-i terüm 'Âsim
Andan hele bir gayri benüm rāh-zenüm yok

227

[*mef'ülü mefa'ılı mefa'ılı fe'ülün*]

- 1 Bir bülbülem ammā gül-i bi-hār-ı terüm yok
Bu dāğdan özge daħi bir zib ü serüm yok
- 2 Zulfeynün ile hep ser-i küyünda uçurdum
Kanda gideyin şimdi meded bāl ü perüm yok
- 3 Ya'kūb-şıfat beyt-i hāzen n'ola ķalsam
Ol Yūsuf-ı gül-pirehenümden hāberüm yok
- 4 Vā'ız yanına tāci koyup hoşça oturmış
Mey-hānede şimdi benüm ey şūfi yerüm yok
- 5 Dīvānumu tertib idersem n'ola 'Âsim
Bu şafha-i eyyāmda ġayri eşerüm yok

228

[*mef'ülü mefa'ılı mefa'ılı fe'ülün*]

- 1 Meh-ruları ol mihr-i cemāl itdi tefavvuķ
İtse ne 'aceb māh-ı nev ol mihre temelluķ

- 2 Cān bezm-i ezelden berü cānāne çekermiş
Bilmezdi göñül itmese ger ḥāke ta‘ aşşuk
- 3 O günde bula diyü reh-i ‘ aşķına çeşmüm
Naķdīne-i ḥūn-āb-ı dili itdi taşadduķ
- 4 Ḥūbān-ı cihān ǵamzelerin ‘ aynuma almam
Zīrā nażarum gözlerüňe itdi ta‘ alluķ
- 5 ‘ Āşım yürü hürşid-şıfat pāyine yüz sur
Meh-rūları ol mihr-i cemāl itdi tefavvuk

HARFÜ'L-KĀF*

229

[fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn]

- 1 Çerh-ı dūnuň gerçi hiç mihr ü vefasın görmedük
Hak cezásın virsün ammā az cefasın görmedük
- 2 Bülbülinde şevk yoķdur güllerinde āb u tāb
Biz bu bāg-ı köhnenüň hiç bir şafasın görmedük
- 3 Fenn-i tıbda gerçi çok taķlib-i evrāk eyledük
Derd-i ‘ aşkuň ey dil ammā bir devāsin görmedik
- 4 Yoķ açılmış semt-i gülzär-ı şafaya revzeni
Bu serāyuň āh ķaşr-ı dil-güşəsin görmedük
- 5 Girye-engiz olmaya biň derd ile germiyyeti
Biz bu bezmün bir şarāb-ı ǵam-zidāsin görmedük
- 6 Eşk ü āhumla meger āmiziş itmişler göñül
Deşt-i ‘ aşkuň mu‘ tedil āb u hevāsin görmedük
- 7 Gerçi gördük nażm-ı yārānda feraḥ-zā çok edā
‘ Āşım’uň ammā edā-yı cān-fezāsin görmedük

*Başlık A: Қāfiyetü'l-kāf' İÜ

229 A 83a, İÜ 63a

6a Eşk ü: eşk-i İÜ

230

[mefā' İlün mefā' İlün mefā' İlün mefā' İlün]

- 1 Şikâyet ǵamzedendür hep dil-i nā-şâdı söyletsek
Dilüñ ammā bulur biñ cürmin o cellâdı söyletsek
- 2 Bel̄ çok rahne görǖmiş t̄īsesinden Bī-sütûn ammā
Neler gelmişdür anda başına Ferhâd'ı söyletsek
- 3 Hezârân cevri var ܾazârî çok bir lūtfî yok ammā
Kabâhat bende ol şâh-ı sitem-mū'tâdı söyletsek
- 4 Neler söylerdi derd-i dâg-ı dilden ney gibi cânâ
Bu mū'tâd-ı fiğân u nâle vü feryâdı söyletsek
- 5 Ne çesminden ne müjgânından eyler şekve ey 'Âsim
Şikâyet ǵamzedendür hep dil-i nā-şâdı söyletsek

231

[fâ' İlâtün fâ' İlâtün fâ' İlâtün fâ' İlün]

- 1 Rûy-ı dil-cûdur gül-i her dem bahârı 'âşıkuñ
Turre-i pür-tâbdur zülf-i nigârı 'âşıkuñ
- 2 Hüzn-i hicr-i sünbülüñle ser-nigündur sebzesi
Kanda olsa bellûdür ey gül mezârı 'âşıkuñ
- 3 Ey gül-i ter ' andelîb-i bâg-ı hasretdür n'ola
Ah u figân ile geçse rûzgârı 'âşıkuñ
- 4 Bâd-ı âhî hep ǵubâr-efrâz-ı râh-ı derddür
Hiç açılsun mı dü çesm-i eşk-bârı 'âşıkuñ
- 5 Varmayınca hâk-i pây-i yâre ey 'Âsim n'ola
Durmasa bir yerde eşk-i bī-karârı 'âşıkuñ

232

[fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün]

- 1 Cāna kār itdi göñülden ḡam-ı hāsret giderek
Yine çıktı hele baķ mihr ü mahabbet giderek
- 2 İrişür seng-i sitem yārdan ey dil bir gün
Sen görürsin ki konar başuma devlet giderek
- 3 Ey şeh-i hüsn ü bahā māye-i derd-i ser olur
Derd-i her bāde-i pür-neşve-i naḥvet giderek
- 4 Ey göñül āfet-i cān-ı dü cihāndur şimdi
Daḥi bilmem ne olur söyle ol āfet giderek
- 5 Ḍamze-i şūḥ ile ‘Āşim şakın ülfet itme
Seni başdan çıkarur mest ile şohbet giderek

233

[mef' ūlū mefā' īlū mefā' īlū fe' ūlün]

- 1 Āh eyledüğüm nāle vü efgānı unıtduñ
Ey gül hele bu bülbül-i nālānı unıtduñ
- 2 Bād ile daḥi kuḥl-i ḡubār-i ser-i kūyuñ
Göndermedüñ āh ‘āşıķ-ı giryānı unıtduñ
- 3 Ey Yūsuf-ı gül-pīrehen-i müşr-ı tegāful
Bu mu‘tekif-i kūlbe-i ahzānı unıtduñ
- 4 Ey dil der-i mey-hānede aşlā ne açıldıuñ
Ne ḥod bu ḡam-ı fürkāt-i cānānı unıtduñ
- 5 Döndüñ o büt-i ‘işve-gerüñ kūyına ‘Āşim
Var ise yine ‘akl-ı perişānı unıtduñ

232 A 83b, İÜ 63a

3b Derd-i her: Derdi-i A

233 A 83b, İÜ 64a

234*

[mef'ülü fā'ilātū mefā'īlü fā'ilün]

- 1 Bahır-i cünün-1 ' aşķa düşen mübtelâlaruñ
Baķmaz yüzine Kays gibi âşinâlaruñ
- 2 Aḡyār-ı bed-liķāya vefâlar belâ imiş
Yoķsa şafâ gelür baňa ġayri cefâlaruñ
- 3 Derd-i belâ-yı hicr ile ġam-ħânedede beni
İñletdi ḥayli ey der-i dil-ber şadâlaruñ
- 4 Ferş-i cinâna şanma sezâvâr ider seni
Mescid içinde şûfi ķuri bûriyâlaruñ
- 5 Maġbûṭ-ı nây-ı sükker iderse ' aceb midür
' Âşim hemiše hâmeñi şîrîn-edâlaruñ

235

[fe'ilātün fe'ilātün fe'ilātün fe'ilün]

- 1 Togrı söyle nedür ey nävek-i cânâñ ' aceleñ
Menzilüñ yoķsa ıraq mî ne bu her an ' aceleñ
- 2 Kâyd-ı zülfîyle muķayyed mi seni itmişler
Duramazsın nedür ey ' akl-ı perişân ' aceleñ
- 3 Dil-bere bâri du'âlar diyeyin şabr eyle
Nedür ey ḥâncer-i merg-âver-i hicrân ' aceleñ
- 4 Ğam-ı hicrânda gibi sende metânet yoķdur
Nedür ey zevk-i mey-i vuşlat-ı hûbân ' acelen

234 İÜ 63b

*A nûshasında, hazırladığımız metinde bulunan 234-251. gazellerin bulunması gereken varaklar eksiktir. Bu eksikliğin nedenini tespit etmek için eseri yeniden incelediğimizde yapraklarında ve cildinde herhangi bir tahrifatın olmadığını gördük. Bu durum muhtemelen A nûshasının istinsahı sırasında dalgınlıkla istinsah edilen nûshanın birkaç yaprak birden çevrilmesinden ve müstensihin bunu farketmemesinden kaynaklanmıştır (O.K.).

235 İÜ 63b

- 5 Gösterür baht-ı siyāhuñ ḥaṭı geldükde ruhın
Bitmez iş yok nedür ey ‘Āşım-ı giryān ‘aceleñ

236

[mütefā‘ilün fe‘ülün mütefā‘ilün fe‘ülün]

- 1 Kanı ol zamān ki dostum yoluña şitāb iderdüñ
Sana ben selām virsem baña sen ‘itāb iderdüñ
- 2 Kanı ol zamān ki ey şūh bu ‘izār-ı ḥaṭ-nümüde
Dahı tebhāle iken elüñi niķāb iderdüñ
- 3 Kanı ol zamān ki şeb-tā-be-seher ben āh iderdüm
Sen ise çerāg-ı ḥāṭırla şafā-yı h̄āb iderdüñ
- 4 Kanı ol zamān ki ben nūş-ı dem-i dü çesm iderdüm
Sen ise çemende düşmenle dem-i şarāb iderdüñ
- 5 Kanı ol zamān ki ey ‘Āşım-ı zār bezm-i ǵamda
Dili geh piyāle gāhi ney ü geh rebāb iderdüñ

237

[mef‘ülü mefā‘ilü mefā‘ilü fe‘ülün]

- 1 Ey dil ser-i zülf-i büt-i sīmīn-bere düsdüñ
Şad reşk ü ḥased ḥaṭ bu ki nāzük yere düsdüñ
- 2 Yolsuzluk idüp ey dil-i ser-mest-i maḥabbet
Dün sāye-şifat ḥāk-i reh-i dil-bere düsdüñ
- 3 Naḳd-i ṭarab-ı ‘ālem-i āb elde dururken
Zāhid ne ‘aceb dağdağa-i kevṣere düsdüñ
- 4 Ey bikr-i muğān dün gice zühhāda mī varduñ
Dünden beri ey dün ḫarīn dillere düsdüñ

236 İÜ 63b

2b Vezin kusurlu

237 İÜ 64a

- 5 Ey şâhid-i ma^cnâ seni ġark-ı güher eyler
 ‘Âsim gibi bir merd-i güher-pervere düşdüñ

238

[mefā' İlün fā' İlätü mefā' İlün fā' İlün]

- 1 Bezm-i ezelde biz dahî bed-nâm-ı ‘aşk idük
 Ya^cnî esîr-i bâde-i gül-fâm-ı ‘aşk idük
- 2 Sûhrâb u Zâl u Rüstem añılmazdı biz ise
 Çeşm-i bütânla nice kişver-i Sâm-ı ‘aşk idük
- 3 Şayyâda dâm u dâne dahî yâd idi göñül
 Bizler esîr-i dâm-ı ġam-encâm-ı ‘aşk idük
- 4 Degmiş degüldi dest-i hezâra ayâğ-ı gül
 Biz mest-i ser-girân-ı mey-i câm-ı ‘aşk idük
- 5 Mecnûn ķadehçesin dahî görmiş degüldi biz
 ‘Âsim’la kâse kâse sem-âşâm-ı ‘aşk idük

239

[mefā' İlün mefā' İlün mefā' İlün mefā' İlün]

- 1 Nigâh-ı ɏâd-ɏâh-ı gâh gâhumdan mî incindüñ
 Yâhud cânâ nevâ-yı âh-ı şâhumdan mî incindüñ
- 2 Beni iķdâm öldürmege tâm itmişken el çekdüñ
 Efendüm nazra-i ta^c cîl-ɏâhumdan mî incindüñ
- 3 Yine ey nev-nihâl-ı bâğ-ı nâz ağıyâra meyl itdüñ
 Nedür bâdî vü bâ^c iş bâd-ı âhumdan mî incindüñ
- 4 Niçün yüz döndürürsin benden ey dâmân-ı cânânum
 Aķan ɏün-ı dil-i ħasret-penâhumdan mî incindüñ

- 5 Ne var alsan ele cānā diseñ ey hātīr-ı ‘Āşim
Perişānī-i gisū-yı siyāhumdan mī incindüñ

240

[fe‘ilātūn fe‘ilātūn fe‘ilātūn fe‘ilātūn]

- 1 ‘Āşikum nāle benüm ebru-yı pür-tāb senüñ
Rū-be-rū āh benüm hançer-i zehr-āb senüñ
- 2 Ey felek itme bu nā-şadı esir-i fürkat
Ruh-ı dil-dār benüm mihr-i cihān-tāb senüñ
- 3 O gülüñ alma lebin aǵzuña ey murğ-ı çemen
Leb-i dil-dār benüm gónce-i sır-āb senüñ
- 4 Zülf-i zāhid-menis [ol] yāre hāt-ı leb dirmiş
Meclis-i devr benüm gūše-i mihrāb senüñ
- 5 ‘Aceb aǵyāri bu taķīm ider mi mahzūz
Sen büt-i şuh benüm ‘Āşim-ı bī-tāb senüñ

241

[mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün]

- 1 Getürdüñ kuy-ı dil-berden ǵubār ey bād hoş geldüñ
Beni kuhl-i haremle bolca itdüñ yād hoş geldüñ
- 2 Doķinduñ mī dil-i keyvāna yāri ‘arşa vardukda
Hele ey tır-i tız-i āh-ı āteş-zād hoş geldüñ
- 3 Ayaǵın öpdüğümde pır-i ser-müstaǵrebānuñ
Tutup elden didi ey կabil-i irşad hoş geldüñ
- 4 Kim istiškāl ider ey ǵam seni şadı mi var dilde
Yerüñdür ey enis-i hātīr-ı nā-şad hoş geldüñ

5 Buluşdum ol gül-i gül-bün-ferür-i hüsne ey ‘Âşim
Didi ey bülbül-i revnak-dih-i feryâd hoş geldüñ

242

[mefâ‘îlün mefâ‘îlün mefâ‘îlün mefâ‘îlün]

- 1 Sen ey āhû rakîb-i seg-menişle ülfet itmezdüñ
Degüldüñ böyle vaḥṣî bizden evvel vaḥṣet itmezdüñ
- 2 Bileydüñ çekdüğüm şeb-tâ-seher devletlü sultânnum
Bu deñlü ey baña taḥmîl-i kâbûs-ı belâ-yı fürkat itmezdüñ
- 3 Bizi dil-bestə-i gîsû iden dil-dâr[1] görseydüñ
Bu deñlü ey ecel dil-ḥastegâna şiklet itmezdüñ
- 4 Bileydüñ keşret-i rindân içinde ‘âlemi zâhid
Mişâl-i bûm her dem ârzû-yı vaḥdet itmezdüñ
- 5 Eger ‘Âşim saña ey ‘andelîb ‘arż-ı melâl itse
Çemende şekve-pervâzî-i farṭ-ı miḥnet itmezdüñ

243

[fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün]

- 1 Dil ǵamun bir bir saña söyle ziyândur hançerüñ
Hâşılı bir mâlik-i hüsni beyândur hançerüñ
- 2 Kurtılur bir demde nûş itse büt-i hicrândan
Bir mübârek âb-ı cân-bahş-ı revândur hançerüñ
- 3 Arzû itmezdi ‘âşik mû-miyânuñ koçmağa
Dem-be-dem ey şûh ammâ der-miyândur hançerüñ
- 4 Gâh serde gâh dilde gâh şâhn-ı sînede
Aña yer itsem n’ola bir yâr-ı cândur hançerüñ

242 İÜ 64b

2a çekdüğüm şeb-tâ-seher: metinde şeb-tâ-seher çekdüğüm

243 İÜ 65a

- 5 Sîne-i ‘Âşim’da bak biň zaһmı vardur bür կadar
Ey şeh-i ser-mest-i naḥvet al կandur hançerüň

[HARFÜ'L-LĀM]*

244

[fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn]

- 1 Güft ü gûy-ı derd-i ǵamda hem-zebānumdur göñül
Hâsılı kuhsâr-âsâ hem-fiğānumdur göñül
- 2 Dem-be-dem dökse bu yüzden sîneye ešk-i terin
Vechi vardur vâkîf-ı derd-i nihânumdur göñül
- 3 Benden ayrılmaz ǵam u şâdîde hem-demdir baňa
Hâsılı dîrîne yâr-ı mihrbânumdur göñül
- 4 Çok degüldür naќd-i ešküm hâke döksem dem-be-dem
Bir dükenmez turfe genc-i şâyegânnumdur göñül
- 5 Şâh-ı heft-ikläm-i derdüm ‘Âşim-ı hoş-dem gibi
Meclis-ârâ bir nedîm-i güfte-dânumdur göñül

245

[fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn]

- 1 Vaşlla hûn-âbe-řiz olmaň bir ‘âlemdür göñül
Hicr ile կan dökmek ammâ başka bir demdir göñül
- 2 Ehl-i ‘aşkuň hâtiri hâlî midür ǵamdan hele
Zerre şigmazdı ferahdan şöyle pür-ǵamdur göñül
- 3 Âstânında կalurmiş ešk-i çeşmi ‘âşikuň
Ah ammâ ol şeh-i hûn-âbe maḥremdur göñül

*Başlık: Kâfiyetü'l-lâm' İÜ

244 İÜ 65a

245 İÜ 65a

- 4 Senden evvel yüz sürermiş hâk-i pây-i dil-bere
İtmesün artık bu cevri eşk-i terümdür göñül
- 5 Piç ü tâb-ı ‘Âşim-ı dil-hasteye bâ’ iş niye
İmtidâd-ı şâm-ı hicr-i zülf-i pür-hamdur göñül

246

[fâ’ ilâtün fâ’ ilâtün fâ’ ilâtün fâ’ ilün]

- 1 ‘Akl u fîr ü şabrumuz gibi perişândur göñül
Var ise aşûfte-i gîsû-yı cânândur göñül
- 2 Kanda varsa bir gül-i ter bülbül-i şûride-veş
Dem-be-dem yâd-ı ruh-ı pâküñle nâlândur göñül
- 3 Tâze tâze dâg-ı hûn-âlûd dûd-ı âhla
Şimdi reşk-i lâlezâr u sünbülistândur göñül
- 4 Kanda varsa bağ hevâ-yı sünbüll-i cânâneden
Dem-be-dem ebr-i bahârî gibi giryândur göñül
- 5 İtmez itfâ çâk-i sînemden dökilse bâhr-i eşk
Âteş-i ‘aşk ile ‘Âşim şöyle sûzândur göñül

247

[mefâ’ îlün mefâ’ îlün mefâ’ îlün mefâ’ îlün]

- 1 Yine gitdi koypup gül gibi rengin lânesin bülbül
Düketdi var ise ol yerde âb u dânesin bülbül
- 2 Degül gülşende yer yer kâtre-i hûn-âbe-i çeşmi
O zey(i)n itdi kilk-i la’l ile ferş-hânesin bülbül
- 3 Şalınduñ hâr ile ey gül açıldıñ bâd-ı eshâra
Niçe žabt eylesün âh-ı dil ü dîvânesin bülbül

246 İÜ 65b

4b ebr-i: metinde ebr ü

247 İÜ 65b

- 4 N'ola şeh-perlerin kaldırsa derde karşı ey nergis
Yaman gözden şakınur hâşılı cânânesin bülbül
- 5 Degüldür pençesinde verd-i pür-şebnem meger ' Âşım
Tutar elde ' arakla bir tulu peymânesin bülbül

248

[fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn]

- 1 Başum üzere âh-ı dûd-ı pür-şerâr eksük degül
Var ise śinemde nâr-ı ' aşk-ı yâr eksük degül
- 2 Zülf-i dil-ber de perişân itmede hep dilleri
Hâşılı 'uşşâka cevr-i rûzgâr eksük degül
- 3 Ey göñül böyle geçermiş rûzgârı ' âşikuñ
Hâtır-ı zârında her dem pür-ğubâr eksük degül
- 4 Tâzelерden kûy-ı dil-ber olmasa hâli n'ola
Ey göñül bâğ-ı cihân içre bahâr eksük degül
- 5 Fîkr-i vaşf-ı la'l-i cânân ile ' Âşım rûz [u] şeb
Destümüzde hâme-i cevher-nîşâr eksük degül

249

[mef‘ülü fā‘ilātū mefā‘ilü fā‘ilūn]

- 1 Āh itmesün mi ey gül-i ter ' andelîb-i dil
Baş âb u tâbına niçe ķalsun sekîb-i dil
- 2 Sen şûh-ı kîne-cûya ben aşüpfe olmadın
Her dem bu yüzden akmadı eşk-i garîb-i dil
- 3 Ey ta' ne-sâz-ı her büt-i Farhâr u deyr-i Çîn
Sensin bu naşş-ı dil-keş-i hüsnuñle zîb-i dil

248 İÜ 65b

2b cevr-i: metinde cevr ü

249 İÜ 66a

1b tâbına: metinde tâbuña

- 4 Murğ-ı hezāra kendi makāmin unıtdurur
Şevk-i ruhuñla naǵme-i hātır-fırıb-i dil
- 5 Geh vaşl dost gāhi firāk ḥaşinā olur
‘Âşim bilinmedi daḥi sırr-ı ‘acīb-i dil

250

[fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn]

- 1 Deşt-i ‘aşķuñ āh-ı bād-ı bāmdādīdür göñül
Vādi-i mihr [ü] maḥabbet başka vādīdür göñül
- 2 Ol kemāndār ebru anuñ gūsesinden düşdugi
Hişše-i ‘uşşāka sehm-i nā-murādīdür göñül
- 3 Dāmen-i zülfī degül īkāz nār-ı fitneye
Bā‘ iş ancak itdüğün bu āh-ı bādīdür göñül
- 4 Bikr-i ‘iṣmet-perver-i pīr-i muğāni kim görür
Şimdi ancak şād iden rindānı adıdur göñül
- 5 Cevher-i cān bezl ider gencür derd-i ‘aşķa iş
Yohsa naķd-i eşki virmek resm-i ‘ādīdür göñül
- 6 Şubh-ı maḥşer ibtilāc-ı ‘azm-i ḥulde benzemez
Şādi-i nev-rūz-ı vuşlat başka şādīdür göñül
- 7 Āh böyle çekdüren āh-ı derūnin ‘Âşim’uñ
Şām-ı hicr-i zülf-i dil-ber imtidādīdür göñül

251

[fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn]

- 1 İñledürsin kūhsārı şöyle nālānsın göñül
Var ise bīmār-ı derd-i hicr-i cānānsın göñül
- 2 Başuñ üzre sünbül-i dūd-ı derūn eksük degül
Bellü kim ḥaşufte-i zülf-i perişānsın göñül

- 3 Şu gibi akşan ‘aceb midür hemīşe semt semt
Mā ’il-i reftär-i her serv-i hıramānsın göñül
- 4 Çāk-i s̄inemden sırişküm itmedi ītfā seni
Var ise nār-i ǵam-ı ‘aşk-ile sūzānsın göñül
- 5 Mübtelā-yı derd-i ‘aşk olduñ meger ‘Āşım gibi
Kanda olsan gāh nālān gāh giryānsın göñül

252

[mefā’ ilün fe’ ilätün mefā’ ilün fe’ ilün]

- 1 Nişānda dilde müje çeşm ü ebruvān ǵāfil
Atıldı tır-i ķazā şast ile kemān ǵāfil
- 2 Pesend-i ‘arż-i cemāline ol perī-rūyuñ
Letāfetinden olur ǵarf-ı çeşm-i cān ǵāfil
- 3 Zuhūr-ı nev-haṭ-ı ruhsār-ı tābdārından
Dü çeşm nazra-ver-i fitne-i zamān ǵāfil
- 4 Nezāket-i suḥan-ı dil-rübāya meftūnem
Ki andan oldı dehen bī-ḥaber zebān ǵāfil
- 5 Şu resme ǵa‘ f u tehāfüt tenümde var ‘Āşım
Güzār-ı āh-ı dilümden ǵam-ı nihān ǵāfil

253

[mefā’ ilün mefā’ ilün mefā’ ilün mefā’ ilün]

- 1 Ne sirdur bu açıldı ǵonçeler nev-rūzdan evvel
Fiǵāna geldi murğ-ı nāle-ver nev-rūzdan evvel
- 2 ‘Aceb mi ‘aynına almazsa nergis feyż-i nev-rūzi
Ki bāğ-ı ǵulde döndi deşt-i der nev-rūzdan evvel

252 A 84a, İÜ 66a

4a suḥan-ı: suḥan ü İÜ

253 A 84a, İÜ 66b

- 3 Derûn-ı lâlenüñ sevdâsı birden depreşüp urdı
Ayağına çemen kevr (?) bâqlar nev-rûzdan evvel
- 4 Telef-sâz-ı hevâ eyler çemende ehl-i gülşen de
Görürsin ķalmaya hiç sîm ü zer nev-rûzdan evvel
- 5 Sehi-ķad tâze-rûyâni görüp raķş itdi şevkinden
Çemende her nihâl-i verd-i ter nev-rûzdan evvel
- 6 Ve bi'l-cümle dil-i taķvâyı zâhid dâg dâg itdi
Bu tâb u verd-i câm-ı bî-keder nev-rûzdan evvel
- 7 N'ola güftâra gelse ' andelîbân-ı serây ey dil
Mîsâl-i ' Âşim-ı şâhib-hüner nev-rûzdan evvel

254

[fe' ilâtün fe' ilâtün fe' ilâtün fe' ilün]

- 1 Güller açıldı açar derd-i nihânın bûlbûl
Söyler artık tutamaz hiç lisânın bûlbûl
- 2 Jâleden bâgda bir hoşça suyun virmiştir
Hâreden salsa ne ' ucb tiğ-ı zebânın bûlbûl
- 3 Boşanursam hele feryâda ǵam-ı rûyuñla
Unıdur bâgda ey gül bu fiğânın bûlbûl
- 4 Bâgbân gönçeleri sebzeler ile bağlamasun
Çünkü ' arz itmededür rişte-i cânın bûlbûl
- 5 Câm-ı gülden ' arak-ı şebnemi nûş eylemese
Şubh-dem açmaz idi hiç dehânın bûlbûl
- 6 Bâgbân el yudu gülzârda ķat'-ı gülden
Dökdi saçdı şu kadar eşk-i revânın bûlbûl
- 7 Gül kulak tutmaz idi itmese taħşîl eger
Benden ' Âşim hele bu hüsn-i beyânın bûlbûl

255

[mef'ülü fā'ilātū mefā'īlū fā'ilün]

- 1 Çok āh itdi bülbül-i luṭf ārzū-yı dil
Göstermedi o ḡonçe velī āh rūy-ı dil
- 2 Toldı şarāb-ı nāb ḡam-ı ‘aşk-ı yār ile
Almaz mey-i neşātdan artıq sebū-yı dil
- 3 Ol serv-i nāzum ayağına ideli revān
Enhār-ı ḥulde nāz ider oldu bu cūy-ı dil
- 4 Ey ḡam biz anı işidürüz čīn-i ṭurreden
Sīnemde itmede bī-hūde hep cūst ü cūy dil
- 5 ‘Āşim bahār-ı ḡamda gedāyāne ‘āşıkı
Şunsa o şāh-ı nāza n’ola nāz-ı būy-ı dil

256

[fā'ilātūn fā'ilātūn fā'ilātūn fā'ilün]

- 1 Nev-bahār irdi yine bir tāze dāg ister göñül
Dāg ammā dāg-ı reşk-i verd-i bāg ister göñül
- 2 Bu ayag el virmez aşlā ḥār-ender-ḥārdur
Tayy-i deş-i derde bir ḡayri ayağ ister göñül
- 3 Şāh-ı ḡamda rāh ile derd-i derunu var iken
Hiç bu nevbetde ne ṭabl u ne otağ ister göñül
- 4 Vir metāc-ı vaşl içün pişīn-i naķd-i cānı
Çār-sū-yı ‘aşķda bāzār-ı sağ ister göñül
- 5 Ḥayret-ender-ḥayrete ‘Āşim düşürdüm kendümi
Ne vişāl-ı yār mümkün ne ferāğ ister göñül

255 İÜ 66b

4a čīn: metinde ḥīn

4b Vezin kusurlu

256 İÜ 67a

HARFÜ'L-MİM*

257

[mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün]

- 1 Nice demdür muķim-i sīne-i bī-kīnemüzdür ǵam
Ezelden aşinā bir hem-dem-i dīrīnemüzdür ǵam
- 2 Yeri olsa 'aceb mi başumuzda ey hezār-ı dil
Gül-i gül-bün-fürüz-ı gülsitān-ı sīnemüzdür ǵam
- 3 'Aceb mi gevher-i cān gibi hıfz itsen anı ey dil
Derūn-ı sīne-i vīrānede gencīnemüzdür ǵam
- 4 N'ola her dem şurāhi-veş bizümle olsa hem-zānū
Me'äl-i neşve-i cām-ı mey-i dūşīnemüzdür ǵam
- 5 Bizümle rū-be-rū olsa dem-ā-dem Vechi-vār 'Āşım
Ki bir tūti-i müşr-ı mihnetüz ăyīnemüzdür ǵam

258

[mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün]

- 1 O māhuñ āteş-i 'aşķından āh-ı şū le-bār itmem
Cihāna mihr-āsā sūz-ı sīnem ăşikār itmem
- 2 Yüze ne'm var ise ol dem çıkar bu dīdeden ey dil
Anuñçün künc-i ǵamda ārzū-yı yār itmem
- 3 Görinmez 'aks-i verd-i ṭal' at-ı serv-i hıramānuñ
Budur bā' iş ki seyr-i cūybār-ı hoş-kenār itmem
- 4 Gülmǖ yok bir şikeste-per hezār-ı bī-nevāyem ben
Bu bāg içre anuñçün ārzū-yı nev-bahār itmem
- 5 Benüm her bir sözüm bī-şübhe irdi hadd-i i'cāza
Ben ammā bir zamān nazmumla 'Āşım iftihār itmem

*Başlık A: Kāfiyetü'l-mīm' İÜ

257 A 84b, İÜ 69a

1a Nice demdür: Şebān-rūzī A

258 A 84b, İÜ 70a

259

[fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilūn]

- 1 Yoқ karārum turmazam bir yerde yāri görmesem
Olmasam aşuftesi ol şuhı bārī görmesem
- 2 Kūh-1 derd ü deş-i ġamda çekdügen Ferhād u Ḳays
Ben de bilmezdüm o şuhı-1 şīvekārı görmesem
- 3 Gözlerüm nemnāk olur ey māh bārī rū-be-rū
Hicr-i ruhsāruñda mihr-i tābdārı görmesem
- 4 Her güli ahker nihāli naħl-i mātemdür baña
Şahň-1 gülşende o serv-i gül-‘izārı görmesem
- 5 Tāzelendi eski derd-i hicr-i yār-i gül-‘izār
Gonçelerle bāri ey ‘Āşim hezārı görmesem

260

[mef' ūlü mefa' ūlü mefa' ūlü fe' ūlūn]

- 1 ‘Akłum var iken ṭurre-i cānānemi görsem
Kendüm hele ḷayd-1 dil-i dīvānemi görsem
- 2 ‘Akłum gider ey dil olurın şöyle siyeh mest
Her Ḳanda ben ol gözleri mestānemi görsem
- 3 Dünyāya deger cevhere şan mālik olurdum
Koynumda eger ol dür-i yek-dānemi görsem
- 4 Düşse dile tāb-1 ruḥı şad çāk tenümden
Mihr ile münevver yine kāşānemi görsem
- 5 Elbette gelür ḥāṭır-1 zāra dil-i ‘Āşim
Ğam-ḥāne-i pür-vahşet-i vīrānemi görsem

259 A 85a, İÜ 69a

3a olur ey māh: oldı āh māh İÜ

260 A 85a, İÜ 70a

261

[*mef'ülü mefā'ılı mefā'ılı fe'ülün*]

- 1 Bağ dîde-i pür-hûnuma peymâneye döndüm
Bu na'ra-i dilden ise mey-hâneye döndüm
- 2 Hep âhla taârîk iderin halqa-i zülfüñ
Zencir ile oynar ben o dîvâneye döndüm
- 3 Nâlemden eger añalamaduñsa beni bir hoş
Bağ sîne-i pür-dâguma cânâ neye döndüm
- 4 Dil derd ile pür sîne ise âhla ber-bâd
Bu aşıkla gencîne-i vîrâneye bağ
- 5 Ebnâ-yı zamâne arasında hele 'Âsim
Bu nazm-ı dil-âvîz ile bigâneye döndüm

262

[*mefā'ilün fe'ilâtün mefā'ilün fe'ilün*]

- 1 Bu dâg-ınevle dil-i bî-kararı söyletdüm
Yine gül-i ter ile bağ hezârı söyletdüm
- 2 Açıldı şonçe-i rengini 'andelîb-i dilüñ
Çemensitânda ol gül-'ızârı söyletdüm
- 3 Kesilmedi ser-i zülfüñ hikâyeti gerçi
Bütün gice dil-i aşüptekârı söyletdüm
- 4 Getürmemiş biri nâr-ı firâkuña tâkat
Cihânda ben nice biñ kûhsârı söyletdüm
- 5 Ne şam bu dâr-ı fenâdan gidersem ey 'Âsim
Felekde nâmumı nazm-ile bâri söyletdüm

261 A 85a, İÜ 67a

262 A 85b, İÜ 70b

3a hikâyeti: hikâyesi İÜ

263

[fe' ilātūn fe' ilātūn fe' ilātūn fe' ilūn]

- 1 Nev-bahār irdi gelüñ gül gibi ḥandān olalum
Bülbüle karşu çemenlerde ḡazel-hān olalum
- 2 Sebzeler sünbül-i müşgīne yine şarmaşdı
Biz de dil-bestə-i ḡisū-yı perişān olalum
- 3 Āteş-i şem'-i ruh-ı dil-bere pervāne-şifat
Yağkalum bāl u peri her gice sūzān olalum
- 4 Zülf-i cānān diyerek deşt-i cünūna düşelüm
Kays-ı dīvāne gibi silsile-cünbān olalum
- 5 Rūzgār āhir ider kuḥl-i dü-çeşm-i hūrā
Bizi ey cism-i ḡubār [kim] reh-i cānān olalum
- 6 Çerh-ı dūn baḥr-i sırişk üzre ḥabāba dönsün
Şöyle ey dīde ḡam-ı hicr ile giryān olalum
- 7 Dāgdār eyleyelüm sīnemüzi ey 'Āşim
Dem-be-dem sūz ile neyler gibi nālān olalum

264

[meʃ' ülü meʃā' ülü meʃā' ülü fe' ülün]

- 1 'Ālemde vefāyi ḡam-ı bi-kinede buldum
Her dem dil ile hem-dem anı sīnede buldum
- 2 Bi-girye ḫuri āhla ey dil ele girmez
Nil-i güher-i vuşlatı naḳdīnede buldum
- 3 Gördüm nice meh-rūyı felekde senüñ ammā
Ey māh nażīrūñ yine āyīnede buldum
- 4 Bi'llāh eṣer-i mu'cize-i 'Īsi'yi zāhid
Ol şuhla nūş-ı mey-i dūşīnede buldum

- 5 Dil-çâk ise ‘Âşim suhanumdan n’ola lü’lü
Bu gevheri tab‘ um gibi gencinede buldum

265

[fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn]

- 1 Âh-ı derd-i hasretünde râhat-ı cân bulmadum
Ben o derde ölmenden bir âyri dermân bulmadum
- 2 Naâd-i eşkümlle hîsâb itdüm geçen eyyâmumu
Hâsılı şâdân olam ‘ömrümde bir an bulmadum
- 3 Cûy-ı eşküm gibi aksun dilde hâk-i pâyne
Sen kadar ‘âlemde bir serv-i hîrâmân bulmadum
- 4 Yâre kanlar ağladum ammâ o demlerden beri
Reh-güzerde ruhşat-ı taâbil-i dâmân bulmadum
- 5 Âh idüp baķdum o zülf-i müşg-buya mû-be-mû
Hâtır-ı ‘Âşim kadar cânâ perişân bulmadum

266

[mefâ‘ilün fe‘ilâtûn mefâ‘ilün fe‘ilün]

- 1 Şataşdı derd ü gama şâd gördüğün gönlüm
Hezâr kaydı var âzâd gördüğün gönlüm
- 2 Yıkıldı gamla güzergâh-ı âhdur şimdi
Yerinde yel eser âbâd gördüğün gönlüm
- 3 Yatur fiğân-kede-i tende şimdi dem-besté
Enîs ü nâle vü feryâd gördüğün gönlüm
- 4 Düşürdi kendüyi dâm-ı belâ-yı hîrmâna
Kemend-i âhla şayyâd gördüğün gönlüm
- 5 Ğamuňla nâle-künân şimdi hûn içér sâki
Sürûd u bâdeye mu‘tâd gördüğün gönlüm

- 6 Sezā degül dağı dersin cünūna her ḫanda
Kemāl-i ‘aklälla üstād gördüğün gönlüm
- 7 Ḍam-ı firākla ḡurbetde āşinā oldı
Vaṭanda ‘Āşim aña yād gördüğün gönlüm

267

[fe‘ilātūn fe‘ilātūn fe‘ilātūn fe‘ilūn]

- 1 Ne’mden incindi şeh-i ‘işve-penāhum bilmem
Hazer üzre olayın āh günāhum bilmem
- 2 Kim perestiş ider ol mihr-i cihān-ārāya
Kim alur hāle-i āğūşa o māhum bilmem
- 3 Ḍam-ı hāl ü ḥaṭ-ı dil-ber ger uzarsa āhir
Nic’olur āh benüm hāl-i tebāhum bilmem
- 4 Beni öldürdi hele ḥasret-i cāngāh ammā
O cefakāra ḫalur mı benüm āhum bilmem
- 5 Beni nā-kām-ı ḥużūr itmede ey ‘Āşim-ı zār
Sebeb-i düşmeni-i baḥt-ı siyāhum bilmem

268

[mef‘ūlü fā‘ilātū mefa‘īlü fā‘ilūn]

- 1 Bīgāne gönlümüz gibi yok ey şafā-yı ḡam
Hüzne muhib neşāta ‘adū āşinā-yı ḡam
- 2 Ey āh söyle zühreye geçsün sürüddan
Bīllāh keder virür baña ḡayr-i nevā-yı ḡam
- 3 Gelsün mey-i elem içelüm bezm-i ḥüznde
Bāğ-ı cihānda var ise pür-mübtelā-yı ḡam

267 A 86b, İÜ 67b

1a Ne’mden: Neden A / olayın: olmayam İÜ

3a uzarsa: uzanursa İÜ

268 A 86B, İÜ 68a

- 4 Murğ-ı dilüm bu sîne-i pür dâğı bulmasa
 Kanda bulurdu gülşen-i hâtır-güsâ-yı ǵam
5 Bu nazm-ı sûz-bahş-ı dil-i ehl-i derdden
 ‘Âşim bilindiilde ki var ibtilâ-yı ǵam

269

[mef̄ ülü mefā' İlü mefā' İlü fe' İlün]

- 1 Eflâki biribirine katdı benüm âhum
 Ammâ daхи der-h̄âb-ı girân baht-ı siyâhum
2 Şebnem dökilür şanma mezârumda seherde
 Ağlar ǵam-ı hicrûñle o ǵum-geşte giyâhum
3 Āvīhîte-i kâkül-i müşgînûñ olurdum
 Ey ser-keş eger boynuña olmasa günâhum
4 Her şeb nice biñ dîde ile muntažir eflâk
 Çıkılmaz mı diyü manzara-i tâka o mâhum
5 Eşküm dökilür dem-be-dem ammâ yine ‘Âşim
 Ruhşarını pür-âtes ider tâb-ı nigâhum

270

[mefā' İlün mefā' İlün mefā' İlün mefā' İlün]

- 1 Ya կaldur hâk-i fürkatden ya pâ-mâl eyle sultânnum
 O hâl üzre կoma bu zâri bir hâl eyle sultânnum
2 Diyâr-ı fürkatüñ âb u hevâsından ‘alîl oldum
 Ya öldür yâ diyâr-ı vaşla işâl eyle sultânnum
3 Sirişküm ‘izz ü rif atden cûdâ bir bî-nevâ ancak
 Şataşdukça seni yollarda iclâl eyle sultânnum
4 Gelürseñ tende cânnum var iken evvelce tîrûñle
 Şifâ-yı şadr olur peygâmuñ irsâl eyle sultânnum

- 5 Ne mümkün vuşlat ammā bāri bu dil-ħaste-i hicrūñ
Olinca va^c de-i vuşlatla iġfäl eyle sultānum
- 6 Nesim-āsā dil-i āvāremüz gezmekde kūyuñda
Ğam-ı zülfüñle bāri ani işgäl eyle sultānum
- 7 Hāzān-ı fūrkatūñ biñ şekle koymış ^c Āşim-ı zāri
Gel ^c ayn-i ibret-ile seyr-i eşkāl eyle sultānum

271

[mef'ülü mefa'ili mefa'ili fe'ilün]

- 1 Şanmañ ten-i bī-tāb u tüvānumdanuşandum
Bu ġam-kede-i köhnede cānumdanuşandum
- 2 Gördüm eṣer itmez o gūlüñ gūşina girmez
Bülbül gibi āhir bu fiġānumdanuşandum
- 3 Yābāna dahı atsa ani tīr miṣāli
Bu dil dimez ol ķaṣı kemānumdanuşandum
- 4 Ne'm ķaldı bu demde ķurı cismümde ķabādan
Ey çeşm-i terüm eşk-i revānumdanuşandum
- 5 Kilk-i dü zebānum gibi ey ^c Āşim-ı bī-dil
Taħrīr-i ġam u derd-i nihānumdanuşandum

272

[mef'ülü mefa'ili mefa'ili fe'ilün]

- 1 Şanmañ ki reh-i ^c aşķda bir cān ile ķaldum
Gitdi o da ancak ġam-ı cānān ile ķaldum
- 2 Bir berķ idi şan gitdi gözüm nūrı nażardan
Ben ebr-şifat dīde-i giryān ile ķaldum

6 İÜ'de yok

271 A 87a, İÜ 68a

272 A 87a

- 3 Pervâne yanup şem^c a dögündi şeb-i ǵamda
Ben āh yanarken dil-i sūzān ile ǵaldum
- 4 Қan ağladı sâkî ǵam-ı hicrân-ı lebüñden
Bir şeb yaluñuz cām-ı dırâhşān ile ǵaldum
- 5 Söz ^c Âşim-ı hoş-güyuñ imiş didi ǵazelde
Tenhâ gice bu kilk-i suhândân ile ǵaldum

273

[mefâ‘ilün fe‘ilâtün mefâ‘ilün fe‘ilün]

- 1 Nemi sırıskden özge nişār idem melegüm
Yanuñda cān u göñül var mı ǵayri mā-meleküm
- 2 O mîr-i hüsn ü bahâsin ki bende var ǵaber
Olurdu bende saña Yûsuf-ı yegâne begüm
- 3 Metâ^c -ı mihr ü vefâyem velî kesâdum var
Yüzümde ǵatıre-i eşk-i ǵulûşdur çiçegüm
- 4 Neler çeker ǵam-ı hicrûñden ey şanem görseren
Açılsa āh saña mübtelâ olan yüregüm
- 5 ^cAceb mi râh-ı niyâza dûşersem ey ^c Âşim
Semend-i āhla gül-gûn eşkdür yedegüm

274

[fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün]

- 1 Beni eyledi ferâmûş yine var ise efendüm
Dimez oldı gâh u bî-gâh nicekür o derdmendüm
- 2 Çemen-i ǵam-ı firâkuñ benüm ol hezâr-ı zâri
Beni reşk-i bülbül itdi bu fiğân-ı dil-pesendüm

273 A 87b, İÜ 68a

2b yegâne: āh İÜ

274 A 87b, İÜ 69b

- 3 İki dâne hâl-i rûyuñ hevesiyle zülfe düşdüm
Ayağum duzağa koydum çü tuyûr-ı âh-ı gendüm
- 4 O nigâh-ı bî-amâni gibi zûr-bâz yoķdur
Düşürür anuñla birden nice Sâm'ı şeh-levendüm
- 5 Dil-i zârumı düşürdüm yine ben o şûha 'Âşim
Seni bilmezem nihâyet hele anı ben begendüm

275

[*mefâ' İlü mefâ' İlü mefâ' İlü fe' Ulün*]

- 1 Çeşmüm ne 'aceb dökse le 'âlî-i nažîmüm
Bir sencileyin kalsa gerek dürr-i yetîmüm
- 2 Şeh-râh-ı ķadîm-i ǵamı başmaz mı çemenler
Öldükde bu mîhnet-zede ey yâr-ı ķadîmüm
- 3 Ben tuhfe şeh-i tâc-ver-i mûlk-i cünûnem
Mecnûn gibi var belki biñ aşûfte nedîmüm
- 4 Gösterdi sıır-ı kâkülü տarf-ı külehindən
Selb itdi զarâfetle benüm 'aql-ı selîmüm
- 5 Luťfuñda terennîye sezâ 'Âşim-ı zâruñ
Bir pâre կuluñdur senüñ ey şâh-ı kerîmüm

276

[*mefâ' İlün mefâ' İlün mefâ' İlün mefâ' İlün*]

- 1 Meger olmuş esîr-i zülf-i müşgîn-i dü-tâ 'âlem
Dil-i zârum gibi itmiş görün meyl-i Hîtâ 'âlem
- 2 Dahî ol Yûsuf-ı müşr-ı cemâli görmemişlerdür
Anuñçün dem-be-dem eyler melâmet hep saña 'âlem
- 3 Hele ben gördüğüm bu ǵurbet-i fürkatde 'âlem yok
Şebi Қadr olsa rûzi 'id-i ferruh-âşinâ 'âlem

- 4 Revā mı ben ḫalamancaş şeb-i deycür-ı fürkatde
Ola mihr-i cihān-tāb-ı ruḥuñdan pür-żiyā ‘ālem
- 5 Bu gün dāru’ş-şifā-yı kūy-ı yāre vardum ey ‘Āşim
Benüm gibi meger hep derd-i ‘aşka mübtelā ‘ālem

277

[mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün]

- 1 Dil ü cān u tenümden çekdüm el cānāneden çekmem
Serümden de ayağ-ı sāki-i mey-hāneden çekmem
- 2 Ben ol ser-mest-i şahbā-yı tecāsür-bahş-ı sevdāyem
Mişāl-i turre-lerziş ǵamze-i mestāneden çekmem
- 3 Hele ǵavvāş-ı lü ’lü-yi tecessür vaşl-ı dil-berde
Benüm ol aşinādan çekdüğüm bīgāneden çekmem
- 4 Niheng-i ǵam beni biñ pāre itsün baḥr-i ‘aşkında
Ben el çekmem o nā-süftedür-i yek-dāneden çekmem
- 5 Benüm gibi usanmış cāndan ey ‘Āşim şeb-i ǵamda
Ko yansun zeyl men‘e şem‘ayı pervāneden çekmem

278

[fā‘ilātün fā‘ilātün fā‘ilātün fā‘ilün]

- 1 Enderūni ola bīrūna muvāfiķ bulmadum
Bī-vefā dünyāda ya‘ ni yār-ı şādiķ bulmadum
- 2 Saña nisbet ey dil-i bī-gill u ǵış hep ǵalbdür
Haķ budur ey dil saña bir dil-i muṭābiķ bulmadum
- 3 El-ḥazer sūmme’l-ḥazer esrāruñ açma kimseye
Ey göñül dünyāda bi’llāh az münāfiķ bulmadum

277 İÜ 69b

278 İÜ 70a

2b Vezin kusurlu

- 4 Hey diriğ ‘Azrā-yı lāf-ı her güzāf-engīze kim
Bu dil-i bī-ğıll u ǵışsum gibi Vāmīk bulmadum
- 5 Yoğ ‘acūz-ı bī-vefayīden kaçar ‘Āşim velī
Şūh-ı ṭannāz-ı vefaya āh ‘āşık bulmadum

279

[mefā'īlün mefā'īlün mefā'īlün mefā'īlün]

- 1 Dili bahṛ-i ǵamuñ zīr-i һabābında yatur gördüm
O şāhi һayme-i zerrīn-ṭinābında yatur gördüm
- 2 Hezārān mū-şikāf-ı dehri mū-jūlīde Қays-āsā
O şūhuñ kūy-ı cān-bahşı türābında yatur gördüm
- 3 ‘Aceb mi sūzen olsa şehlere pür-tār-ı semmūruñ
Veli yārūñ o zülf-i tāb-ı tābında yatur gördüm
- 4 Bütün dünyā vü mā-fīhādan el çekmiş ǵam-ı cāngāh
Bu ǵam-ǵinūñ dil-i miḥnet-niṣābında yatur gördüm
- 5 Behiştē varmağa gönlüm benüm yok şimdi ey‘ Āşim
Veli yārūñ der-i devlet-me’abında yatur gördüm

HARFÜ’N-NŪN*

280

[mefā'īlün mefā'īlün mefā'īlün mefā'īlün]

- 1 Geçersin hep yanından ‘āşık-ı giryāna bakmazsın
Niçün ey bī-vefā böyle geçersin yā ne bakmazsın
- 2 ‘Aceb mi bilmeseñ dil һāk-i rāhuñ olduğın daħi
Sen ey serv-i һirāmānum ser-i dāmāna bakmazsın

279 İÜ 69b

*Başlık A: Kāfiyetü’n-nūn’ İÜ

280 A 88a, İÜ 73a

- 3 Ne yüzden ‘âşılıkuñ olmış göñül hiç añałamazsin sen
Alup mir’atı ol ruhsâre-i raħşâna baķmazsin
- 4 Alınsun mı metāc-ı vuşlatuñ ey h̄āce-i ‘işve
Bu cāriñ naķd-i eşk-i çeşm-i h̄ün-efşâna baķmazsin
- 5 Ser-i kûyindadur yârûn gözüñ kıble-nümâ-âsâ
Pesend ey ‘Âsim-ı hoş-bin kim pâyâna baķmazsin

281

[fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün]

- 1 Çeşm-i dil-ber hiç açılmaz oldu h̄âb-ı nâzdan
Hadden efzûn var ise gördü şarâb-ı nâzdan
- 2 Vechi vardur âhum itse tîre mir’at-ı mehi
Mihr-i rûyin yâr göstermez niķâb-ı nâzdan
- 3 Aňterüm gibi görünmez ķatre-i eşk-i niyâz
Yerlere gûyâ girer ol âftâb-ı nâzdan
- 4 Pâre pâre itse cismin tîg ile ni‘ met bilür
‘Âşılıka hoşdur bu ol mest-i hârâb-ı nâzdan
- 5 Biň niyâzı eylesem âvîhte her mûyina
Yine geçmez zülf-i dil-ber piç ü tâb-ı nâzdan
- 6 Hattı geldükde o şûhuñ şafha-i ruhsârına
Ol zamân bilmem ne naķl eyler kitâb-ı nâzdan
- 7 Gül nedür yanında ol serv-i revânuñ rûyına
Şimdi ey ‘Âsim baķılmaz âb u tâb-ı nâzdan

282

[mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün]

- 1 Şemîm-i sünbülüñ yoķ gelse de bâd-ı şabâ senden
‘Aceb dûr oldu ey gûl bu hezâr-ı bî-nevâ senden

- 2 N'ola gerd-i beyābān gibi ber-bād olsam āhumdan
Ser-i kūyindan ayrıldum cūdā düşdüm cūdā senden
- 3 'Aceb mi rū-be-rū olsa 'adem iklīmine āhīr
Cūdā düşdi bu dūd-1 āhumuz ey dil-rübā senden
- 4 Muḥakkakdur yine āmed şode cān kūyına cānā
Kesilmez olsa dahı 'āşık-1 saht-ibtilā senden
- 5 Leb-i cān-perver-i cānānı vaşf eylersin ey 'Āşim
'Aceb mi şādir olsa her zamān hüsni edā senden

283

[mefā'īlün mefā'īlün mefā'īlün mefā'īlün]

- 1 Bu dūd-1 āhī ne'yle ey dil-i dīvāne örtersin
Ser-i kūyuñda eşküñ gerd-i rehle yā ne örtersin
- 2 Bu genc-i 'aşk ider āteş-nümalık sīneden āhīr
Anı bī-hūde her dem ey dil-i vīrāne örtersin
- 3 Nigāhuñ güstesin važ^c itdügin çāh-1 zenaħdāna
Hemīşe zülf-i şeb-gūnunla ey cānā ne örtersin
- 4 Yine şem^c-i şeb-ārā gösterür aqyāra ruħsārin
Anı bī-hūde bāl u perle ey pervaňe örtersin
- 5 Şadāsı bu revişden 'ākıl ü mecnūna irmiṣdür
Sen 'Āşim ķayd-1 'aşk-1 dil-beri yābāna örtersin

284

[mefā'īlün mefā'īlün mefā'īlün mefā'īlün]

- 1 Dem-i ḥasretde merdümeler seni gözler görinmezsın
Gözüm nūrı meger gelse fenā demler görinmezsın

3 İÜ'de 4. beyit

4 İÜ'de 3. beyit

283 A 88b, İÜ 74b

284 A 88b

- 2 Nice demdür ki ' aks-endâz-ı çeşmüm olduğuñ yokdur
O çeşmesâr-ı demde ey perī-peyker görinmezin
- 3 Ne diller gerd-i râh-ı kûy-ı yâr olmuş o yerlerde
Eger deryâ da olsan ey sîrişk-ı ter görinmezin
- 4 Bize vâfir görindüñ tiğ-i tîz-i gamze-veş bir dem
Niçün ağıyâra da ey hançer-i dil-ber görinmezin
- 5 Sehâb-ı dûd-ı âh-ı 'Âsim ancaç hâ 'il olmuşdur
Nice gündür sen ey mihr-i ziyyâ-güster görinmezin

285

[mefâ' İlün mefâ' İlün mefâ' İlün mefâ' İlün]

- 1 Yoğ olmış cân fem-i şîrîn-i şeker-bâr fikrinden
Dil ise müya dönmişdir miyân-ı yâr fikrinden
- 2 Unıtdum kendümi bilmem ne yerde olduğum kendüm
Hîyel-sâzī-i nil-i vuşlat-ı dil-dâr fikrinden
- 3 ' Aceb çor mı diyü bu zârı ol gül koynına bir gün
Benefşe ser-be-ceyb olmaþda baþ her yâr fikrinden
- 4 Benüm her bir sözüm bir tîr-i dil-dûz oldı hussâda
Kemâna döndi ammâ kâmetüm eş'âr fikrinden
- 5 Günüm târ olduğından gayri bir şeb şubha dek 'Âsim
Benüm hâb alduğum yok turre-i tarrâr fikrinden

286

[mefâ' İlün mefâ' İlün mefâ' İlün mefâ' İlün]

- 1 İşitdüm gayrilerle ülfet itmiş yâr var olsun
Benüm de hem-demüm vardur dil-i gam-hâr var olsun

285 A 88b, İÜ 76a

3b ser-be-cîb: şeh-be-cîb İÜ

286 A 89a, İÜ 72b

- 2 Neşāta gāh gāh vaşla aşlā iltifāt itmem
Ğam-ı her şubh u şām-ı fürkat-i dil-dār var olsun
- 3 Żarūret mi çekerler teşne diller āb-ı cān-bahşa
Hemān ol ǵamze-i hūn-h̄ār-ı hançerdār var olsun
- 4 Sebū ǵalmaz ayağ altında ey dil böyle dem-bestē
Gelür nutķa yine sākī-i hoş-āşār var olsun
- 5 Ğam-ı cāngāh-ı derūn eksük olmaz bir dem ey ‘Āşim
Felekde baht-ı nā-hemvār-ı bed-girdār var olsun

287

[mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün]

- 1 Saña lāyık mī ey rūh-ı revān olmaç beden düşmen
Dolas dil-ḥastegānī olma cānā cism ü ten düşmen
- 2 Mişāl-i Hażret-i Ya‘kūb tenhā ağlamaç ister
Bulur mī Yūsuf-ı gül-çihresin beytü'l-ḥazen düşmen
- 3 Şabāh-ı haşre dek pervānelik eylerdi ķudsīler
Var idi bezm-i Cibrīl'e o şem̄-i encümen düşmen
- 4 Ğam-ı ‘aşķuňla naķd-i eşki der-ceyb eyleyeden dil
Aña olmuşdur ey nūr-ı dü çeşmüm pīrehen düşmen
- 5 O bī-dil kim dil-ārā mī ķalur ǵurbet diyārında
Olurmiş ăşinā-yı derd-enīs ǵam-ı vaṭan düşmen
- 6 O kāfir hüsn ile el-ān büt-i ǵāret-ger-i dīndür
Aña dā ‘im perestişde Müselmān-veş veşen düşmen
- 7 Disem bu bāğ-ı ‘ālemde benüm de bir giyāhum var
Olurdu feyz-i ebr-i nev-bahār ‘Āşim çemen düşmen

288

[mef'ülü fā'ilātū mefā'īlü fā'ilün]

- 1 Dil yok yerinde zülf-i perişâna düşmesün
 Kayd-1 belâya āh o dîvâne düşmesün
- 2 Şebnemden incinür gül-i gülzâr-1 nâzdur
 Eşk-i niyâz 'âriz-1 cânâna düşmesün
- 3 Gözden düşer sırışk-i teri dil vişâl içün
 Āl ile gâhi dâmen-i hübâna düşmesün
- 4 Rüsvây-1 halk-1 'âlem olur dillere düşer
 Zâhid hemân o ăfet-i devrâna düşmesün
- 5 'Âşim nesîm-i âhdur âb-1 revân-1 eşk
 'Âlemde kimse vâdi-i hicrâna düşmesün

289

[mefā'īlün mefā'īlün mefā'īlün mefā'īlün]

- 1 Ne serdür bu zenaħdânunda ey şûħ-1 vefâ-düşmen
 Giren dil ɻayd-1 zülfe oldu maħbûs-1 reħâ-düşmen
- 2 Yed-i beyzâya mâlik olsa ger 'id-ärzû 'âşik
 Elin virmezdi farṭ-1 nâzdan ol merħabâ-düşmen
- 3 Felâtûn u Aristo ol peri-ruħsâri görseydi
 Olurđi her biri mecnûn-1 rüsvây-1 kabâ düşmen
- 4 Hevâ ħoş sâki-i ter-dest ayağ üzre o şûħ elde
 Göñül olsun mı ey zühħâd câm-1 dil-güşâ-düşmen
- 5 ɻo dursun āşinâ aħbâb ile biġâne vü a' dâ
 Beni gördükçe ağlar hälümey ey āşinâ düşmen
- 6 Meded imdâda gönder ġamze-i merd-efgen-i çeşmûñ
 Saña 'âşik olaldan 'âlem olmuşdur baña düşmen

- 7 Hezār-ı dil olurdu nağme-rız-i şevk ey ‘Āşım
Gül-i bāğ-ı ümidi olmasa neşv ü nemā düşmen

290

[mefā‘īlün mefā‘īlün mefā‘īlün mefā‘īlün]

- 1 Gel ey sākī-i meclis hem-dem-i dīrīnemüzsün sen
Mey-i gül-gün ile rāhat-resān-ı sīnemüzsün sen
- 2 N’ola tūtī gibi güftāra kādir olmasaň sensüz
Bu mīr-ı ġamda ey cām-ı şarāb āyīnemüzsün sen
- 3 Bütān efgāna gelse çok degül mānend-i mūsiķār
Göñül rāmiş-ger-i bezm-i mey-i dūşīnemüzsün sen
- 4 ‘Aceb mi ejder olsa ḥalķa ḥalķa dūd-ı āh ey ġam
Derūn-ı sīne-i vīrānede gencīnemüzsün sen
- 5 Bizi dil-bestə itmiş zülf-āsā satr-ı müşgīnūň
Hele ey nażm-ı ‘Āşım dil-ber-i bī-kinemüzsün sen

291

[mefā‘īlün mefā‘īlün mefā‘īlün mefā‘īlün]

- 1 Şikāyet eylemez dil turre-i cānāne ķaydından
Anuň eglencesidür hāṭ ider dīvāne ķaydından
- 2 Gezerken būlbūl āzāde esīr-i dām-ı zāġ oldı
Bu bāğ içre figān itse n’ola bigāne ķaydından
- 3 Yine endīše-i zülfüň ider der-dest dil-i zāhid
Rehā-yāb olmasun bu şubha-i şad dāne ķaydından
- 4 Ayağuň zīr-i damāna çeküp ey zāhid şalursın
Berī olduň yine āmed şode mey-ħāne ķaydından
- 5 Ten-i şad-çāke āteş virmeyince āhumuz ‘Āşım
Göñül kūrtılmadı bu ħāne-i vīrāne ķaydından

292

[mefâ'îlün mefâ'îlün mefâ'îlün mefâ'îlün]

- 1 Beni öldürmege va‘ d eyledüñ ağıyār şâd olsun
Giyer rengin kabâ hem hançer-i hûn-hâr şâd olsun
- 2 Benüm bir lahza dil-şâd olduğum yok bâg-ı ‘âlemde
Varup ey âh dirsın cerh-ı bed-girdâr şâd olsun
- 3 İrişdi faşl-ı gül geldi yine rüsvâylîk vaştı
Haber vir ey şabâ her bülbül-i gülzâr şâd olsun
- 4 Tehî-dest-i ayağ olma müdâm ey rind-i mey-hâra
Eger dirseñ başuñ hoş hâtiruñ her bâr şâd olsun
- 5 Kesildi že‘ fadan bâd-ı nesîm-i âhum ey ‘Âşim
Perişân itmem artık turresin dil-dâr şâd olsun

293

[mefâ'îlün mefâ'îlün mefâ'îlün mefâ'îlün]

- 1 Hevâ-yı ‘âlem âteş şu‘le-i nâ-çîz-i âhumdan
Pür-âb dîde hâki dûd-ı eşk-engîz-i âhumdan
- 2 N’ola şemşîr-i behrâm olsa zülf-i zühreye şâne
Hezârân raħnesi var tîg-i âteş-rîz-i âhumdan
- 3 Süvâr oldukça kûy-ı yâre ey dil cân-ı şîrinüm
Ne tozlar koparı görseydüñ gice şeb-dîz-i âhumdan
- 4 Hele bâd-ı hevâdur sünbül-i dûd-ı kebûd-ı dil
Ne var hâṭ itsen ey gül-ġonçe dest-âvîz-i âhumdan
- 5 Kâzâ-yı âsmânī cevşen-i nûh tûyi ey ‘Âşim
N’ola ber-dûş iderse bîm-i tîg-i tîz-i âhumdan

294

[fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn]

- 1 Bülbülüñ ey gónce āh-ı şu‘ le-bärindan şakın
Tâzesin ammâ bu bâguñ rûzgârindan şakın
- 2 Kaldur ey serv-i revân dâmâni hûn-âgeştedür
Küste-i ‘aşkuñ hele hâk-i mezârından şakın
- 3 Seng-i cevr-endâz olma sîne-i bî-kineme
Şîşe-i ķalb-i hâzinüm inkisârından şakın
- 4 Sen eger pûlâd olsan maḥv olursın ey felek
Âteş-i āh-ı dilüñ kemter şerârından şakın
- 5 Derd-i serdür haşre dek ‘ Âşım me’âl-i neşvesi
Sâki-i çerħuñ şarâb-ı hoş-güvârından şakın

295

[fe‘ilātūn fe‘ilātūn fe‘ilātūn fe‘ilūn]

- 1 Yâr virmez dil-i dîvâneye dâmâni ucın
Yere indirse n’ola çâk-i girîbâni ucın
- 2 Nevk-i hâr üzre degül jâle o gûl bülbûl içün
Zühre degdûrdi yine hançer-i bürrâni ucın
- 3 Uc virürdi hele ey düzd-i nigeh rişte-i cân
Yâr götürse bize zülf-i perişâni ucın
- 4 Kanludur var ise súrh-ile anuñçün her dem
Naķş iderler o şehûñ deşne-i müjgânı ucın
- 5 Eşki bî-hûde yere dökmez eger ‘ âşıķ-ı zâr
Getürürse eline dâmen-i cânâni ucın
- 6 Öldürür ‘ âşıķı ammâ niçe dirsün kanlu
Çün degürmez dile tîr-i müje peykânı ucın

294 A 90b, İÜ 72b

295 A 90b, İÜ 72b

- 7 Yazsa vaşf-ı dil-i sengînünü ‘Âsim cânâ
 Kat‘ ider ikide bir kilk-i dür-efşâni ucın

296

[fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn]

- 1 Cân virür dil hâncer-i hûn-rîze minnet olmasun
 Minnet-i hâncer de tûrsun yâre zahmet olmasun
- 2 Cân-nışâr ol düşme ammâ dil-bere pervâne-veş
 Ey göñül ol şem‘-i nûr-efşâna şiklet olmasun
- 3 Düşmenümden gayri kimse yârdan mehcûr olup
 Mübtelâ-yı derd-i bî-dermân-ı fürkat olmasun
- 4 Derd-i serden ağlayan zevk-i müdâmî isteyen
 Mest-i câm-ı mihr şüb-ı mâh-ı tâl‘ at olmasun
- 5 Sîne sûzân dîde giryân rûy ise berg-i hâzân
 Derdüñ ey dil-haste ‘Âsim derd-i hasret olmasun

297

[fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn]

- 1 Bildürür fürkat dil-i mehcûra vuşlat n’idügin
 Derd âhir gösterür bîmâra şîhîhat n’idügin
- 2 Kûy-ı dil-berden cûdâ ser-geşte-i vâdî-i gam
 Kûy-ı ǵalṭân gibi bilmez cây-ı râhat n’idügin
- 3 Şimdi benden hep şorar keyfiyyetin erbâb-ı gam
 Fürkatüñ bildürdi zîrâ derd ü mihnet n’idügin
- 4 Sevk-i zevk-i vaşlı bilmez hicr ile zâr olmayan
 Devletinden düşmeyen bilsün mi devlet n’idügin
- 5 Tîg-i tîz-i ǵâmzesinden kan aklärmış dem-be-dem
 Ey dil-i şad pâre bildüñ mi o afet n’idügin

- 6 ‘Āşıkı ihyā idüp ağıyārı öldürse n’ola
Ol ṭabīb-i cān u dil bilmez mi hikmet n’idügin
- 7 Dönmese ger ‘aksine sākī-i čerħuñ sāgari
Kimse bilmezdi mey-i ħūn ile ‘işret n’idügin
- 8 Gerçi erbāb-ı düvelden her biri hātemlenür
Sorsañ ammā hiç bilmezler müruvvet n’idügin
- 9 Fikr-i ‘Āşim olmasa bilmezdi bir şāhib-hayāl
Ebruvān-ı yār evşāfında rikkat n’idügin

298

[meʃ'ülü fā'ilātū meʃā'ili fā'ilün]

- 1 Virsen̄ göñül ki ‘akl-ı hod-ārā ṭağılmasun
Ah itme böyle turre-i būyā ṭağılmasun
- 2 Gelmez o serv yanına cūy-ı sırişkümüz
Mevc urmasun kenāra çü deryā ṭağılmasun
- 3 Ruhsāresinde zülf-i perişāna bałk nice
Bu dūd-ı āh-ı ‘āşık-ı şeydā ṭağılmasun
- 4 Döksem ‘aceb mi eşk-i terüm āh idince dil
Kūyuñ ġubārı her yaña cānā ṭağılmasun
- 5 Elfāz-ı dil-nişini getür nazma ‘Āsimā
Ğalṭān olup le’ali-i ma’nā ṭağılmasun

299

[fā'ilātün fā'ilātün fa'ilātün fā'ilün]

- 1 Sensüz ey gül ‘andelib-i dil bahārı n’eylesün
Ferş-i cennetdür ṭutalom sebzəzərı n’eylesün
- 2 ‘Āşık-ı dil-bestə-i zülf-i siyāhuñ bāğda
Deste deste sünbül ü zülf-i nigārı n’eylesün

- 3 Bâğ-ı cennetden tutalum çıkışmış akmış sū-be-sū
Sensüz ey serv-i revân ol cûybârı n'eylesün
- 4 Bir şehîd-i deşt-i ‘aşkuñ yok nişânı ey göñül
Kâys-ı ser-geşte ‘aceb seng-i mezârı n'eylesün
- 5 Çeşmi seyr olsun hele naâş-ı nigâr-ı hüsnnüne
‘Âsim-ı pür-hasretüñ bûs u kenârı n'eylesün

300

[fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün]

- 1 Bir perī sev ey göñül kim ins ü cân reşk eylesün
Îns ü cân ancak degül kerrûbiyân reşk eylesün
- 2 ‘Âşik isen dâg dâg it sîne-i bî-kîneñi
Lâlezâr-ı derd-i ‘aşka gülsitân reşk eylesün
- 3 Şöyle ey dil bir gûşâyiş vir nesîm-i âh ile
Zülf-i yâre sünbül-i bâğ-ı cinân reşk eylesün
- 4 Zülf ü haftın dirhem it bir yüzden ey âh-ı derûn
Sûr demi de fitne-i âhir zamân reşk eylesün
- 5 Bir gâzel tarâh eyle ‘Âsim vaşf-ı la‘l-i yârda
Rûh-ı pâk-i Bâki-i mu‘ciz-beyân reşk eylesün

301

[fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün]

- 1 ‘Âşikî öldür müjeñle ebruvânuñ tuymasun
Kanlar itsün tîr-i dil-dûzuñ kemânuñ tuymasun
- 2 Yan yakıl pervâne-veş bir şem‘-i bezm-i behcetüñ
Âtes-i ‘aşkına ammâ tende cânuñ tuymasun

300 A 91b, İÜ 75a

4a bir: bu İÜ

301 A 92a, İÜ 76b

- 3 Şöyle āh it āteşinden ser-te-ser yansun felek
Sīne-i bī-kīne teff ü tābin anuñ ṭuymasun
- 4 Her ser-i müjgānuñ it fevvāre-i ‘ummān-ḥurūş
Ağla şöyle līk çeşm-i hūn-feşānuñ ṭuymasun
- 5 Dilden ey ‘Āşim yazarsañ yāre ḥasret-nāmeyi
Şöyle yaz kim hāme-i mu‘ ciz-beyānuñ ṭuymasun

302

[fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn]

- 1 Vechi-vār çeşmüm bu yüzden dökse fürkat demlerin
Yād ider gāhī dil-i mehcür vuşlat demlerin
- 2 Gūşe-i dāmānını der-dest iderse āl ile
Gösterür yāre dil-i pür-hūn ḥasret demlerin
- 3 Cām-ı dīdem sāğar-ı ḥurşīd-veş lebrīz olur
Sāķi-i meh-ṭal‘ at aňsa bezm-i ‘işret demlerin
- 4 Bülbül-i gūlzār-ı nażm-ı cān-fezādur ṭab‘ umuz
Zāğlarla iħtiyār itsün mi şohbet demlerin
- 5 Gördüm ey ‘Āşim ki hem-dem nāle-řiz eyler beni
Āħir işkestə ney-āsā kesdüm ülfet demlerin

303

[fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn]

- 1 Cānum al düşmen ġamuňla zār u giryān görmesün
Hāk ile ṭolsun dü çeşmüm haşmı ḥandān görmesün
- 2 Bāġa varsam dūd-ı āhum gerd-i rāhī kāldurur
Didesinden ġayri bir serv-i ḥīrāmān görmesün

- 3 Sad hezāran perde çekdüm ebr-i dūd-ı āhdan
Hicr-i ruhsaruñda çeşmüm mihr-i râhsân görmesün
- 4 Dest-i sevdâ ile ‘ aklın târmâr eyler yine
Dil hemân bir zülf-i şeb-gûn-ı perişân görmesün
- 5 Her dem āhumla mükedder eylerin âyîneyi
Çeşm-i giryânnum nażîr-i rûy-ı cânân görmesün
- 6 Kubhî hic bir vech ile ta‘bîr olnmazmiş anuñ
Kimse yâ Rab düşde dahî rûy-ı hicrân görmesün
- 7 Şakla ‘ Âşim gevher-i cân gibi dürr-i nazmuñ
Dîde-i bed-bîn-i har-mühre-fürûşân görmesün

304

[fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fa‘ilâtün fâ‘ilün]

- 1 Hâk-i râh ol ey şemîm-i zülf-i hûbân isteyen
Çaresi budur anuñ ey bûy-ı reyhân isteyen
- 2 Çok Müselmân’ı hasâret eylemiş ol kâfirüñ
Zülfine itsün teşebbüş dîn ü imân isteyen
- 3 Kays gibi baş itsün âşiyân-ı bûm u zâg
Milket-i ‘ aşk içre hây u hûy u ‘ unvân isteyen
- 4 Ser-fürû itsün niyâmından akan şemşîr yine
Hîzr-âsâ zulmet içre âb-ı hayvân isteyen
- 5 ‘ Âşim evvel nakd-i eşkin bağlasun yılduz kadar
Ah kâlâ-yı vişâl-i meh-cebinân isteyen

305

[fā‘ilātūn fā‘ilātūn fa‘ilātūn fā‘ilūn]

- 1 Ol göñül kim feyz alur ruhsäre-i dil-dārdan
Çok degüldür dem urursa ‘ālem-i envārdan
- 2 Fürkatinden kılca ḫalmış tende cān-ı nā-tüvān
Ey şabā bir şemme yok mı būy-ı zülf-i yārdan
- 3 Var ise ḫşüfte-i ḡisū-yı cānānsın göñül
Doymaduñ aḥşāma dek bu seyr-i sünbulzārdan
- 4 Kılca cānum var iken kesmem te‘alluk riştesin
Kākül-i müşgīn-āsā zülf-i ‘anber-bārdan
- 5 Dönmedi bir kerre bir def̄ -i murād ‘Āşim n’ola
Rūz u şeb itsem şikāyet çerh-ı nā-hemvārdan

306

[mef̄ūlü mefā‘ilü mefā‘ilü fe‘ülün]

- 1 Ey eşk-i terüm dāmen-i cānāna düşersin
Düşkün degülem dirseñ aña yā ne düşersin
- 2 Aḡyār ile mey görme şakın bezmde sākī
Ayağuñ alurlar yine mestāne düşersin
- 3 Ey hūn-ı derūñ vuşlat içün yüz kizarursın
Geh ellere geh gūşe-i dāmāna düşersin
- 4 Kuyında ḫarār eyle şakın eyleme ṭugyān
Ey eşk-i terüm vādi-i hirmāna düşersin
- 5 Sende var iken rütbe-i ‘irfān niçün ‘Āşim
Gāhi heves-i pāye-i nā-dāna düşersin

307

[mef'ülü fā'ilātū mefā'īlū fā'ilün]

- 1 Zâhid şikenc-i turre-i dil-dâde olmasun
Başdan çıkar fakîr o sevdâda olmasun
- 2 Pür-çin-i cebhe deşne be-kef ol şeh-i cihân
Evvâh bu ǵazâb dil-i nâ-şâda olmasun
- 3 Āb-ı hayatı bir kûri efsâne añların
Andan murâd ehl-i şâfa bâde olmasun
- 4 Biz hürmet-i meyi bilürüz bâ-huşûş ola
Dil-bersüz âh vâ' iz o ǵavğâ da olmasun
- 5 Ancað rehin degül hâf-ı hâlinde vaþf ider
‘Âsim ki naðm-ı kilk-i teri sâde olmasun

308

[mef'ülü fā'ilātū mefā'īlū fā'ilün]

- 1 Ey cûy-ı eşk o serv-i revâni bilür misin
Reh-berlik eyle câna amâni bilür misin
- 2 Nâz u niyâzumuz ne idi bir vişâl içün
Ey şûh-ı bî-vefâ o zamâni bilür misin
- 3 Bir şûha mübtelâ seni dirler işitmîşüz
Cevr eyledükçe þarz-ı fiğânı bilür misin
- 4 Ey bâd-ı âh sünbül-i dûd-ı derûnumı
Yâre götür o ǵonçe-dehâni bilür misin
- 5 Gûyâ կadeh du' âsî ider def-i derd-i ser
‘Âsim amân pîr-i muğânı bilür misin

307 A 93a, İÜ 74b

308 A 93a, İÜ 74a

309

[mef'ülü fā'ilātū mefā'īlū fā'ilün]

- 1 'Arż eyle bedr-i ṭal' atı ṭarf-ı nikābdan
Mihr-i münir yerlere geçsün hicābdan
- 2 Bülbül bu eşk ü āh-ı dem-ā-demle 'ākibet
Ruhşār-ı gülde ḫor mı eser āb u tābdan
- 3 Şanmañ ki jāle düşdi güle ol gül-āb imiş
Āhum çıksamı berg-i gül-i āftābdan
- 4 Vāfir ta' arruz eyledi vā' iz utanmayup
Artık ferāgat eyleye cān-ı şarābdan
- 5 Birden biḥār-ı seb' ayı dökseydi rūzgār
Baḥt-ı siyāh 'Āşim uyanmadı ḥābdan

310

[mef'ülü mefā'īlū mefā'īlū fe'ülün]

- 1 Zülfinde göñül ǵamze-i cānāna şunarsın
Dīvāne misin ḥançer-i bürrāna şunarsın
- 2 Şevk-i ruḥ-ı yār ile düşüp şem' aya ey dil
Pervāne-şifat āteş-i sūzāna şunarsın
- 3 Söyletmegünün bülbül-i şurideyi bir bir
Ey gónce aña bir iki peymāne şunarsın
- 4 Zehr-i ǵamı ey sāk̄ı-i devrān bize sürdüñ
Şimden girü bezme gelene yā ne şunarsın
- 5 Ey āh-ı 'alev-zād-ı dil-i 'Āşim-ı pür-ǵam
Bebr-i felege ḥāşılı şīrāne şunarsın

311

[mef'ülü fā'ilātū mefā'ılıü fā'ilün]

- 1 Zâhid ferâgat eyle temennâ-yı hûrdan
Gel şaşma medd-i yâ Şamed ü yâ Gafûr'dan
- 2 Mihr-i felek aşağı ķosun naħveti biraz
Bir gün o dahi ķaşr-ı yed eyler ķuşûrdan
- 3 Şubh-ı kiyâmeti hele yâd it mišâl-i şem^c
Āh-ı nedâmet eyle geç ey dil ġurûrdan
- 4 Bir gün ħarâb olur gibi hîşn-ı sipihr-i dûn
Zîrâ geçilmez oldı cihânda ķubûrdan
- 5 'Âşim ķurûn-ı sâbıkada sürdiler gibi
Bir ķaṭre ķalmamış mey-i câm-ı sürûrdan

312

[mef'ülü fā'ilātū mefā'ılıü fā'ilün]

- 1 Esmez bahâra bâd-ı hâzân hîç şanmasun
Şâh-ı güle bu bâğda bûlbûl dayanmasun
- 2 Bu mey ki nûş iderler anı eski mey degül
Zâhid çok almasun aña ġâfil bu yanmasun
- 3 Dil-ber uyandı bûse ruhîndan alınmadı
İsterse şübh-ı haşre dek aqyâr uyanmasun
- 4 Şâm-ı ġam içre şu^c le-i âhum yiter baňa
İsterse meş^c al-i meh-i tâbân yanmasun
- 5 Şevk-ı gülümle ben bu fiġândan uşanmazın
Bûlbûl hemâň bu nâleden 'Âşim uşanmasun

311 A 93b, İÜ 72a

312 A 94a, İÜ 77a

313

[mefā'īlün mefā'īlün mefā'īlün mefā'īlün]

- 1 Niğâb u dûdîn âhum hiç gidermez rûy-ı yârûmden
Şikâyet eylesem ben vechi vardur rûzgârumdan
- 2 Senüñ mecnûn-ı 'aşķuñ olduğum şâklanmaz olsem de
Yine hep belli cânâ hâk-i şad çâk-i mezârumdan
- 3 Bütün gün gezme alçaklarla sâyeñ gibi gülşende
Şâkin ey naâl-i bâg-ı 'işve âh-ı şu' le-bârumdan
- 4 'Aşâ-yı kûr-i kûçe-gerd-i şehr-i nâ-murâdi-veş
'Aceb naâl-i temennâyem eşer yok berg ü bârumdan
- 5 Hezârân dûzâh ey 'Âşim olurdu bî-gümân peydâ
Âgam-ı hasretle âh itsem benüm kemter şerârumdan

314

[mef'ülü fâ'îlâtü mefâ'îlü fâ'îlün]

- 1 Ey naâl-i nâz âh-ı dil-i zârdan şâkin
Ser-keşlik itme bâd-ı 'alev-bârdan şâkin
- 2 EşküMLE aâkdi gitdi müjem bâg-ı kûyuña
Ey gönce hâk-i pâyüñe baâk hârdan şâkin
- 3 Kendin bitürme göz göre ey dil hilâl-veş
Her şeb hâyâl-i ebru-yı dil-dârdan şâkin
- 4 Şad kayda düşdi şâne-i sevdâ-perest-i yâr
Ey dil hevâ-yı zülf-i siyehkârdan şâkin
- 5 Şîlhât dilerseñ 'Âşim-ı dil-hasteñi dolas
Âhir nefesde nâle-i bîmârdan şâkin

313 A 94a, İÜ 77a

314 A 94a

2a aâkdi: metinde akıtdı

315

[mütefâ‘ilün fe‘ülün mütefâ‘ilün fe‘ülün]

- 1 Kaçan āh u nâle kılsam elüni niğâb idersin
Hele ne’mden ey peri-zâd bu ķadar hicâb idersin
- 2 Sitem-i dem-ā-demüñ hiç dile almaduñ sen ammâ
Baña bir nigâh-ı luṭfuñ nice kez hisâb idersin
- 3 Ne beni idersin ihyâ ne rakîbi öldürürsin
Güzelüm cihânda bilmem dağı ne şevâb idersin
- 4 O nihâl-i bâg-ı hüsni hele görmedüñ mi çokdan
Yine benden artık ey eşk-i revân şitâb idersin
- 5 Gicelerce hâb gelmez gözüne döner yatursın
Hele söyle ey dil-i zâr neden iżtirâb idersin
- 6 Bilürüz felek ne câdû-yı füsün-ver-i kühensin
Mey-i câm-ı ârzû-yı dili pür-habâb idersin
- 7 Bu ķadar zekât-ı bârik ile ey hayâl-i ‘Âsim
Gazeli beyân fenninde hele kitâb idersin

316

[mefâ‘ilün fe‘ilâtün mefâ‘ilün fe‘ilün]

- 1 Nesîm-i âhdan ol zülf-i yâr mevc ursun
Zamânıdur ki yem-i bî-kenâr mevc ursun
- 2 Bahârı anlara bir hoşça kondurur ey dil
Ko cûy ile çemene rûzgâr mevc ursun
- 3 Habâb zevrâk-ı rengîne bâdbân olıcağ
Ne bîm-i bahîr-i mey-i hoş-güvâr mevc ursun
- 4 Hemîşe sîne-i ‘âşıkda şerhalar olsun
O kulzüm-i gamı leyl ü nehâr mevc ursun

- 5 Sütür-ı nazmuñi ' Āşım şahifeye şebt it
O bahr-i bî-bere cevher-nışār mevc ursun

317

[mef'ülü fâ'ilâtü mefâ' İlü fâ'iün]

- 1 Bâguñ güşâde verdi mi āh-ı hezârdan
Yohsa dehân-ı şekvesi mi rûzgârdan
- 2 Baķdum derûn-ı gónceye pür-gerd-i zerd imiş
Yoķ dil bu rûzgârda hâlî góubârdan
- 3 Hâr-ı müjemle tûtmazın ey serv gûşesin
Berçîde-dâmen olma bu ben hâksârdan
- 4 Senden kime fiğân ideyin gelmez oldı āh
Şimdi cevâb-ı nâleme bir kûhsârdan
- 5 Döndüñ hilâle ǵarķa-i hûn-ı dü çêşm olup
' Āşım firâk-ı ebru-yı bârîk-i yârdan

318

[mefâ' ilün fe' ilâtün mefâ' ilün fe' ilün]

- 1 Çemende bâd-ı şabâdan şarâb mevc ursun
O bahr-i ' işret-i rengin-ḥabâb mevc ursun
- 2 Sefîne-i ǵamı biñ pâre eylesün birden
Şu resme կulzüm-i şahbâ-yı nâb mevc ursun
- 3 O mâha ' âşık iseñ dûd-ı āhuñ ey dil-i zâr
Hevâda gâhi müşâl-i sehâb mevc ursun
- 4 Nesîm-i āhuñi gönder o şûha pey-der-pey
Ruhında turre-i pür-piç ü tâb mevc ursun

317 A 95a

318 A 95a, İÜ 76a

2b nâb: tâc İÜ

5 Bir âh eyle ki baھr-i sırişküň ey ՚ Âşim
Firâz-ı dûzaھa rûz-ı hisâb mevc ursun

319

[mefâ’ilün fe’ilâtün mefâ’ilün fe’ilün]

- 1 Görelden ol şanem-i ‘anberîn-nikâb yüzin
Dü çeşmüm âh benüm görmez oldu h̄âb yüzin
- 2 Çevürdi amze-i meh-al’ atân avfindan
Sipahr-i pencüme mir ’ât-ı âftâb yüzin
- 3 Yüzine bakmaz eger doğsa biň meh-i Ken’ân
Gören mih(i)r-i münîr-i cihân-tâb yüzin
- 4 Hayâl-i la’l ile gitmez arâret-i hasret
Ne sûd görse de h̄âb içre teşne âb yüzin
- 5 Hezâr gûne teşekkûr iderdi âline ays
Göreydi ՚ Âşim-ı mecnûna dil-arâb yüzin

320

[mefâ’ilün fe’ilâtün mefâ’ilün fe’ilün]

- 1 Esîr-i zülf idügüm belli piç ü tâbumdan
Ne ayda düşdüğüm aňlandı 1zîtrâbumdan
- 2 arîb ravza-i derdüm ki sebzeler yerine
Hemîşe sunbûl-i mâtem biter türâbumdan
- 3 ‘Aceb mi mâh u şân-ı cihân alurlarsa
Hemîşe tâb-ı cemâli o âftâbumdan
- 4 Dayanma baht-ı siyâhum sipahr-i addâra
Şakın şakın hele âh-ı dil-i arâbumdan

319 A 95a, İÜ 73b

320 A 95b, İÜ 73a

3a Vezin kusurlu

- 5 Sipihre çıkışmasa da dūd-ı āhum ey ‘Āşım
Esīr-i zülf idüğüm belli piç ü tābumdan

321

[mefā‘īlün mefā‘īlün mefā‘īlün mefā‘īlün]

- 1 Kırup ‘uşşākı tīg-i ǵamze ile ǵana girmīsin
O rengin yālaruñ şāhiddür ey cānā ne girmīsin
- 2 Geçüp zülf-i muṭarrādan ḥaṭ-ı pür-tābla ḫalduñ
‘Aceb çok ǵayda rūy-ı yār içün ey şāne girmīsin
- 3 Dili rūşen idüp reşk-i ǵevi’l-ebşār itmīsin
Gözüm nūri o dem kim dīde-i giryāna girmīsin
- 4 Dil [o] gül-ǵonçeyi muğber mi itdi bād-ı gülşende
Nedür bādı yine ey ‘andelib efgāna girmīsin
- 5 Zebānından seni ey nazm-ı ‘Āşım hiç gidermezler
Mişāl-i şūh-ı nev-peydā dil-i yārāna girmīsin

322

[mef‘ūlü mefā‘īlü mefā‘īlü fe‘ūlün]

- 1 Düşmenlerümüñ ḥātırın ābād ideceksin
Bu cevr ile ya‘ní beni ber-bād ideceksin
- 2 Ol şūhda ol zülf-i siyeh sende bu sevdā
Ey dil var iken çok daḥi feryād ideceksin
- 3 Kām-ı feraḥ-efzāy-ı vişāliyle bileydüm
Bu deyrde ey büt kimi dil-ṣād ideceksin
- 4 Cādū-yı füsün-perver-i çeşm-i siyehüñle
‘Ālemde ne çok fitneler ıcād ideceksin

321 A 95b

322 A 95b, İÜ 71a

1b cevr: hüsni İÜ

5 Dindürmedi bir dem maṭar-ı eşküñi gerdūn
Bu demleri ‘Âşim katı çok yâd ideceksin

323

[*mef'ülü mefâ' İlü mefâ' İlü fe'ülün*]

- 1 Hep vâsf-ı sîr-ı tûrre-i dil-berde ķalursın
El-hâk dil-i hoş-lehce güzel yerde ķalursın
- 2 Bahır-ı ǵam-ı dilden ne һaber yâre virürsin
Ey tîr sen ancağ yorılıp berde ķalursın
- 3 Ol muğ-beçenüñ zülfine yeltenme firâg it
Ey bâd-ı şabâ sen dahi kâfirde ķalursın
- 4 Mani dolaşur kîl kaleme naş idemezsin
Ol şûhî ser-i zülf-i mu' anberde ķalursın
- 5 ‘Âşim gibi evşâf-ı lebin sen idemezsin
Tûti bilürin tab' uñi sükkerde ķalursın

324

[*müftे'ilün mefâ' ilün müfte'ilün mefâ' ilün*]

- 1 Zâhid-i bî-mâhabbet ol rûh-ı revâni n'eylesün
Bil ki ‘azâb olur aña ol öli cânı n'eylesün
- 2 Koymaz ise o kâfiri cennete hûn-ı güstegân
Güste-i tîg-i ǵamzesi bâg-ı cinâni n'eylesün
- 3 ‘Âşik isen güle eger cânuñi vir güle güle
Yaluñuz ey hezâr-ı zâr gül bu fiğâni n'eylesün
- 4 Farż idelüm cinân imiş cûlari selsebil imiş
Âdem o reşk-i hûrsuz bâg-ı cihâni n'eylesün
- 5 ‘Âşim-ı zârı her nigeh sâki yıkar ayağdan
Mest-i piyâle-i cünûn zîll-ı girâni n'eylesün

325

[mef'ülǖ mefā' İlǖ mefā' İlǖ fe'ülün]

- 1 Gördükde seni şekve iderdüm saña senden
Ol an o ḥäl almasa cānā beni benden
- 2 Nāmuñ işidüp ḫan tere batmış didiler la'1
Sür' atle gelürken saña ey yār 'Aden'den
- 3 Ey muğ-beçe-i ḡonçe-dehen 'āşığa sensüz
Gülzār-ı cinānda ne biter seyr-i çemenden
- 4 Şeb-tā-be-seher sağ u şola dönmede gönlüm
Fartı̄ ǵam-ı zülfeyn-i büt-i şīve-figenden
- 5 Mey-ḥānede zāhid çıkış ey zāhid ayağdan
Geçmezse eger sāki-i gül-ḡonçe-dehenden

326

[fe'illātūn fe'illātūn fe'illātūn fe'illün]

- 1 Niçesin yār ile vuşlatda mı fürkatde misin
Ey dil-i şīfte 'işretde mi miḥnetde misin
- 2 Ḥāk-i pāyinde misin bir güzelüñ tende misin
Söyle ey cān hele devletde mi zilletde misin
- 3 Niçe sen keşmekeş-i zülf ile ey şāne-i dil
Ḥāl-i zāruñ niçe rāḥatda mı zahmetde misin
- 4 Bakmaduñ āyine-i ḥāṭır-ı işkestemize
Dimedüñ ḥayf kündüretde mi şafvetde misin
- 5 Ḥālüñ 'Āşim niçedür sağ misin ḥaste misin
Niçesin yār ile vuşlatda mı fürkatde misin

327

[*mef' ülü mefâ' İlü mefâ' İlü fe' ülün]*

- 1 Çıkmañ ñamuñ ey şuh-1 cefâ-piñe dilümden
Ancak güzer eylerse ider lafzi dilümden
- 2 Elden ñomaz ey rûh-1 revân pây-i şerîfün
Lutf eyle şakın tarf-1 mezârumda gilümden
- 3 “El-minnetü li’llâh”dur ihlâş çikarmış
Her dem bize bañr-i dil-i bi-ÿiçış u ñîlumden
- 4 Bañ bülbül-i dil âha ağız açmadın ey gül
Ne şebnem-i hûy geldi o verd-i hâcelümden
- 5 ‘Âsim didüm ol şuhâ çîkar cân-1 tenümden
Çıkmañ ñamuñ ey şuh-1 cefâ-piñe dilümden

328

[*mefâ' İlün mefâ' İlün mefâ' İlün mefâ' İlün*]

- 1 Alursın ‘akl u şabrum şoñra mecnûn olmasun dirsün
Yanuñdan dûr idersin yine mañzûn olmasun dirsün
- 2 İdersin şîvelerle ‘isvelerle cilvelerle cânâ
Niçün ya ‘âşık-1 bi-şabra meftûn olmasun dirsün
- 3 Kaparsın tîfl-1 dilden her zamân gül-ÿonçe-yi şabrı
Döner yok dîdesinde eşk-i gül-gûn olmasun dirsün
- 4 Ne müjesin alursın nañd-i zühdi şoñra zühhâda
Berây-1 câm-1 şahbâ hırka-merhûn olmasun dirsün
- 5 Niçün sen ‘Âsim-1 âşüfeye ey Yûsuf-1 şâni
Nañzar-endâz nañl-i kâdd-i mevzûn olmasun dirsün

327 İÜ 75b

3a “El-minnetü li’llâh”: “Ancak Allah'a minnet edilir.”

328 İÜ 75b

329

[mefā'īlün mefā'īlün mefā'īlün mefā'īlün]

- 1 Beni öldür didüm dil-ber didi şabr eyle 'id olsun
İlāhi 'omri uzun her günü 'id-i sa' id olsun
- 2 Yüzin döndürse bizden yār mir'āt 'aks 'arz eyler
Hemîşe mazhar-ı elṭāf-ı sübḥān-ı mecid olsun
- 3 Baña cānān ḫarīb olmasa dahı ḥāṭirum hoşdur
Hemān aḡyār-ı bed-girdārdan her dem ba' id olsun
- 4 Tonatmışdur o şūḥı gülgül itmiş yine ruhsārin
İlāhi sāki-i gül-çihrenüñ 'omri mezid olsun
- 5 Yazarsañ 'arz-ı ḥäl ol şāh-ı mülk-i hüsne ey 'Āşim
Şadedden çıkmış luṭf-ı vaşlı elbette müfid olsun

HARFÜ'L-VĀV*

330

[mefā'īlün mefā'īlün mefā'īlün mefā'īlün]

- 1 Degül dāğum gül-i her dem bahār-ı bāğ-ı ḡamdur bu
Tenümde şanmañuz dildür hezār-ı bāğ-ı ḡamdur bu
- 2 Bu yüzden aksa ey serv-i revānum eşk-i ter-ḥūnīn
Te' accüb itme cūy-ı bī-karār-ı bāğ-ı ḡamdur bu
- 3 Şalınma her taraf bīgānelerle ey nihāl-i nāz
Şakın āh-ı dilümden rūzgār-ı bāğ-ı ḡamdur bu
- 4 Deguldür şu' le-i āh-ı derūn-ı ṣinemüz cānā
Gül-i gül-bün fürūz-ı tābdār-ı bāğ-ı ḡamdur bu
- 5 N'ola olsa yeri başumda dūd-ı āhuñ ey 'Āsim
Şüküfte sünbül-i nükhet-niṣār-ı bāğ-ı ḡamdur bu

329 İÜ 76a

*Başlık A: Kāfiyetü'l-vāv İÜ

330 A 96a, İÜ 78a

331

[mefā' İlün mefā' İlün mefā' İlün mefā' İlün]

- 1 Kadehde mey degüldür bir gül-i bâğ-ı İrem'dür bu
Dinürse vechi var hem âb-rûy-ı bezm-i Cem'dür bu
- 2 Serümde şanmañuz dûd-ı şerâr-âlûd-ı âhumdur
Kebûdî sünbül-i şebnem ķarin-i bâğ-ı ǵamdur bu
- 3 Degüldür sîne-i bî-kîne-i pür-şerhamuz cânâ
Açılmış bir mücedvel nûşha-i derd ü elemdür bu
- 4 Sehâbalsa 'aceb mi bahre a' tâ itdügin bir bir
Cihânda şimdi ey dil 'âdet-i ehl-i keremdür bu
- 5 'Aceb mi nazmla itsem tefâhür her dem ey 'Âsim
Bulınmaz degme yerde tuhfe-i Rûm u 'Acem'dür bu

332

[mef' ülü fâ' ilâtû mefâ' İlü fâ' İlün]

- 1 Ey dil nedür bu nâle vü feryâd u âh-ı nev
Sevdûn mi yoħsa bir büt-i naħvet-penâh-ı nev
- 2 Tecdîd-i şerħa itmedüm ey šûħ sînede
Açdum diyâr-ı derde o bir şâħ-râħ-ı nev
- 3 Gördüm siyeh ķabâ-yı nev ol nev-resîdede
Ey dil mübâreki yine derd-i siyâħ-ı nev
- 4 Ferhâd'uñ eski derdini ķabrinde ey şabâ
Şîrîn beyân ider mi 'aceb her giyâħ-ı nev
- 5 Āhumla nâledür hem ider haġħ-ı nev-resûñ
Ceyş-i neberdkâra dayanmaz sipâħ-ı nev

331 A 96b, İÜ 77b

332 A 96b, İÜ 77b

- 6 Mey köhne sâkı tâze o şûh ise hânde-rû
Bî-çâre 'Âşim eylemesün mi günâh-ı nev

333

[mefâ' ilün fe' ilâtün mefâ' ilün fe' ilün]

- 1 Görindi ṭal' at-ı dil-berde hâttı-ı 'anber-bû
Göñül ne mâteme irdüñ ne kara gündür bu
- 2 Perestiş itmedi mihrâb-ı ebru-yı yâre
O dil ki almadı eşk-i dü dîde ile vužû
- 3 Teveccûh itse bu dil-hastenüñ 'ibâdetine
Çıkardı cânûm o rûh-ı revânuma karşu
- 4 Râkîb-i seg-meniş-i bed-reviş mi ürkütdi
Nedür bu vahşete bâ' iş ne gördü ol âhû
- 5 Bahârdur n'ola itse sırışküm ey 'Âşim
Ey servi cûy-ı revân gibi cüst ü cû her sû

HARFÜ'L-HÂ*

334

[fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilün]

- 1 Kalmadı ey dil karâruñ yâri gördüñ var-ısa
Gitdi 'akluñ ol peri'-ruhsarı gördüñ var-ısa
- 2 Başuñı kâldurmaz olduñ ey göñül eskârdan
Kâyda düşdüñ turre-i dil-dârı gördüñ var-ısa
- 3 Tünde sîgmaz olduñ ey dil fartı-ı şevk-i zevkden
Hüblarla sâgar-ı ser-şârı gördüñ var-ısa

333 A 97a, İÜ 77b

1a ṭal' at: 'ârîz İÜ

*Başlık A: Kâfiyetü'l-hâ İÜ

334 A 97a, İÜ 80b

2b dil-dârı: ṭarrârı A

- 4 Şu gibi akowski şalinduñ taraf-ı bâğ-ı kuyına
Ey göñül ol serv-i hoş-reftarı gördüñ var-ısa
- 5 Kuyuña döndüñ yine çin-i cebinüñ gösterüp
Reh-güzerde ‘Âşim-ı ǵam-ḥ̄arı gördüñ var-ısa

335

[mef' ülü fā' ilātū mefa' ülü fā' ilün]

- 1 Öldürdi ǵamzeler beni biñ derdmend ile
Kırdıñ geçirdüñ ‘âlemi bir kaç levend ile
- 2 Doñdurdu ah serd-i dil eşk-i niyâzumuz
Şahum fezâ-yı nâza şalınma semend ile
- 3 Dûd u şerâre şanma dil-i âteşinümüz
Çıkdı firâz-ı kaşr-ı nigâra kemend ile
- 4 Degdürmez ayağın yere dîvân-ı ‘işrete
Sâkî şurâhiyi getürür kayd u bend ile
- 5 Ol gün olurdı bâğ-ı cihân ‘Âşim'uñ göñül
Varsa kenâr-ı cuya o serv-bülend ile

336

[fā' ilâtün fā' ilâtün fā' ilâtün fā' ilün]

- 1 Ol gül açılmaz dimeñ faşl-ı bahâr olsun hele
Gülşen içre devr-i câm-ı zer-nigâr olsun hele
- 2 Yine murğâna Süleymânlık ider murğ-ı çemen
Güm-şode la' lîn-nigâni aşikâr olsun hele
- 3 Bülbül aňlar çekdüğüm haťt-ı ‘ızâr-ı yârdan
Mübtelâ-yı hârhâr-ı nevk-i hâr olsun hele

335 A 97a

336 A 97b, İÜ 80a

1a gül açılmaz: ešer gelmez İÜ

- 4 Vāşıl-ı ser-kuce-i kūy-ı dil-ārāmuñ olur
Āhuñ ey dil bir müsā' id rūzgār olsun hele
- 5 Iżtirābuñ añlar ḥ Aşim ol cefā-cū cūy-veş
‘Aşk-ı şūh-ı serv-ķadle bī-ķarār olsun hele

337

[fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn]

- 1 Gelmeyince turre-i şeb-gün-ı cānān bir yere
Gelmez efsūn-ile hiç ‘aql-ı perişān bir yere
- 2 Kanǵı ‘āşık būse-i la‘ lüñle şirin-kām olur
Geldi hūm-geşte yine biñ rişte-i cān bir yere
- 3 Lāle-i dil lāyik-ı destār-ı derd olmaz ebed
Gelmeyince şad hezārān dāg-ı sūzān bir yere
- 4 Ara yerde çekdüğün ancak dil-i ‘āşık bilür
Gelse gāhi ol iki ebrū-yı fettān bir yere
- 5 Cāmemüz pūlād olsa gelmemek olmaz yine
Gūşe-i dāmānla çāk-i giribān bir yere
- 6 Ben şurāhīye şurāhī baña derdin söylese
Āh gelse bu iki nālān u giryān bir yere
- 7 Nazma vaşf-ı dürr-i dendānin getürseñ dil-berüñ
Gelse ‘Aşim yine yārān-ı suhāndān bir yere

338

[mefā‘ilūn mefā‘ilūn mefā‘ilūn mefā‘ilūn]

- 1 Gönlül āh eyler ammā sīne[müz] şūr oldı gitdükçe
Muğālif bu hevādan cān da rencür oldı gitdükçe

337 A 97b, İÜ 82a

1a Gelmeyince: Gelince İÜ

338 A 98a

- 2 Tulū‘ itmez mi mihr-i şubh vaşl-ı dūd-ı āhumdan
Şeb-i vahşet-nümā-yı hicri deycûr oldu gitdükçe
- 3 Bu çeşm-i terden ol serv-i revân dâmen-feşân olmuş
Anuñçün dürr-i eşki yerde menşûr oldu gitdükçe
- 4 Ser-i kûyında seyl-i eşküm efzûn olmada ammâ
Bu hâk-i pâ o perden dûr u mehcûr oldu gitdükçe
- 5 Meger dil-dâde çokdur tâze şûh-ı nazmuma ‘Âsim
Anuñçün hüsn-i ‘âlem-sûzı meşhûr oldu gitdükçe

339

[fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün]

- 1 ‘İd irdi geldi vakıt-i hây u hûy-ı mey-kede
Mescidi zâhid ko eyle cüst ü cûy-ı mey-kede
- 2 Kandasın ey bikr-i gül-gûn-câme-i pîr-i muğân
Hep senüñçündür bu deñlü ârzû-yı mey-kede
- 3 Çok zamândur teşne diller ârzû eyler seni
Cûşa gel ey cûy-ı mey ey âb-rûy-ı mey-kede
- 4 Desti rindüñ olmasun bir dem meded senden tehi
Câma ķulkul dir gelû-yı her sebû-yı mey-kede
- 5 Geldi ‘Âsim hârc-ı hâş u ‘âm olan bir nev metâ‘
Gör nice işler dem-â-dem çâr-su-yı mey-kede

340

[fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün]

- 1 Vaşl-ı cânan olsa ‘âlemde bu hicrân olmasa
Zevk-i cennet olsa sûz-ı nâr-ı nîrân olmasa

339 A 98a, İÜ 79b

1b zâhid ko: ko zâhid A

340 A 98a, İÜ 81b

1b sûz-ı: henüz İÜ

- 2 Gāhi neyler gibi iñler gāhi dem-bestə yatur
Ne'yle ' aşık eglenürdi derd-i cānān olmasa
- 3 Kimse ḫānūn-ı Cem icrāsına başmazdı ayağ
Muṭrib-i çeng ü mey vü sākī vü rindān olmasa
- 4 Bu riyālar başına āteş yaḳardı zāhidüñ
Cūşış-i ' ummān-ı bī-pāyān-ı ḡufrān olmasa
- 5 Kim virürdi ṭarz-ı naẓm-ı Bāki-i merhūma şān
' Aşim-ı ḡayret-resān-ı nükte-sencān olmasa

341

[mefā'īlün mefā'īlün mefā'īlün mefā'īlün]

- 1 Każā te'sīri vardur tīg-i ' ālem-gīr-i āhumda
Yazılmış naḳṣ-ı müjgānuñ gibi şemşīr-i āhumda
- 2 Geçer peykānı kırmaz şīşe-i mihr-i cihān-tābı
Şu deñlü Ḳuvvet-i idmān vardur tīr-i āhumda
- 3 Hazer āhumdan ey meh pādshāh-ı mülk dirdüm ben
Önümde -felek dā'im yürüz zencīr-i āhumda
- 4 Hūcūm itse dü nīm eyler-idi pīr čerhī bir demde
Şu deñlü şimdi var nīrū-yı pençe şīr-i āhumda
- 5 Geçer benden diyü bu čerh-ı cevr-āyīn ey ' Aşim
Budur ser-bestə sırr-ı bü'l-' aceb te'ḥīr-i āhumda

342

[mefā'īlün mefā'īlün mefā'īlün mefā'īlün]

- 1 Dōn ey eşk-i terüm sīm-āba ol dāmāna düşdükçe
Bu farṭ-ı iżtirābūm ' arża Ḥıl cānāna düşdükçe
- 2 Bu dūd-ı āhla göster benüm ḥāl-i perişānum
Yoluñ ey bād ol zülf-i ' abīr-efşāna düşdükçe

341 A 98b, İÜ 78a

342 A 98b

- 3 Meded ķıl dest-i luťf-ı vuşlatuňla ey ṭabīb-i dil
Reh-i derd ü ġamuňda ħaste-i hicrāna düşdükçe
- 4 Ḥarīdārı olurdum ger alınsa naķd-i eşk-i ter
Metāc-ı cān-bahā-yı vuşlat-ı cānāne düşdükçe
- 5 Benefşeyle meger reyhān u sünbül eyler āmīzış
O zülf ü turre ħatt-ı ‘ārız-ı rahşāna düşdükçe
- 6 Çıkarma gözlerüm ey çevre mā ’il nahľ-i ‘ar’ ar-ķad
Kemîne çüp-ı bāguň dīde-i giryāna düşdükçe
- 7 O şūhuň hāl-i rūyı hāṭira düşmez mi ey ‘Âşim
Midād-ı kilk-i rengin şafha-i dīvāna düşdükçe

343

[mefā’ İlün mefā’ İlün mefā’ İlün mefā’ İlün]

- 1 Hazer ey ġonçe āhumdan nesīm-i gülsitān şanma
Anı hiç sen tarāvet-güster-i bāğ-ı cihān şanma
- 2 Baňa evžāc-ı nā-hemvār-ı bahtum ħande-āverdür
Şaķın ey čerh-ı dūn-perver beni sen şādmān şanma
- 3 O şeh-bāz-ı nigāhi şayd-ı murğ-ı cān içün açmış
Mu’ anber şeh-perin zulfeyn-i yār-ı dil-sitān şanma
- 4 Қalur mihr-i ruhuň dilde helāk-ı hasret olsam da
Beni ey māh her-cāyī şakın nā-mihrbān şanma
- 5 Der-i devlet-me ’āb-ı yārdan ayrılma ey ‘Âşim
Bu ‘izz ü rif’ ati dār-ı fenāda cāvidān şanma

344

[mefā'īlün mefā'īlün mefā'īlün mefā'īlün]

- 1 Görinse mihr-i cām-ı pür-şafā eyyām-ı īd irse*
Bu bāg-ı kōhne olsa pür-żiyā eyyām-ı īd irse
- 2 Giderseñ sübhayı elden bir elde dest-i yār olsa
Bir elde o ayağ-ı dil-güsā eyyām-ı īd irse
- 3 Senüñle merhabālaşsaç bize ol devlet el virse
Bu gūne bir mübārek cān-fezā eyyām-ı īd irse
- 4 Yine dūlāblar ķursaç kenāra çeksek ol māhi
Felekde bir gün evvelce dilā eyyām-ı īd irse
- 5 Bahārı rūzedārīde geçir dük bāri ey Āşım
Meyi görsek yerinde ǵam-zidā eyyām-ı īd irse

345

[mefā'īlün mefā'īlün mefā'īlün mefā'īlün]

- 1 Beni öldürmek ister hançer-i dil-cūy-ı cānāne
Mezid olsun İlāhī ķuvvet-i bāzū-yı cānāne
- 2 Hele gördüñ mi ey dil sünbüli başdan çıkarmışdur
Bu bāg içre hevā-yı zülf-i anber-būy-ı cānāne
- 3 Ne ҳavfuñ var senüñ tiğ-i қazādan var iken ey dil
Derunuñda ҳayal-i hançer-i ebrū-yı cānāne
- 4 Biraz ruhsāresin ruhsār-ı yāre beñzedürdi mihr
Mezāyāsın vireydi şāne-i ǵisū-yı cānāne
- 5 Dü zer koşmazdı böyle türresin Nāhīd ey Āşım
Felekde olmasa mir ǵat-ı şāf-rūy-ı cānāne

344 A 99a, İÜ 80a

*Şiirin redifi İÜ'de "olsa"

345 A 99a, İÜ 80b

346

[fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn]

- 1 Vechi var kim istemez dil rū-be-rū āh itmege
Havf ider sūz-1 derūn-1 yāri āgāh itmege
- 2 Deşt-i ǵamda tūde-i gerd olsa cism-i zārumuz
Rūzgār ister mi kūy-1 yāre hem-rāh itmege
- 3 Dem-be-dem āmed şode āh-1 derūndan buldı cān
Tarf-1 kūy-1 yāre bu śinem güzergāh itmege
- 4 Şām-1 ǵamda ey dil-i sevdā-zede mümkün midür
Dāstān-1 derd-i hicr-i zülf-i kütāh itmege
- 5 Gūşe-i ‘uzletde bulmış cāy-1 rāhat istemez
‘Âşim-1 zār ārzū-yı ‘izzet ü cāh itmege

347

[mefā‘īlūn mefā‘īlūn mefā‘īlūn mefā‘īlūn]

- 1 Kiyām eyler hep ‘uşşāk ol ķad-i mevzūn añıldukça
İderler dilden āh ol turre-i şeb-gün añıldukça
- 2 Beni tercīh ider ehl-i maḥabbet meclis-i ǵamda
Hemīše derd-i feryād u ǵam-1 Mecnūn añıldukça
- 3 Ne söyler bilsəm ol şūh-1 ǵažabnāk-1 vefā-düşmen
Miyān-1 kīne-cūyānda dil-i maḥzūn añıldukça
- 4 N’ola her dem tezelzül virse sāk-1 ‘arş-i a‘ lāya
Bizüm āh-1 derūn-1 śinemüz gerdūn añıldukça
- 5 Meger ey ‘Âşim ehl-i derd dirler başları bī-şek
Dü çeşmündür benüm Seyhūn ile Ceyhūn añıldukça

348

[mefā'īlün mefā'īlün mefā'īlün mefā'īlün]

- 1 O şūhuñ la^cl-i behcet-âferini söylenür dilde
Belî ey dil Süleymân'uñ nigîni söylenür dilde
- 2 Götürmiş yok kenâra kimse ol serv-i hîrâmanı
Hemân bir ârzû-yı dil-nişini söylenür dilde
- 3 'Aceb mi ey göñül feryâd itse murğ-ı şad destân
Hezâr endûhi vardur nâzenini söylenür dilde
- 4 Olur peydâ görürsin âteş-i rûz-ı cezâ ey dil
O şûhuñ tâb-ı rûy-ı âteşini söylenür dilde
- 5 Ayağı yer mi başsun 'Âşim'uñ destindeki kilkûñ
Feraḥ-zâ nazmada bir kaç zemîni söylenür dilde

349

[mefā'īlün mefā'īlün mefā'īlün mefā'īlün]

- 1 Varursañ ey şabâ ol naḥl-i mevzûna selâm eyle
Virürse yüz eger hem zülf-i şeb-gûna selâm eyle
- 2 Eger 'akluñ taǵılmazsa şabâ zülf-i perişândan
Şikenc-i ȳurresinde ȳalb-i mahzûna selâm eyle
- 3 Döner çok deşt-i sevdâ vü cünûnda gird-bâdâsa
Var ey eşk-i revânum rûh-ı Mecnûn'a selâm eyle
- 4 Benüm bir lahza dil-şâd olduğum yok şâd-ı merg olsun
Var ey āh-ı derûn sine-i gerdûna selâm eyle
- 5 'Aceb mi 'ahdümüzde dirse 'Âşim eski her şâc ir
Görürseñ ey ȳayâlüm tâze mazmûna selâm eyle

348 A 99b, 81b

1a la^cl-i behcet-âferini: la^cl-i şad rûh-âferini İÜ

349 A 99b, İÜ 82b

350

[mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün]

- 1 Degündür halkalar zülfeyn-i ‘anber-bûy-ı dil-berde
O hayret-dîde gözler kaldı bir bir rûy-ı dil-berde
- 2 Eger bâran-ı eşküm yağmasayıdı dem-be-dem ey dil
Ne tozlar köpdururdı bâd-ı âhum kûy-ı dil-bere
- 3 Süveydâ-yı dil-i şâd pâremüz mi nevk-i hançerde
Yağud hâl-i siyeh midür ser-i ebrû-yı dil-berde
- 4 Çekinmezdi o semte dûd-ı âh-ı ‘âşık-ı bî-dil
Eger ‘âkl-ı perişân kalmasa gîsû-yı dil-berde
- 5 ‘Aceb mevzûn idermiş kendü gibi kilküm ey ‘Âsim
Düşen eş‘ârı vaşf-ı kâmet-i dil-cûy-ı dil-berde

351

[mefâ‘ilün fe‘ilâtün mefâ‘ilün fe‘ilün]

- 1 O gonçe tâze aña dilde ârzû tâze
Meded meded nic’olur hâl o tâze bu tâze
- 2 Göñül niyâz-ı kûhen resm-i vuşlat el virmez
O şûh-ı mest-i mey-i câm-ı ‘işve-hû tâze
- 3 Şeh-i hayâli gelür gülşen-i dile diyü çesm
Benefşe-i müjeyi hep tutar ter ü tâze
- 4 ‘Îzârına hâş-ı nev gelmiş olmasun o mehüñ
Nedür bu şehr-i mahabbetde güft ü gû tâze
- 5 Şarâb-ı köhneyi ‘Âsim bu deñlü sevmezdi
Egerçi olmasa sâki-i hande-rû tâze

352

[mefâ‘ilün fe‘ilâtün mefâ‘ilün fe‘ilün]

- 1 Açılmaz oldu yine bir ǵubâr var dilde
Bu aňlanur ki ǵam-ı hâtt-ı yâr var dilde
- 2 ‘Aceb mi sad dehen olsa mişâl-i mûsîkâr
Fiğânın itmege çok hârhâr var dilde
- 3 Hizâne hâne-i ‘âlemde müşli yok cânâ
Senûn ǵamuñ gibi bir yâdgâr var dilde
- 4 Kudûmine o gülüñ munṭazır çü nergis-i bâg
Anuñçün ârzû-yı nev-bahâr var dilde
- 5 Açıldı var ise bir yerde sünbül ey ‘Âşim
Hevâ-yı zülf-i büt-i ‘işvekâr var dilde

353

[mefâ‘ilün fe‘ilâtün mefâ‘ilün fe‘ilün]

- 1 Tefâhûr eyledi tûbâ o serve kâmet ile
‘Aceb mi ser-be-zemîn olsa biñ hacâlet ile
- 2 O şûha meylümüz ey zâhid iżtîrâridür
Belâya kendüyi kim uğradur irâdet ile
- 3 Dil-i elem-zedemüz çin-i zülfine gitdi
‘Aceb gelür mi yine şîhhat ü selâmet ile
- 4 Nevâ-yı âh-ı şehümle ne şerhalar çekilür
Şalınsa ol şeh-i hüsn ü bahâ nezâket ile
- 5 Hele o ķaddi kıyâmetle haşr olur ‘Âşim
Ne ķorķudur anı vâ‘ iz ‘aceb kıyâmet ile

354

[fe‘ilātūn fe‘ilātūn fe‘ilātūn fe‘ilūn]

- 1 Gitme cānā götürürsin ser ü sāmānı bile
Ser ü sāmānı degül belki dil ü cānı bile
- 2 Hicr-i ruhsaruñ ile şafha-i mātem görinür
Çeşm-i giryānuma gerdūn meh-i tābānı bile
- 3 Şöyle taķbil ider ‘aşık ser-i dāmānuñ aña
Dest-i çalāki degürmez leb-i sūzānı bile
- 4 Dem olur eşki yanında dil-i pür-hūn almaz
‘Aynine ka‘r-ı yemi lücce-i ‘ummānı bile
- 5 Haste-i ‘aşķuñ olan derd-i derünin cānā
Kendü pīrāheni bilmez dil-i nālānı bile
- 6 Gözüme ḫan görinür bāde-i gül-gūn sensüz
Yere geçsün ḥam-ı mey sāğar-ı gerdānı bile
- 7 Surħla yazsa ġam-ı hicrūni kilk-i ‘Āşim
Hūn-ı dilden aña ḫor noktayı müjgānı bile

355

[mef‘ūlü fā‘ilātū mefā‘ilü fā‘ilūn]

- 1 Virme kemāl-i tābişı ruhsār-ı ‘işveye
Gözler baķar mı mihr-i ziyā-bār-ı ‘işveye
- 2 Şebnem dökildi şanma gözü aķdı nergisüñ
Ol serv-i hoş-ħirām-ı cemenzār-ı ‘işveye
- 3 Ey dil nesim-i āh varur şanma yanına
Girmiş o ḡonçe perde-i zer-tār-ı ‘işveye

- 4 Mest-i ḥarāb-ı cām-ı mey-i ḥūn iken dahı
Şunmakda çeşmi sāğar-ı ser-şār-ı ‘işveye
- 5 ‘Āşim ne ḫara günlere irdük ki kākūlin
Serdār itdi ‘asker-i cerrār-ı ‘işveye

356

[meʃ'ülü fā'ilātū mefa'ılü fā'ilün]

- 1 Gördüñ mi uydı dil yine kendü hevāsına
Gitdi deründan āh iderek dil-rübāsına
- 2 Yūsuf-nażır imiş o güzel müşr-ı hüsnde
İtmek melāmet imdi anuñ mübtelāsına
- 3 Ey dil güzel severseñ o şāh-ı cemāli sev
Degsün şafā-yı vuşlatı fırqat belāsına
- 4 Şahbā ayağdan alur āhir dayanmasun
Zāhid elinde tutduğu ey rind ‘aşasına
- 5 ‘Ārifdür eyleyen yine rağbetler ‘Āşim’uñ
Ey ḥāme dürr-i nażm-ı ter-i ḥoş-edāsına

357

[fe'ilātūn fe'ilātūn fe'ilātūn fe'ilün]

- 1 Dāğı başında tutar ‘āşık olan gül yerine
Dūd-ı āh-ı dil-i sūz āyende sünbül yerine
- 2 Cūy-ı dil-cū yerine eşki temāşā iderüz
Diñlerüz āh-ı dili nağme-i bülbül yerine
- 3 Varmazuz ayağına sāķi-i minnetkāruñ
Bezm-i ǵamda içəruz ḥūn-ı dili mül yerine

4a ḥarāb-ı: ḥarāba İÜ

356 A 101a, İÜ 82b

357 A 101a, İÜ 79b

- 4 Virmede tuhfe şadā bād-ı hazāna karşı
Her şurâhi-i tehî nağme-i fulfül yerine
- 5 Dildeki yâre-i hûnîn-i fetîledâri
Yâre ‘Âşim çekerüz al-i karanful yerine

358

[mefâ‘îlün mefâ‘îlün mefâ‘îlün mefâ‘îlün]

- 1 Ȣam-ı fûrkâtle Ȣan dökdi gözüm ağıyâr yanında
Vişâl el virse de şimdi yüzüm yok yâr yanında
- 2 N’ola gül-gonçe dil-teng olsa bâg içre çün ey bülbül
Yeri yok hârdan ruhsâre-i dil-dâr yanında
- 3 Yanaşmak her tarafından mümkün idi ol şeh-i hüsne
Eger kim olmasayı hânçer-i hûn-hâr yanında
- 4 N’ola da‘ vâ-yı ser-tîzi iderse deşne-i müjgân
Yeri var Ȣamze gibi tîg-i âteş-bâr yanında
- 5 Ȣalur tâcî ayağ altında ‘Âşim zâhidüñ seyr it
Oturmış ser-bürehne sâgar-ı ser-şâr yanında

359

[fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilün]

- 1 Derd-i ser virmeye bir la‘l-i müzâb olsa bize
Leb-i sâkî gibi ya‘nî mey-i nâb olsa bize
- 2 Rûh-ı Cem giþtalar eylerdi bize ey sâkî
Bûse-i la‘l-i lebûñ nukl-i şarâb olsa bize
- 3 Bir gül-i bâg-ı Ȣamuz yokdur açılmaþ bize hiç
Hâk-i gülzâr-ı cinâñ dahî tûrâb olsa bize

5a yâre-i hûnîn: zahm-ı dem-âlûd A

358 A 101b

359 A 101b, İÜ 82a

- 4 Yāre bakmaç yüzümüz ḫalmadı eşk-i terden
Dūd-ı āh-ı dilümüz bāri ni᷇āb olsa bize
- 5 Olmadı ‘ālem-i fānīde görüşmek ‘Āşim
Yāri bir gösterür āh ‘ālem-i ḥāb olsa bize

360

[fe‘ilātūn fe‘ilātūn fe‘ilātūn fe‘ilūn]

- 1 Almasun şāne hele zūlf-i perīşānı ele
Ger alursa aluruz biz de yine anı ele
- 2 Yüz mi ḫaldi hele ta᷇bile sirişk-i terden
Getürürsem de ser-i dāmen-i cānānı ele
- 3 Ser-i dāmānı ḫalur elde ya el dāmende
Ger girerse hele yārūn yine dāmānı ele
- 4 Rind-i mey-ḥāre ayağından ‘aceb mi çı᷇sa
Getürince mey ile sāgar-ı gerdānı ele
- 5 Vaṣf-ı la‘l-i lebūn anca᷇ yazar alsa gāhi
‘Āşim-ı pāk-edā kilk-i dūr-efşānı ile

361

[fe‘ilātūn fe‘ilātūn fe‘ilātūn fe‘ilūn]

- 1 Sevinürdi şanemā şem‘-i žiyā-güster-i māh
Hicr-i rūyuñla şeb-i ḡamda eger eylesem āh
- 2 Kālem-i luṭfi zebānına getürmez o şehüñ
Ža‘fdan müya dönersem dahı bu baht-ı siyāh
- 3 Şafak içre meh-i nev mi ya ḫafā-yı mihre
Tāze bir yāre mi açdı yine ol tīg-ı nigāh
- 4 O şehüñ ḥaṭṭ-ı ruḥiñdan ne tīrāş eyledüñüz
Gāret-i mülk-i dile Rūm’də cem‘ itdi siyāh

- 5 Yoğ döner üstüme bu dûd-ı dilümden ǵayri
 ‘Âşim öldürse beni derd-i firâk-ı cângâh

362

[fe' ilâtün fe' ilâtün fe' ilâtün fe' ilün]

- 1 Nice vaqt-i güle irdün̄ şanemā şıhhat ile
 Beni şad eylemedün̄ һayf gül-i vuşlat ile
- 2 Rûz-ı mahşerde şehâ dâmenüñ elden komazın
 Irmedin vaşla olursem bu ǵam-ı fürkatle
- 3 Heves-i bûy-ı dil-ávız ile ćin-i zülfe
 Gidüñ ey dil yine var 'izzet ile devlet ile
- 4 Kim çeker minnet-i bi-ǵayet-i cerh-ı dûnî
 Yere geçsün dilerüz 'izzet ile rif' at ile
- 5 Ey Ҥudâ-yı müte' al 'Âşim'ı bîdâr eyle
 Geçmesün 'omr-i girân-mâyesi bu ǵaflet ile

363

[mef' ülü mefâ' ilü mefâ' ilü fe' ülün]

- 1 Zülfünde nice fitne-i pür-zûr nûhûfte
 Her bir girihinde hele biñ şûr nûhûfte
- 2 Eflâka çıkış áteş-i áh-ı dili her şeb
 Olsun mı ǵam-ı 'âşık-ı mehcûr nûhûfte
- 3 Reşk itse saña 'Isi-yi hoş-dem n'ola cânâ
 La'lınde devâ-yı dil-i rencûr nûhûfte
- 4 Mûsâ gibi sen reh-rev-i şâm-ı ǵam-ı 'aşk ol
 Olmañ saña da meş' ale-i Tûr nûhûfte

362 A 102a, İÜ 79a

4a dûnî: dûnîn İÜ

363 A 102a, İÜ 79a

- 5 VASF-ı leb-i dil-berde düşen şı‘ rde ‘ Aşım
Olsa n’ola keyf-i mey-i engür nühüfte

364

[*mef’ülü mefā‘ilü mefā‘ilü fe‘ülün*]

- 1 Gülsende hezār u gül-i bī-ḥār güşāde
Gel siz de olun ey dil ü dil-dār güşāde
- 2 Geldi yüzü açıldı gözü bāğ-ı cihānuñ
Gül ḥande-nümā her taraf ezhār-güşāde
- 3 Bülbüller oturmuş ṭatalum güller açılmış
Sensüz niçe olur bu dil-i ḡam-ḥ̄ār güşāde
- 4 Ey dil niçe bir gūşe-nişin-i ḡam olursın
“*El-minnetü li’llāh*” der-i ḥammār güşāde
- 5 ‘ Aşım n’ola bir serv ile seyr-i çemen itse
Bülbüller öter her gül-i gülzār güşāde

365

[*mef’ülü mefā‘ilü mefā‘ilü fe‘ülün*]

- 1 Nergis nice şād olmaya gülzār ayağında
Mest olsa n’ola sāğar-ı ser-şār ayağında
- 2 Ditrer ser ü pā dutmaz elüm gelmedi bezme
Sakīnūñ ‘ aceb ‘ illeti mi var ayağında
- 3 Minnet mi çeker bāde-i gül-gūn içün ‘ aşık
Her dem mey-i ḥūn-ı dil-i ḡam-ḥ̄ār ayağında
- 4 Dir bende vü āzāde dilüñ ḥāleti şorsam
Kāyd-ı ser-i zülf-i siyeh-i yār ayağında

364 A 102b, İÜ 80a

4a “*El-minnetü li’llāh*”: “Ancak Allah'a minnet edilir.”

365 A 102b, İÜ 79b

5 'Âşim bu peh(i)n deşt-i ümîd içre ne mümkün
Bir kâm ala çün var nice biñ hâr ayağında

366

[*mef'ülü mefâ' İlü mefâ' İlü fe'ülün*]

- 1 Zulfeyni o ebrû-yı siyeh-tâb yanında
Turmuş iki Hindû gibi mihrâb yanında
- 2 Bağ taraf-ı 'izârında hâf üzre ser-i zülfîn
Bir sâye-figen bîd imiş ol âb yanında
- 3 Dûd-ı dili red-kerde-i leb itme nefesle
Sünbul yaraşur gönçe-i sîr-âb yanında
- 4 Taķvîm-i kühendür kaşaş-ı Kays ile Leylâ
Ol şûhla faşl-ı dil-i bî-tâb yanında
- 5 Kırdı komadı dilden eşer tîg-ı nigâhı
'Âşim ne çalar ebru-yı pür-tâb yanında

367

[*mef'ülü mefâ' İlü mefâ' İlü fe'ülün*]

- 1 Geç bâdeden ey vâ' iz-i hoş-dem kerem eyle
Ko hâlümüze sen yûri 'azm-i İrem eyle
- 2 Zâhid dir imiş almam ele artık ayağı
Yâ Rab sen anı tevbede şâbit-ķadem eyle
- 3 Ol serv ile bir 'âlem-i âb eyle çemende
Ey dil bu kûhen bâğda bir bezm-i Cem eyle
- 4 Ey dil gelemez derd-i derûn hîç hisâba
İstersen eger rîgi dök ister raķam eyle
- 5 Tâ zühre de gûş eylesün ey hâme-i 'Âşim
Kânûn-ı suhanda nağam-ı zîr ü yem eyle

368

[*mef'ülü mefā'ılı mefā'ılı fe'ülün*]

- 1 Bağ hattı-1 leb-i dil-ber-i ferruh güher üzre
Şan hâsiye taħrīr olimmiş durer üzre
- 2 Geh girye gehi āh iderin hicr-i ruħuñdan
Hep āyine-i ɻalb-i ɻazinüm keder üzre
- 3 Bağ bezm-i füsünide geçer yok hele ey dil
Ol ɻamze-i āşüb-ger ü fitne-ver üzre
- 4 Bağ çeşmüm ile s̄ineme İskender dirdüm
Hükümüm de revān şu gibi hep baħr ü ber üzre
- 5 'Āşim şaf-ı müjgānı degül s̄ure-i feth ol
Mersūm gibi tiġ-i każā vü ɻader üzre

369

[*mef'ülü mefā'ılı mefā'ılı fe'ülün*]

- 1 Ey ɻonçe-i ter bülbül-i nälānı unitma
Āzürde-i ħar-ı ɻam-ı hicrānı unitma
- 2 Evvel ne idi hāy ile hū devr-i ɻadeħħe
Yād eyle göñül gāhi o devrānı unitma
- 3 Tesbihe çekerseñ hele mecnūnların ey şūħ
Bu beste-i ɻisū-yı perişānı unitma
- 4 Gel gūše-i çeşmүnle gehi nazra-i luħf it
'Akđ itdögümüz 'ahd ile peymānı unitma

368 A 103a, İÜ 81a

4a Vezin kusurlu / çeşmüm ile: çeşm ile İÜ

369 A 103b, İÜ 81a

1a ɻonçe-i ter: ɻonçe-dehen İÜ

3a çekerseñ: çekersin İÜ / Mecnūnların: Mecnūnlaruň A

- 5 Gel kuħl-i ġubār-ı ķadem-i yār ile gāhi
 Ey bād-ı şabā ḥ Aşim-ı giryānı unitma

370

[fe' ilātün mefā' ilün fe' ilün]

- 1 Hem-dem-i dil-rübā idük biz de
 Behredār-ı şafā idük biz de
- 2 Bundan aķdem o ķaşı yāya yakın
 Tīr-i ġamdan cūdā idük biz de
- 3 Yoġ-ıdī dilde hārħār-ı cefā
 Gǖl-i luṭfa sezā idük biz de
- 4 Gǖlşen-i cān-fezā-yı vuşlatda
 Bülbül-i hoş-nevā idük biz de
- 5 Görmedin ol perīyi ey ḥ Aşim
 Aklla āśinā idük biz de

371

[mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün]

- 1 Var ešküm yine luṭf eyle cānāna selām eyle
 Görürseñ anda hem ḥ akł u dil ü cāna selām eyle
- 2 Ruhın āzürde-i hār itmesün ol ḡonçeye olmaz
 Müşābih ey şabā verd-i gülistāna selām eyle
- 3 Gider āhumdan ol māhi şakın döndürmesün benden
 Var ey feryād turma cerħ-ı gerdāna selām eyle
- 4 Nazirin bulmaz ādem sünbülistān-ı cinān içre
 Var ey bād-ı şabā zülf-i perīşāna selām eyle
- 5 Nazirin gördilerse ger bu nażm-ı rūħ-bahşānuñ
 Getürsünler var ḥ Aşim yine yārāna selām eyle

HARFÜ'L-YĀ*

372

[mefā' ilün fe' ilātün mefā' ilün fe' ilün]

- 1 O servi göremesem eylerdüm āh pey-der-pey
Çıkardı sidreye tā gerd-i āh pey-der-pey
- 2 O zühre-cebheye var ise müsterīlerdür
Felekde anı arar mihr ü māh pey-der-pey
- 3 Ruḥuňla ḥalķa-i zülfüň müdevver āyīne
‘Aceb mi ṭarzına itsem nigāh pey-der-pey
- 4 Şufūf-ı dūd-ı dil-i zārumuz mīdur yoḥsa
Temevvüc itmede bāhr-i siyāh pey-der-pey
- 5 Nesīm-i zülfini taḥrīk idince ey ‘Āşim
Yürür ḥasārete gūyā sipāh pey-der-pey

373

[mefā' ilün fe' ilātün mefā' ilün fe' ilün]

- 1 Eser nesīm-i dem-i nev-bahār pey-der-pey*
Açılmada yine zülf-i nigār pey-der-pey
- 2 Bahār-ı vuşlat irüp gelse bu meşām-ı dile
Şemīm-i sünbul-i ḡisū-yı yār pey-der-pey
- 3 Te‘ ākub itmede endūh-ı ḡam ‘aceb mi yine
Gelürse āh-ı dil-i ḡuşşa-ḥār pey-der-pey
- 4 Hezār derd ü ḡamum var ‘aceb midür gelse
Sirişk-i dīde-i ḥūn-ābe-bār pey-der-pey

*Başlık A: Kāfiyetü'l-yā İÜ

372 A 103b

373 A 104a, İÜ 85a

* şiirin redifi olan ”pey-der-pey”, İÜ’de “mey-der-mey” şeklinde.

- 5 Añılsun ol dem-i dil-keş ki sâkî-i gül-ruh
Şunardı câm-ı mey-i hoş-güvâr pey-der-pey
- 6 Tutışdı āteş-i ‘aşkuñla külbe-i sînem
Sipihre çıkışa ‘aceb mi şerâr pey-der-pey
- 7 Bu rûzgârda gelmekde hâtır-ı zâra
Cihât-ı sitteden ‘Âşim ǵubâr pey-der-pey

374

[mefâ‘ilün fe‘ilâtün mefâ‘ilün fe‘ilün]

- 1 Hât-ı siyâh o ruhsâr-ı ala düşmez mi
Maḥabbet ehli yine kıl ü kâle düşmez mi
- 2 Hevâ-yı genc-i vişâle düşen dil-i ‘âşık
O bü'l-heves hele fîkr-i muhâle düşmez mi
- 3 Hilâl-ebru-yı cânâni vaşf iden şâ‘ir
Felekde her gice ince hayâle düşmez mi
- 4 Göñül niçe açılar rûy-ı yârsuz bülbül
Cûdâ düşince gûlinden melâle düşmez mi
- 5 Yiter dem eyledüm ‘Âşim bu hûn-ı dâgumla
Benüm de hîşseme pür-mey piyâle düşmez mi

375

[mefâ‘ilün fe‘ilâtün mefâ‘ilün fe‘ilün]

- 1 Dem-i şabâ ile vakıt-i bahâr yaklaştı
Nevâya başla o faşl ey hezâr yaklaştı
- 2 O gönçe-ter düşer ey bülbül-i bükâ-ülfet
Sîrişk-i dîdeyi sil vaşl-ı yâr yaklaştı

374 A 104a, İÜ 83b

5a hûn-ı: cünûn-ı İÜ

5b pür: bir İÜ

375 A 104b, İÜ 83a

- 3 Açıł bu bāğda sen de zamānidur ey dil
Yine güşayış-i zülf-i nigār yaklaştı
- 4 Oturmasun yine gelsün ayağa bikr-i muğān
Zamān-ı ḫış ü dem-i bāde-hār yaklaştı
- 5 ḫaceb mi meşk-i fiğān itse bülbül ḫAŞİM'dan
Zamān-ı nāliş-i her murğ-ı zār yaklaştı

376

[mef'ülü fā'ılātū mefā'ılı fā'ılıñ]

- 1 ḫĀlemde ben ḫadar hele pür-ǵam bulunmadı
Biñ ǵam dilümde olmaya bir dem bulunmadı
- 2 ḫAlūdedür göñül ser-i peykān-ı zehr ile
Hiç zaḥm-ı ṭir-i ḫasrete merhem bulunmadı
- 3 Gördükde ḫurresin o peri-ṭal' atuñ göñül
Ḵayd-ı cünūna düşmeye ḫadem bulunmadı
- 4 Bahş itdi bād-ı āh-ı dilümle şabā velī
Sünbüerde būy-ı ḫurre-i pür-ḥam bulunmadı
- 5 ḫAŞİM ḫubār-ı rāhi gibi rūzgārda
Kuhl-i cilā-yı dīde-i pür-nem bulunmadı

377

[mef'ülü fā'ılātū mefā'ılı fā'ılıñ]

- 1 Dilde ḫayāl-i ebru-yı pür-tāb kalmadı
Hayfā ki mülk-i ǵamda da mihrāb kalmadı

2b dīdeyi: dīdesi İÜ

376 A 104b, İÜ 83a

4b Sünbüerde: Sünbüllerde İÜ

5b pür-nem: pür-ǵam A

377 A 104b, İÜ 83b

- 2 Bağ nüşha-i niyâzuma ey şûh-ı bî-vefâ
Gördüñ kitâb-ı şîveyi bir bâb ķalmadı
- 3 Sînemde şerhalar ne tîlism-ı ġarîbdür
Çeşm-i terümde ȝerre կadar h̄âb կalmadı
- 4 Gel ben şikeste-besteye şar mûy-miyânuñ
Derd-i firâka kîlca կadar tâb կalmadı
- 5 Yıllarca gönlümüz gibi ey ‘Âşim-ı hâzin
Bir ȝonçe zülf-i yârda şâd-âb կalmadı

378

[meftûlü fâ‘ilâtü mefâ‘ilü fâ‘ilün]

- 1 Şâm u seher görür mi gözü h̄âb-ı râhatı
Bir kez gören o şûhda ol zülf ü ȝal‘ atı
- 2 Görmüş olaydı ol meleküñ âdem ‘ârıżin
Yâd eylemezdi bir dahî gülzâr-ı cenneti
- 3 Ey şûh kîne-cûy-ı ser-i kâkülüñ senüñ
‘Uşşâka ser-fürûluğ-ila buldu rif’ atı
- 4 Merg-i ȝadeng-i ȝamzeyi zâhid ȝayât bil
Ger aňladuňsa rütbe-i câh-ı şehâdeti
- 5 Servüñ sirişk-i reşkidür ol cûy şanmaňuz
İtmiş revân yârda gördükde կâmeti
- 6 Şâhn-ı sipihre çıkmaz idi senden ey perī
Ahû-yı hâverî eger alsayıdı vahşeti
- 7 Rûz-ı kıyâm haddini bir hoşça gösterür
‘Âşim firâk günlerinüñ nim sâ‘ atı

379

[mefā‘ilün fe‘ilätün mefā‘ilün fe‘ilätün]

- 1 Yanumda gül gibi bir sâgar-ı şarâbum olaydı
Hezâr ile nağam eylerdüm āh tâbum olaydı
- 2 Bu tevsen-i feleki râm iderdüm ey dil-i pür-ğam
Egerçi mâh-ı nev-âsâ dahî rikâbum olaydı
- 3 Göñül elem mi çekerdüm hilâle dönse de ķaddüm
Sipihri hüsni ü bahâda bir âftâbum olaydı
- 4 Қalurdi bî-ser dendân-ı hezâr-şânesi ey dil
Siyâh-ı turre-i dil-berde piç ü tâbum olaydı
- 5 Atardı kendüyi bâm-ı felekden ey dil-i ‘Âşim
Egerçi mîhrde sûzumla iżtirâbum olaydı

380

[mef’ülü mefā‘ilü mefā‘ilü fe‘ülün]

- 1 Ancaç saña mı ey dil-i dîvâne dokındı
Çoç hâtıra ol turrede bu şâne dokındı
- 2 Yoç tende karâruñ var-isa gûşuña ey dil
Bang-i haber-i vuşlat-ı cânâne dokındı
- 3 Şad reşk ü hased hâk-i reh-i kûyuña cânâ
Pâ-mâlûn olup ol ser-i dâmâna dokındı
- 4 Bî-hûde degül çin-i cebîni yine yârûñ
Âhum var-isa zülf-i perişâna dokındı
- 5 Tîr-i müjeden âh-ı derûn itmeyelüm mi
Dilden geçüp ey ķaşı kemân câna dokındı

379 A 105a, İÜ 84a

4a Vezin kusurlu.

380 A 105a, İÜ 85b

- 6 Bir gayre yaraşmaz göñül añsun [ki] kirişme
Rûz-ı ezel ol âfet-i devrâna dokındı
- 7 Âteş gibi yañsa n’ola her ķatresi ‘Âşim
Eşk-i terümüz sîne-i sûzâna dokındı

381

[mef'ülü mefa'ılı mefa'ılı fe'ülün]

- 1 Ey sâki-i ter-dest-i felek ‘id iriþdi
Sun câm-ı hilâli dem-i Cem-şîd iriþdi
- 2 Zâhid niçe bir sübha ayað baðumuz olsun
Gül-geþt-i çemen-şuffe-i tecrid iriþdi
- 3 Gel bezme þolu câm ile ey sâki-i meh-rû
Reþk-efgeni-i sâgar-ı hûrşîd iriþdi
- 4 Çalsun ayaðın başına her sâki-i hîrmân
Devr-i ķadeh-i bâde-i ümmîd iriþdi
- 5 Kânûn-ı Cem’i yok mi bir icrâ ider ‘Âşim
Vaqt-i tarab-âmûzi-i Nâhîd iriþdi

382

[mef'ülü mefa'ılı mefa'ılı fe'ülün]

- 1 Firdevs-i vişâlûn ķani hicrân yiter oldı
Yandum nice kez âteş-i nîrân yiter oldı
- 2 Bir kerre ne var hâtîr-ı zârum ele alsan
Âzâr-ı dem-â-demle perişân yiter oldı
- 3 Agyâr biraz garka-i bahîr-i ‘adem olsa
Dil ǵavta-hor-ı lûcce-i hîrmân yiter oldı
- 4 Înşâf be hey zâlim-i inşâf-ı ‘adû-dil
Derd ü ǵam-ı hicrân ile nâlân yiter oldı

381 A 105b, İÜ 83a

382 A 105b, İÜ 86a

- 5 Żabṭ eyle biraz eşheb-i ṭab‘ uñ meded ‘ Āşım
Gerd-eften-i çeşm-i dil-i yārān yiter oldı

383

[fe‘ilātūn fe‘ilātūn fe‘ilātūn fe‘ilūn]

- 1 Neşve ol neşve idi minnet-i şahbā yoğ-ıdı
Zevk ol ȝevk idi kim ȝaclet-i ferdā yoğ-ıdı
- 2 Bez(i)m ol bezm idi kim hiç leb-i sāk̄ide göñül
Bu gedā bu Cem-i pür-şevket-i dünyā yoğ-ıdı
- 3 Demler ol demler idi çeşm-i bütān gerçi müdām
Bāde-ḥ̄ār idi velī şuriş-i ȝavgā yoğ-ıdı
- 4 Rif̄ at ol rif̄ at idi rif̄ at içün her dūna
Bu ȝatabuş bu temellük bu temennā yoğ-ıdı
- 5 O gülüñ bülbül-i pür-ȝulguli olmışdı göñül
Bāg-ı ‘ālemde gül ü bülbül-i şeydā yoğ-ıdı
- 6 Saña hemtā nic’olur ‘ālem-i bālāda dahı
Rūh idüñ sen şanemā hiç saña hemtā yoğ-ıdı
- 7 Şāf idi ‘aks-i cemālüñle dil-i ‘ Āşım-ı zār
Dahı meşşātede mir’at-ı mücellā yoğ-ıdı

384

[fe‘ilātūn fe‘ilātūn fe‘ilātūn fe‘ilūn]

- 1 Küste-i aşķı dolaşmaz kefeninden ȝayri
Zahmına yok yapışur p̄ireheninden gayri
- 2 Nesi vardur o şehüñ künc-i dil-i ‘āşıķda
Hançer-i ȝamze-i ȝatır-şikeninden ȝayri
- 3 Zülfüñ itdüklerini ‘āşıķa taķr̄ir idemez
Her ser-i mū dile gelse deheninden ȝayri

- 4 Nağş-ı Şirin'i meger haylice şirin yazmış
Kilk-i Mani fem-i şirin-suhanından gayri
- 5 'Akl u şabr u dil ü cānın güzel aldun birbir
'Âşim'uñ āh nesi ķaldi teninden gayri

385

[fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün]

- 1 Rahm ider gāhi bütān 'âşıka senden gayri
Kimse çekmez sitem-i her demi benden gayri
- 2 Bulmadum hiç dil-i mahzūnuma bir eglence
Mey ile dil-ber ile seyr-i çemenden gayri
- 3 Gördüm âsyāb-ı cemālin o büt-i ṭannāzuñ
Şafha-i āyine-i dilde dehenden gayri
- 4 Reh-zen-i hicr-i bütān şöyle şoyer 'âşıkı kim
Hiç ķomaz nesneyi cisminde kefenden gayri
- 5 Hem-dem-i 'Isi-yi kirküm olımaz kimse benüm
'Âşim-ı rûh-dih-i cism-i suhandan gayri

386

[mef' ülü mefa' ilün mef' ülü mefa' ilün]

- 1 Ey bād-ı şabā yārūñ haṭṭından eşer yok mı
Hiç rū-siyeh aḡyāra bir kara ħaber yok mı
- 2 Eşküm ser-i kūyında hāke karışur gelmez
'Avdet ider ol yerden bir gayri gider yok mı
- 3 Gördüñ mi bu gün ey dil sen ǵamze-i ǵammāzın
'Âşıklarını yārūñ yanında geçer yok mı
- 4 Hār-efgen-i cevr olma bülbüllerüñe ey gül
Āh-ı şeheri gāhi anlarda çeker yok mı

- 5 Şahن-ı çemen-i ḡ aşķuñ bülbülleri dem-bestे
Gülzār-ı melāḥatda bir ḡonçe-i ter yoқ mı
- 6 Ḥar-mühre-i nā-dānī nağde şatlıur bir bir
Hiç kimse dimez ammā bir dürr-i hüner yoқ mı
- 7 Güftāra niçe gelsün tūtī gibi hiç ḡ Aşim
Āyīne-i kalbinde şad-gūne keder yoқ mı

387

[mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün]

- 1 Göreydi yāri bilmem bu dil-i ḡam-ḥ̄ār n'eylerdi
Ya anı böyle maḥzūn görse āyā yār n'eylerdi
- 2 Biraz def̄ itmese derd-i derūnın şāh-ı gül üzre
Fiğān u āhla bilmem hezār-ı zār n'eylerdi
- 3 Güler giryān görince līk bilmem görse ḡ ömrümde
Beni bir kerre ḥandān čerh-ı bed-girdār n'eylerdi
- 4 Egerçi görmeseydi rind-i ser-mesti kimse āyā
Atardı seng-i ṭā' nı zāhid-i huşyār n'eylerdi
- 5 Cihānda olmasa mir'āt-ı ḳalb-i ḡ aşık ey ḡ Aşim
Kime ḡ arż-ı cemāl eylerdi yā dil-dār n'eylerdi

388

[mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün]

- 1 Gelür yoқ yanuma şimdi ḡam-ı dil-dārdan ḡayri
Şorar yoқ hālumi olsem daḥi ol yārdan ḡayri
- 2 Eger ḥākister olsam āteş-i sūzān-ı hicrāndan
Döner yoқ üstüme dūd-ı dil-i ḡam-ḥ̄ārdan ḡayri
- 3 Ne ḥāṣıl eyledüñ sevdā-yı ḡisū-yı siyāhuñdan
Periṣānī-i efkār-ı dil-i efkārdan ḡayri

387 A 106b, İÜ 86b

388 A 107a, İÜ 85b

- 4 Benüm ne'm ķaldi hāk-i pāyüñe īşāra şāyeste
Bu demlerde sirişk-i dīde-i hūn-bārdan ġayri
- 5 Niçe ķan ağlamaz hep gezdüğü yerde hezār 'Âşim
Nesin görümiş gülüñ hiç zahm-i nevk-i hārdan ġayri

389

[mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün]

- 1 ' Aceb berzahda ķaldum ben ne dil-ber nāzdan geçdi
Ne dil kūyında feryād-ı fiten-efrāzdan geçdi
- 2 Ser-i zülfüñle ħayli murğ-ı dil per-bestə turmişdur
Anuñçün lāne-i dīrīneye pervaðdan geçdi
- 3 Duyarsın ey şeh-i ȝulm-āferin [sen] hüsn-i mahşerde
Ne diller tīg-i tīz-i ȝamze-i ȝammāzdan geçdi
- 4 ' Aceb şurīdelik tutmuş dil-i zārı nesīm-āsā
Yine var ise kūy-ı dil-ber-i ṭannāzdan geçdi
- 5 Ne rüsvāliklar ey 'Âşim çekersin dahı şabır eyle
Ne dil-berden göñül ne cām-ı mesti sāzdan geçdi

390

[mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün]

- 1 Ben ol şirin-lebe meftūn idüm Ferhād añılmazdı
Keserdüm kūh-ı derdi tīše-i pūlād añılmazdı
- 2 Hezār-ı verd-i rūy-ı yār idi dil bāğ-ı 'âlemde
Gül-i ter 'andelīb-i āteşin-feryād añılmazdı
- 3 Akardı cūy-ı hūn-ı çeşmüm ol servüñ ayağına
O dem Ceyhūn ile Seyhūn dahı şimşād añılmazdı

389 A 107a, İÜ 86a

1b fiten-efrāzdan: fiten-pervaðdan A

390 A 107a, İÜ 86a

- 4 Esīr-i pençe-i şāhīn-i çeşm-i dil-ber olmuşdı
Bu murğ-ı dil dahı naħeř ile ṣayyād aňilmazdı
- 5 Senūñ şevk-i lebüñle rū-be-rū gūyā idi ‘Āşim
Daħi mir’at u tūtī kand ile ḫannād aňilmazdı

391

[fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn]

- 1 ‘Aşrumuzda duħter-i rez gibi āfet kopmadı
Ol ayağa binmeyince bu kiyāmet kopmadı
- 2 Āh ile bād-ı şabānuñ ittifākı bu imiş
Zülfüñ-āsā sünbül-i bāg-ı leṭafet kopmadı
- 3 Esmeyince bād-ı āhum ey nihāl-i ‘iṣve-bār
Mīve-i cān-perver-i ḥīrīn-i vuşlat kopmadı
- 4 Başuñ üzre ey felek her dūna sen yer itmedin
Geçmedük yerden yere biz bu felāket kopmadı
- 5 Çok degüldür ger disem ey ‘Āşim-ı nükte-şinās
Tab‘um-āsā bülbül-i bāg-ı feşāħat kopmadı

392

[fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn]

- 1 Gönlümi başdan çı́kardı kākülüñ sevdāları
Korkarın bir gün o ser-geşte tutar şahṛāları
- 2 Kim baķardı sūret-i Mecnūn'a yanında eger
Ol bütüñ taşvīr olınsa ‘āşik-ı rüsvāları
- 3 Tā kiyāmet ebr-i pür-sevdādan ey dil ḫan yağar
Hūn-ı eşküm şöyle ḫūnīn eyledi deryāları

5b mir’at u: mir’at-ı İÜ

391 A 107b, İÜ 84b

392 A 107b, İÜ 84b

- 4 Nergis-i mestâneyi bîdâr iderdi h̄âbdan
Ol gülüñ feryâda gelse bülbül-i şeydâları
- 5 Hicr-i ķaddüñden benümle şöyle döndi şahñ-ı bâg
Râkşa birden geldi şandum serv-i cûy-ârâları
- 6 Ey ecel gel ķandasın cândan uşandurđi beni
Gûşe-i fûrkatde yârûñ va de-i ferdâları
- 7 Sözlerinden belli ey ‘Âsim ki ‘arş âyînedür
Mîşr-ı nazmuñ tûti-i gûyâ-yı sükker-ħâları

393

[fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün]

- 1 Bezm-i ġamda hûn-ı çeşmüm eyledüñ ey şûh mey
Sîne-i pûr-sûzî def hem bu dil-i pûr-dâğı ney
- 2 Gönâderürsin sen beni āhir ‘adem ‘iklîmine
Ey şeh-i hûsn ü bahâ bu cevri çekmek tâ-be-key
- 3 Kimse görmezdi ayağın zâhidüñ mey-ħânedede
Ey dil-i pûr-ġam egerçi olmasayı bâde ey
- 4 Ey göñül cem‘ iyyet-i bâzîçegâh-ı köhnede
Kim bilür ķanğı gedâya degdi āhir tâc-ı Key
- 5 Nazm-ı pâk-i cân-fezâ-yı dil-keşüñ gönder hemâñ
Gönderürseñ ehl-i dil yârâna ‘Âsim tuħfe şey

394

[fe‘ilâtün mefâ‘ilün fe‘ilün]

- 1 Çâk-i sînem ne açdı yâre dahî
Dilde var şad-hezâr yâre dahî
- 2 Gelmedin bülbüle gülüñ bir gün
Rûzgâr atdı bir kenâra dahî

- 3 Şeb-i fürkât nihâyete irdi
Çıkmadı āh o māh-pâre dahî
- 4 Cûy-ı eşküm füzün olmağda
Gelmedi ey göñül ƙarâra dahî
- 5 O gülüñ şevk-i vuşlatın bulımaz
Irse ḡÂsim nice bahâra dahî

395

[fe' ilätün fe' ilätün fe' ilätün fe' ilün]

- 1 Şanma ey dil çemene berg-i gül-i ter düşdi
Bülbülüñ ƙatre-i hûn-ı dili yer yer düşdi
- 2 Sünbülistâna düşersem n'ola mânend-i nesîm
Dil-i zâra heves-i zülf-i mu' anber düşdi
- 3 Ƙademin çekse n'ola āteş olup benden o yâr
Ƙatre-i hûn yerine dîdeden ahker düşdi
- 4 Mâh-ı nev şanma senüñ ǵamzelerüñ һavfindan
Dest-i cellâd-i felekden yine hançer düşdi
- 5 Nazra-pâş olmaz isem mihre ḡ aceb mi ḡ Âsim
Çeşm-i giryânuma ḡ aks-i ruh-ı dil-ber düşdi

396

[fâ' ilätün fâ' ilätün fâ' ilätün fâ' ilün]

- 1 Ey dil-i dîvânemüz sevdâ-yı kâkül tâ-be-key
Düşer ḡ akluñ başuña ƙayda taḥammül tâ-be-key
- 2 Bir nigâh it ƙayd-ı zülfüñde dil-i dîvâneme
Gûşe-i çeşmûñle her dem bu tegâfûl tâ-be-key

3a Şeb-i: Şâm-ı İÜ

395 A 108a

396 A 108b

- 3 Gûş olınsun bülbülinden bâğ-ı vaşluñda nağam
Hârzâr-ı fürkatüñde şiven ey gûl tâ-be-key
- 4 Dökme çanın vâ' izâ nâ-haç yere mey-hârenüñ
Şahneye ibrâm-ı kesr-i câm-ı pür-mül tâ-be-key
- 5 Her gice bu derd-i sevdâ-zâd-ı bi-hâbî nedür
Vaşf-ı zülf-i yârda 'Âsim tahayyûl tâ-be-key

397

[mefâ' ilün fe' ilâtün mefâ' ilün fe' ilün]

- 1 Cihânda ol dür-i yek-tâ bilinmedi gitdi
Figân ki kıymeti aşlâ bilinmedi gitdi
- 2 Hemîşe men' ider 'uşşâkî zülf-i dil-berden
Murâd-ı 'âkl-ı hod-ârâ bilinmedi gitdi
- 3 Yüze çıkar hele ne'm var ise derûnumdan
Bu sırr-ı neşve-i şâhbâ bilinmedi gitdi
- 4 Belâ-yı fürkat-i yâr ile 'ömrümüz geçdi
Şafâ-yı vuşlatı hâyâ bilinmedi gitdi
- 5 Füzün ider gûl açıldıqua âh u nâlesini
Murâd-ı bülbül-i şeydâ bilinmedi gitdi
- 6 Yanuñda revnakı yok la' lüñ ey mey-i gûl-gûn
Cihânda kıymetüñ ammâ bilinmedi gitdi
- 7 Ne sûd kesb-i kemâl-i hünerden ey 'Âsim
Felekde rütbe-i dâna bilinmedi gitdi

398

[mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün]

- 1 Yine tuğyân idüp cû serv-i dest-efşâna gelmez mi
O taâkîb ile eşküm hâtîr-ı yârâna gelmez mi

- 2 Ele mir'āt alup gördükçe cānā zülf-i şeb-gūnuñ
O yüzden hāṭira ḥayd-ı dil-i dīvāne gelmez mi
- 3 Ṣabā taḥrīki ile gūş-ı gülde ḫalmadı şebnem
Dem oldı 'andelib-i bī-nevā efgāna gelmez mi
- 4 Biraz teskīn iderdüm ben anuñla āteş-i hicri
O şūhuñ seng-i cevri sīne-i suzāna gelmez mi
- 5 Müsā' id rūzgār esmez mi ṭarf-ı kūy-ı dil-berden
Gbār-ı rāhı 'Āsim dīde-i giryāna gelmez mi

399

[meғ'ulü mefā'ılı mefā'ılı fe'ulün]

- 1 Eşk-i terüm āhumla ruh-ı dil-bere düşdi
Bağ berg-i semen bād ile verd-i tere düşdi
- 2 Dāmānına āl ile düşürdüñ yine eşküñ
Ammā yüzümüz şermle ey dil yere düşdi
- 3 Be-güsīhte olsun diyü ḥayd-ı ḡam-ı hasret
Minnet yine ol ḥançer-i cān-pervere düşdi
- 4 Pervāne vü şem'i göricek yād-ı ruhuñla
Dil āh-ı 'alev-zād idüp āteşlere düşdi
- 5 'Āsim niçe ey gözleri bīmār şorarsañ
Dil-hasteñ olup derdün ile pistere düşdi

400

[fe'ilātün fe'ilātün fe'ilātün fe'ilün]

- 1 Nev-bahār irmek-ile rinde bir āteş düşdi
Hāṭır-ı zārına ya'nī mey-i bī-ḡış düşdi
- 2 Ḳalkamaz rūz-ı kıyām irse de ol 'āşıķ-ı zār
Ki ser-i pister-i hicrānuña nā-hoş düşdi

- 3 Rüstem-i ǵamzesi cenginde ḥadeng-i müjeden
Bir naǵarda nice Sührâb-ı kemân-keş düşdi
- 4 Ser-i kûyında rakı̄bi depelenmiş gördüm
Ey kilâb-ı der-i dil-ber sevinüñ baş düşdi
- 5 Heves-i ‘ālem-i āb itse ‘aceb mi ‘Âsim
Nev-bahâr irmek-ile rinde bir ātes düşdi

4a rakı̄bi: metinde rakı̄ba

[KIT'ALAR]

1

[FETİH-NÂME-İ BELĞRAD]

[fe‘ilātūn fe‘ilātūn fe‘ilātūn fe‘ilūn]

- 1 HAMDÜ-li’llâh vezân oldu nesîm-i nuşret
Gîpta-pâş-ı İrem oldu yine bâg-ı ‘âlem
- 2 Feyz-i şâhbâ-yı peyâm-ı zafer ü nuşret ile
Neşve-rîz oldu dil-i ǵusşa nedîm-i pûr-ǵam
- 3 Levhaşa’llâh zîhî feth ü zafer velvelesi
Eyledi düşmen-i nâ-kâmî elem-ǵin ü aşam
- 4 İrdi hengâm-ı zafer geldi ‘adâlet vakıti
Ne ‘aceb olsa memâlik yine maǵbût-ı İrem
- 5 Cûy-ı dil-cûy-ı ‘adâlet yine tutdî dehri
Gitdi bahîr-i ‘ademe cümle-i hâşâk-ı sitem
- 6 Zîll-ı Hâk pâ[d]-şeh-i Mekke hîdîv-i a‘zam
Husrev-i Cem-‘azamet mâlik-i âb-ı zemzem
- 7 Revnaķ-ı salṭanat u devlet-i âl-i ‘Oşmân
Mazhar-ı sırr-ı Hudâ melce-i eşrâf-ı ümem
- 8 Ǵayret-endâz-ı hâvâkîn ü selâṭîn-i selef
Şâh-ı Cem-kevkebe İskender [ü] Cem-şîd hâşem
- 9 Ya‘ni Sultân Süleymân-ı melâ ’ik-leşker
Buldı bir şadr-ı sitâre hâdem ü mihr-i ‘alem
- 10 Niçe şadr âşaf-ı külzüm-dil ü Rüstem-peykâr
Hârisü’d-devle vezîr ibn-i vezîr-i eʃham

1 A 109b

10b ibn-i: metinde bin

- 11 Dîn ü devlet o melek-haşlet ile buldu şeref
Gelmemiş böyle müceddid hele bundan aķdem
- 12 Şâhid-i nişfeti mahbûb-ı selâṭîn-i ızām
Harem-i devletine şahş-ı sitem nâ-mâhrem
- 13 Evvelâ mülke virüp adlle tensîk ü niżām
Şoñra ač dâ ile ceng ü cedele başdı ķadem
- 14 Tîgla kâtibe-i ehl-i fesâd u küfrî
Kirdi ol âşaf-ı vâlâ-güher ü ferruh-dem
- 15 Bu ķadar hîsn-ı haşîni yine taħħîş itdi
Düşmen-i dîni yine eyledi lâl ü ebkem
- 16 Kal' a-yı Niş ü Semendre'yle Beligrâd'ı alup
Ehl-i küfre yine giydürdi libâs-ı mâtem
- 17 Darb ile aldı yedi günde Beligrâd gibi
Kal' a-yı tač ne-zen-i küngüre-i nûh târem
- 18 Fethî bir haftada rûzî ola böyle hîşnuň
Eşer-i feyz-i kerâmetdür o yokdur şübhem
- 19 Yiter iṭnâbî ko ey Ȧşîm-ı pûr- acz ü ķuşûr
Nażm-ı târiħde ancač saña emr-i elzem
- 20 Oldı târiħi bu fethüň çıķıcač sâde-dilân
Ceng ile aldı Beligrâd'ı vezîr-i ekrem
- Sene 1102/[1690]

2

[SULTÂN AHMED'İN CÜLÜSUNA TÂRÎH]

[*mefâ' İlün mefâ' İlün fe' ülün*]

- 1 Beşâret şad beşâret dest-i ķudret
Açup bir şeb hevâda mâ'ı kırtâs

- 2 Semiyi-i Fâhr-i ‘âlem-efserîne
Bulup virdi münâsib hâyli elmâs
- 3 Görince anı çerh-i aṭlas itdi
O şâha ḥil‘at-i tekrimî ilbâs
- 4 Anı ta‘ rîfde lafz-ı şehen-şâh
Netîce fasl-ı hoş-temyîz icnâs
- 5 Felekde rütbesine ey mühendis
Bulınmaz ‘akl ile miğdâr u mikyâs
- 6 Du‘ â zîmnâda ey kilk-i güher-zâ
Der-i ma‘ nâyı sen de eyle ihsâs
- 7 Ne semte ‘azm iderse reh-ber olsun
O şâh-ı berr ü bahre Hîzr u İlyâs
- 8 Anı Haḳ tahta iclâs itdi zîrâ
Odur şimdi cihânda eşrefü’n-nâs
- 9 Didi târiḥin ‘Âşim böyle hâtif
Mübârek ola ey Han Ahmed iclâs
[Sene 1115/1703]

3

TÂRÎH-İ SULTÂN MUŞTAFA*

[fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün]

- 1 Müjde ey dil pâdshâh-ı Yesrib ü Ümmü'l-ķurâ
İftihâr-ı al-i ‘Osman żill-i memdûd-ı Hudâ
- 2 ‘Adl ü dâd u şavlet-i Sâmân-zidây-ı Sâm’la
Şâdmâni-güster-i rûh-ı ‘Aliyye’l-murtazâ
- 3 Hüsn-i ‘âlem-sûz ile mağbût hûrşîd-i münîr
Faşl u hüsn-i hâtt ile reşk-i ‘Uṭârid bî-merâ

3 A 110b, İÜ 22a

*Başlık: -A

- 4 Tâc-bâhşâ-yı havâkîn eşref-i şâh-nişân
Ya‘ ni nûr-ı dîde-i hem-nâm-ı Faھrû’l-enbiyâ
- 5 Taht-ı ferruh-baht mevrûşin müşerref eyleyüp
Bir dem-i firûzda ol şâh-ı savlet-ihtivâ
- 6 Bir şabâhı’l-hayrda ol mihr-i burc-ı salşanat
Şaldığında bâğ-ı dehre ferr ü şevkle ziyâ
- 7 Ol şabâh-ı ta‘ ne-pervâz [u] şeb-i Kadr-i şerîf
Buldı ‘âlem ihtiyâz u behcet ü zevk ü şafâ
- 8 Bende fart-ı şâdmânîden ‘aceb mi eylesem
Şad hezârân şermle erbâb-ı naâzma iktîzâ
- 9 Evvelâ ibrâ-yı zîmmet eyleyüp şad ‘acz ile
Ya‘ ni bir beyt içre derc itdüm le’âlî du‘â
- 10 Hem-dem olsun yâ Rab ol şâh-ı ‘adâlet-pervere
‘Ömr ü devlet fetih ü nuşret ferr ü haşmet dâ ’imâ
- 11 Şâniyâ luft-ı ‘amîmin Pâdşâh-ı lem-yezel
Kemterîn bu bendesine kıldı bir demde sezâ
- 12 Şâh-beytün şâtr-ı şâniśinde târih-i cülüs
Geldi luft-ı Haç’la olsun aña hamd ü şenâ
- 13 Böyle târih-i cülüsün yazsun ‘Âşim ehl-i naâz
Geçdi ‘izz ü ferrle örnege Sultân Muştafa
- Sene 1106/[1695]

4

TÂRÎH-İ CA‘FER PAŞA VÂLÎ-İ BOSNA*

[fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün]

- 1 Ey vezîr-i nâmâr-ı pâdşâh-ı mülk-i dîn
Bu makâm âhir olurmuş mevşîl-ı dâru’s-selâm

- 2 Haç budur bu mecmā' u'l-ebrāri ṭarḥ itdüñ güzel
Her du' āda zikr-i bi'l-hayrūñ iderler hāş u 'ām
- 3 Kible-i erbāb-ı Haç'sin ey ḥalīl-i cān u dil
Vird idinsün nām-ı pākūñ anda diller şubh u şām
- 4 Vācib oldı her kese itmek bu yüzden hep du' ā
Şābit olsun bu maķām-ı hūb ilā yevmi Ḳiyām
- 5 Şāhibu'l-hayruñ hem olsun devlet ü 'omri füzūn
Nil-i her kām ile itsün Haç Te 'älā şād-kām
- 6 Himmet-i kā 'im-maķām-ı aşaf-ı zi'-şānede
Bu maķāmuñ sa'y-i itmāmında yokdur hiç kelām
- 7 Böyle 'Āşim şāhibu'l-hayra disün tārīhini
Aşaf-ı dānā-yı 'alī gel tamām oldı maķām
[Sene 1111/1699]

5

[MEHMED AĞA CĀMĪ' İNE TĀRĪH]

[fe'ilātūn fe'ilātūn fe'ilātūn fe'ilūn]

- 1 Bāreka'llāh zihī cāmī'-i Mehemed Ağa
Vasfin olsa meh-i nev ince ķulaķdan sāmī'
- 2 Zer çerāgın uyarup mihr-i felekden her şeb
Şevkle şem' a-miṣāl anda olurdu lāmī'
- 3 Didi tārīhin anuñ lafzen ü ma'nen 'Āşim
Biñ yüz on beşde tamām oldı bu vālā cāmī'
[Sene 1115/1703]

6

[SULTÂN AHMED'İN ŞEHZÂDESİ MEHMED'İN
DOĞUMUNA TÂRÎH]

[mefâ‘îlün mefâ‘îlün mefâ‘îlün mefâ‘îlün]

- 1 Müzeyyen oldu cümle sâkinân-ı ‘âlem-i bâlâ
Degül çerh-ı şevâbit girdi zühre mâ ‘i dîbâya
- 2 Şanurduñ dâ ‘ireyle geldi taraf-ı âteşe Nâhid
Nazâr şalsañ şafâk yanında mihr-i ‘âlem-ârâya
- 3 Kanâdîl-i nûcûma çekdiler hep mâ ‘i pîrâhen
Odur var-ısa çâre def-ı bâd-ı çerh-ı peymâya
- 4 Kanâdîl-i nûcûmuñ keşretinden gâ ‘ib olmazdı
Nazardan mûr düşse şâm içinde kâ‘r-ı deryâya
- 5 Şihâb u çerh-ı aflat şanmañuz esvâkî gerdûnuñ
Ser-â-ser gârka oldu yine altun telli hârâya
- 6 Meh ü encümle fânûs-ı hâyale beñzedür her kes
Şeb içre nazra-pâş-ı vak(i)t olsa çerh-ı bâlâya
- 7 Tulû‘ itdi meger her mihr-i devlet burc-ı şevketden
Odur Allâhu a‘lem var-ısa bâ‘is donanmaya
- 8 Şu deñlü pertev-i pâkinden oldu dîdeler rûşen
Hased eylerse istib‘âd olınmaz çerh-ı gâbrâya
- 9 Harîm-i hâş-ı Sultân Ahmed-i zî-şâna şeh-zâde
Kudûm itdi ki lâyikdur müşâl-i zühre lâlâya
- 10 Mu‘ammer olsun ol şeh-zâde tûl-i ‘ömr ile tâ kim
Sürûd ile şafâ-bahş ola zühre bezm-i vâlâya
- 11 Didi târîh-i teşrifin cihâna hâtif ey ‘Âsim
Şafâ virdüñ kudûm-ı şâh Mehemed cümle dünyâya

[sene 1116]

[NAZM]

1

[fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün]

- 1 Bâg-ı 'âlemde ġam-ı dehr ile geldük gitdük
Şanmañuz ravża-i 'âlemde biz 'âlem itdük
- 2 Kabrüm üzre giyehüm hâl-i dil ile söyler
Gülşen-i 'âleme biz derd ile geldük gitdük

1 A 41a, İÜ 27a

1 geldük gitdük: bitdük yitdük İÜ

[MESNEVİLER]

1
LÜĞAZ*

[fe‘ilâtün mefâ‘ilün fe‘ilün]

- 1 Nedür ol tâze sünbül-i miskîn
Hiç olınmaz leşafeti tebyîn
- 2 Şadd (?) temmûz-şükûfa sûz geçer
Eylemez zerre deñlü aña eşer
- 3 ‘Ârız-ı dil-rübâda zülf-âsâ
Bulinur gülsitânda şayf u şitâ
- 4 Hırz-ı cân gibi hîfz ider âdem
Düşmesün aña ķatre-i şebnem
- 5 Hâşılı gülsitânda bî-hemtâ
Bulinurmuş o sünbül-i zîbâ

2
LÜĞAZ*

[fe‘ilâtün mefâ‘ilün fe‘ilün]

- 1 Nedür ol iki yâr-ı hoş-ülfet
Hem-dem ü hem-nişîn ü hem-şohbet
- 2 Geh ķabâ-yı beyâz geh zerrîn
Giyer ol iki yâr-ı hoş-âyîn

1 A 41a, İÜ 27a

*Başlık: -İÜ

2 A 41b, İÜ 87a

*Başlık: -İÜ

- 3 Biri nev-reste bir gül-i hod-rū
Biri de nev-şüküfte ‘anber-bū
- 4 Gül-ruhāne birisi jāle-nişār
Biri de sünbülin ider iżhār
- 5 Biri ‘azm itse saçmağa lü'lü’
O biri la‘l ile olur memlū
- 6 Biri olsa eger sırişk-efşān
O biri dūd-ı āhin eyler ‘ayān
- 7 Gelicek meclise ol iki ḥarīf
Perelenece ‘aceb mi cāy-ı ẓarīf
- 8 Şükalāyı velīk ref̄ itmez
Anlaruñ şikletini def̄ itmez*

* Me'äl-i Bilmece Çubuk Me'äl-i Bilmece Nār-güle İÜ

[MÜFREDLER]

1

[mefā‘ilün fe‘ilätün mefā‘ilün fe‘ilün]

‘ Aceb midür ki anuñ çeşmi çana mā ’ildür
 Bu demde ǵamzesi bir ǵahramān katıldür

2

[mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün]

Yer eylerse raķibe āstān-ı yār baş üzre
 Komaz kūyında seyl-i eşk-i çeşmüm taş üzre

3

[fā‘ilätün fā‘ilätün fā‘ilätün fā‘ilün]

Vechi-vār çeşmüm bu yüzden dökse fürkat demlerin
 Yād ider gāhī dil-i mehcür vuşlat demlerin

1 A 112a, İÜ 87a

2 A 112a, İÜ 87a

3 A 112a, İÜ 87b

Bu müfred aynı zamanda G. 302'nin matla beytidir.